

מלכים ב

כה

- 19 ואת שלשת שמרי הסף: ומן העיר לקח סרים אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר: ויקח אתם נבוזראדן רב טבחים כ וילך אתם על מלך בבל רבלתה: ויך אתם מלך בבל וימיתם 21 ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: והעם הנשאר 22 בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן:
- 23 וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם: וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו 24 מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם:
- ויהי בחדש השביעי בא וישמעאל בן נתניה בן כה אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה: ויקמו כל 26 העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים: ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות 27 יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא: וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל כסא 28 המלכים אשר אתו בבבל: ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם 29 תמיד לפניו כל ימי חייו: וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת ל המלך דבר יום ביומו כל ימי חייו:

- ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם
 19 אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל
 כ אשר עשה יהוים: כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה
 עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל:
 א ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא
 נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו
 2 עליה דיק סביב: ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה
 3 למלך צדקיהו: בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם
 4 לעם הארץ: ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער
 בין החמתיים אשר על גן המלך וכשרים על העיר סביב וילך דרך
 ה הערבה: וירדפו חיל כשרים אחר המלך וישגו אתו בערבות
 6 ירחו וכל חילו נפצו מעליו: ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל
 7 מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט: ואת בני צדקיהו שחטו
 לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים ויביאהו בבל:
 8 ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע
 עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבזראדן רב טבחים
 9 עבד מלך בבל ירושלם: וישרף את בית יהוה ואת בית המלך
 י ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש: ואת
 חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשרים אשר רב טבחים:
 11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך
 12 בבל ואת יתר החמון הגלה נבזראדן רב טבחים: ומדלת
 13 הארץ השאיר רב טבחים לכרמים ולגבים: ואת עמודי הנחשת
 אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה
 14 שברו כשרים וישאו את נחשתם בבלה: ואת הסירות ואת
 היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר
 15 ישרתו בס לקחו: ואת המחנות ואת המזרקות אשר זהב זהב
 16 ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: העמודים שנים הים האחר
 והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת
 17 כל הכלים האלה: שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחר
 וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ושבכה ורמנים
 על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על השבכה:
 18 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה

חמיטל ק

כה
CAP. XXV.וליוגבים
קרי

אמות ק

מלכים ב

כג כד

- נתן יהויקים לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף על
פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ
לתת לפרעה נכה :
36 בן עשרים וחמש
שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו
37 זבירה בת פדיה מן רומה : ויעש הרע בעיני יהודה ככל אשר
עשו אבתיו : בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל והי לו יהויקים א
עבר שלש שנים וישב וימרד בו : וישלח יהודה בו את גדודי
2 כשרים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון
וישלחם ביהודה להאבדו כדבר יהודה אשר דבר ביד עבדיו
הגביאים : אך על פי יהודה היתה ביהודה להסיר מעל פניו
3 בחטאת מנשה ככל אשר עשה : וגם דם הנקי אשר שפך וימלא
4 את ירושלם דם נקי ולא אבה יהודה לסלח : ויתר דברי יהויקים ה
וכל אשר עשה חלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה : וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו :
6 ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל
7 מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים :
בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך
8 בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם : ויעש הרע
9 בעיני יהודה ככל אשר עשה אביו : בעת ההיא עלה עבדי
10 נבכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור : ויבא נבכדנאצר
11 מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה : ויצא יהויכין מלך יהודה
12 על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך
בבל בשנת שמנה למלכו : ויוצא משם את כל אוצרות בית
13 יהודה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה
שלמה מלך ישראל בהיכל יהודה כאשר דבר יהודה : והגלה את
14 כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים
עשרת ק' גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ : ויגל
טו את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו
ואת אולי הארץ הולך גולה מירושלם בבלה : ואת כל אנשי
16 החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי
מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה : וימלך מלך בבל את
17 מתניה דרו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו :
18 בן עשרים

זכורה ק'

כד

CAP. XXIV.

עלי קרי

עשרת ק'

אילי ק'

אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על
 18 המזבח בית אל: ויאמר הניחו לו איש אל ינע עצמתו ומלטו
 19 עצמתו את עצמות הנביא אשר בא משמרון: וגם את כל בתי
 הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר
 כ יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל: ויזבח
 את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות
 21 אדם עליהם וישב ירושלם: ויצו המלך את כל העם לאמר עשו
 22 פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: כי לא נעשה
 כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי
 23 ישראל ומלכי יהודה: כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו
 24 נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: וגם את האבות ואת
 הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר נראו
 בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה
 כה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: וכמהו
 לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו
 26 ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו: אך לא שב
 יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים
 27 אשר הכעיסו מנשה: ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני
 כאשר הסירתי את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי
 28 את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם: ויתר דברי
 יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
 29 למלכי יהודה: בימיו עלה פרעה נכור מלך מצרים על מלך
 אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו ומיתו במגדו
 ל כראתו אתו: וירכבהו עבדיו מת ממגדו ויביאהו ירושלם ויקברוהו
 בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו
 31 וימליכו אתו תחת אביו: בן עשרים ושלש שנה
 יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל
 32 בת ירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו
 33 אבתיו: ויאסרוהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך בירושלם
 34 מלך מצרים: ויתן ענש על הארץ מאד ככר כסף וככר זהב: וימלך פרעה
 נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו
 לה יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם: והכסף והזהב

מלכים ב

כג

- הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית: ויצו המלך 4
את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף
להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה
ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא
את עפרם בית אל: והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי ה
יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים
לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: ויצא את 6
האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה
בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם:
ויתן את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם 7
בתים לאשרה: ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את 8
הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתן את
במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול
איש בשער העיר: אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהודה 9
בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם: וטמא את התפת י
אשר בגי בני הנם לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש
למלך: וישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא 11
בית יהודה אל לשכת נתן מלך הסרים אשר בפרורים ואת
מרכבות השמש שרף באש: ואת המזבחות אשר על הגג עלית 12
אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה
בשתי חצרות בית יהוה נתן המלך וירץ משם והשליך את עפרם
אל נחל קדרון: ואת הבמות אשר על פני ירושלם אשר מימין 13
להר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקץ
צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך:
ושבר את המצבות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות 14
אדם: וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם טו
בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת
הבמה נתן וישרף את הבמה הדק לעפר וישרף אשרה: ויפן 16
יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות
מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא
איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה: ויאמר מה הציון 17
הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים

8 באמונה הם עשים : ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר
 ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה את הספר אל שפן
 9 ויקראהו : ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר
 ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי
 10 המלאכה המפקדים בית יהודה : ויגד שפן הספר למלך לאמר
 11 ספר נתן לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך : ויהי כשמע
 12 המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו : ויצו המלך את
 חלקיה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיה ואת
 13 שפן הספר ואת עשיה עבד המלך לאמר : לכו דרשו את יהוה
 בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה
 כי גדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו
 14 אבותינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו : וילך
 חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה
 אשת שלם בן תקוה בן חרחם שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם
 15 במשנה וידברו אליה : ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי
 16 ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי : כה אמר יהוה הנני
 מביא רעה אל המקום הזה ועל ישביו את כל דברי הספר אשר
 17 קרא מלך יהודה : תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
 למען הכעסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא
 18 תכבדו : ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה
 תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת :
 19 יען רך לבבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על המקום
 הזה ועל ישביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבכה
 כ לפני וגם אנכי שמעתי נאם יהוה : לכן הנני אספק על אבתיך
 ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר
 א אני מביא על המקום הזה וישבו את המלך דבר : וישלח המלך
 2 ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם : ויעל המלך בית יהוה
 וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל
 העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית
 3 הנמצא בבית יהוה : ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית
 לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת
 חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת

מלכים ב

כא כב

- גם את יהודה בגלוליו: ^{שמעה ק'} לכן כה אמר יהודה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו תצלנה שתי אזניו: ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה והפך על פניה: ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל איביהם: יען אשר עשו את הרע טו בעיני ויהיו מכעסים אתי מן היום אשר יצאו אבתם ממצרים ועד היום הזה: וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהודה: ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו: בן עשרים ושנים שנה אמון במלכו ושנים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ מן יטברה: ויעש הרע בעיני יהודה כאשר עשה מנשה כ אביו: וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגלולים אשר עבד אביו וישתחו להם: ויעזב את יהודה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהודה: ויקשרו עבדי אמון עליו וימיתו את המלך בביתו: ויך עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו: ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקבר אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו: בן שמונה שנה א יאשיהו במלכו ושלושים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ירדה בת עדיה מבצקת: ויעש הישר בעיני יהודה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמאול: ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהודה לאמר: עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהודה אשר אספו שמרי הסף מאת העם: ויתנה על יד עשי המלאכה המפקדים בבית ה יהודה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהודה לחזק את ברוך הבית: לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב 6 לחזק את הבית: אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם כי 7

כב
CAP. XXII.

ויתנהו ק'
בית קרי

- ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר
נמצא באוצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו
ובכל ממשלתו: ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר
אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו
טו מארץ רחוקה באו מבבל: ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו
את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם
16 באצרתיו: ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע
17 דבר יהוה: הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו
18 אבתיך עד היום הזה בבבל לא יותר דבר אמר יהוה: ומבניך
אשר יצאו ממך אשר תוליד יקח והיו סריסים בהיכל מלך בבל: יקחו
19 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא
כ אם שלום ואמת יהיה בימי: ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו
ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא את המים העירה
21 הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב
חזקיהו עם אבתיו ומלך מנשה בנו תחתיו:
א בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך
2 בירושלם ושם אמו חפצי בה: ויעש הרע בעיני יהוה כתועבת
3 הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: וישב ויבן את הבמות
אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אשרה כאשר
עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם:
4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את
ה שמי: ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה:
6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשרה אוב וידענים הרבה
7 לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס: וישם את פסל האשרה אשר
עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה
ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם:
8 ולא אסיף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק
אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה
9 אתם עבדי משה: ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע
י מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: וידבר יהוה
11 ביד עבדיו הנביאים לאמר: יען אשר עשה מנשה מלך יהודה
התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא

כא
CAP. XXI.

מלכים ב

יט כ

- ויספה פליסות בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי ל
למעלה: כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת
31 יהוה ° תעשה זאת: לכן כה אמר יהוה אל מלך
32 אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה
מגן ולא ישפך עליה סללה: בדרך אשר יבא בה ישוב ואל
33 העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: וגנותי אל העיר הזאת להושיעה
34 למעני ולמען דוד עבדי: ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך לה
יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר
והנה כלם פגרים מתים: ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור
36 וישב בנינוד: ויהי הוא משתחורה בית נסרך אלהיו ואדרמלך
37 ושראצר ° הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט ומלך אסר חדן
בנו תחתיו: בימים ההם חלה חזקיהו למות א
ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו
לבייתך כי מת אתה ולא תחיה: ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל
2 אל יהוה לאמר: אנה יהודה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך
3 באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול:
ויהי ישעיהו לא יצא העיר התיכנה ודבר יהוה היה
4 אליו לאמר: שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה ה
אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא
לך ביום השלישי תעלה בית יהודה: והספתי על ימך חמש
6 עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על
העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי: ויאמר ישעיהו קחו דבלת
7 תאנים ויקחו וישימו על השחין ויחי: ויאמר חזקיהו אל ישעיהו
8 מה אור כי ירפא יהודה לי ועליתי ביום השלישי בית יהודה:
ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר
9 אשר דבר הלך הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות: ויאמר
יחזקיהו נקל לצל לנטות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית
עשר מעלות: ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל
11 במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחרנית עשר מעלות:
בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן מלך
12 בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: וישמע
13 עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב
נכתו קרי

צבאות קי
ולא כתיב

בניו קרי
ולא כתיב

כ
CAP. XX.

הצר קרי

- 1 להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר : כה
 תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר
 11 אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור : הנה
 אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם
 12 ואתה תנצל : ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את
 13 גוון ואת חרץ ורצף ובני עדן אשר בתלאשר : איז מלך חמת
 14 ומלך ארפר ומלך לעיר ספרוים הנע ועור : ויקח חזקיהו את
 הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו
 טו לפני יהוה : ויתפלל חזקיהו
 לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוה
 האלהים לברך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת
 16 הארץ : הטה יהוה אונך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את
 17 דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים חי : אמנם יהוה החריבו
 18 מלכי אשור את הגוים ואת ארצם : ונתנו את אלהיהם באש
 כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום :
 19 ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ
 כ כי אתה יהוה אלהים לברך : וישלח ישעיהו בן אמוץ אל
 חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי
 21 אל סנחריב מלך אשור שמעתי : זה הדבר אשר דבר יהוה עליו
 בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת
 22 ירושלם : את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום
 23 עיניך על קדוש ישראל : ביד מלאכך חרפת אדני ותאמר ברכב
 רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו
 24 מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו : אני קרתי ושתיתי
 כה מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יאורי מצור : הלא שמעת
 למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי
 26 להשוות גלים נצים ערים בצרות : וישביהן קצרי יד חתו ויבשו
 27 היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות ושדפה לפני קמה : ושבתך
 28 וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגזך אלי : יען התרגזך אלי ושאננך
 עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגני בשפתיך והשיבתיך בדרך
 29 אשר באת בה : וזה לך האות אכול השנה ספית ובשנה השנית
 סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים :

מלכים ב

יח יט

- 27 העם אשר על החמה : ויאמר אליהם רבשקה העל אדניך ואלריך
שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים
על החמה לאכל את חריהם ולשתות את שיניהם עמכם :
28 ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר
המלך הגדול מלך אשור : כה אמר המלך אל ישיא לכם חזקיהו
29 כי לא יוכל להציל אתכם מידו : ואל יבטח אתכם חזקיהו אל
יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת ביד
מלך אשור : אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו
31 אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי
ברו : עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש
32 ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל
תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו : ההצל
33 הצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור : איה אלהי
34 חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ועוה כי הצילו את שמרון
מידי : מי בכל אלהי הארצות אשר הצילו את ארצם מידי כי לה
יציל יהוה את ירושלם מידי : והחרישו העם ולא ענו אתו דבר
36 כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו : ויבא אליקים בן חלקיה
37 אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו
קרועי בגדים ויגדו לו את דברי רבשקה : ויהי כשמע המלך א
חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה : וישלח
2 את אליקים אשר על הבית ושבנא הסופר ואת זקני הכהנים
מתכסים בשקים אל ישעיהו הנביא בן אמוץ : ויאמרו אליו כה
3 אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד
משבר וכת אין ללדה : אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי
4 רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח
בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית
הנמצאה : ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו : ויאמר להם ה
6 ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני
הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי : הנני
7 נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו :
וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע
8 כי נסע מלכיש : וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר הנח יצא
9

צוהתם ק'
מסי
רגליהם ק'

יט
CAP. XIX.

י עליה : וילכדה מקצה שלש שנים בשנת שש לחזקיה היא שנת
 11 תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון : ויגל מלך אשור את
 12 ישראל אשורה וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי : על
 אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל
 אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו :
 13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על
 14 כל ערי יהודה הבצורות ויתפשם : וישלח חזקיה מלך יהודה אל
 מלך אשור לכישרה לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר תתן עלי
 אשא וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר
 טו כסף ושלשים ככר זהב : ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא בית
 16 יהוה ובאוצרות בית המלך : בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות
 היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם
 17 למלך אשור : וישלח מלך אשור את תרתן ואת
 רב סרים ואת רבשקה מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד
 ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה
 18 העליונה אשר במסלת שדה כובס : ויקראו אל המלך ויצא
 אלהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנה הספר ויואח בן
 19 אסף המזכיר : ויאמר אלהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה
 אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת :
 כ אמרת אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי
 21 בטחת כי מרדת בי : עתה הנה בטחת לך על משענת הקנה
 הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה
 22 כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו : וכי תאמרון אלי אל
 יהודה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו
 ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו
 23 בירושלם : ועתה התערב נא את אדני את מלך אשור ואתנה
 24 לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם : ואיך
 תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על
 כה מצרים לרכב ולפרשים : עתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום
 הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתה :
 26 ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנה ויואח אל רבשקה דבר נא אל
 עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו יהודית באזני

מלכים ב

יז יה

- בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא :
- והעוים עשו נבחן ואת תרתק והספרוים שרפים את בניהם באש ³¹
- לֹא־דַרְמֶלֶךְ וְעַנְמֶלֶךְ אֱלֹהֵי סַפְרִיִּים : וַיְהִיו יֹרְאִים אֶת יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ ³² סַפְרִיִּים ק' ילד ק'
- לָהֶם מִקְצוֹתָם כַּהֲנֵי בְמוֹת וַיְהִיו עֹשִׂים לָהֶם בְּבֵית הַבְּמוֹת : אֶת ³³
- יְהוָה הָיוּ יֹרְאִים וְאֵת אֱלֹהֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים כַּמִּשְׁפָּט הַנּוֹיִם אֲשֶׁר ³⁴
- הִגְלוּ אֹתָם מִשָּׁם : עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֵם עֹשִׂים כַּמִּשְׁפָּטִים הָרִאשֹׁנִים ³⁵
- אִינֶם יֹרְאִים אֶת יְהוָה וְאִינֶם עֹשִׂים כַּחֲקֹתָם וְכַמִּשְׁפָּטִים וְכַתּוּרָה ³⁶
- וְכַמִּצּוֹה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל : ³⁷
- וַיִּכְרַת יְהוָה אֹתָם בְּרִית וַיְצִוֵם לֵאמֹר לֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים לָהֶם ³⁸
- וְלֹא תִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדוּם וְלֹא תִזְבְּחוּ לָהֶם : כִּי אִם אֶת ³⁹
- יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְזִרְעֵי נְטוּיָה ⁴⁰
- אֹתוֹ תִירְאוּ וְלוֹ תִשְׁתַּחֲווּ וְלוֹ תִזְבְּחוּ : וְאֵת הַחֲקִים וְאֵת הַמִּשְׁפָּטִים ⁴¹
- וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַב לָכֶם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת כָּל הַיָּמִים וְלֹא ⁴²
- תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים : וְהַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתְּכֶם לֹא תִשְׁכַּחוּ ⁴³
- וְלֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים : כִּי אִם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִירְאוּ ⁴⁴
- וְהוּא יִצִּיל אֹתְכֶם מִיַּד כָּל אִיבֵיכֶם : וְלֹא שָׁמְעוּ כִּי אִם כַּמִּשְׁפָּטִים מ ⁴⁵
- הָרִאשׁוֹן הֵם עֹשִׂים : וַיְהִיו הַנּוֹיִם הָאֵלֶּה יֹרְאִים אֶת יְהוָה וְאֵת ⁴⁶
- פְּסִילֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים גַּם בְּנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם כֹּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם ⁴⁷
- הֵם עֹשִׂים עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וַיְהִי בִשְׁנַת שָׁלֹשׁ א ⁴⁸
- לְהוֹשַׁע בֶּן אֱלֹהֵי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ חֻזְקִיָּה בֶּן אַחֲזָה מֶלֶךְ יְהוּדָה : ⁴⁹
- בֶּן עֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וְתֵשַׁע שָׁנָה מֶלֶךְ ⁵⁰
- בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ אֲבִי בֵּת זִכְרִיָּה : וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה ⁵¹
- כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד אֲבִיו : הוּא הִסִּיר אֶת הַבְּמוֹת וְשִׁבַּר אֶת ⁵²
- הַמִּצֵּבֶת וְכָרַת אֶת הָאֲשֵׁרָה וְכָתַת נָחֹשׁ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה ⁵³
- כִּי עַד חִימִים הָהֵמָּה הָיוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִקְטָרִים לוֹ וַיִּקְרָא לוֹ נְחֹשֶׁתִּי : ⁵⁴
- בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּטָח וְאַחֲרָיו לֹא הָיָה כִּמְהוּ בְּכָל מַלְכֵי יְהוּדָה ⁵⁵
- וְאֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו : וַיִּדְבֹק בִּיהוָה לֹא סָר מֵאַחֲרָיו וַיִּשְׁמַר מִצְוֹתָיו ⁵⁶
- אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה : וַהֲיָה יְהוָה עִמּוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יַעֲזֵא ⁵⁷
- יִשְׁכִּיל וַיִּמְרַד בְּמֶלֶךְ אֲשׁוּר וְלֹא עָבְדוּ : הוּא חָכָה אֶת פְּלִשְׁתִּים ⁵⁸
- עַד עֲזָה וְאֵת גְּבֻלִיָּה מִמִּגְדֹּל נֹצְרִים עַד עִיר מִבְּצָר : ⁵⁹
- וַיְהִי בִשְׁנָה הָרַבִּיעִית לְמֶלֶךְ חֻזְקִיָּה הָיָה הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית לְהוֹשַׁע ⁶⁰
- בֶּן אֱלֹהֵי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָה שְׁלֹמֶנָאסֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר עַל שְׁמֵרוֹן וַיִּצַּר ⁶¹

יח
CAP. XVIII.

- יהודה בישראל וביהודה ביד כל נביא כל חזק לאמר שבו נביאי ק'
 מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי
 את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: ולא 14
 שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהודה
 טו אלהיהם: וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם
 ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל והבלו ואחרי
 הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם:
 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים 16
 עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את
 הבעל: ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים
 17 וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: ויתאנף יהוה
 מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לברו:
 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל 19
 כ אשר עשו: וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד
 21 שמים עד אשר השליכם מפניו: כי קרע ישראל מעל בית דוד
 וימליכו את ירבעם בן נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה וידה ק'
 22 והחטיאם חטאה גדולה: וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם
 23 אשר עשה לא סרו ממנה: עד אשר הסיר יהוה את ישראל
 מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל
 אדמתו אשורה עד היום הזה:
 24 ויבא מלך אשור מבבל ומכותה ומעווא ומחמת וספרוים וישב
 בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה:
 כה ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם 26
 את האריות ויהיו הרגים בהם: ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים
 אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ
 וישלח בם את האריות והנם ממיתים אותם כאשר אינם ידעים
 27 את משפט אלהי הארץ: ויצו מלך אשור לאמר הליכו שמה
 אחד מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם את
 28 משפט אלהי הארץ: ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון
 29 וישב בבית אל ויהי מורה אתם איך יראו את יהוה: ויהיו
 עשים גוי גוי אלהיו ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי
 ל גוי בעריהם אשר הם יושבים שם: ואנשי בבל עשו את סכות

מלכים ב

יז יז

- 14 לו על המזבח: ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב
מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך
ויצוה ק' המזבח צפונה: ויצוהו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על טו
המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת
עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם
ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת
יהיה לי לבקר: ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז: 16
את קרי ויקצץ המלך אחז את המסגרות המכנות ויסר מעליהם ואת הכיר 17
ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על
מוסד ק' מרצפת אבנים: ואת מיסד השבת אשר בנו בבית ואת מבוא 18
המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור: ויתר דברי 19
אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד כ
וימלך חזקיהו בנו תחתיו: בשנת שתים עשרה א
לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע
שנים: ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו 2
לפניו: עליו עלה שלמנאסר מלך אשור והיו לו הושע עבד וישב 3
לו מנחה: וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים 4
אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה
ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא: ויעל מלך אשור בכל ח
הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: בשנת התשיעית 6
להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב
אותם בחלה ובחבור נהר גוזן וערי מדי:
ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ 7
מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים:
וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי 8
ישראל אשר עשו: ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על 9
יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים עד
עיר מבצר: ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה י
ותחת כל עץ רענן: ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה 11
יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה: ויעבדו 12
הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה: ויעד 13

יז
CAP. XVII.

32 דברי הימים למלכי ישראל : בשנת שתים לפקח בן
 33 רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה : בן עשרים
 וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם
 34 אמו ירושא בת צדוק : ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
 לה עזיהו אביו עשה : רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים
 36 ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון : ויתר
 דברי יותם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
 37 הימים למלכי יהודה : בימים ההם החל יהוה
 38 להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו : וישכב
 יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו ומלך אחז
 א בנו תחתיו : בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן
 2 רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה : בן עשרים שנה אחז
 במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני
 3 יהוה אלהיו כדוד אביו : וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו
 העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני
 4 ישראל : ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן :
 ה אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם
 6 למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם : בעת ההיא
 השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים
 7 מאילות וארומים באו אילת וישבו שם עד היום הזה : וישלח
 אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני
 עלה והושעני מכף מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי :
 8 ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית
 9 המלך וישלח למלך אשור שחד : וישמע אליו מלך אשור ויעל
 מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויגלה קירה ואת רצין המית :
 י וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דמשק וירא
 את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את
 11 דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו : ויבן אוריה הכהן את
 המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן
 12 עד בוא המלך אחז מדמשק : ויבא המלך מדמשק וירא המלך
 13 את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו : ויקטר את
 עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר

יו
 CAP. XVI.

וארומים
 קרי

מלכים ב

טו

- על כסא ישראל ויהי כן: ¹³ שלום בן יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה ומלך ירח ימים בשמרון: ¹⁴ ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויד את שלום בן יבש בשמרון ומיתוהו ומלך תחתיו: ^{טו} ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ¹⁶ אז יכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתח ויד את כל ההרותיה בקע: ¹⁷ בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו: ¹⁸ בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה בידו: ¹⁹ ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ: ²¹ ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ²² וישכב מנחם עם אבתיו ומלך פקחיה בנו תחתיו: בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם ²³ על ישראל בשמרון שנתיים: ²⁴ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ^{כה} ויקשר עליו כה המלך ק' פקח בן רמליהו שלישי ויכהו בשמרון בארמון בית מלך את ארגב ואת האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים ומתוהו ומלך תחתיו: ²⁶ ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ²⁷ בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה: ²⁸ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ²⁹ בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה: ^ל ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח בן רמליהו ויכהו ומיתוהו ומלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזריה: ³¹ ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר

כ וישאו אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד :
 21 ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו
 22 אתו תחת אביו אמציהו : הוא בנה את אילת וישבה ליהודה
 23 אחרי שכב המלך עם אבתיו : בשנת חמש
 עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש
 24 מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה : ויעש הרע בעיני יהוה
 לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל :
 כה הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר
 יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא
 26 אשר מנת החפר : כי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד
 27 ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל : ולא דבר יהוה למחות
 את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש :
 28 ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר
 השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים
 29 על ספר דברי הימים למלכי ישראל : וישכב ירבעם עם אבתיו
 עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו :

א בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן
 2 אמציה מלך יהודה : בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים
 3 ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם : ויעש
 4 הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו : רק הבמות
 ח לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות : וינגע יהוה את
 המלך ויהי מצרע עד יום מתו וישב בבית החפשיית ויותם בן
 6 המלך על הבית שפט את עם הארץ : ויתר דברי עזריהו וכל
 אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה :
 7 וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך
 8 יותם בנו תחתיו : בשנת שלשים ושמנה שנה
 לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון
 9 ששה חדשים : ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא
 י סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל : ויקשר
 11 עליו שלם בן יבש ויכהו קבל עם ומיתו וימלך תחתיו : ויתר
 דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל :
 12 הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רביעים ישבו לך

מלכים ב

יג יד

פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל: בשנת שנים א
 ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה:
 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך
 בירושלם ושם אמו יהועדין מן ירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה
 רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: רק הבמות
 לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ויהי כאשר חזקה ה
 הממלכה בידו ויד את עבדיו המכים את המלך אביו: ואת בני
 המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה
 לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי
 אם איש בחטאו ימות: הוא הכה את אדום בני המלח עשרת
 אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד
 היום הזה: אז שלח אמציה מלאכים אל יואש בן
 יואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: וישלח
 יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החות אשר
 בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני
 לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החות: הכה
 הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה
 ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך: ולא שמע אמציהו ויעל
 יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית
 שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו:
 ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן אחזיהו תפש יואש מלך
 ישראל בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער
 אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: ולקח את כל הזהב
 והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאוצרות בית המלך
 ואת בני התערבות וישב שמרונה: ויתר דברי יואש אשר עשה
 וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו
 ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו:
 ויהי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן
 יואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציהו הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקשרו עליו
 קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו שם:

יד

CAP. XIV.

יומת ק'
מלה ק'

לאהליו ק'

ויבא ק'

6 אך לא סרו מחטאת בית ירבעם אשר החטי' את ישראל ברה ^{החטיא ק}
 7 הלך וגם האשרה עמדה בשמרון: כי לא השאיר ליהואחו עם
 כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם
 8 מלך ארם וישמם כעפר לדש: ויתר דברי יהואחו וכל אשר
 עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 9 ישראל: וישכב יהואחו עם אבתיו ויקברוהו בשמרון וימלך יואש
 י בנו תחתיו: בשנת שלשים ושבע שנה
 ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחו על ישראל בשמרון
 11 שש עשרה שנה: ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות
 12 ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ברה הלך: ויתר דברי
 יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה
 13 הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב
 יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם
 14 מלכי ישראל: ואלישע חלה את חליו
 אשר ימורת בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר
 15 אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים
 16 ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר למלך ישראל הרכב ירך על
 17 הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח
 החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה
 ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלה:
 18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש
 19 פעמים ויעמד: ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או
 שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה
 כ את ארם: וימת אלישע ויקברוהו וגרודי מואב יבאו
 21 בארץ בא שנה: ויהי הם קברים איש והנה ראו את
 הגרוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות
 22 אלישע ויחי ויקם על רגליו: וחזאל מלך ארם לחץ
 23 את ישראל כל ימי יהואחו: ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם
 למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא
 24 השליכם מעל פניו עד עתה: וימת חזאל מלך ארם וימלך בן
 כה הדרד בנו תחתיו: וישב יהואש בן יהואחו ויקח את הערים מיד
 בן הדרד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחו אביו במלחמה שלש

מלכים ב

יב יג

- תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנהו: ויאתו הכהנים
 לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית: ויקח י
 יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח
 בימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את
 כל הכסף המובא בית יהוה: ויהי כראותם כי רב הכסף בארון
 ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית
 יהוה: ונתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים
 בית יהוה ויוציאו להרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה:
 ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק
 בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: אך לא יעשה בית
 יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצרות כל כלי זהב וכלי כסף
 מן הכסף המובא בית יהוה: כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו
 את בית יהוה: ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף
 על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: כסף אשם
 וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו:
 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה וישם
 חזאל פניו לעלות על ירושלם: ויקח יהואש מלך יהודה את
 כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי
 יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה
 ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ויתר
 דברי יואש וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי יהודה: ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש
 בית מלא הירד סלא: ויוזכר בן שמעת ויהוובד בן שמר עבדיו
 הכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו
 תחתיו: בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך
 יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה
 שנה: ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט
 אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: ויחר אף יהוה בישראל
 ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הרד בן חזאל כל הימים:
 ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ
 ישראל כי לחץ אתם מלך ארם: ויתן יהוה לישראל מושיע
 ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באחליהם כתמול שלשום:

מימין ק'

ידי קרי
המפקדים
קרי

יג

CAP. XIII.

הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו
 י אל יהוידע הכהן: ויתן הכהן לשרי המאיות את החנית ואת
 II השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: ויעמדו הרצים איש
 וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח
 12 ולבית על המלך סביב: ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר
 ואת העדות וימלכו אותו וימשחוהו ויכו כף ויאמרו יחי המלך:
 13 ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל
 14 העם בית יהוה: ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט
 והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות
 טו ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר: ויצו יהוידע הכהן
 את שרי המאיות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל
 מבית לשררת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל
 16 תומת בית יהוה: וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים
 17 בית המלך ותומת שם: ויכרת יהוידע את הברית בין
 יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין
 18 העם: ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתו
 ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות
 19 וישם הכהן פקדת על בית יהוה: ויקח את שרי המאות ואת
 הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית
 יהוה ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים:
 כ וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב
 2 א בית מלך: בן שבע שנים יהואש במלכו: בשנת שבע
 ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה
 3 מבאר שבע: ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו
 4 יהוידע הכהן: רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
 ה בבמות: ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא
 בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה
 6 על לב איש להביא בית יהוה: יקחו להם הכהנים איש מאת
 מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק:
 7 ויהי בשנת עשרים ושלוש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים
 8 את בדק הבית: ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים
 ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדק הבית ועתה אל

המאות ק

המאות ק

מזבחותיה קרי

המלך ק

יב

CAP. XII.

מלכים ב

י יא

יהוא לרצים ולשלשים באו הכוס איש אל יצא ויכוס לפי חרב
 וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל: ויצאו את 26
 מצבות בית הבעל וישרפוה: ויתצו את מצבת הבעל ויתצו 27
 את בית הבעל וישימהו למחראות עד היום: וישמר יהוא את 28
 הבעל מִישראל: רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את 29
 ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר
 בדרן: ויאמר יהוה אל יהוא יען ל
 אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית
 אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: ויהוא לא שמר 31
 ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות
 ירבעם אשר החטיא את ישראל: בימים ההם החל יהוה לקצות 32
 בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל: מן הירדן מזרח השמש 33
 את כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל
 ארנן והגלעד והבשן: ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל 34
 גבורתו הלווא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו לה
 תחתיו: והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמונה 36
 שנה בשמרון:

למוצאות קרי

ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל א
 זרע הממלכה: ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את 2
 יואש בן אחזיה ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותים אתו ואת
 מנקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת: ויהי 3
 אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ:
 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות 4
 לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע
 אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך: ויצום לאמר זה ה
 הדבר אשר תעשון השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת
 בית המלך: והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים 6
 ושמרתם את משמרת הבית מסח: ושתי הידות בכם כל יצאי 7
 השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך: והקפתם על 8
 המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את
 המלך בצאתו ובבאו: ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהוידע 9

יא

CAP. XI.
ראתה קי
המומתים קרי

המאות קי

הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו
 8 את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה : ויבא המלאך ויגד
 לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים
 9 פתח השער עד הבקר : והי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל
 העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה
 י את כל אלה : דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר
 דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו
 11 אליהו : ויך יהוה את כל הנשאים לבית אחאב ביזרעאל וכל
 12 גדליו ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד : ויקם ויבא וילך
 13 שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך : ויהוה מצא את אחי אחזיהו
 מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום
 14 בני המלך ובני הגבירה : ויאמר תפשו חיים ותפשו חיים
 וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש
 15 טו מהם : וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב
 לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי
 עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ירך ויתן ידו ויעלהו
 16 אליו אל המרכבה : ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה
 17 וירכבו אתו ברכבו : ויבא שמרון ויך את כל הנשאים לאחאב
 בשמרון עד השמדו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו :
 18 ויקבץ יהוה את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל
 19 מעט יהוה יעבדנו הרבה : ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו
 וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל
 אשר יפקד לא יחיה ויהוה עשה בעקבה למען האביר את עבדי
 21 כ הבעל : ויאמר יהוה קדשו עצרה לבעל ויקראו : וישלח יהוה
 בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא
 22 ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה : ויאמר לאשר על
 המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש :
 23 ויבא יהוה ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל
 חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל
 24 לבדם : ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוה שם לו בחוץ שמנים
 איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על
 כה ידיכם נפשו תחת נפשו : והי ככלתו לעשות העלה ויאמר

מלכים ב

ט י

שלו ק' ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכהו בחלקת שרה נבות כה
 היוצאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו
 ויהיה נשא עליו את המשא הזה : אם לא את דמי נבות ואת
 26 דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם
 יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה כדבר יהוה : ואחזיה מלך
 27 יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו
 הכתו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת
 שם : וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם
 28 אבתיו בעיר דוד : ובשנת אחת
 29 עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיה על יהודה : ויבוא יהוא ל
 יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשה
 ותשקף בעד החלון : ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג
 31 אדניו : וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו
 32 שנים שלשה סריסים : ויאמר שמטוהו וישמטוה ויז מדמה אל
 33 הקיר ואל הסוסים וירמסנה : ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא
 34 את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא : וילכו לקברה לה
 ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים : וישבו
 36 ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו
 התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל :
 והית נבלת איזבל כרמן על פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא
 37 יאמרו זאת איזבל : ולאחאב שבעים בנים בשמרון א
 ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל
 2 האמנים אחאב לאמר : ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם
 3 בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק : וראיתם
 הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו ותלחמו על
 4 בית אדניכם : ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא
 עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו : וישלח אשר על הבית ואשר על ה
 העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר
 תאמר אלינו נעשה לא נמלך איש הטוב בעיניך עשה : ויכתב
 6 אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו
 את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני
 המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם : והי כבא
 7

שמטוה ק'

והיתה ק'

י

CAP. X.

ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה
 7 אלהי ישראל משחתוך למלך אל עם יהוה אל ישראל: והכיתה
 את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי
 8 יהוה מיד איזבל: ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין
 9 בקיר ועצור ועזוב בישראל: ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם
 י בן נבט וכבית בעשא בן אחיה: ואת איזבל יאכלו הכלבים
 11 בחלק יזרעאל ואין קבר ופתח הדלת וינס: ויהוא יצא אל
 עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר
 12 אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו: ויאמרו שקר הגד
 נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה
 13 משחתוך למלך אל ישראל: וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו
 תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא:
 14 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר
 טו ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם: וישב
 יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים
 בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם אל
 16 יצא פליט מן העיר ללכת לגיד ביזרעאל: וירכב יהוא וילך
 יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות
 17 את יורם: והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת
 יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח
 18 לקראתם ויאמר השלום: וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה
 אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי
 19 ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב: וישלח רכב
 סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא
 כ מה לך ולשלום סב אל אחרי: ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם
 21 ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג: ויאמר
 יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך
 יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאוהו בחלקת נבות
 22 היזרעאלי: ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא
 23 ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: ויהפך
 24 יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה: ויהוא מלא ידו
 בקשת ויך את יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו:

להגיד ק'

מלכים ב

ח ט

- ויאמר אמר לי חיה תחיה : ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל טו
במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו :
ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה 16
מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה : בן שלשים ושתים שנה 17
היה במלכו ושמנה שנה מלך בירושלם : וילך בדרך מלכי 18
ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה
ויעש הרע בעיני יהודה : ולא אבה יהוה להשחית את יהודה 19
למען דוד עבדו כאשר אמר לו לתת לו ניר לבניו כל הימים :
בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך : ויעבר כ 21
יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום
הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו : ויפשע אדום 22
מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא :
ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי 23
הימים למלכי יהודה : וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו 24
בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו :
בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך כה
אחזיהו בן יהורם מלך יהודה : בן עשרים ושתים שנה אחזיהו 26
במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי
מלך ישראל : וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהודה 27
כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא : וילך את יורם בן 28
אחאב למלחמה עם חזאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמים
את יורם : וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר 29
יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן
יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי
חלה הוא : ואלישע הנביא קרא לאחד מבני א
הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת
גלעד : ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת 2
והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר : ולקחת פך השמן 3
ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיד למלך אל
ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה : וילך הנער הנער 4
הנביא רמת גלעד : ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר לי ה
אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר : ויקם 6

שנים ק'

ט
CAP. IX.

השער וירמסוהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר
 18 דבר ברדת המלך אליו: ויהי כדבר איש האלהים אל המלך
 לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר
 19 בשער שמרון: ויען השליש את איש האלהים ויאמר והנה יהוה
 עשה ארבות בשמים היהיה כדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך
 כ ומשם לא תאכל: ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת:
 ח ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר
 CAP. VIII. את קרי קומי ולכי אתי וביתך וגורי באשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם
 2 בֹּא אל הארץ שבע שנים: ותקם האשה ותעש כדבר איש
 האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים:
 3 ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק
 4 אל המלך אל ביתה ואל שדה: והמלך מדבר אל גחזי
 נער איש האלהים לאמר ספרה נֵא לי את כל הגדלות אשר
 ה עשה אלישע: ויהי הוֹא מספר למלך את אשר החיה את המת
 והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה
 ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר
 6 החיה אלישע: וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך
 סרים אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבואת
 7 השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: ויבֹא
 אלישע דמשק ובן הדר מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בֹּא איש
 8 האלהים עד הנה: ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנחה ולך
 לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה
 9 מחלי זה: וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק
 משֹׁא ארבעים גמל ויבֹא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדר מלך
 י ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה: ויאמר אליו אלישע
 11 לך אמר לֹא חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות: ויעמד לו קרי
 12 את פניו וישם עד בש ויבך איש האלהים: ויאמר חזאל מדוע
 אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה
 מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש
 13 והרתיהם תבקע: ויאמר חזהאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה
 הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם:
 14 וילך מאת אלישע ויבֹא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע

מלכים ב

- שערים בשקל בשער שמרון: ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו יושבים פה עד מתנו: אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו: ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש: ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב וקול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: ויקמו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסייהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם: ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך: ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה: ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אנגידה נא לכם את אשר עשו לנו בשרה ק' ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחברה בהשדרה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא: ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר במזן ק' נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המזן ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה: ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו: וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בהחפזם וישבו המלאכים ויגדו למלך: ויצא העם ויבזו בחפזם ק' את מחנה ארם והי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה: והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על ידו על

- 17 תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ מֵאֲשֶׁר אוֹתָם: וַיִּתְּפֹלֵל אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר
 יְהוָה פִּקַּח נָא אֶת עֵינָיו וַיִּרְאֵה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵי הַנֶּעֱר וַיִּרְאֵה
 18 וַהֲנִה הַהֵר מִלֵּא סוּסִים וּרְכָב אִישׁ סְבִיבַת אֱלִישָׁע: וַיִּרְדּוּ אֵלָיו
 וַיִּתְּפֹלֵל אֱלִישָׁע אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר הֵךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בַּסְנוּרִים
 19 וַיִּכֶם בַּסְנוּרִים כַּדְּבַר אֱלִישָׁע: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֱלִישָׁע לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ
 וְלֹא זֶה הָעֵיר לָכֵן אַחֲרֵי וְאוֹלִיכָה אֲתָכֶם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקֶשׁוּן
 כ וַיֵּלֶךְ אוֹתָם שְׁמֵרוֹנָה: וַיְהִי כַּבֹּאֶם שְׁמֵרוֹן וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְהוָה
 פִּקַּח אֶת עֵינֵי אֱלֹהֵי וַיִּרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וַהֲנִה
 21 בַּתּוֹךְ שְׁמֵרוֹן: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אֱלִישָׁע כִּרְאֹתוֹ אוֹתָם
 22 הָאֵכָה אֵכָה אֲבִי: וַיֹּאמֶר לֹא תִכָּה הָאִישׁ שְׁבִית בַּחֲרֹבְךָ
 וּבִקְשֶׁתְךָ אֶתָּה מִכָּה שִׁים לָחֶם וּמִים לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיֵּלְכוּ
 23 אֶל אֲדֹנֵיהֶם: וַיִּכְרַה לָּהֶם כֶּרֶה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁלַחֵם
 וַיֵּלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא יִסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אָרֶם לְבּוֹא בָאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:
 24 וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיִּקְבֹּץ בֶּן הַדָּד מֶלֶךְ אָרֶם אֶת
 כה כָּל מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיִּצֹר עַל שְׁמֵרוֹן: וַיְהִי רַעַב גְּדוֹל בְּשְׁמֵרוֹן וַהֲנִה
 צָרִים עֲלֵיהֶם עַד הָיוּת רֹאשׁ חֲמֹר בְּשִׁמְנִים כֶּסֶף וּרְבַע הַקֶּב חֲרִיּוֹנִים
 26 בַּחֲמִשָּׁה כֶּסֶף: וַיְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָבַר עַל הַחֲמָה וְאִשָּׁה צִעְקָה
 27 אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֶל יוֹשֶׁעַךְ יְהוָה מֵאִין
 28 אוֹשִׁיעַךְ הַמֶּן הַגֶּרֶן אוֹ מִן הַיָּקֵב: וַיֹּאמֶר לֹה הַמֶּלֶךְ מֵה לֶךְ וַתֹּאמֶר
 הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה אֵלַי תָּנִי אֶת בִּנְךָ וְנֹאכְלֵנוּ הַיּוֹם וְאֶת בְּנֵי
 29 נֹאכְלֵ מִחֹר: וְנִבְשַׁל אֶת בְּנֵי וְנֹאכְלֵהוּ וַאֲמַר אֵלֶיהָ בְּיוֹם הָאֶחָד
 ל תָּנִי אֶת בִּנְךָ וְנֹאכְלֵנוּ וַתַּחֲבֹא אֶת בְּנָהּ: וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת
 דְּבַרִי הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַהֲוֹא עָבַר עַל הַחֲמָה וַיִּרְאֵה הָעָם
 31 וַהֲנִה הַשֶּׁק עַל בִּשְׁרוֹ מִבֵּית: וַיֹּאמֶר כֹּה יַעֲשֶׂה לִי אֱלֹהִים וְכֹה
 32 יוֹסֵף אִם יַעֲמֹד רֹאשׁ אֱלִישָׁע בֶּן שַׁפְט עֲלֵיו הַיּוֹם: וְאֱלִישָׁע יָשָׁב
 בְּבֵיתוֹ וַהֲזֻקְנִים יֹשְׁבִים אֹתוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלִּפְנֵיו בִּטְרָם יָבֹא הַמֶּלֶאךָ
 אֵלָיו וַהֲוֹא אָמַר אֶל הַזֻּקְנִים הֲרֵאִיתֶם כִּי שִׁלַּח בֶּן הַמֶּרְצָח הַזֶּה
 לַחֲסִיר אֶת רֹאשִׁי רְאוּ כִּבְּא הַמֶּלֶאךָ סָגְרוּ הַדִּלְתָּ וְלַחֲצֹתֶם אֹתוֹ
 33 בַּדִּלְתָּ חֲלוּא קוֹל רַגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו: עוֹדֵנוּ מְדַבֵּר עִמָּם וַהֲנִה
 הַמֶּלֶאךָ יָרַד אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֹאת הָרַעָה מֵאֵת יְהוָה מֵה אוֹחִיל
 א לִיהוֹת עוֹד: וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע שָׁמְעוּ
 דְּבַר יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה כַּעַת מִחֹר סָאָה סִלְתָּ בִּשְׁקָל וּסְאֵתִים

מלכים ב

ה ו

- 22 ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום : ויאמר שלום אדני
שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר אפרים
מבני הנביאים חנה נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים :
23 ויאמר נעמן חואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף בשני
חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נעריו וישאו לפניו :
24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים
מאין ק' וילכו : והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גחזי כה
ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה : ויאמר אליו לא לבי הלך
26 כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף
ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות :
וצרעת נעמן חרבק בכ ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג :
27 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר א
אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו : נלכה נא עד הירדן ונקחה
משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר
לכו : ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדך ויאמר אני אלך :
3 וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים : ויהי האחד מפיל הקורה
4 ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול :
ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ
6 וישלך שמה ויצף הברזל : ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו :
7 ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו
8 לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי : וישלח איש האלהים אל
9 מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם
נחתים : וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש
11 האלהים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתיים : ויסער לב
מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלוא
תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל : ויאמר אחד מעבדיו לוא
אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל
13 את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך : ויאמר לכו וראו איכה
הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן : וישלח שמה
14 סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר : וישכם
טו משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס
ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה : ויאמר אל
16

ו
CAP. VI.

והזהירו ק'

איכו ק'

17 תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ מֵאֲשֶׁר אוֹתָם: וַיִּתְּפֹלֵל אֱלִישֶׁעַ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה פֶּקֶח נָא אֶת עֵינָיו וַיִּרְאָה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵי הַנֶּעֱר וַיִּרְא
 18 וַהֲנֵה הָהָר מִלֵּא סוּסִים וּרְכָב אִישׁ סְבִיבַת אֱלִישֶׁעַ: וַיִּרְדּוּ אֵלָיו
 וַיִּתְּפֹלֵל אֱלִישֶׁעַ אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר הֵךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בַּסְנוּרִים
 19 וַיִּכֶם בַּסְנוּרִים כְּדַבֵּר אֱלִישֶׁעַ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֱלִישֶׁעַ לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ
 וְלֹא זֶה הָעֵיר לָכוּ אַחֲרַי וְאוֹלִיכָה אֲתָכֶם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקֹשׁוּן
 כ וַיֵּלֶךְ אוֹתָם שְׁמֹרֹנָה: וַיְהִי כְּבָאִם שְׁמֹרֹן וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ יְהוָה
 פֶּקֶח אֶת עֵינֵי אֱלֹהִים וַיִּרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וַהֲנֵה
 21 בְּתוֹךְ שְׁמֹרֹן: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אֱלִישֶׁעַ כִּרְאֹתוֹ אוֹתָם
 22 הָאֲכָה אֲכָה אֲבִי: וַיֹּאמֶר לֹא תִכָּה הָאִישׁ שְׁבִית בַּחֲרֹבֶךָ
 וּבִקְשֶׁתְּךָ אֲתָה מִכָּה שִׁים לֶחֶם וּמִים לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיֵּלְכוּ
 23 אֶל אֲדֹנֵיהֶם: וַיִּכְרָה לָהֶם כֶּרֶה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁלַחֵם
 וַיֵּלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא יִסְפוּ עוֹד גִּדּוּדֵי אָרֶם לְבּוֹא בָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל:
 24 וַיְהִי אַחֲרַי כֵּן וַיִּקְבֹּץ בֶּן הָדָד מֶלֶךְ אָרָם אֶת
 כה כָּל מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיִּצֹר עַל שְׁמֹרֹן: וַיְהִי רָעַב גָּדוֹל בְּשְׁמֹרֹן וַהֲנֵה
 צָרִים עֲלֵיהֶם עַד הָיוּתָּה רֹאשׁ חֲמֹר בְּשִׁמְנִים כֶּסֶף וְרַבַּע הַקֶּבֶץ חֲרִיזִינִים
 26 בַּחֲמִשָּׁה כֶּסֶף: וַיְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר עַל הַחֲמָה וְאִשָּׁה צִעֲקָה
 27 אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֶל יוֹשֶׁעַךְ יְהוָה מֵאִן
 28 אוֹשִׁיעֶךָ הַמֶּן הַגֶּרֶן אוֹ מִן הַיָּקֵב: וַיֹּאמֶר לֹה הַמֶּלֶךְ מִה לָךְ וַתֹּאמֶר
 הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה אֵלַי תָּנִי אֶת בִּנְךָ וְנֹאכְלֵנוּ הַיּוֹם וְאֶת בְּנֵי
 29 נֹאכְלֵ מָחָר: וְנִבְשַׁל אֶת בְּנֵי וְנֹאכְלָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בְּיוֹם הָאֶחָד
 ל תָּנִי אֶת בִּנְךָ וְנֹאכְלֵנוּ וְתַחֲבֹא אֶת בְּנָה: וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת
 דְּבַרִּי הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַהֲוֹא עֹבֵר עַל הַחֲמָה וַיִּרְא הָעָם
 31 וַהֲנֵה הֶשֶׁק עַל בָּשָׂר מִבֵּית: וַיֹּאמֶר כֹּה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה
 32 יוֹסֵף אִם יַעֲמֵד רֹאשׁ אֱלִישֶׁעַ בֶּן שַׁפְט עֲלֵיו הַיּוֹם: וְאֱלִישֶׁעַ יָשָׁב
 בְּבֵיתוֹ וְהַזְקִנִּים יֹשְׁבִים אִתּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלִּפְנֵי בָטָרִם יָבֵא הַמֶּלֶאךָ
 אֵלָיו וַהֲוֹא אָמַר אֶל הַזְקִנִּים הִרְאִיתֶם כִּי שָׁלַח בֶּן הַמֶּרְצָח הַזֶּה
 לְהַסִּיר אֶת רֹאשִׁי רְאוּ כִּבָּא הַמֶּלֶאךָ סָגְרוּ הַדְּלֹת וּלְחַצְתֶּם אֹתוֹ
 33 בַּדְּלֹת הַלּוֹא קוֹל רִגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו: עוֹדֵנוּ מִדְּבַר עִמָּם וַהֲנֵה
 הַמֶּלֶאךָ יָרַד אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֹאת הָרַעָה מֵאֵת יְהוָה מִה אוֹחִיל
 א לִיהוֹת עוֹד: וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ שְׁמַעוּ
 דְּבַר יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה כַּעַת מָחָר סָאָה סִלְתָּ בִּשְׁקָל וּסְאִיתִים

מלכים ב

ה ו

- 22 ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום : ויאמר שלום אדני
שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר אפרים
מבני הנביאים תנה נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים :
23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף בשני
חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נערו וישאו לפניו :
24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים
מאין ק' וילכו : והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאן נחזי כה
ויהאמר לא הלך עבדך אנה ואנה : ויאמר אליו לא לבי הלך
26 כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף
ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות :
וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג :
27 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר א
אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו : נלכה נא עד הירדן ונקחה
משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר
לכו : ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדך ויאמר אני אלך :
3 וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים : והי האחד מפיל הקורה
4 ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול :
ויהאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ
6 וישלך שמה ויצף הברזל : ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו :
7 ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו
8 לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי : וישלח איש האלהים אל
9 מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם
נחתים : וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש
11 האלהים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתיים : ויסער לב
מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלוא
תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל : ויאמר אחד מעבדיו לוא
אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל
13 את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך : ויאמר לכו וראו איכה
הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן : וישלח שמה
14 סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר : וישכם טו
משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס
ורכב ויאמר גערו אליו אהה אדני איכה נעשה : ויאמר אל
16

ו
CAP. VI.

והזהירו ק'

איכו ק'

- 4 בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו: ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת
ה וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: ויאמר מלך ארם לך
בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר בכרי
6 כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: ויבא הספר אל
מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנרה שלחתי
7 אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: ויהי כקרא מלך ישראל
את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי
זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה
8 הוא לי: ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל
את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא
9 אלי וידע כי יש נביא בישראל: ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד
י פתח הבית לאלישע: וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך
11 ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: ויקצף נעמן
וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה
12 אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצורע: הלא טוב אבננה
ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי
13 ויפן וילך בחמה: ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר
גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ
14 וטהר: וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב
טו בשרו כבשר נער קטן ויטהר: וישב אל איש האלהים הוא וכל
מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנרה נא ידעתי כי אין אלהים
בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך:
16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת
17 וימאן: ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה
כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם
18 ליהוה: לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית
רמן להשתחות שמה והוא נשען על ידי והשתחית בית רמן
19 בהשתחית בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה: ויאמר
כ לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ: ויאמר גיחזי נער
אלישע איש האלהים הנרה חשך אדני את נעמן הארמי הזה
מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי
21 מאתו מאומה: וירדף גיחזי אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו

בסוסיו ק'

אמנה ק'

נא כתיב
ולא קרי

מלכים ב

ד ה

- 27 לאישך השלום לילד ותאמר שלום : ותבא אל איש האלהים
אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפח ויאמר איש האלהים
הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי :
28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לך תשלה אתי :
29 ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא איש
לא תברכנו וכי יברכך איש לא תעננו ושמרת משענתי על פני
הנער : ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם ל
וילך אחריה : וגיחזי עבר לפניו וישם את המשענת על פני
31 הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ
הנער : ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו :
32 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה : ויעל וישכב
34 על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר
עליו ויחם בשר הילד : וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה לה
ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את
עיניו : ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת ויקראה
36 ותבא אליו ויאמר שאי בנדך : ותבא ותפל על רגליו ותשתחו
37 ארצה ותשא את בנה ותצא : ואלישע שב הגלגלה
38 והרעב בארץ ובני הנביאים יושבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר
הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים : ויצא אחד אל השדה ללקט
39 ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא
ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו : ויצקו לאנשים לאכול והי מ
כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא
יכלו לאכל : ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם
41 ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר : ואיש בא מבעל שלשה
42 ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל
בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו : ויאמר משרתו מה אתן זה לפני
43 מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר :
44 ויתן לפניו ויאכלו ויתרו כדבר יהוה :
ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים א
כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע :
וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני
אשת נעמן : ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר

כפיו ק

ה

CAP. V.

- 3 אם אסוך שמן: ויאמר לכי שאלני לך כלים מן החוץ מאת כל
 4 שכניכי כלים רקים אל תמעיטי: ובאת וסגרת הדלת בערך
 ה ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: ותלך
 מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגישים אליה והיא
 6 מיצקת: ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד
 7 כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: ותבא ותגד לאיש
 האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי
 8 תחיי בנותר: ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם
 אשר גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר שמה
 9 לאכל לחם: ותאמר אל אישה הנח נא ידעתי כי איש אלהים
 קדוש הוא עבר עלינו תמיד: נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים
 לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה:
 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה: ויאמר
 אל גיחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו:
 13 ויאמר לו אמר נא אליה הנך חרדת אלינו את כל החרדה
 הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא
 14 ותאמר בחוך עמי אנכי ישבת: ויאמר ומה לעשות לה ויאמר
 טו גיחזי אבל בן אין לה ואישה זקן: ויאמר קרא לה ויקרא לה
 16 ותעמד בפתח: ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן
 17 ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך: ותהר
 האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע:
 18 19 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: ויאמר אל
 כ אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: וישאהו
 21 ויבאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: ותעל
 22 ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: ותקרא
 אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות
 23 וארוצה עד איש האלהים ואשובה: ויאמר מדוע אתי הלכתי
 24 אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: ותחבש האתון
 ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי
 כה לך: ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות
 איש האלהים אותה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנך השונמית
 26 הלו: עתה רוצ נא לקראתה ואמר לה השלום לך השלום

מלכים ב

ג ד

- 11 מואב : ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחר מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו : ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום : ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב : ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך : ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי טו עליו יד יהודה : ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים 16 גבים : כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל 17 ההוא ימלא מים ושתייתם אתם ומקניכם ובהמתכם : ונקל זאת 18 בעיני יהודה ונתן את מואב בידכם : והכיתם כל עיר מבצר 19 וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים : והי בבקר כעלות המנחה כ 20 והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים : וכל 21 מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבור : וישכימו בבקר והשמש זרחה על 22 המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם : ויאמרו דם זה 23 החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב : ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם 24 ויבן בה והכורת את מואב : והערים יהרסו וכל חלקה טובה כה 25 ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב 26 יפילו עד חשאי אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה : וירא 27 מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו : ויקח את בנו 28 הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלת על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ : ואשר א 29 אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי 30 מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים : ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך 2 לך קרי חגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי

ד

CAP. IV.

טו המים ויחצו הנה והנה ויעבר אלישע: ויראהו בני הנביאים אשר
ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו
וישתחו לו ארצה: ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים
16 אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה
וישלכנו באחד ההרים או באחת הגיאות ויאמר לא תשלחו: הנאיות ק'
17 ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה
18 ימים ולא מצאו: וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם
19 הלוא אמרתי אליכם אל תלכו: ויאמרו אנשי
העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה
כ והמים רעים והארץ משכלת: ויאמר קחו לי צלחית חדשה
21 ושימו שם מלח ויקחו אליו: ויצא אל מוצא המים וישלך שם
מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם
22 עוד מות ומשכלת: וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע
23 אשר דבר: ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך
ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח
24 עלה קרח: ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתיים
כה דבים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים: וילך משם
א אל הר הכרמל ומשם שב שמרון: ויהורם בן
2 אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך שתיים עשרה שנה: ויעשה הרע בעיני יהוה
רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו:
3 רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא
4 סר ממנה: ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך
ה ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: והי כמות
6 אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל: ויצא המלך יהורם ביום
7 החוץ משמרון ויפקד את כל ישראל: וילך וישלח אל יהושפט
מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל מואב
למלחמה ויאמר אעלה כמני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך:
8 9 ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: וילך מלך
ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא
י היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם: ויאמר מלך ישראל
אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד

מלכים ב

א ב

ועתה תיקר נפשי בעיניך : וידבר מלאך יהוה אל
 אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך :
 וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל
 זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן
 המטה אשר עליה שם לא תרד ממנה כי מות תמות : וימת
 כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו בשנת שנים
 ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן : ויתר דברי
 אחזיהו אשר עשה הלוא המה כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי ישראל : ויהי בהעלות יהוה את אליהו
 בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל : ויאמר אליהו
 אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר
 אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל : ויצאו
 בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי
 היום יהודה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי
 החשו : ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני
 יריחו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו : ויגשו
 בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי
 היום יהודה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי
 החשו : ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה
 ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם : וחמשים
 איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על
 הירדן : ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכר את המים ויחצו
 הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה : ויהי כעברם ואליהו אמר אל
 אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע
 ויהי נא פי שנים ברוחך אלי : ויאמר הקשית לשאול אם תראה
 אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהיה : ויהי המה הלכים
 הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל
 אליהו בסערה השמים : ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי
 רבב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים
 קרעים : וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד
 על שפת הירדן : ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה
 את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכר את

ב
CAP. II.

מלכים ב

II. R E G U M.

א
CAP. I.

2 א ויפשע מזאב בישראל אחרי מות אחאב: ויפל אחזיה בער
 השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם
 3 לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה: ומלאך
 יהוה דבר אל אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך
 שמרון ודבר אלהם המבלי אין אלהים בישראל אהם הלכים
 4 לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון: ולכן כה אמר יהוה המטה
 אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה:
 6 ה וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם: ויאמרו
 אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר
 שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים
 בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה
 7 אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות: וידבר אלהם
 מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים
 8 האלה: ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו
 9 ויאמר אליה התשבי הוא: וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל
 אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך
 י דבר רדה: ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש
 אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד
 11 אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו: וישב וישלח אליו שר
 חמשים אחר וחמשיו ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר
 12 המלך מהרה רדה: ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים
 אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש
 13 אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו: וישב וישלח שר
 חמשים שלשים וחמשיו ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על
 ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר
 14 נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך: הנה ירדה אש מן
 השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים ואת חמשיהם

מלכים א

כב

- מלך ישראל: ויתר דברי יהושפט ונבחרתו אשר עשה ואשר
 נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
 ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ: ומלך
 אין באדום נצב מלך: יהושפט עשר אניות תרשים ללכת
 אופירה לזהב ולא הלך כי נשברה אניות בעציון גבר: אז אמר
 אחזיהו בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא
 אבא יהושפט: וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
 דוד אביו ומלך יהורם בנו תחתיו:
 אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה
 ליהושפט מלך יהודה ומלך על ישראל שנתים: ויעש הרע בעיני
 יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר
 החטיא את ישראל: ויעבד את הבעל וישתחווה לו ויבעס את
 יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו:

עשה ק'

נשברו ק'

23 ויאמר תפתח וגם תוכל צא ועשה כן: ועתה הנה נתן יהוה
 24 רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהודה דבר עליך רעה: ויגש
 צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר
 כה רוח יהוה מאתי לדבר אנתך: ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום
 26 ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה: ויאמר מלך ישראל קח
 את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך:
 27 ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכלהו לחם
 28 לחץ ומים לחץ עד באי בשלום: ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב
 בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם:
 ל 29 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד: ויאמר מלך
 ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך
 31 ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה: ומלך ארם צוה את שרי
 הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת
 32 גדול כי אם את מלך ישראל לבדו: ויהי כראות שרי הרכב
 את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם
 33 ויזעק יהושפט: ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא
 34 וישבו מאחוריו: ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל
 בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ירך והוציאני מן
 לה המחנה כי החליתי: ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה
 מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק
 36 הרכב: ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו
 37 ואיש אל ארצו: וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך
 38 בשמרון: וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את
 39 דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר: ויתר דברי אחאב
 וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה
 מ הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב
 41 אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו: ויהושפט
 בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל:
 42 יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך
 43 בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי: וילך בכל דרך אסא
 44 אביו לא סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה: אך הבמות לא
 מה סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: וישלם יהושפט עם

מלכים א

כב

- מלך ישראל: ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו
 3 רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם: ויאמר
 4 אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט
 אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ויאמר ה
 יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה: ויקבץ
 6 מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך
 על רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד
 המלך: ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה
 7 מאותו: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש
 8 את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע
 מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: ויקרא מלך
 9 ישראל אל סרים אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה: ומלך
 ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים
 בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: ויעש
 11 לו צדקיה בן כנענזה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה
 תנגח את ארם עד כלותם: וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה
 12 רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך: והמלאך אשר הלך
 13 לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד
 דברך ק' טוב אל המלך יהי נא דבריך כדבר אחד מהם ודברת טוב:
 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר:
 14 ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד
 למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד
 המלך: ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר
 16 לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה: ויאמר ראיתי את כל
 ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה
 לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום: ויאמר מלך ישראל
 18 אל יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם
 רע: ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו
 19 וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו: ויאמר יהוה מי כ
 יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה
 21 אמר בכה: ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר
 22 יהוה אליו במה: ויאמר אצא וחייתי רוח שקר בפי כל נביאי

שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך
 11 וחוציאהו וסקלהו וימת : ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר
 הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים
 12 אשר שלחה אליהם : קראו צום והשיבו את נבות בראש העם :
 13 ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבליעל
 את נבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויציאהו מחוץ
 14 לעיר ויסקלהו באבנים וימת : וישלחו אל איזבל לאמר סקל
 15 נבות וימת : ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר
 איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן
 16 לתת לך בכסף כי אין נבות חי כי מת : ויהי כשמע אחאב כי
 מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו :
 17 18 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר : קום רד
 לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר
 19 ירד שם לרשתו : ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת
 וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו
 כ הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה : ויאמר
 אחאב אל אליהו המצאתני אויבי ויאמר מצאתי יען התמכרך
 21 לעשות הרע בעיני יהוה : הנני מבי' אליך רעה ובערתי אחרך
 22 והכרתי לאחאב משתי בקיר ועצור ועזוב בישראל : ונתתי את
 ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס
 23 אשר הכעסת ותחטא את ישראל : וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר
 24 הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל : המת לאחאב בעיר
 כה יאכלו הכלבים והמת בשרה יאכלו עוף השמים : רק לא חיה
 כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו
 25 איזבל אשתו : ויתעב מאד ללכת אחרי הגלולים ככל אשר עשו
 26 חאמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל : ויהי כשמע אחאב
 את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום
 28 וישכב בשק ויהלך אט : ויהי דבר
 29 יהוה אל אליהו התשבי לאמר : הראית כי נכנע אחאב מלפני
 יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה
 א על ביתו : וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל :
 2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל

אביא ק'

כב

CAP. XXII.

מאת אביך אשיב וחצורת תשים לך בדמשק כאשר שם אבי
 בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו:
 ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה לה
 הכיני נא וימאן האיש להכתו: ויאמר לו יען אשר לא שמעת ³⁶
 בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך הארירה וילך מאצלו וימצאהו
 הארירה ויכהו: וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש ³⁷
 הכה ופצע: וילך הנביא ויעמד למלך אל הדרך ויתחפש באפר ³⁸
 על עיניו: ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך ³⁹
 יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר
 את האיש הזה אם הפקר יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או כבר
 כסף תשקול: ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר מ
 אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת: וימהר ויסר את ⁴¹
 האפר מעל עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנביאים הוא:
 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה ⁴²
 נפשך תחת נפשו ועמד תחת עמו: וילך מלך ישראל על ביתו ⁴³
 סר וזעף ויבא שמרונה: ויהי אחר הדברים א
 האלה כרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל
 אחאב מלך שמרון: וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את ²
 כרמך והי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו
 כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה: ויאמר ³
 נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך:
 ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות ⁴
 היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי וישכב על מטתו
 ויסב את פניו ולא אכל לחם: ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר ה
 אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם: וידבר אליה כי אדבר ⁶
 אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם
 חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי:
 ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל ⁷
 קום אכל לחם ויטב לבך אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי:
 ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל ⁸
 הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות: ותכתב ⁹
 בספרים לאמר קראו צום והשיבו את נבות בראש העם: והושיבו ¹

מעלי ק

כא
CAP. XXI.

ספרים ק

חדר שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עזר
 17 אתו: ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדרד ויגידו
 18 לו לאמר אנשים יצאו משמרון: ויאמר אם לשלום יצאו תפשו
 19 חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו: ואלה יצאו מן העיר
 כ נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם: ויכו איש איש וינסו
 ארם וירדפם ישראל וימלט בן הדרד מלך ארם על סוס ופרשים:
 21 ויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה
 22 גדולה: ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע
 וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך:
 23 ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם
 על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם:
 24 ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקמו ושים פחות
 כה תחתיהם: ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס
 ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע
 26 לקלם ויעש כן: ויהי לתשובת
 השנה ויפקד בן הדרד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל:
 27 ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל
 28 נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ: ויגש איש
 האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר
 אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את
 29 כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה: ויחנו אלה
 נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו
 ל בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד: וינסו הנותרים
 אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש
 31 הנותרים ובן הדרד נס ויבא אל העיר חדר בחדר: ויאמרו אליו
 עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם
 נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל
 32 אולי יחיה את נפשך: ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם
 ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדרד אמר תחי נא נפשי
 33 ויאמר העודנו חי אחי הוא: והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו
 חממנו ויאמרו אחיך בן הדרד ויאמר באו קחתו ויצא אליו בן
 34 הדרד ויעלהו על המרכבה: ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי

מלכים א

יט כ

בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל
הפה אשר לא נשק לו: וילך משם וימצא את אלישע בן שפט¹⁹
והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר
אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: ויעזב את הבקר וירץ אחרי^כ
אליהו ויאמר אשקרה נא לאבי ולאמי ואלכזה אחריך ויאמר לו
לך שוב כי מה עשיתי לך: וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר²¹
ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך
אחרי אליהו וישרתהו: ובן הדרד מלך ארם קבץ את^א
כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על
שמרון וילחם בה: וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל²
העירה: ויאמר לו כה אמר בן הדרד כספך וזהבך לי הוא ונשיך³
ובניך הטובים לי הם: ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני⁴
המלך לך אני וכל אשר לי: וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר^ה
בן הדרד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך
לי תתן: כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את⁶
ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו:
ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה⁷
זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי
ממנו: ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא⁸
תאברה: ויאמר למלאכי בן הדרד אמרו לאדני המלך כל אשר⁹
שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות
וילכו המלאכים וישבהו דבר: וישלח אליו בן הדרד ויאמר כה^י
יעשון לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל
העם אשר ברגלי: ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלל¹¹
חגר כמפתח: והי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא¹²
והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו וישימו על העיר: והנה¹³
נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה
הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת
כי אני יהוה: ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי¹⁴
שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה: ויפקד את^{טו}
נערי שרי המדינות והיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את
כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים: ויצאו בצהרים ובן¹⁶

כ

CAP. XX.

קטנה ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד
 מה ולא יעצרה הנשם: ויהי עד כה ועד כה והשמים התקדרו
 46 עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה: ויד
 יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה
 א יזרעאלה: ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת
 2 כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב: ותשלח איזבל מלאך אל
 אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון כי כעת מחר אשים
 3 את נפשך כנפש אחד מהם: וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא
 4 באר שבע אשר ליהודה וינח את גערו שם: והוא הלך במדבר
 דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות
 אחר קרי ה ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי: וישכב
 וישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום
 6 אכול: ויבט והנה מראשתיו ענת רצפים וצפתת מים ויאכל
 7 וישת וישב וישכב: וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום
 8 אכל כי רב ממך הדרך: ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה
 9 ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב: ויבא
 שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה
 י לך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו
 בריתך בני ישראל את מזבחתך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב
 11 ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: ויאמר צא ועמדת
 בהר לפני יהוה והנה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים
 ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא
 12 ברעש יהוה: ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול
 13 דממה דקה: ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד
 14 פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו: ויאמר
 קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את
 מזבחתך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו
 15 את נפשי לקחתה: ויאמר יהוה אליו לך שוב
 לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם:
 16 ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן
 17 שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתך: והיה הנמלט מחרב
 18 חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע: והשארתי

מלכים א

יה

- 24 ואש לא אשים : וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה
והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו
טוב הדבר : ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד כה
ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא
תשימו : ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל
26 מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו
על המזבח אשר עשה : והיה בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר
27 קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך
28 לו אולי ישן הוא ויקץ : ויקראו בקול גדול ויתגדרו כמשפטם
בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם : והיה כעבר הצהרים
29 ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב : ויאמר ל
אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח
יהוה ההרוס : ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי
31 בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך :
ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים
32 זרע סביב למזבח : ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על
33 העצים : ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל
34 העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו : וילכו המים סביב לה
למזבח וגם את התעלה מלא מים : והיה בעלות המנחה ויגש
36 אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע
כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל
הדברים האלה : ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה
37 האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית : ותפל אש יהוה
38 ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת
המים אשר בתעלה לחכה : וירא כל העם ויפלו על פניהם
39 ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים : ויאמר אליהו מ
להם תפשו את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשו ויורדם
אליהו אל נחל קישון וישחטם שם : ויאמר אליהו לאחאב עלה
41 אכל ושתה כי קול המון הגשם : ויעלה אחאב לאכל ולשתות
42 ואלהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו :
ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין
43 מאומה ויאמר שב שבע פעמים : והיה בשבעית ויאמר הנה עב
44

ברכיו ק'

4 עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את יהוה מאד : ויהי
 בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחביאם
 ה חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים : ויאמר אחאב אל
 עבדיהו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי
 6 נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מן בהמה : ויחלקו
 להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו
 7 הלך בדרך אחד לבדו : ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו
 8 ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו : ויאמר לו
 9 אני לך אמר לאדניך הנה אליהו : ויאמר מה חטאתי כי אתה
 י נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני : חי יהוה אלהיך אם יש
 גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע
 11 את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה : ועתה אתה אמר לך
 12 אמר לאדניך הנה אליהו : והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה
 ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני
 13 ועבדך ירא את יהוה מנערי : הלא הגד לאדני את אשר עשיתי
 בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש
 14 חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים : ועתה אתה
 טו אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני : ויאמר אליהו חי יהוה
 16 צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו : וילך עבדיהו
 17 לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו : ויהי כראות
 אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל :
 18 ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם
 19 את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים : ועתה שלח קבץ אלי
 את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות
 כ וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל : וישלח
 אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל :
 21 ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי
 הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחרי ואם הבעל לכו אחרי ולא
 22 ענו העם אתו דבר : ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא
 23 ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש : ויתנו לנו
 שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחחו וישימו על העצים
 ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים

מהבהמה
קרי

מלכים א

יז יח

- 6 בנחל כרית אשר על פני הירדן : והערבים מביאים לו לחם
7 ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה : ויהי מקץ
8 ימים וייבש הנחל כי לא היה גשם בארץ : ויהי
9 דבר יהוה אליו לאמר : קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת
10 שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך : ויקם וילך צרפתה
11 ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא
12 אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה : ותלך לקחת
13 ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך : ותאמר חי
14 יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכד ומעט
15 שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני
16 ואכלנהו ומתנו : ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך
17 אך עשי לי משם ענה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך
18 תעשי באחרונה : כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא
19 תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם על פני
20 האדמה : ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוֹאֵה ויהי וביתה
21 ימים : כד הקמח לא כלתה וצפחת חשמן לא חסר כדבר יהוה
22 אשר דבר ביד אליהו :
23 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו
24 חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה : ותאמר אל אליהו
מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את
25 בני : ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל
26 העליה אשר הוא יושב שם וישכבהו על מטתו : ויקרא אל יהוה כ
27 ויאמר יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה
28 הרעות להמית את בנה : ויתמרד על הילד שלש פעמים ויקרא
29 אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה על קרבו :
30 וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי : ויקח
31 אליהו את הילד ויחזקהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר
32 אליהו ראי חי בנך : ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי
33 כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפִּיךָ אמת : ויהי ימים
34 רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך
35 הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה : וילך אליהו
36 להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון : ויקרא אחאב אל

תת ק

היא ק
והוא ק

יח

CAP. XVIII.

19 עליו את בית מלך באש וימת: על חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה כ להחטיא את ישראל: ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:

21 אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן גינת

22 להמליכו והחצי אחרי עמרי: ויחזק העם אשר אחרי עמרי את

23 העם אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני וימלך עמרי: בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל

24 שנים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים: ויקן את ההר

שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם

25 ההר העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון: ויעשה עמרי

26 הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו: וילך בכל דרך ירבעם

בן נבט ובחטאתיו אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוה ובחטאתו קרי

27 אלהי ישראל בהבליהם: ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו

אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:

28 וישכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו:

29 ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה

שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון

ל עשרים ושנים שנה: ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוה

31 מכל אשר לפניו: ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט

ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מלך צידנים וילך ויעבר את

32 הבעל וישתחו לו: ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה

33 בשמרון: ויעש אחאב את האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס

34 את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: בימיו

בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירים בכרו יסדה ובשגיב ובשגוב קי

צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון:

א ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי

ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר CAP. XVII.

כי אם לפי דברי:

3 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת

4 בנחל כרית אשר על פני הירדן: והיה מהנחל תשתה ואת

ה הערבים צויתי לכלכלך שם: וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב

מלכים א

טו יו

- ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: בשנת 33
שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל
בתרצה עשרים וארבע שנה: ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך 34
ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל:
ויהי דבר יהודה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר: יען אשר א 2
הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם
ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם: הנני מבעיר אחרי 3
בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט:
המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף 4
השמים: ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם ה
כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב בעשא עם 6
אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו: וגם ביד יהוא 7
בן חנני הנביא דבר יהודה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל
הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית
ירבעם ועל אשר הכה אתו:
בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא 8
על ישראל בתרצה שנתים: ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית 9
הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית
בתרצה: ויבא זמרי ויכהו וימיתו בשנת עשרים ושבע לאסא י
מלך יהודה וימלך תחתיו: ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה 11
את כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו:
וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהודה אשר דבר אל 12
בעשא ביד יהוא הנביא: אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה 13
בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהודה
אלהי ישראל בהבליהם: ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלוא 14
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת טו
ימים בתרצה והעם חנים על גבתון אשר לפלשתים: וישמע 16
העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל
ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה:
ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה: ויהי 17 18
כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישרף

יו
CAP. XVI.

- ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את
 מפלצתה וישרף בנחל קדרון: והבמות לא סרו רק לבב אסא
 14 היה שלם עם יהוה כל ימיו: ויבא את קדשי אביו וקדשו בית
 15 יהוה כסף וזהב וכלים: ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא
 16 מלך ישראל כל ימיהם: ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה
 17 ויבן את הרמה לבלתי תת יצא ובא לאסא מלך יהודה: ויקח
 18 אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת
 19 אוצרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן
 20 הדרד בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר: ברית
 21 ביני וביניך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב
 22 לך הפרדה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי:
 23 כ וישמע בן הדרד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו
 24 על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת
 25 כל כנרות על כל ארץ נפתלי: ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות
 26 את הרמה וישב בתרצה: והמלך אסא השמיע את כל יהודה
 27 אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן
 28 בס המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה: ויתר כל דברי
 29 אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה
 30 כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה
 31 את רגליו: וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
 32 אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו:
 33 כה ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה
 34 וימלך על ישראל שנתיים: ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך
 35 אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל: ויקשר עליו בעשא
 36 בן אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים
 37 ונדב וכל ישראל צרים על גבתון: וימתהו בעשא בשנת שלש
 38 לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: ויהי כמלכו הכה את כל בית
 39 ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה
 40 ל אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני: על חטאות ירבעם אשר
 41 חטא ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר הכעיס את יהוה
 42 אלהי ישראל: ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים
 43 על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ומלחמה היתה בין אסא

מלכים א

יד טו

שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו
ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהודה לשום
את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית:
ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם²²
בחטאתם אשר חטאו: ויבנו גם המה להם במות ומצבות²³
ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן: וגם קדש²⁴
היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהודה מפני
בני ישראל: ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק כה^{ק' שישק}
מלך מצרים על ירושלם: ויקח את אצרות בית יהודה ואת²⁶
אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב
אשר עשה שלמה: ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת²⁷
והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: ויהי מדי²⁸
בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים:
ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר²⁹
דברי הימים למלכי יהודה: ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ל
ירבעם כל הימים: וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו³¹
בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו:
ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה: א
שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: וילך^{2 3}
בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם
יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: כי למען דוד נתן יהוה אלהיו⁴
לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם:
אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו ה
כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: ומלחמה היתה בין רחבעם⁶
ובין ירבעם כל ימי חייו: ויתר דברי אבים וכל אשר עשה⁷
הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה
היתה בין אבים ובין ירבעם: וישכב אבים עם אבתיו ויקברו⁸
אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו: ובשנת⁹
עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא על יהודה: וארבעים י
ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: ויעש¹¹
אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: ויעבר הקדשים מן הארץ¹²
ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו: וגם את מעכה אמו¹³

טו

CAP. XV.

3 שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה: ולקחת
 בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך
 4 מה יהיה לנער: ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא
 בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו משיבו:
 ה ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך
 אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא
 6 מתנכרה: ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר
 באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך
 7 קשה: לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר
 8 הרמתיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: ואקרע את
 הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר
 מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני:
 9 ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים
 י אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך: לכן הנני
 מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור
 ועוזב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד
 11 תמו: המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו
 12 עוף השמים כי יהוה דבר: ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך
 13 העירה ומת הילד: וספרו לו כל ישראל וקברו אתו כי זה
 לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה
 14 אלהי ישראל בבית ירבעם: והקים יהוה לו מלך על ישראל
 15 אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה: והבה
 יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל
 האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר
 16 יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה: ויתן את
 ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את
 17 ישראל: ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה
 18 בסף הבית והנער מת: ויקברו אתו ויספרו לו כל ישראל כדבר
 19 יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא: ויתר דברי ירבעם
 אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 כ ישראל: והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושנים שנה וישכב
 21 עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו: ורחבעם בן

מלכים א

יג יד

- לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת
 בה: ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה
 לאמר השבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו:
 וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: ויהי הם יושבים אל
 השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו:
 ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה
 יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוה יהוה
 אלהיך: ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך
 אל תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר
 אבתיך: ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו החמור
 לנביא אשר השיבו: וילך וימצאהו אריה בדרך וימיתו ותהי
 נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלם והאריה עמד אצל
 הנבלה: והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך כה
 ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא
 הזקן ישב בה: וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש
 האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה
 וישברו וימתו כדבר יהוה אשר דבר לו: וידבר אל בניו
 לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו: וילך וימצא את נבלתו
 משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל
 האריה את הנבלה ולא שבר את החמור: וישא הנביא את
 נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור וישיבהו ויבא אל עיר
 הנביא הזקן לספר ולקברו: וינח את נבלתו בקברו ויספרו עליו ל
 הוי אחי: ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי
 וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותי
 הניחו את עצמתי: כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה
 על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי
 שמרון: אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו
 הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את ידו
 ויהי כהני במות: ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד
 ולהשמיד מעל פני האדמה:
 בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם: ויאמר ירבעם לאשתו קומי א
 בא והשתנית ולא ידעו כי אתי אשת ירבעם והלכת שלה הנח

יד

CAP. XIV.
את קרי

- לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות
 33 אשר עשה: ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה
 עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלכו ויעש חג לבני
 א ישראל ויעל על המזבח להקטיר: והנה איש אלהים
 בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח
 2 להקטיר: ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה
 אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את
 3 כהני הבמות המקטירים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: ונתן
 ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח
 4 נקרע ונשפך הדשן אשר עליו: ויהי כשמע המלך את דבר איש
 האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו
 מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל
 ה להשיבה אליו: והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת
 6 אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: ויען המלך ויאמר אל איש
 האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי
 אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי
 7 כבראשנה: וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה
 8 וסערה ואתנה לך מתת: ויאמר איש האלהים אל המלך אם
 תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה
 9 מים במקום הזה: כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל
 י לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: וילך
 בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל:
 11 ונביא אחר זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל
 המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים
 12 אשר דבר אל המלך ויספרום לאביהם: וידבר אלהם אביהם
 אי זה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים
 13 אשר בא מיהודה: ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו
 14 לו החמור וירכב עליו: וילך אחרי איש האלהים וימצאוהו ישב
 תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה
 16 טו ויאמר אני: ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: ויאמר
 לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה
 17 אתך מים במקום הזה: כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל

מלכו ק'

יג

CAP. XIII.

מלכים א

יב

- הכביר את עלכם ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים
ואני איסר אתכם בעקרבים: ולא שמע המלך אל העם כי היתה טו
סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה
השילני אל ירבעם בן נבט: וירא כל ישראל כי לא שמע המלך 16
אלהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדוד
ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך
ישראל לאהליו: ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם 17
רחבעם: וישלח המלך רחבעם 18
את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת
והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם: ויפשעו 19
ישראל בבית דוד עד היום הזה:
- ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל כ
העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי
שבט יהודה לברו: ויבאו רחבעם וירושלם ויקהל את כל בית 21
יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה
להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה:
ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר: 22
אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה 23
ובנימין ויתר העם לאמר: כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו 24
עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר
הזה וישמעו את דבר יהוה וישובו ללכת כדבר יהוה:
- ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את כה
פנואל: ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: 26
אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב 27
העם הזה אל ארניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל
רחבעם מלך יהודה: ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר 28
אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים: וישם את האחד בבית אל ואת האחר נתן 29
ברן: ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן: ל
ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו 31
מבני לוי: ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום 32
לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל

37 ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאווה נפשך והיית מלך על ישראל:
 38 והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר
 בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך
 ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל:
 39 ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים:
 מ ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל
 41 שישק מלך מצרים והי במצרים עד מות שלמה: ויתר דברי
 שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלוא הם כתבים על ספר דברי
 42 שלמה: והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל
 43 ארבעים שנה: וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו
 א וימלך רחבעם בנו תחתיו: וילך רחבעם שכס כי
 2 שכס בא כל ישראל להמליך אתו: והי כשמע ירבעם בן נבט
 והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם
 3 במצרים: וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל
 4 וידברו אל רחבעם לאמר: אביך הקשה את עלנו ואתה עתה
 הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך:
 6 ה ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם: ויועץ
 המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו
 בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר:
 7 וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם
 ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים:
 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצו ויועץ את הילדים אשר גדלו
 9 אתו אשר העמדים לפניו: ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב
 דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר
 י נתן אביך עלינו: וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה
 תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו
 ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עברה ממתני אבי:
 11 ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר
 12 אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: ויבן ירבעם וכל
 13 העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו
 אלי ביום השלישי: ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת
 14 הזקנים אשר יעצו: וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי

מלכים א

יא

- 18 ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים
אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו:
19 וימצא הדר חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו
אחות תחפנים הנבירה: ותלד לו אחות תחפנים את גנבת בנו כ
ותגמלהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך
21 בני פרעה: והדר שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת
יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה שלחני ואלך אל ארצי:
22 ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל
ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני: ויקם אלהים לו שטן את רזון
23 בן אלידע אשר ברח מאת הדרעור מלך צובה אדניו: ויקבץ
24 עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו
בה וימלכו בדמשק: ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת כה
הרעה אשר הדר ויקץ בישראל וימלך על ארם:
26 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה
אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: וזה הדבר אשר הרים יד
27 במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו:
והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה
28 הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף: ויהי בעת
29 ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא
בדרך והוא מתכסה בשלמה חדרשה ושניהם לברם בשדה:
ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר ל
קרעים: ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה
31 אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את
עשרה השבטים: והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען
32 ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: יען אשר
עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם
אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי
ומשפטי כדוד אביו: ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא
34 אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר
מצותי וחקתי: ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת לה
השבטים: ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדוד עבדי כל
36 הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם:

26 ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה : ויאסף
 שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר
 27 אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם : ויתן המלך
 את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר
 28 בשפלה לרב : ומוציא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקור
 29 סחרי המלך יקחו מקור במחיר : ותעלה ותצא מרכבה ממצרים
 בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים
 א ולמלכי ארם בידם יצאו : והמלך שלמה אהב נשים נכריות
 30 רבות ואת בת פרעה מואביות עמוניות אדמית צדנית חתית :
 2 מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם
 לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק
 3 שלמה לאחבה : ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופילגשים שלש
 4 מאות ויטו נשיו את לבו : ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את
 לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו
 ה כלבב דוד אביו : וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי
 6 מלכם שקץ עמנים : ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא
 7 אחרי יהוה כדוד אביו : אז יבנה שלמה במה לכמוש
 שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון :
 8 וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן :
 9 ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל
 י הנראה אליו פעמים : וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת
 אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה :
 11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת
 בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך
 12 ונתתיה לעבדך : אך בימך לא אעשנה למען דוד אביך מיד
 13 בנך אקרענה : רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן
 14 לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי : ויקם
 יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום :
 טו ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את
 16 החללים ויד כל זכר באדום : כי ששת חדשים ישב שם יואב
 17 וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום : ויברח אדד הוא
 ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדר נער קטן :

מלכים א

ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה
 עוד רוח: ותאמר אל המלך אמרת היה הדבר אשר שמעתי
 בארצי על דבריך ועל חכמתך: ולא האמנתי לדברים עד אשר
 באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה וטוב
 אל השמועה אשר שמעתי: אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה
 העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך: יהי יהוה אלהיך
 ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את
 ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה: ותתן למלך
 מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא
 כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה:
 וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים
 הרבה מאד ואבן יקרה: ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד
 לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי
 אלמגים ולא נראה עד היום הזה: והמלך שלמה נתן למלכת
 שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך
 שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה: ויהי משקל הזהב
 אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב:
 לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחורת
 הארץ: ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות
 זהב יעלה על הצנה האחת: ושלש מאות מגנים זהב שחוט
 שלשת מגנים זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בית יער
 הלבנון: ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז: שש
 מעלות לכסה וראש עגול לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל
 מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: ושנים עשר כ
 אריים עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל
 ממלכות: וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער
 הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה: כי
 אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא
 אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים: ויגדל
 המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: וכל הארץ
 מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים
 בלבו: והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות כה

- 12 המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל: ויצא חירם מצר
 13 לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו: ויאמר
 מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד
 14 היום הזה: וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר
 טו זהב: וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית
 יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצר ואת
 16 מגדו ואת גזר: פרעה מלך מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה
 באש ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשר
 17 18 שלמה: ויבן שלמה את גזר ואת בית חרן תחתון: ואת
 19 בעלת ואת חמר במדבר בארץ: ואת כל ערי המסכנות אשר
 היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה
 כ אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: כל
 העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוס אשר לא מבני
 21 ישראל המה: בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו
 בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה:
 22 ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו
 23 ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו: אלה שרי הנצבים
 אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם
 24 העשים במלאכה: אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה
 כה אשר בנה לה אז בנה את המלוא: והעלה שלמה שלש פעמים
 בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו
 26 אשר לפני יהוה ושלם את הבית: ואני עשה המלך שלמה
 בעציון גבר אשר את אילות על שפת ים סוף בארץ אדום:
 27 וישלח חירם באני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם עבדי
 28 שלמה: ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים
 א ככר ויבאו אל המלך שלמה: ומלכת שבא שמעת את
 2 שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: ותבא ירושלמה
 בחיל ככר מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה
 ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה:
 3 ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך
 4 אשר לא הגיד לה: ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה
 ה והבית אשר בנה: ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו

תדמר ק

CAP. X.

מלכים א

ח ט

- הזרה: והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה: ויזבח 62 63
שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים
אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל
בני ישראל: ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני 64
בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי
השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה
ואת המנחה ואת חלבי השלמים: ויעש שלמה בעת ההיא את סה
החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום:
ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם 66
שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו
ולאשר עמו: ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת א
בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות:
וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון: ויאמר 2 3
יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנוןך אשר התחננתה לפני
הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם
והיו עיני ולבי שם כל הימים: ואתה אם תלך לפני כאשר הלך 4
דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך חקי ומשפטי
תשמר: והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר ה
דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל:
אם שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי 6
אשר נתתי לפניכם והלכתם ועברתם אלהים אחרים והשתחוויתם
להם: והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם 7
ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל
למשל ולשנינה בכל העמים: והבית הזה יהיה עליון כל עבר 8
עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר 9
הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחו
להם ויעבדום על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת:
ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני י
הבתים את בית יהוה ואת בית המלך: חירם מלך צר נשא 11
את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב לכל חפצו אז יתן

ט
CAP. IX.

והשתחו
קרי

- 43 החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה : אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת
- 44 כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי : כי יצא עמך למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל יהוה דרך
- מה העיר אשר בחרת בה והבית אשר בנתי לשמך : ושמעת השמים
- 46 את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם : כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבו
- 47 שביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה : והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו שם ושבנו והתחנונו אליך בארץ שביהם לאמר
- 48 חטאנו והעוינו רשענו : ושבנו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר
- נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בנית לשמך : בניתי פ
- 49 ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם : וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר
- 51 פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמם : כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל : להיות עיניך
- 52 פתחת אל תחנונת עבדך ואל תחנונת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך : כי אתה הברלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ
- 53 כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבותינו ממצרים ארני יהוה : ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה
- 54 את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים : ויעמד ויברך את כל קהל ישראל
- 56 קול גדול לאמר : ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דבריו הטוב אשר דבר
- 57 ביד משה עבדו : יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו : להטות לבבנו אליו ללכת ברכיו
- 58 ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו :
- 61 ס למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד : והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום

מלכים א

ח

הזה : ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר כה
 דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל
 רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני :
 דברך ק' ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד 26
 אבי : כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי 27
 השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי : ופנית אל 28
 תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל
 התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום : להיות עינך פתוחה 29
 אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם
 לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה : ושמעת ל 30
 אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה
 ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת : את 31
 אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני
 מזבחך בבית הזה : ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את 32
 עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו
 כצדקתו : בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך 33
 ושבו אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה :
 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל 34
 האדמה אשר נתת לאבותם : בהעצר שמים ולא לה 35
 יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את
 שמך ומחטאתם ישובו כי תענם : ואתה תשמע השמים וסלחת 36
 לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר
 ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה :
 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי 37
 יהיה כי יצר לו איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה : כל 38
 תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר
 ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה : ואתה תשמע 39
 השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכו אשר
 תרע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם :
 למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה מ 40
 לאבותינו : וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא 41
 מארץ רחוקה למען שמך : כי ישמעון את שמך הגדול ואת ירך 42

4 זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון : ויעלו את ארון יהוה
 ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם
 ה הכהנים והלויים : והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו
 אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו
 6 מרב : ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר
 7 הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים : כי הכרובים
 פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל
 8 בדיו מלמעלה : ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש
 9 על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה : אין
 בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר
 י כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים : ויהי בצאת
 11 הכהנים מן הקדש והענין מלא את בית יהוה : ולא יכלו הכהנים
 לעמד לשרת מפני הענין כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה :
 12 13 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל : בנה בניתי בית
 14 זבל לך מכון לשבתך עולמים : ויסב המלך את פניו ויברך את
 15 טו כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד : ויאמר ברוך יהוה אלהי
 16 ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר : מן
 היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי
 בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר
 17 בדוד להיות על עמי ישראל : ויהי עם לבב דוד אבי לבנות
 18 בית לשם יהוה אלהי ישראל : ויאמר יהוה אל דוד אבי יען
 אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם
 19 לבבך : רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלצוך
 כ הוא יבנה הבית לשמי : ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם
 תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה
 21 הבית לשם יהוה אלהי ישראל : ואשם שם מקום לארון אשר
 שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו אתם מארץ
 22 מצרים : ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל
 23 קהל ישראל ויפרש כפיו השמים : ויאמר יהוה אלהי ישראל אין
 כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית
 24 והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם : אשר שמרת לעבדך
 דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיו ובידך מלאת כיום

מלכים א

ז ח

36 ידתיה ומסגרתיה ממנה : ויפתח על הלחת ידתיה ועל ומסגרתיה ^{מסגרתיה קרי}

37 כרובים אריות ותמרת כמער איש וליות סביב : כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה :

38 ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור

האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד על המכונה האחת

לעשר המכנות : ויתן את המכנות חמש על כתף הבית מימין

39 וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית

קדמה ממול נגב : ויעש חירום את הכירות ואת מ

היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר

41 עשה למלך שלמה בית יהוה : עמדים שנים וגלת הכתרת אשר

על ראש העמודים שתיים והשבכות שתיים לכסות את שתי גלות

42 הכתרת אשר על ראש העמודים : ואת הרמנים ארבע מאות

לשתי השבכות שני טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את

43 שתי גלת הכתרת אשר על פני העמדים : ואת המכנות עשר

44 ואת הכירת עשרה על המכנות : ואת הים האחד ואת הבקר

שנים עשר תחת הים : ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות מה

האלה ק' ואת כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה

46 נחשת ממרט : בככר הירדן יצקם המלך במעברה האדמה בין

47 סכות ובין צרתן : וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד

48 לא נחקר משקל הנחשת : ויעש שלמה את כל הכלים אשר

בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים

49 זהב : ואת המנורות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר

זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב : והספות והמזמורות

והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות לדלתות הבית

הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב :

ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא

51 שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים

נתן באצרות בית יהוה :

אז יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי א

האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון

ברית יהוה מעיר דוד היא ציון : ויקהלו אל המלך שלמה כל

2 איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי : ויבאו כל

3

ח

CAP. VIII.

- 17 האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית : שבכים מעשה
שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים
18 שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית : ויעש את
העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת לכסות את
הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית :
19 וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע
כ אמות : וכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת הבטן אשר
לעבר שבכה והרמונים מאתים טרים סביב על הכתרת השנית :
21 ויקם את העמודים לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא
את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז :
22 ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים :
23 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל
סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב :
24 ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים
כה את הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו : עמד על שני
עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים
נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם
26 ביתה : ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים
27 בת יכיל : ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה
ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה :
28 29 וזה מעשה המכונה מסגרות להם ומסגרת בין השלבים : ועל
המסגרות אשר בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל השלבים
ל כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד : וארבעה
אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת
להם מתחת לכיר הכתפות יצקות מעבר איש ליות : ופיהו מבית
לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם
32 על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות : וארבעת
האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומת האופן
33 האחד אמה וחצי האמה : ומעשה האופנים כמעשה אופן
34 המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק : וארבע
כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן המכנה כתפיה :
לה ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה

מלכים א

י ז

- צצים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמרות את הזהב: וכן 33
עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית: ושתי דלתות 34
עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת
השנית גלילים: וקלע כרובים ותמרות ופטרי צצים וצפה זהב לה
מישר על המחקר: ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית 36
וטור כרתת ארזים: בשנה הרבעית יסד בית יהוה בירח זו: 37
ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלל הבית 38
לכל דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים: ואת ביתו בנה א
שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו: ויבן את בית יער 2
הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו
על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים:
וספן בארז ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה 3
חמשה עשר הטור: ושקפים שלשה טורים ומחזר אל מחזר 4
שלש פעמים: וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזר ה
אל מחזר שלש פעמים: ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה 6
ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על
פניהם: ואולם הכסא אשר ישפט שם אולם המשפט עשה וספן 7
בארז מהקרקע עד הקרקע: וביתו אשר ישב שם חצר האחרת 8
מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לברת פרעה אשר
לקח שלמה כאולם הזה: כל אלה אבנים יקרת כמדות גזית 9
מגרורות במגרר מבית ומחוץ וממסד עד הטפחות ומחוץ עד
החצר הגדולה: ומיסד אבנים יקרות אבנים גדולות אבני עשר י
אמות ואבני שמנה אמות: ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית 11
וארז: וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתות 12
ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאום הבית:
וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר: בן אשה 13 14
אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את
החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת
ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: ויצר את שני ט
העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט
שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני: ושתי כתרות עשה 16
לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת

משפטו

קרי

י

C A P. VII.

- 8 ברזל לא נשמע בבית בהבנתו: פתח הצלע התיכנה אל כתף
הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל
9 השלשים: ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושררת
י בארזים: ויבן את היצוע על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחו
11 את הבית בעצי ארזים: ויהי דבר יהוה אל שלמה
12 לאמר: הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי
תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי
13 אתך אשר דברתי אל דוד אביך: ושכנתי בתוך בני ישראל ולא
14 אעזב את עמי ישראל: ויבן שלמה את הבית ויכלהו:
טו ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד
קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות
16 ברושים: ויבן את עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים
מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדבר לקדש הקדשים:
17 18 וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: וארז אל הבית
פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה:
19 ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את ארון ברית יהוה:
כ ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה
21 קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז: ויצף שלמה את הבית
מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב:
22 ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר
23 לדביר צפה זהב: ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות
24 קומתו: וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב
כה השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו: ועשר באמה
26 הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: קומת הכרוב
27 האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: ויתן את הכרובים בתוך
הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד בקיר
וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת
כנף אל כנף: ויצף את הכרובים זהב: ואת כל קירות הבית
28 29 מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים
ל ולחיצון: ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון: ואת
31 פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן האיל מוזהות חמשית: ושתי
32 דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרת ופטורי

היציע ק'

ברתיקות קרי

מלכים א

ה ו

ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך
אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע
לכרת עצים כצדנים: ויהי כשמע חירם את דברי שלמה
וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על
העם הרב הזה: וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את
אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי
ברושים: עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים
עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה
תעשה את חפצי לתת לחם ביתי: ויהי חירום נתן לשלמה עצי
ארזים ועצי ברושים כל חפצו: ושלמה נתן לחירם עשרים אלף
כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה
לחירם שנה בשנה: ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר
דבר לו ויהי שלום בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם:
ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש:
וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון
שנים חדשים בביתו ואדנירם על המס: ויהי לשלמה
שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב בהר: לבד משרי ל
הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות
הרדים בעם העשים במלאכה: ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות
אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: ויפסלו בני שלמה ובני
חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית:

ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ
מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה
על ישראל ויבן הבית ליהוה: והבית אשר בנה המלך שלמה
ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו:
והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב
הבית עשר באמה רחבו על פני הבית: ויעש לבית חלוני שקפים
אטמים: ויבן על קיר הבית יצוֹע סביב את קירות הבית סביב
להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: היצוֹע התחתנה חמש באמה
רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה
כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית:
והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבורת והגרזן כל כלי

ו
CAP. VI.

יצוֹע ק'
היצוֹע ק'

- שמעי בן אלא בבנימן: גבר בן ארי בארץ 18 19
 גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר
 כ בארץ: יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים
 א ושתים ושמחים: ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר
 ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה
 כל ימי חייו: ויהי להם שלמה ליום אחד שלשים 2
 כר סלת וששים כר קמח: עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי 3
 ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים: כי הוא 4
 רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזרה בכל מלכי עבר הנהר
 ה ושלום היה לו מכל עבדיו מסביב: וישב יהודה וישראל לבטח
 איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדין ועד באר שבע כל ימי שלמה:
 ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו 6
 ושנים עשר אלף פרשים: וכלכלו הנצבים האלה את המלך
 שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדשו לא
 8 יעדרו דבר: והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל המקום
 9 אשר יהיה שם איש כמשפטו: ויתן אלהים חכמה
 לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת
 י הים: ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת
 11 מצרים: ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע
 12 בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב: וידבר שלשת אלפים
 13 משל ויהי שירו חמשה ואלף: וידבר על העצים מן הארז אשר
 בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף
 14 ועל הרמש ועל הדגים: ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת
 שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו:
 טו וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו
 משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד כל הימים:
 וישלח שלמה אל חירם לאמר: אתה ידעת את 16 17
 דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה
 18 אשר סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגליו: ועתה הניח
 19 יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע: והנני אמר לבנות
 בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך
 כ אשר אתן תחתיד על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: ועתה צוה

ה
CAP. V.

רגלי ק

מלכים א

ג ד

- בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה
 ואת בנה המת השכיבה בחיקי: ואקם בבקר להניק את בני
 21 והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי:
 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת
 22 לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: ויאמר המלך
 23 זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך
 24 המת ובני החי: ויאמר המלך קחו לי חרב ויביאו החרב לפני
 המלך: ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי
 25 לאחת ואת החצי לאחת: ותאמר האשה אשר בנה החי אל
 המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את
 הילוד החי והמת אל תמיתו וזאת אמרת גם לי גם לך לא
 27 יהיה גזרו: ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא
 28 תמיתו היא אמו: וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט
 המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות
 משפט: ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל:
 ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן: אליהרף
 3 2 ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר: ובניהו
 4 בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים: ועזריהו בן נתן
 5 על הנצבים וזבד בן נתן כהן רעה המלך: ואחישר על הבית
 6 ואדנירם בן עבדא על המס: ולשלמה שנים עשר
 7 נצבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חרש בשנה
 8 יהיה על אחד לכלכל: ואלה שמותם בן חור בהר אפרים: בן
 9 דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן: בן חסד
 10 בארבות לו שכה וכל ארץ חפר: בן אבינרב כל נפת דאר
 11 טפת בת שלמה היתה לו לאשה: בענא בן אחילוד
 12 תענך ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתגדה מתחת לזרעאל
 מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם:
 13 בן גבר ברמת גלעד לו חורת יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו
 חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריה נחשת:
 14 אחינרב בן עדא מחנימה: אחימעץ בנפתלי
 15 גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה: בענא
 16 בן חושי באשר ובעלות: יהושפט בן פרוח ביששכר:
 17

ד

CAP. IV.

האחד ק

- 46 יהודה עד עולם: ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע
 א בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה:
 ג ויתחתן
 CAP. III. שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל
 עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהודה ואת חומת
 2 ירושלם סביב: רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם
 3 יהודה עד הימים ההם: ויאהב שלמה את יהודה ללכת
 4 בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: וילך המלך
 גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה
 ה על המזבח ההוא: בגבעון נראה יהודה אל שלמה
 6 בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: ויאמר שלמה
 אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך
 באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול
 7 הזה ותתן לו בן יושב על כסאו כיום הזה: ועתה יהודה אלהי
 אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע
 8 צאת ובה: ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא
 9 ימנה ולא יספר מרב: ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך
 להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה:
 י ויטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: ויאמר
 11 אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך
 ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת
 12 לך הבין לשמע משפט: הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב
 חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריו לא יקום כמוך:
 13 וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא
 14 היה כמוך איש במלכים כל ימך: ואם תלך בדרכי לשמר חקי
 ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכת את ימך:
 טו ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית
 יהודה ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו:
 16 אז תבאנה שתיים נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו:
 17 ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית
 18 אחד ואלר עמה בבית: ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם
 האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו
 כ 19 בבית: וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: ותקם

מלכים א

ב

- בשילה: והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי 28
 אדניה ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהודה ויחזק
 בקרנות המזבח: ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהודה 29
 והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך
 פגע בו: ויבא בניהו אל אהל יהודה ויאמר אליו כה אמר המלך ל
 צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר 30
 כה דבר יואב וכה ענני: ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר 31
 ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל
 בית אבי: והשיב יהודה את דמו על ראשו אשר פגע בשני 32
 אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את
 אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשה בן יתר שר צבא
 יהודה: ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד 33
 ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהודה: ויעל 34
 בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר: ויתן לה
 המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן
 נתן המלך תחת אביתר:
 וישלח המלך ויקרא לשמעיה ויאמר לו בנה לך בית בירושלם 36
 וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה: והיה ביום צאתך 37
 ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה
 בראשך: ויאמר שמעיה למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך 38
 כן יעשה עבדך וישב שמעיה בירושלם ימים רבים:
 והיה מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעיה אל אכיש בן 39
 מעכה מלך גת ויגידו לשמעיה לאמר הננו עבדיך בגת: ויקם מ
 שמעיה ויחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו
 וילך שמעיה ויבא את עבדיו מגת: ויגד לשלמה 41
 כי הלך שמעיה מירושלם גת וישב: וישלח המלך ויקרא לשמעיה 42
 ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהודה ואער בכך לאמר ביום צאתך
 והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב
 הדבר שמעתי: ומדוע לא שמרת את שבעת יהודה ואת המצוה 43
 אשר צויתי עליך: ויאמר המלך אל שמעיה אתה ידעת את כל 44
 הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהודה את
 רעתך בראשך: והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני מה

8 אלי בברחי מפני אבשלום אחיך : והנה עמך שמעי בן גרא בן
הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתני מחנים והוא
ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהודה לאמר אם אמיתך בחרב :
9 ועתה אל תנקוהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו
י והורדת את שיבתו בדם שאול : וישכב דוד עם אבתיו ויקבר
11 בעיר דוד : והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה
בחרון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים :
12 ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד :
13 ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום
14 טו באך ויאמר שלום : ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר : ויאמר
את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם
16 למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהודה היתה לו : ועתה
שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו
17 דבר : ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך
18 ויתן לי את אבישג השונמית לאשה : ותאמר בת שבע טוב
19 אנכי אדבר עליך אל המלך : ותבא בת שבע אל המלך שלמה
לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על
כ כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו : ותאמר שאלה אחת
קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך
21 שאלני אמי כי לא אשיב את פניך : ותאמר יתן את אבישג
22 השנמית לאדניהו אחיך לאשה : ויען המלך שלמה ויאמר לאמו
ולמה את שאלת את אבישג השנמית לאדניהו ושאלני לו את
המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן
23 צרויה : וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה
לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה :
24 ועתה חי יהוה אשר הכינני ויושיבני על כסא דוד אבי ואשר
כה עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו : וישלח המלך
26 שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת : ולאביתר
הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום
הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי
27 וכי התענית בכל אשר התענה אבי : ויגרש שלמה את אביתר
מחיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי

מלכים א

א ב

אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע
 קול הקריה הומה: עורנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן
 בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: ויען
 יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה:
 וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן
 יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך: וימשחו מה
 אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים
 ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: וגם ישב שלמה על
 כסא המלוכה: וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך
 דוד לאמר ייטיב אלהיך את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו
 מכסאך וישתחו המלך על המשכב: וגם ככה אמר המלך ברוך
 יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות:
 ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו:
 ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: ויגד
 לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחו
 בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את
 עבדו בחרב: ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו
 ארצה ואם רעה תמצא בו ומת: וישלח המלך שלמה וירדהו
 מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך
 לביתך: ויקרבו ימי דוד למות א
 ויצו את שלמה בנו לאמר: אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת
 והיית לאיש: ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
 לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען
 תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: למען
 יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את
 דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא
 יכרת לך איש מעל כסא ישראל: וגם אתה ידעת את אשר ה
 עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל
 לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם
 ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו:
 ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל:
 ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו

אלהים ק

ב
CAP. II.

8 אלי בברחי מפני אבשלום אחיך : והנה עמך שמעי בן גרא בן
הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתי מחנים והוא
ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהודה לאמר אם אמיתך בחרב :
9 ועתה אל תנקוהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו
' והורדת את שיבתו בדם שאול : וישכב דוד עם אבתיו ויקבר
11 בעיר דוד : והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה
בחרון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים :
12 ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד :
13 ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום
14 טו באך ויאמר שלום : ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר : ויאמר
את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם
16 למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהודה היתה לו : ועתה
שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו
17 דבר : ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך
18 ויתן לי את אבישג השונמית לאשה : ותאמר בת שבע טוב
19 אנכי אדבר עליך אל המלך : ותבא בת שבע אל המלך שלמה
לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על
כ כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו : ותאמר שאלה אחת
קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך
21 שאלני אמי כי לא אשיב את פניך : ותאמר יתן את אבישג
22 השנמית לאדניהו אחיך לאשה : ויען המלך שלמה ויאמר לאמו
ולמה את שאלת את אבישג השנמית לאדניהו ושאלני לו את
המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן
23 צרויה : וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה
לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה :
24 ועתה חי יהוה אשר הכינני ויושיבני על כסא דוד אבי ואשר
כה עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו : וישלח המלך
26 שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת : ולאביתר
הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום
הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי
27 וכי התענית בכל אשר התענה אבי : ויגרש שלמה את אביתר
מחיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי

מלכים א

א ב

אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע
 קול הקריה הומה: עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן
 בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: ויען
 יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה:
 וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן
 יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך: וימשחו מה
 אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים
 ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: וגם ישב שלמה על
 כסא המלוכה: וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך
 דוד לאמר ייטיב אלהיך את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו
 מכסאך וישתחו המלך על המשכב: וגם ככה אמר המלך ברוך
 יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות:
 ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו:
 ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: ויגד
 לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחו
 בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את
 עבדו בחרב: ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו
 ארצה ואם רעה תמצא בו ומת: וישלח המלך שלמה וירדהו
 מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך
 לביתך: ויקרבו ימי דוד למות א
 ויצו את שלמה בנו לאמר: אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת
 והיית לאיש: ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
 לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען
 תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: למען
 יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את
 דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא
 יכרת לך איש מעל כסא ישראל: וגם אתה ידעת את אשר ה
 עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל
 לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם
 ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו:
 ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל:
 ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו

אלהים ק'

ב
CAP. II.

- כ ולשלמה עבדך לא קרא : ואחר אדני המלך עיני כל ישראל
 21 עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו : והיה
 כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים :
 22 23 והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא : ויגידו למלך
 לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו
 24 ארצה : ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי
 כה והוא ישב על כסאי : כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב
 ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנזנים אכלים
 26 ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו : ולי אני עבדך ולצדק
 27 הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא : אם מאת
 אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך מי ישב על
 עבדך ק 28 כסא אדני המלך אחריו : ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבר
 29 שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך : וישבע המלך ויאמר
 ל חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה : כי כאשר נשבעתי לך
 ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב
 על כסאי תחתי כי בן אעשה היום הזה : ותקד בת שבע אפים
 31 ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם :
 32 ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו
 33 בן יהוידע ויבאו לפני המלך : ויאמר המלך להם קחו עמכם את
 עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי
 34 והורדתם אתו על גחון : ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא אל קרי
 למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה :
 לה ועליהם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי
 36 להזיח נגיד על ישראל ועל יהודה : ויען בניהו בן יהוידע את
 37 המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך : כאשר היה
 יהוה עם אדני המלך כן יהי עם שלמה ועדל את כסאו מכסא
 38 אדני המלך דוד : וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע
 והכרתיו והפלתיו וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו
 39 אתו על גחון : ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח
 את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה :
 מ ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה
 41 גדולה ותבקע הארץ בקולם : וישמע אדניהו וכל הקראים אשר

מלכים א

I. R E G U M.

והמלך

א
CAP. I.

א דוד זקן בא בימים ויכסוהו בבגדים ולא יחס לו :
 ב ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה
 ג ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני
 ד המלך : ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג
 ה השונמית ויבאו אתה למלך : והנערה יפה עד מאד ותהי למלך
 ו סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה : ואדניה בן חגית מתנשא
 ז לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו :
 ח ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב
 ט תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום : ויהיו דבריו עם יואב
 י בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה : וצדוק הכהן
 יא ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד
 יב לא היו עם אדניהו : ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן
 יג הוחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל
 יד אנשי יהודה עבדי המלך : ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים
 יו ואת שלמה אחיו לא קרא : ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה
 יז לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא
 יח ידע : ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש
 יט בנך שלמה : לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה
 כ אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי
 כא והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו : הנה עודך מדברת
 כב שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך : ותבא
 כג בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית
 כד משרת את המלך : ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך
 כה מה לך : ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך
 כו כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי : ועתה הנה
 כז אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת : ויזבח שור ומריא
 כח וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא

- טו רחמיו ק' וביד אדם אל אפלה: ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מן העם מדין ועד באר שבע שבעים אלף איש: וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל הרעם ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה היבסי: ויאמר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ירך בי ובבית אבי: ויבא גר אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי: ויעל דוד כדבר גר כאשר צוה יהוה: ארונה ק' כ וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם: ויאמר ארונה אל דוד יקה ויעל אדני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעלה בעיניו ק' והמרגים וכלי הבקר לעצים: הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצך: ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים כה חמשים: ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

שמואל ב

כג כד

- הנשפתי : חלב בן בענה הנשפתי אתי בן ריבי מגבעת 29
 בני בנימן : בניהו פרעתני הדי מנחלי געש : אבי עלבון ל 31
 הערבתי עזמות הברחמי : אליחבא השעלבני בני ישן 32
 יהונתן : שמה ההררי אחיאם בן שרר האררי : אליפלט 33 34
 חצרי ק' בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל הגלני : חצרו לה
 הכרמלי פערי הארבי : יגאל בן נתן מצברה בני הגדי : 36
 צלק העמוני נחרי הבארתי נשאי כלי יואב בן צרויה : 37
 עירא היתרי גרב היתרי : אוריה החתי כל 38 39
 שלשים ושבעה : ויסף אף יהוה לחרות בישראל א
 ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה :
 ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי
 ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר
 העם : ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם
 וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה
 חפץ בדבר הזה : ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל
 ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל :
 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ה
 ואל יעזר : ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה 6
 יען וסביב אל צידון : ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני 7
 ויצאו אל נגב יהודה באר שבע : וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה 8
 תשעה חדשים ועשרים יום ירושלם : ויתן יואב את מספר מפקד 9
 העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף
 חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש : ויך לב דוד אתו אחרי י
 כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי
 מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי
 מאד : ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל גר 11
 הנביא חזה דוד לאמר : הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה 12
 שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך : ויבא גר 13
 אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך
 ואם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת
 ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר :
 ויאמר דוד אל גר צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים 14

כד

CAP. XXIV.

- 6 חפץ כי לא יצמיח: ובליעל כקוץ מנר כלהם כי לא ביד יקחו:
 7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת:
 8 אלה שמורת הגברים אשר לדוד ישב בשבת
 תחכמני ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות חלל
 9 בפעם אחד: ואחרו אלעזר בן דדי בן אחי בשלשה
 גברים עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו
 י איש ישראל: הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותרבק
 ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו
 11 אחריו אך לפשט: ואחרו שמרה בן אגא הררי
 ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים
 12 והעם נס מפני פלשתים: ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את
 13 פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: וירדו שלשים מהשלשים
 ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית פלשתים
 14 חנה בעמק רפאים: ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית
 15 לחם: ויתאוו דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר
 16 בשער: ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו מים
 17 מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה
 לשתותם ויסך אתם ליהוה: ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת
 18 הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו
 שלשת הגברים: ואבישי אחי יואב בן צרויה
 19 הוא ראש השלשי והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל
 ולו שם בשלשה: מן השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד
 כ השלשה לא בא: ובניהו בן יהוידע בן איש חי
 20 רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד
 21 והכה את הארירה בתוך הבאר ביום השלג: והוא הכה את
 איש מצרי אשר מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל
 22 את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: אלה עשה בניהו בן
 23 יהוידע ולו שם בשלשה הגברים: מן השלשים נכבד ואל השלשה
 24 לא בא ושימהו דוד אל משמעתו: עשהאל אחי יואב
 25 כה בשלשים אלחנן בן דודו בית לחם: שמה החרדי אליקא
 26 החרדי: חלץ הפלטי עירא בן עקש התקעי:
 27 אביעזר הענתתי מבני החשתי: צלמון האחחי מהרי

שמואל ב

כב כג

- 32 הוא לכל החסידים בו: כי מן אל מבלעדי
 33 יהודה ומי צור מבלעדי אלהינו: האל
 מעוזי חיל ויתר תמים
 34 דרכו: משורה רגליו כאילות ועל
 ברכי קרי רגלי קרי
 במתי יעמידני: מלמד ידי לה
 36 למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי: ותתן
 37 לי מגן ישעך וענתך תרבני: תרחיב צעדי
 38 תחתני ולא מעדו קרסלי: ארדפה
 איבי ואשמידם ולא אשוב עד
 39 כלתם: ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו
 תחת רגלי: ותזרני חיל מ
 41 למלחמה תכריע קמי תחתני: ואיבי
 42 תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: ישעו ואין
 43 מושיע אל יהודה ולא ענם: ואשחקם
 כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם
 44 ארקעם: ותפלטני מריבי עמי תשמרני
 לראש גוים עם לא ידעתי
 46 יעבדני: בני נכר יתכחשו לי לשמוע מה
 47 און ישמעו לי: בני נכר יבלו ויחגרו
 48 ממסגרותם: חי יהודה וברוך צורי וירם
 49 אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמת
 לי ומריד עמים תחתני: ומוציאי
 מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים
 51 תצילני: על כן אודך יהודה בגוים ולשמך אזמר: מגדיל נ
 ישועות מלכו ועשה חסד
 למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:
 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר א
 2 הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: רוח יהודה דבר
 3 בי ומלתו על לשוני: אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל
 4 מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: וכאור בקר יזרח שמש
 בקר לא עבות מננה ממטר דשא מארץ: כי לא כן ביתי עם
 אל כי ברית עולם שם לי ערובה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל ה

כג

CAP. XXIII.

מוסדות השמים	ותרעש הארץ	
עלה	9 ירנזו	ויתנעשו כי חרה לו:
ואש מפיו	עשן באפו	
ויט	י תאכל	גחלים בערו ממנו:
וערפל תחת	שמים וירד	
וירא	11 רגליו:	וירכב על כרוב ויעף
וישם חשך סביבתיו	12 על כנפי רוח:	
מנגה	13 סכורת	חשרת מים עבי שחקים:
ירעם מן שמים	14 נגדו בערו גחלי אש:	
וישלח	טו יהוה	ועליון יתן קולו:
ויראו אפיקי ויהם ק	16 חצים ופיצם ברק ויהם:	
בגערות	ים	יגלו מסדות תבל
ישלח ממרום	17 יהוה מנשמת רוח אפו:	
יצילני	18 יקחני	ימשני ממים רבים:
משנאי כי אמצו	מאיבי עז	
ויהי	19 ממני:	יקדמני ביום אירי
ויצא למרחב	כ יהוה משען לי:	
יגמלני	21 אתי	יחלצני כי חפץ בי:
כבר ידי ישיב	יהוה כצדקתי	
ולא	22 לי:	כי שמרתי דרכי יהוה
כי כל משפטו	23 רשעתי מאלהי:	
ממשפטי קרי	24 לנגדי	וחקתיו לא אסור ממנה:
ואהיה	כה תמים לו ואשתמרה מעוני:	
וישב יהוה לי	26 כצדקתי	כברי לנגד עיניו:
עם	חסיד תתחסר	
עם גבור תמים	27 תתמם:	עם נבר תתבר
ועם	28 עקש תתפל:	
ואת עם עני	29 תושיע	ועיניך על רמים תשפיל:
כי	אתה נירי יהוה	
ויהוה יגיה	ל חשבי:	כי בכה ארוץ גדוד
באלהי	31 אדלג שור:	
האל תמים	דרכו	אמרת יהוה צרופה
מן		D d d

שמואל ב

כא כב

- 12 II ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול: וילך
דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי
יבש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן אשר תלום שם
13 הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע: ויעל משם
את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות
14 המוקעים: ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן
בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים
לארץ אחרי כן: ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל
16 וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד: וישבו
בגב אשר בילדי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת
והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד: ויעזר לו אבישי בן
17 צרויה ויך את הפלשתי וימתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר
לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל:
ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה בגב עם פלשתים אז הכה
18 סבכי החשתי את סף אשר בילדי הרפה: ותהי
19 עוד המלחמה בגוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים בית
הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים:
20 ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדין ואצבעות ידיו ואצבעות כ
רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה:
21 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד: את ארבעת
22 אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:
כב
CAP. XXII.
הזאת ביום הציל יהודה אתו מכף כל איביו ומכף שאול:
ויאמר יהודה סלעי ומצדתי ומפלטי לי: אלהי
3 2 צורי אחסרה בו מגני וקרן ישעי משגבי
ומנוסי משעי מחמס תשעני: מהלל
4 אקרא יהודה ומאיבי אושע: כי אפפני משברי ה
מות נחלי בליעל יבעתני: חבלי
6 שאול סבני קדמני מקשי
מות: בצר לי אקרא יהודה ואל
7 אלהי אקרא וישמע מהיכלו
8 ויתגשש קולי ושועתי באזניו: ותגעש

הלאום ק'
שמה ק'
פלשתים קרי

וישבי ק'

פיון ק'

שמעא ק'

כב
CAP. XXII.

וייתגשש קולי קרי

- 19 וכן התמו: אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר
 כ ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: ויען יואב ויאמר
 21 חלילה חלילה לי אם אבליע זאם אשחית: לא כן הדבר כי איש
 מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך ברוד תנו אתו
 לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנד ראשו
 22 משלך אליך בעד החומה: ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה
 ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשפר
 ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך:
 23 ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על
 24 הכרי ועל הפלתי: ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד המזכיר: הכרתי ק'
 26 כה ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים: וגם עירא היארי היה כהן ושוא ק'
 א לדוד: ויהי רעב בימי דוד שלש שנים אחרי שנה כא
 ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול CAP. XXI.
 2 ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים: ויקרא המלך
 לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם
 מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם
 3 בקנאתו לבני ישראל ויהודה: ויאמר דוד אל הגבעונים מה
 4 אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה: ויאמרו לו
 הגבעונים אין לי כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש
 ה להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: ויאמרו
 אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל
 6 גבל ישראל: ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהודה
 בגבעת שאול בחיר יהודה ויאמר המלך אני אתן:
 7 ויחמל המלך על מפישת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהודה
 8 אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול: ויקח המלך את שני
 בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת
 ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי
 9 המחלתי: ויתנם ביד הגבעונים ויקיעם בהר לפני יהודה ויפלו
 שבעתים יחד והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת קציר
 י שערים: ותקח רצפה בת איה את השק ותטתהו לה אל הצור
 מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף
 השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה:

שמואל ב

יט כ

- כ איש יהודה מדבר איש ישראל: CAP. XX.
 א ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק
 ב בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל: ויעל כל
 2 איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו
 3 במלכם מן הירדן ועד ירושלים: ויבא דוד אל ביתו ירושלים
 ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניח לשמור הבית
 ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהינה צרות עד
 4 יום מתן אלמנות חיות: ויאמר המלך אל עמשה
 ה הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: וילך
 6 עמשה להזעיק את יהודה ויחר מן המועד אשר יעדו: ויאמר
 דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה
 קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות והציל
 עיננו: ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים
 7 ויצאו מירושלים לרדף אחרי שבע בן בכרי: הם עם האבן
 8 הגדולה אשר בגבעון ועמשה בא לפניהם ויואב חגור מדר לבשו
 9 ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל:
 ויאמר יואב לעמשה השלום אתה אחי ותחז יד ימין יואב בזקן
 עמשה לנשק לו: ועמשה לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו
 ברה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב
 11 ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי: ואיש עמד עליו מנערי
 יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב:
 ועמשה מתנלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם
 12 ויסב את עמשה מן המסלה השרה וישלך עליו בנגד כאשר ראה
 כל הבא עליו ועמד: כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש
 13 אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי: ויעבר בכל שבטי ישראל
 14 אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלחו ויבאו אף אחריו: ויבאו
 15 ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד
 16 בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה: ותקרא
 אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד
 17 הנדה ואדברה אליך: ויקרב אליה ותאמר האשה האתה
 יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי:
 ותאמר לאמר דבר ידברו בראשונה לאמר שאול ישאלו באבל

CAP. XX.

ויחר ק'

ועליו ק'

מקלחו ק'

- 27 ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפִּיבִשֶׁת: ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה
28 ואלך את המלך כי פסח עבדך: וירגל בעבדך אל אדני המלך
29 ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך: כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך:
ל ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דברך אמרתי אתה וציבא
31 תחלקו את השדה: ויאמר מפִּיבִשֶׁת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו:
32 וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את
33 בִּירְדֵן: וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך הירדן ק
34 בשיבתו במחנים כי איש גדול הוא מאד: ויאמר המלך אל
לֵה ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: ויאמר
ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם:
36 בן שמנים שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול שרים
37 ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך: כמעט יעבר עבדך את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה
38 הזאת: ישב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב
39 בעיניך: ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך: ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו:
41 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעבירו את המלך וגם חצי עם ישראל: והנה כל איש ישראל
42 באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו:
43 ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך
44 אם נשאת נשא לנו: ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם ברוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר

שמואל ב

יט

- יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר
 באה עליך מנעריך עד עתה : ויקם המלך וישב ⁹
 בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער זיבא כל
 העם לפני המלך וישראל נס איש לאהלו : ויהי כר ¹⁰
 העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איבנו
 והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום :
 ואבשלום אשר משחנו עלינו מרת במלחמה ועתה למד אתם ¹¹
 מחרשים להשיב את המלך : והמלך דוד שלח אל צדוק ¹²
 ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למד
 תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא
 אל המלך אל ביתו : אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמד תהיו ¹³
 אחרנים להשיב את המלך : ולעמשה תמרו הלוא עצמי ובשרי ¹⁴
 אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם לא שר צבא תהיה
 לפני כל הימים תחת יואב : ויט את לבב כל איש יהודה כאיש ¹⁵
 אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך : וישב המלך ויבא ¹⁶
 עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את
 המלך את הירדן : וימהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים ¹⁷
 וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד : ואלף איש עמו מבנימין ¹⁸
 וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו
 וצלחו הירדן לפני המלך : ועברה העברה לעביר את בית המלך ¹⁹
 בעיניו קי ולעשות הטוב בעיניו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו
 בירדן : ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את כ
 אשר העזב עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום
 המלך אל לבו : כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ²¹
 ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך : ויען אבישי ²²
 בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח
 יהודה : ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום ²³
 לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך
 על ישראל : ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך : ²⁴
 ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה כה
 רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך
 עד היום אשר בא בשלום : ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך ²⁶

צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי
 ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת:
 23 ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוצ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את
 24 הכושי: ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער
 כה אל החומה וישא את עינו וירא והנה איש רץ לבדו: ויקרא
 הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלך
 26 וקרב: וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר
 27 הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר: ויאמר הצפה
 אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק ויאמר
 28 המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא: ויקרא אחימעץ
 ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך
 יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני
 29 המלך: ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום
 ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב
 ל ואת עבדך ולא ידעתי מה: ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב
 31 ויעמד: והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי
 שפטך יהות היום מיד כל הקמים עליך:
 32 ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי
 יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה:

יט
 CAP. XIX.

א וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני
 אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתך אבשלום בני
 2 בני: ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום: ותהי
 3 התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא
 4 לאמר נעצב המלך על בנו: ויתגנב העם ביום ההוא לבוא
 ה העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: והמלך
 לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני
 6 בני: ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הובשת
 היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש
 7 בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך: לאהבה את שנאיך ולשנא
 את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי
 היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך: לו קרי
 8 ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהורה נשבעתי כי אינך

שמואל ב

יח

- לעזור ק' עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזר:
 4 ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל
 5 יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים: ויצו המלך את יואב
 6 ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם
 7 שמעו בצורת המלך את כל השרים על דבר אבשלום: ויצא
 8 העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים: וינגפו
 9 שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום
 10 ההוא עשרים אלף: ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל
 11 הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא:
 12 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא
 13 הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין
 14 השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר: וירא איש אחד
 15 ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה: ויאמר
 16 יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה
 17 ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת: ויאמר האיש אל יואב
 18 ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך
 19 כי באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו
 20 מי בנער באבשלום: או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יכחד
 21 מן המלך ואתה תתיצב מנגד: ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך
 22 ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב
 23 האלה: ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום
 24 וימתהו: ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי
 25 חשך יואב את העם: ויקחו את אבשלום וישלכו אתו ביער אל
 26 הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו
 27 איש לאהלו: ואבשלום לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק
 28 המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על
 29 שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה:
 30 ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי
 31 שפטו יהוה מיד איביו: ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה כ
 32 היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על בן
 33 המלך מת: ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך
 34 אשר ראיתו וישתחו כושי ליואב וירץ: ויסף עוד אחימעץ בן
 35

נפוצת ק'

ולו קרי

בנפשי ק'

לאהליו ק'
בחייו ק'

כן קרי
ולא כתיב

טו ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ
 אחיתפל את אבשלום ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני:
 16 ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלך הלילה בעברות
 המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו:
 17 ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין רגל וחלכה השפחה והגידה להם
 והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה:
 18 וירא אתם נער ויגד לאבשלום וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית
 19 איש בבחרים ולו באר בחצרו וירדו שם: ותקח האשה ותפרש
 את המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר:
 כ ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחימעץ
 ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו
 21 וישבו ירושלם: ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר
 וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את
 22 המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל: ויקם דוד וכל העם אשר
 אתו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר
 23 לא עבר את הירדן: ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש
 את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק
 24 וימת ויקבר בקבר אביו: ודוד בא מחנימה ואבשלום
 כה עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל עמו: ואת עמשה שם
 אבשלום תחת יואב על הצבא ועמשה בן איש ושמו יתרא
 הישראלי אשר בא אל אביגל בת נחש אחות צרויה אם יואב:
 26 ויחן ישראל ואבשלום ארץ הגלעד:
 27 ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי בן נחש מרבית בני עמון ומכיר בן
 28 עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים: משכב וספורת וכלי
 29 יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי: ודבש וחמאה
 וצאן ושפופות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו
 א העם רעב ועיף וצמא במדבר: ויפקד דוד את העם אשר אתו
 2 וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות: וישלח דוד את העם
 השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב
 והשלשית ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העם
 3 יצא אצא גם אני עמכם: ויאמר העם לא תצא כי אם נוס
 ננום לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי

שמואל ב

יז יז

- 21 אבשלום אל אחיתפלל הבו לכם עצה מה נעשה: ויאמר אחיתפלל
אל אבשלום בוא אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע
22 כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתך: ויטו
לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני
23 כל ישראל: ועצת אחיתפלל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל<sup>איש קרי
ולא כתיב</sup>
בדבר האלהים כן כל עצת אחיתפלל גם לדוד גם לאבשלום:
ויאמר אחיתפלל אל אבשלום אבחרה נא שנים עשר א
אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה: ואבוא עליו והוא
יגע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כל העם אשר אתו והכיתי
את המלך לבדו: ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש
3 אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום: וישר הדבר בעיני
4 אבשלום ובעיני כל זקני ישראל:
ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם ה
הוא: ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר
6 הזה דבר אחיתפלל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר:
ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר
7 יעץ אחיתפלל בפעם הזאת: ויאמר חושי אתה ידעת את אביך
8 ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש חמה כדוב שכול בשדה
9 ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם: הנה עתה הוא נחבא
באחת הפחתים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה
ושמע השמע ואמר חיתה מגפה בעם אשר אחרי אבשלום: והוא
גם בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע כל ישראל
11 כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו: כי יעצתי האסף יאסף עליך
כל ישראל מדרך ועד באר שבע כחול אשר על הים לרב ופניך
12 הלכים בקרב: ובאנו אליו באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו
עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים
13 אשר אתו גם אחד: ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל
העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא
14 שם גם צרור: ויאמר אבשלום וכל איש
ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפלל ויהוה
צוה להפר את עצת אחיתפלל הטובה לבעבור הביא יהוה אל
אבשלום את הרעה:

יז
CAP. XVII.

באחד ק'

- א יבוא ירושלם: ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפיבשת
 לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים
 2 ומאה קיץ ונבל יין: ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר
 ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול הנערים
 3 והיין לשתות היעף במדבר: ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר
 ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית
 4 ישראל את ממלכות אבי: ויאמר המלך לצבא הנה לך כל
 אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא חן בעיניך אדני
 ה המלך: ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא
 ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל:
 6 ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל
 7 הגברים מימינו ומשמאלו: וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש
 8 הדמים ואיש הבליעל: השיב עליך יהודה כל דמי בית שאול
 אשר מלכת תחתו ויתן יהודה את המלוכה ביד אבשלום בנך
 9 והנך ברעתך כי איש דמים אתה: ויאמר אבישי בן צרויה אל
 המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא
 י ואסירה את ראשו: ויאמר המלך מה לי ולכם בני צרויה כי
 יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן:
 11 ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי
 מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר
 12 לו יהודה: אולי יראה יהוה בעוני והשיב יהוה לי טובה תחת
 קללתי היום הזה:
 13 וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי הלך בצלע ההר
 לעמתו הלך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר:
 14 ויבא המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם:
 טו ואבשלום וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו:
 16 ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי
 17 אל אבשלום יחי המלך יחי המלך: ויאמר אבשלום אל חושי זה
 18 חסדך את רעך למה לא הלכת את רעך: ויאמר חושי אל
 אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא
 19 אהיה ואתו אשב: והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר
 כ עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך: ויאמר

CAP. XVI.

והלחם ק'

תחתיו ק'

כה קרי

כי קרי

בעיני ק'

קללתו ק'

לו קרי

שמואל ב

טו

- 18 וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים
שש מאות איש אשר באו ברגלו מגת עברים על פני המלך:
19 ויאמר המלך אל אתי הגת למה תלך גם אתה אתנו שוב ושב
עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך: תמול בואך כ
אניעך ק' והיום אנועך עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב
21 והשב את אחיך עמך חסד ואמת: ויען אתי את המלך ויאמר
חי יהודה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה שם אדני
המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך: ויאמר דוד אל
22 אתי לך ועבר ויעבר אתי הגת וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו:
23 וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל
24 קדרון וכל העם עברים על פני דרך את המדבר: והנה גם
צדוק וכל הלויים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את
ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם לעבור מן העיר:
ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר כה
אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת נוחו: ואם
26 כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כאשר טוב בעיניו:
27 ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר
בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם: ראו
28 אנכי מתמהמה בעברות המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד
לי: וישב צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלם וישבו שם:
29 ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הולך ל
יחף וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה: ודוד
31 הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא
את עצת אחיתפל יהוה: ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה
32 שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה
על ראשו: ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא:
33 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד
34 אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל:
והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר לה
תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים: הנה שם
36 עמם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם
אלי כל דבר אשר תשמעו: ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום
37

כתיב ולא קרי

בערכות קרי

הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדיך את החלקה אשר לי
 באש: ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא
 32 הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי
 עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש בי עון והמתני:
 33 ויבא יואב אל המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך
 וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום:
 א ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסוסים
 2 וחמשים איש רצים לפניו: והשכים אבשלום ועמד על יד דרך
 השער והיה כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט
 ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי
 3 ישראל עבדך: ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים ונכחים
 4 ושמע אין לך מאת המלך: ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ
 ה ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו: והיה
 בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו:
 6 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל
 7 המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל: והיה מקץ ארבעים
 שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר
 8 נדרתי ליהוה בחברון: כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם
 9 לאמר אם ישיב יושבי יהודה וירושלם ועבדתי את יהוה: ויאמר
 י לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה:
 אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול
 11 השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון: ואת אבשלום הלכו
 מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר:
 12 וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו
 את הזבחים והיה הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום:
 13 ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום:
 14 ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא
 תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו
 טו והדיח עלינו את הרעה והכזה העיר לפי חרב: ויאמרו עבדי
 16 המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך: ויצא
 המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים
 17 לשמר הבית: ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק:

טו
CAP. XV.

ישוב ק

שמואל ב

יד

יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח; ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה ^{טו} כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו: כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף ¹⁶ האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אלהים: ותאמר ¹⁷ שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנחה כי כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: ¹⁸ ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך: ויאמר ¹⁹ המלך היר יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה: לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את כ הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ:

²¹ ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב עשית ק' את הנער את אבשלום: ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ²² ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדו: ויקם ²³ יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלם:

²⁴ ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה: וכאבשלום לא היה איש כה יפה בכל ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קרקדו לא היה בו מום: ובגלחו את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי ²⁶ כבר עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר ²⁷ היא היתה אשה יפת מראה: וישב אבשלום בירושלם ²⁸ שנתים ימים ופני המלך לא ראה: וישלח אבשלום אל יואב ²⁹ לשלח אתו אל המלך ולא אברה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אברה לבוא: ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ל ולו שם שערים לכו והוצייתו באש ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש: ויקם יואב ויבא אל אבשלום ³¹

והציתוה קרי

- הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום
 33 היתה שימה מיום ענתו את תמר אחתו: ועתה אל ישם אדני
 המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו
 34 מת: ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה
 לה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר: ויאמר יונדב אל המלך
 36 הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היתה: ויהי ככלתו לדבר
 והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו
 37 בכו בכי גדול מאד: ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור
 38 מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים: ואבשלום ברח וילך
 39 גשור ויהי שם שלש שנים: ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום
 א כי נחם על אמנון כי מת: וידע יואב בן צריה כי
 2 לב המלך על אבשלום: וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה
 חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי
 3 שמן והיית כאשה זרה ימים רבים מתאבלת על מת: ובאת אל
 המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה:
 4 ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו
 ה ותאמר הושעה המלך: ויאמר לה המלך מה לך
 6 ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי: ולשפחתך שני בנים
 וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד
 7 וימת אתו: והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני
 את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את
 8 היורש וכבו את נחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאישי שם
 ושארית על פני האדמה: ויאמר המלך אל האשה
 9 לכי לביתך ואני אצוה עליך: ותאמר האשה התקועית אל המלך
 עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי:
 ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסף
 11 עוד לגעת בך: ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית
 גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל
 12 משערת בנך ארצה: ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדני
 13 המלך דבר ויאמר דברי: ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת
 על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב
 14 המלך את נדחו: כי מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא

שמואל ב

יג

- יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת : ואני אנכי
 13 אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה
 דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך : ולא אבה לשמע בקולה
 14 ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה : וישנאה אמנון שנאה גדולה
 15 מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר
 לה אמנון קומי לבי : ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת
 16 מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה : ויקרא
 17 את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי חחוזה ונעל
 הדלת אחריה : ועליה כתנת פסים כי כן תלבשנה בנות המלך
 18 הבתולת מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה :
 ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה
 19 ותשם ידה על ראשה ותלך הלך וזעקה : ויאמר אליה אבשלום כ
 אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי אחיך הוא
 אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום
 21 אחיה : והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד :
 ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שנא אבשלום
 22 את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אחתו :
 ויהי לשנתים ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם
 23 אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך : ויבא אבשלום אל
 24 המלך ויאמר הנני נא גזזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם
 עבדך : ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא
 25 נכבד עליך ויפרץ בן ולא אבה ללכת ויברכהו : ויאמר אבשלום
 26 ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למד ילך עמך :
 ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך :
 27 ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביין
 28 ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלווא
 כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל : ויעשו נערי אבשלום
 29 לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על
 פרדו וינסו : והיה המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה ל
 30 אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד : ויקם המלך
 ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעי בגדים :
 31 ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל
 32

- 23 הילד: ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך
 24 אליו והוא לא ישוב אלי: וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא
 אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהיה אהבו: ותקרא ק'
 כה וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה:
 26 וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר
 27 המלוכה: וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה
 28 גם לכדתי את עיר המים: ועתה אסף את יתר העם וחנה על
 29 העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה: ויאסף
 ל דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה: ויקח את
 עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על
 31 ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ואת העם אשר בה
 הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגורות הברזל והעביר
 אותם במלכין וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם
 א ירושלם: ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות
 2 יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד: ויצר לאמנון להתחלות
 בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות
 3 לה מאומה: ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד ויונדב
 4 איש חכם מאד: ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר
 בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלם
 ח אחי אני אהב: ויאמר לו יהונדב שכב על משכבך והתחל ובא
 אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם
 ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה:
 6 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך
 תבוא נא תמר אחותי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה:
 7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לך נא בית אמנון אחיך ועשי
 8 לו הבריה: ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את
 9 הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל את הלבבות: ותקח את
 המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש
 י מעלי ויצאו כל איש מעליו: ויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה
 החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא
 11 לאמנון אחיה החדרה: ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה
 12 בואי שכבי עמי אחותי: ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא

שמואל ב

יב

- 4 ובחיקו תשכב ותהי לו כבת : ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל
לקחת מצאנו ומבקר לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת
האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו : ויחר אף דוד באיש מאד ה
ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת : ואת
6 הכבשה שלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל
אשר לא חמל : ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה
7 אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתך למלך על ישראל ואנכי
הצלתך מיד שאול : ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך
8 בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספּרה לך
9 כהנה וכהנה : מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעיניו
את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו
הרגת בחרב בני עמון : ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם
י עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה :
11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי
את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש
הזאת : כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד
12 כל ישראל ונגד השמש : ויאמר דוד אל נתן חטאתי
13 ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך
לא תמות : אפס כי נאץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם
14 הבן הילוד לך מות ימות : וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את
טו הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש : ויבקש דוד את
16 האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה : ויקמו
17 זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברה אתם לחם :
ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להניד לו כי מת
18 הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו
ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה : וירא דוד כי עבדיו
19 מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת
שמלתי קרי הילד ויאמרו מת : ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו כ
ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם
ויאכל : ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשית בעבור
21 הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם : ויאמר
22 יחנני ק' בעוד הילד חי צמתי ואבכתי כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי

אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא
 ירדת אל ביתך: ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה
 יושבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני
 אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חייך נפשך
 אם תעשה את הדבר הזה: ויאמר דוד אל אוריה שב בזה גם
 היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת:
 ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת ויצא בערב לשכב
 במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד: ויהי בבקר ויכתב
 טו דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה: ויכתב בספר לאמר הבו
 את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחוריו ונכר
 16 ומת: ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את אוריה אל המקום
 17 אשר ידע כי אנשי חיל שם: ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב
 18 ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: וישלח יואב
 19 ויגד לדוד את כל דברי המלחמה: ויצו את המלאך לאמר
 כ ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: והיה אם
 תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל העיר להלחם
 21 הלוא ידעתם את אשר ירו מעל החומה: מי הכה את אבימלך
 בן ירבשת הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת
 בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי
 22 מת: וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב:
 23 ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השרה
 24 ונהיה עליהם עד פתח השער: ויראו המוראים אל עבדיך מעל
 כה החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת: ויאמר
 דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר
 הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה
 26 וחזקה: ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספר על
 27 בעלה: ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו
 לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה:
 א וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני
 2 אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: לעשיר היה צאן
 3 ובקר הרבה מאד: ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר
 קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה

שמואל ב

י יא

8 את יואב ואת כל הצבא הנבורים: ויצאו בני עמון ויערכו
מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם
9 בשדה: וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור
ישראל ק' ויבחר מכל בחורי בִּישְׂרָאֵל ויערך לקראת ארם: ואת יתר העם י
נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון: ויאמר אם תחזק
11 ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי
להושיע לך: חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהודה
12 יעשה הטוב בעיניו: ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם
13 וינסו מפניו: ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו
14 העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלים: וירא ארם כי
טו נגף לפני ישראל ויאספו יחד: וישלח הדרעזר ויצא את ארם
16 אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדרעזר לפניהם:
ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה
17 ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: וינס ארם מפני ישראל
18 ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת
שובך שר צבאו הכה וימת שם: ויראו כל המלכים עבדי הדרעזר
19 כי נגפו לפני ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם
להושיע עוד את בני עמון:

יאה יהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב א
ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו
2 על רבה ודוד ישב בירושלים: ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל
משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשר רחצת מעל הגג
3 והאשה טובת מראה מאד: וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר
4 הלווא זאת בת שבע בת אליעם אשרת אוריה החתי: וישלח
דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת
5 מטמאתה ותשב אל ביתה: ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ה
ותאמר הרה אנכי: וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה
6 החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד: ויבא אוריה אליו וישאל
7 דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: ויאמר דוד
לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא
8 אחריו משאת המלך: וישכב אוריה פתח בית המלך את כל
9 עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו: ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה י

יא
CAP. II.

שאוֹל עֵבֶד וּשְׁמוֹ צִיבָא וַיִּקְרָאוּ לוֹ אֵל דּוֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
 3 הָאֵתָה צִיבָא וַיֹּאמֶר עֲבָדְךָ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲאִפֹס עוֹד אִישׁ לְבֵית
 שְׁאוֹל וַאֲעִשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֵל הַמֶּלֶךְ עוֹד בֶּן
 4 לַיהוֹנָתָן נֹכַח רִגְלִים : וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ אִיפֹה הוּא וַיֹּאמֶר צִיבָא
 ה אֵל הַמֶּלֶךְ הִנֵּה הוּא בֵּית מַכִּיר בֶּן עֲמִיָּאל בְּלוֹ דְּבַר : וַיִּשְׁלַח
 6 הַמֶּלֶךְ דּוֹד וַיִּקְחֵהוּ מִבֵּית מַכִּיר בֶּן עֲמִיָּאל מְלוֹ דְּבַר : וַיָּבֵא
 מִפִּיבִשֶׁת בֶּן יְהוֹנָתָן בֶּן שְׁאוֹל אֵל דּוֹד וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 7 וַיֹּאמֶר דּוֹד מִפִּיבִשֶׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עֲבָדְךָ : וַיֹּאמֶר לוֹ דּוֹד אֵל תִּירָא
 כִּי עָשָׂה אֲעִשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד בַּעֲבוּר יְהוֹנָתָן אֲבִיךָ וְהִשִּׁיבֹתִי לָךְ אֶת
 כָּל שְׂדֵה שְׁאוֹל אֲבִיךָ וְאֵתָה תֹאכַל לֶחֶם עַל שְׁלַחְנִי תָמִיד :
 8 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר מָה עֲבָדְךָ כִּי פָנִית אֶל הַכֶּלֶב הַמֵּת אֲשֶׁר כְּמוֹנִי :
 9 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֵל צִיבָא נַעַר שְׁאוֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּל אֲשֶׁר הָיָה
 10 לְשְׁאוֹל וּלְכָל בֵּיתוֹ נָתַתִּי לָבֶן אֲדֹנֶיךָ : וְעַבְדְּתָה לוֹ אֶת הָאֲדָמָה
 אֵתָה וּבְנֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ וְהַבָּאָת וְהָיָה לָבֶן אֲדֹנֶיךָ לֶחֶם וְאָכְלוּ וּמִפִּיבִשֶׁת
 בֶּן אֲדֹנֶיךָ יֹאכַל תָּמִיד לֶחֶם עַל שְׁלַחְנִי וּלְצִיבָא חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר בָּנִים
 11 וְעֲשָׂרִים עֲבָדִים : וַיֹּאמֶר צִיבָא אֵל הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר יְצוּהָ אֲדֹנִי
 הַמֶּלֶךְ אֵת עֲבָדָיו כֵּן יַעֲשֶׂה עֲבָדְךָ וּמִפִּיבִשֶׁת אָכַל עַל שְׁלַחְנִי כְּאֶחָד
 12 מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ : וּלְמִפִּיבִשֶׁת בֶּן קֶטָן וּשְׁמוֹ מִיכָא וְכָל מוֹשֵׁב בֵּית
 13 צִיבָא עֲבָדִים לְמִפִּיבִשֶׁת : וּמִפִּיבִשֶׁת יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל שְׁלַחַן
 הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אָכַל וְהוּא פֶסַח שְׁתֵּי רִגְלָיו :

י
CAP. X.

2 א וְהָיָה אַחֲרָי כֵּן וַיָּמָת מֶלֶךְ בְּנֵי עֲמוֹן וַיִּמְלֹךְ חֲנוּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו : וַיֹּאמֶר
 דּוֹד אֲעִשֶׂה חֶסֶד עִם חֲנוּן בֶּן נָחָשׁ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה אֲבִיו עִמָּדִי חֶסֶד
 וַיִּשְׁלַח דּוֹד לְנַחֲמוֹ בִּיד עֲבָדָיו אֵל אֲבִיו וַיָּבֵאוּ עֲבָדֵי דּוֹד אֶרֶץ בְּנֵי
 3 עֲמוֹן : וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי בְנֵי עֲמוֹן אֵל חֲנוּן אֲדֹנֵיהֶם הַמַּכְבֵּד דּוֹד אֵת
 אֲבִיךָ בַּעֲיֵנֶיךָ כִּי שָׁלַח לָךְ מִנַּחֲמִים הַלּוֹא בַּעֲבוּר חֶקֶר אֵת הָעִיר
 4 וּלְרִגְלָהּ וּלְהַפְכָּהּ שָׁלַח דּוֹד אֵת עֲבָדָיו אֵלֶיךָ : וַיִּקַּח חֲנוּן אֵת
 עֲבָדֵי דּוֹד וַיִּגְלֶה אֵת חֲצֵי זִקְנָם וַיִּכְרֹת אֵת מְדוּיָהֶם בַּחֲצֵי עַד
 ה שְׁתּוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁלַח : וַיִּגְדּוּ לְדוֹד וַיִּשְׁלַח לִקְרָאתָם כִּי הָיוּ הָאֲנָשִׁים
 נִכְלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁבוּ בִּירוּחוֹ עַד יִצְמַח זִקְנָכֶם וּשְׁבַתְכֶם :
 6 וַיֵּרְאוּ בְנֵי עֲמוֹן כִּי נִבְאָשׁוּ בְּדוֹד וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי עֲמוֹן וַיִּשְׁכְּרוּ אֵת אֲרֶם
 בֵּית רַחוּב וְאֵת אֲרֶם צוּבָא עֲשָׂרִים אֶלֶף רִגְלֵי וְאֵת מֶלֶךְ מַעֲכָה
 7 אֶלֶף אִישׁ וְאִישׁ טוֹב שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֶלֶף אִישׁ : וַיִּשְׁמַע דּוֹד וַיִּשְׁלַח

שמואל ב

ז ח ט

את און עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו
להתפלל אליך את התפלה הזאת: ועתה אדני יהוה אתה הוא ²⁸
האלהים ודברך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת:
ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה ²⁹
אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם:

ח

CAP. VIII.

ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתנ ^א
האמה מיד פלשתים: ויך את מואב וימדרם בחבל השכב אותם ²
ארצה וימדר שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב
לדוד לעבדים נשאי מנחה: ויך דוד את הדרעור בן רחב מלך ³
צובה בלכתו להשיב ידו בנהר: ⁴ וילכד דוד ממנו אלף ושבע
מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב
ויותר ממנו מאה רכב: ותבא ארם דמשק לעזר להדרעור מלך ^ה
צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש: וישם דוד נציבים ⁶
בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהודה
את דוד בכל אשר הלך: ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו ⁷
אל עבדי הדרעור ויביאם ירושלם: ומבטח ומברתי ערי הדרעור ⁸
לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד:

וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרעור: ⁹
וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו
על אשר נלחם בהדרעור ויכהו כי איש מלחמות תעי היה הדרעור
ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת: גם אתם הקדיש ¹¹
המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר
כבש: מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל ¹²
הדרעור בן רחב מלך צובה: ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ¹³
ארם בניה מלח שמונה עשר אלף: וישם באדום נציבים בכל ¹⁴
אדום שם נציבים ויהי כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד
בכל אשר הלך: וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט ^{טו}
וצדקה לכל עמו: ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן ¹⁶
אחילוד מזכיר: וצרוק בן אחיטוב ואחיהמלך בן אביתר כהנים ¹⁷
ושריה סופר: ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים ¹⁸
היו: ויאמר דוד הכי יש עוד אשר א

ט

CAP. IX.

נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: ולבית ²

7 הוזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר התהלכתי בכל
 בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי
 לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית
 8 ארזים: ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני
 לקחתך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל:
 9 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך
 י ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: ושמתי מקום
 לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני
 11 עולה לענותו כאשר בראשונה: ולמן היום אשר צויתי שפטים
 על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית
 12 יעשה לך יהוה: כי ימלאו ימך ושכבת את אבתך והקימתי
 13 את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו: הוא
 14 יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם: אני אהיה
 לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים
 טו ובנגעי בני אדם: וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם
 16 שאול אשר הסירתי מלפניך: ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם
 17 לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: ככל הדברים האלה וככל
 18 החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד: ויבא המלך דוד
 וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני
 19 עד הלם: ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל
 כ בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה: ומה יוסיף
 21 דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה: בעבור
 דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך:
 22 על כן גדלת יהוה אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך ככל
 23 אשר שמענו באזנינו: ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר
 הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה
 ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו:
 24 ותכוון לך את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית
 כה להם לאלהים: ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך
 26 ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת: ויגדל שמך עד
 עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד
 27 יהיה נכון לפניך: כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתך

שמואל ב

רז

- פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: וירא 9
דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: ולא י
אברה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד
בית עבד אדם הגתי: וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי 11
שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדום ואת כל ביתו: ויגד 12
למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדום ואת כל אשר
לו בעבד ארון האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית
עבד אדם עיר דוד בשמחה: ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה 13
ששה צעדים ויזבח שור ומריא: ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה 14
ודוד חגור אפוד בר: ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון טו
יהוה בתרועה ובקול שופר: והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל 16
בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומכרכר
לפני יהוה ותבז לו בלבה: ויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו 17
במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני
יהוה ושלמים: ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את 18
העם בשם יהוה צבאות: ויחלק לכל העם לכל המון ישראל 19
למאיש ועד אשר לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה
אחת וילך כל העם איש לביתו: וישב דוד לברך את ביתו כ
ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד
היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות
נגלות אחד הרקים: ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר 21
בי מאביך ומכל ביתו לצורת אתי נגיד על עם יהוה על ישראל
ושחקתי לפני יהוה: ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם 22
האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: ולמיכל בת שאול לא 23
היה לה ילד עד יום מותה: ויהי כי ישב המלך א
בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל איביו: ויאמר המלך אל נתן 2
הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב
בתוך היריעה: ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה 3
כי יהוה עמך: ויהי בלילה ההוא 4
ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר: לך ואמרת אל עבדי ה
אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי: כי לא 6
ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום

ולד ק

CAP. VII.

י סביב מן המלוה וביתה: וילך דוד הלך וגדול יהודה אלהי
 11 צבאות עמו: וישלח חירם מלך צר מלאכים
 אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד:
 12 וידע דוד כי הכינו יהודה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו
 13 בעבור עמו ישראל: ויקח דוד עוד פלגשים
 ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות:
 14 ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה:
 16 טו ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: ואלישמע ואלידע ואליפלט:
 17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל
 ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה:
 18 19 ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: וישאל דוד ביהוה לאמר
 האעלה אל פלשתים התתנם בידי
 ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך:
 כ ויבא דוד בבעל פרצים ויכס שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי
 לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים:
 21 22 ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו: ויספו
 23 עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: וישאל דוד ביהוה
 ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים:
 24 ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז
 כה יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: ויעש דוד כן כאשר
 צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד באך גזר:
 2 א ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף: ויקם וילך
 דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון
 האלהים אשר נקרא שם שם יהודה צבאות ישב הכרבים עליו:
 3 וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישארו מבית אבינר
 אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינר נהגים את העגלה חדשה:
 4 וישארו מבית אבינר אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך
 ה לפני הארון: ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל
 עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים:
 6 ויבאו עד גרן נכון וישלח עזר אל ארון האלהים ויאחז בו כי
 7 שמטו הבקר: ויחר אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל
 8 וימת שם עם ארון האלהים: ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה

שמואל ב

ד ה

ותשאהו אמנתו ותננס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפבישת:
 וילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית ה
 איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: והנה באו עד תוך 6
 הבית לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו:
 ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו 7
 ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבח כל הלילה:
 ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה 8
 ראש איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהודה
 לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: ויען דוד את 9
 רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהודה
 אשר פדה את נפשי מכל צרה: כי המגיד לי לאמר הנה מת י
 שאול והוא היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרגהו בצקלג אשר
 לתתי לו בשרה: אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדיק 11
 בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי
 אתכם מן הארץ: ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את 12
 ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש
 בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון:

ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו הננו עצמך א
 ובשרך אנחנו: גם אתמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו 2
 אתה היית מוציא והמביא את ישראל ויאמר

יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד
 על ישראל: ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת 3
 להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך
 על ישראל: בן שלשים שנה דוד 4

במלכו ארבעים שנה מלך: בחברון מלך על יהודה שבע שנים ה
 וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל

ויהודה: וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי וישב הארץ ויאמר 6
 לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר

לא יבוא דוד הנה: וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: 7
 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים 8

ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא
 אל הבית: וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד 9

ה

CAP. V.

היית
המוציא ק'
והמביא ק'

שנואי ק'

ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחו וילך בשלום:
 24 ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשיתה הנך בא אבנר אליך
 למה זה שלחתו וילך הלך: ידעת את אבנר בן נר כי לפתחך
 בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה
 עשה: ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו
 27 אתו מבור הסרה ודוד לא ידע: וישב אבנר חברון ויטהו יואב
 אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם
 28 עשהאל אחיו: וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי
 29 מעם יהודה עד עולם מדמי אבנר בן נר: יחלו על ראש יואב
 ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק
 ל בפלך ונפל בחרב וחסר לחם: ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר
 31 על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה: ויאמר
 דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים
 32 וספרו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: ויקברו את
 אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו
 33 כל העם: ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל
 34 ימות אבנר: ידיך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הגשו כנפול
 לה לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכורת עליו: ויבא כל
 העם להברות את דוד לחם בעור היום וישבע דוד לאמר כה
 יעשה לי אלהים וכה יסיף כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם
 36 או כל מאומה: וכל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה
 37 המלך בעיני כל העם טוב: וידעו כל העם וכל ישראל ביום
 ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נר:
 38 ויאמר המלך אל עבדיו הלוא תדעו כי שר וגדול
 39 נפל היום הזה בישראל: ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים
 האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו:
 א וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו
 2 וכל ישראל נבהלו: ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם
 האחד בעננה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי
 3 גם בארות תחשב על בנימן: ויברחו הבארתיים גתימרה ויהיו
 4 שם גרים עד היום הזה: וליהונתן בן שאול בן נכה
 רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל

ד
CAP. IV.

שמואל ב

ג

- בן אביטל: והששי יתרעם לעגלה אשר דוד אלה ילדו לדוד ה
 בחברון: ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין 6
 בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול: ולשאול פלגש ושמה 7
 רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה אל פלגש אבי:
 ויחר לאבנר מאד על דברי איש בשרת ויאמר הראש כלב אנכי 8
 אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול אביך אל אחיו
 ואל מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום:
 כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד 9
 כי כן אעשה לו: להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את 1
 כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדין ועד באר שבע: ולא יכל 11
 עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו אתו:
 וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתיו ק' לאמר למי ארץ לאמר 12
 כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל:
 ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאר 13
 מאתך לאמר לא תראה את פני כי אם לפני הביאך את מיכל
 בת שאול בבואך לראות את פני: וישלח דוד 14
 מלאכים אל איש בשרת בן שאול לאמר תנה את אשתי את
 מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים: וישלח איש בשת 15
 ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן ליש: וילך אתה אישה הלך 16
 ובכה אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב:
 ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם 17
 שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם: ועתה עשו כי 18
 יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע את עמי ישראל
 מיד פלשתים ומיד כל איביהם: וידבר גם אבנר באזני בנימין 19
 וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני
 ישראל ובעיני כל בית בנימן: ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו כ
 עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה:
 ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את 21
 כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאווה נפשך
 וישלח דוד את אבנר וילך בשלום: והנה עבדי דוד ויואב בא 22
 מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי
 שלחו וילך בשלום: ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו 23

- 16 ושנים עשר מעבדי דוד : ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון :
 17 ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד : ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי
 18 ועשהאל ועשהאל קל ברנליו כאחד הצבים אשר בשדה : וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאל
 19 כ מאחרי אבנר : ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי : ויאמר לו אבנר נטה לך על ימיןך או על שמאלך ואחז
 20 לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחוריו : ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה
 21 אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך : וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחוריו ויפל שם
 22 וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל תחתיו ק'
 23 וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון :
 24 כה ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת : ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל
 25 חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם : ויאמר יואב חי האלהים כי לולא
 26 דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו : ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו
 27 עוד להלחם : ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ל ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים : ויואב שב
 28 מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל : ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש
 29 מאות וששים איש מתו : וישאו את עשהאל ויקברוהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון :
 30 א ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים :
 31 בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם הזורעאלית : ומשנהו כלאב לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלישי אבשלום בן מעכה
 32 בת תלמי מלך גשור : והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה

ג
CAP. III.
ויולדו ק'

לאביגל
קרי

שמואל ב

א ב

ושדי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח
 בשמן: מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור²²
 וחרב שאול לא תשוב ריקם: שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים²³
 בתייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: בנות²⁴
 ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעלה עדי
 זהב על לבושכן: איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על כה^{כה}
 במותיק חלל: צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאה²⁶
 אהבתך לי מאהבת נשים: איך נפלו גברים ויאבדו כלי מלחמה:²⁷
 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה א
 באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה
 ויאמר חברנה: ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם הזורעלית²
 ואביגיל אשת נבל הכרמלי: ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש³
 וביתו וישבו בערי חברון: ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את⁴
 דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד
 אשר קברו את שאול:
 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים ה
 אתם ליהוה אשר עשיתם חסד הזה עם אדניכם עם שאול
 ותקברו אתו: ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי⁶
 אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: ועתה⁷
 תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי
 משחו בית יהודה למלך עליהם: ואבנר בן נר שר⁸
 צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברוהו מחנים:
 וימלכוהו אל הגלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל⁹
 בנימין ועל ישראל כלה: בן ארבעים שנה איש^י
 בשת בן שאול במלכו על ישראל ושנים שנים מלך אך בית
 יהודה היו אחרי דוד: ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך¹¹
 בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים:
 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה:¹²
 ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשום על ברכת גבעון יחדו¹³
 וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: ויאמר¹⁴
 אבנר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו:
 ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימין ולאישי בשת בן שאול^{טו}

ב
CAP. II.

שמואל ב

II. SAMUELIS.

- א ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב א
 2 דוד בצקלג ימים שנים: ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן
 המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו
 3 אל דוד ויפל ארצה וישתחו: ויאמר לו דוד אי מזה תבוא
 4 ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: ויאמר אליו דוד מה היה
 הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה
 ה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: ויאמר דוד אל
 6 הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו: ויאמר
 הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על
 7 חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הרביקהו: ויפן אחריו ויראני
 8 ויקרא אלי ואמר הנני: ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי
 9 אנכי: ויאמר אלי עמד נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי כל
 י עוד נפשי בי: ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה
 אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצערה אשר על זרעו
 11 ואביאם אל אדני הנר: ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם כל
 12 האנשים אשר אתו: ויספרו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול
 ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב:
 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר
 14 בן איש גר עמלקי אנכי: ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח
 טו ירך לשחת את משיח יהוה: ויקרא דוד לאחר מהנערים ויאמר
 16 גש פגע בו ויכהו וימת: ויאמר אליו דוד דמיך על ראשך כי
 פייך ענה בכך לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה:
 17 ויקנן דוד את הקינרה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו:
 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנר כתובה על ספר הישר:
 כ 19 הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים: אל תגידו
 בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן
 21 תעלזנה בנות הערלים: הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם

היורד ק' לכם לדבר הזה כי כחלק הורד במלחמה וכחלק הישב על הכלים יחדו יחלקו:

וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה:

26 ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה
27 לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה: לאשר בבית
28 אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביהר: ולאשר בערער ולאשר
29 בשפמות ולאשר באשתמע: ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי
ולאשר בערי הקיני: ולאשר בחרמה ולאשר בכור עשן ולאשר ל
בעתך: ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד
31 הוא ואנשיו:

ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו א
חללים בהר הגלבע: וידבקו פלשתים את שאול ואת בניו ויכו
2 פלשתים את יהונתן ואת אבינרב ואת מלכישוע בני שאול:
ותכבד המלחמה אל שאול וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל
3 מאד מהמורים: ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה
4 פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו
כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: וירא נשא כליו ה
5 כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו: וימת שאול
6 ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו: ויראו
7 אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר בעבר הירדן כי נסו אנשי
ישראל וכי מתו שאול ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו
פלשתים וישבו בהן:

8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול
9 ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבע: ויכרתו את ראשו ויפשטו
את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת
העם: וישימו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו בחומת
10 בית שן: וישמעו אליו יושבי יביש גלעד את אשר עשו פלשתים
11 לשאול: ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גוית
12 שאול ואת גוית בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו אתם
שם: ויקחו את עצמתיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו
13 שבעת ימים:

לא
C A P.
XXXI.

- 6 הכרמלי: ותצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו: בניו קי
- 7 ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הנישה נא לי האפוד ויגש אביתר את האפוד אל דוד: וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשיגנו ויאמר לו רדף כי השג 8 תשיג והצל תציל: וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו י ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו: וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור: וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו 11 לחם ויאכל וישקהו מים: ויתנו לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: ויאמר לו דוד למי 13 אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה: אנחנו פשטנו נגב הכרתי 14 טו ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש: ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמיתני ואם תסגרני ביד אדני ואורדך אל הגדוד הזה: 16 וירדהו והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים ושתיים וחגנים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה: ויכם 17 דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו: ויצל דוד 18 את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד: ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר כ לקחו להם הכל השיב דוד: ויקח דוד את כל הצאן והבקר 21 נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם 22 וישאל להם לשלום: ויען כל איש רע ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו 23 וינהגו וילכו: ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו: ומי ישמע 24

עבדיו וגם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה:
 ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו ותקח קמח ותלש²⁴
 ותפהו מצות: ותגש לפני שאל ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו כה
 בלילה ההוא:

ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר א
 ביזרעאל: וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו²
 עברים באחרנה עם אכיש: ויאמרו שרי פלשתים מה העברים³
 האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד שאל
 מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו
 מאומה מיום נפלו עד היום הזה:⁴ ויקצפו עליו

שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל
 מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו
 לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו הלוא בראשי האנשים
 ההם: הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה שאל^ה
 באלפו ודוד ברבבתו: ויקרא אכיש אל דוד⁶

ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי
 במחנה כי לא מצאתי בך רעה מיום בואך אלי עד היום הזה
 ובעיני הסרנים לא טוב אתה: ועתה שוב ולך בשלום ולא⁷
 תעשה רע בעיני סרני פלשתים: ויאמר דוד אל אכיש כי מה⁸
 עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה
 כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך: ויען אכיש ויאמר אל⁹
 דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים
 אמרו לא יעלה עמנו במלחמה: ועתה השכם בבקר ועבדי^י
 אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו: וישכם¹¹
 דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים
 עלו יזרעאל:

ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום א
 השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו
 אתה באש: וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא²
 המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם: ויבא דוד ואנשיו אל העיר³
 והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו: וישא דוד⁴
 והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות:
 ושתי נשי דוד נשבו אחינעם היוזעלית ואביגיל אשת נבל ה

כט

C A P.
XXIX.באלפיו ק'
ברבבתיו
ק'

ל

CAP. XXX.

ה ויחנו בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחנו בגלבע: וירא
 6 שאול את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד: וישאל שאול
 ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים גם בנביאים:
 7 ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשה בעלת אוב ואלכר אליה
 ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין
 8 דור: ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים
 עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומי נא לי באוב והעלי לי
 9 את אשר אמר אליך: ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את
 אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ
 י ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני: וישבע לה שאול ביהוה
 לאמר חי יהוה אם יקד עון בדבר הזה: ותאמר האשה את
 12 מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי: ותרא האשה את
 שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל שאול לאמר למה
 13 רמיתני ואתה שאול: ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית
 14 ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלי מן הארץ: ויאמר
 לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול
 טו כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו: ויאמר
 שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר
 לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם
 ביד הנבאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה:
 16 17 ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך: ויעש
 יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה
 18 לרעך לדוד: כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו
 19 בעמלק על כן הרבר הזה עשה לך יהוה היום הזה: ויתן יהוה
 גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את
 כ מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים: וימהר שאול ויפל מלא
 קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו כי
 21 לא אכל לחם כל היום וכל הלילה: ותבוא האשה אל שאול
 ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך
 22 ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי: ועתה
 שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכול
 23 ויהי כך כח כי תלך בדרכך: וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו בו

שמואל א

כו כז כח

אשר נתנך יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהודה:
והנה כאשר גדלה נפשך היום חזרה בעיני כן תגדל נפשי בעיני²⁴
יהודה ויצלני מכל צרה:

ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם כה
יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושואל שב למקומו:

ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי א

טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונאש ממני שאול לבקשני

עוד בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו: ויקם דוד ויעבר הוא²

ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך גת: וישב³

דוד עם אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם

היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית: ויגד לשאול כי ברח⁴

דוד גת ולא יסף עוד לבקשו: ויאמר דוד אל ה⁵ יסף ק'

אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה

ואשברה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך: ויתן לו⁶

אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד

היום הזה: ויהי מספר הימים אשר ישב דוד⁷

בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: ויעל דוד ואנשיו ויפשטו⁸

אל הגשורי והגרזי והעמלקי כי הנדה ישבות הארץ אשר מעולם⁹ והגרזי ק'

בואך שורה ועד ארץ מצרים: והכה דוד את הארץ ולא יחיה⁹

איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא

אל אכיש: ויאמר אכיש אל פשטתם היום ויאמר דוד על נגב¹⁰

יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקני: ואיש ואשה לא יחיה¹¹

דוד להביא גת לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה

משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים: ויאמן אכיש בדוד¹²

לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם:

ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא א

להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי תצא¹³

במחנה אתה ואנשיך: ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע²

את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי

אשימך כל הימים:

ושמואל מת ויספרו לו כל ישראל ויקברתו ברמה ובעירו ושואל³

הסיר את האבות ואת הידענים מהארץ: ויקבצו פלשתים ויבאו⁴

כז

C A P.
XXVII.

והגרזי ק'

כח

C A P.
XXVIII.

- ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר
 מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך:
 7 ויבא דוד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל
 וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו:
 8 ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את איביך
 בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו:
 9 ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה
 ונקא: ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או יומו יבוא ומת
 11 או במלחמה ירד ונספרה: חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח
 יהוה ועתה קח נא את החנית אשר מראשתו ואת צפחת המים
 12 ונלכה לנו: ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתו
 שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי
 13 תרדמת יהוה נפלה עליהם: ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש
 14 ההר מרחק רב המקום ביניהם: ויקרא דוד אל העם ואל אבנר
 בן נר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת
 אל המלך:
 15 ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה
 לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך
 16 אדניך: לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות
 אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה
 17 אי חנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו: ויכר שאול
 את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני
 18 המלך: ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי
 19 ומה בידי רעה: ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו
 אם יהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני
 יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד
 כ אלהים אחרים: ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה
 כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף הקרא
 21 בהרים: ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד
 תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשגרה
 22 הרבה מאד: ויען דוד ויאמר הנה החנית המלך ויעבר אחד
 23 מהנערים ויקחה: ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו

מראשתו
קרי
סביבתו
ק

מראשתו
קרי

מראשתו
קרי

חנית ק

- דבר את הטובה עליך וצוֹךְ לנגיד על ישראל: ולא תהיה זאת
 לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו
 והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך:
- ויאמר דוד לאביגל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום
 הזה לקראתי: וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה
 מבוא בדמים והושע ידי לי: ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר
 מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אם נותר
 לנבל עד אור הבקר משתין בקיר: ויקח דוד מידה את אשר לה
 הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא
 פניך: ותבא אביגל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה
 המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה לו
 דבר קטן וגדול עד אור הבקר: ויהי בבקר בצאת היין מנבל
 ותגד לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה
 לאבן: ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את נבל וימת: וישמע
 דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרפתי מיד
 נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו
 וישלח דוד וידבר באביגל לקחתה לו לאשה: ויבאו עבדי דוד
 אל אביגל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך
 לו לאשה: ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך
 לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: ותמהר ותקם אביגל ותרוב
 על החמור וחמש נערתיה ההלכת לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד
 ותהי לו לאשה: ואת אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהיין גם
 שתיהן לו לנשים: ושאל נתן את מיכל בתו
 אשר דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים: ויבאו הזפים אל שאול
 הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני
 הישימן: ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים
 איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף: ויחזן שאול
 בגבעת החכילה אשר על פני הישימן על הדרך ודוד ישב במדבר
 וירא כי בא שאול אחריו המדבר: וישלח דוד מרגלים וידע
 כי בא שאול אל נכון: ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה
 שם שאול וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן
 נר שר צבאו ושאול שכב במעגל והעם חנים סביבתו: ויען דוד

ותבאת ק'

כו

CAP. XXVI.

סביבתיו
קרי

טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי
 12 מזה המה: ויהפכו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל
 13 הדברים האלה: ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו
 איש את חרבו ויחגר גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע
 14 מאות איש ומאתים ישבו על הכלים: ולאביגיל אשת נבל הגיד
 נער אחר מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך
 15 את אדנינו ויעט בהם: והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו
 ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה:
 16 חומה היו עלינו גם לילה גם יום כל ימי היותנו עמם רעים
 17 הצאן: ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה אל אדנינו
 18 ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אלי: ותמהר אביגיל ותקח
 מאתים לחם ושנים נבלי יין וחמש צאן עשוורת וחמש סאים קלי
 19 ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמרים: ותאמר לנעריה
 כ עברו לפני הנני אחריכם באה ולאיש נבל לא הגידה: והיה
 היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים
 21 לקראתה ותפגש אתם: ודוד אמר אך לשקר שמרתי את כל
 אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה
 22 תחת טובה: כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אם אשאיר
 23 מכל אשר לו עד אור הבקר משתין בקיר: ותרא אביגיל את
 דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו
 24 ארץ: ותפל על רגליו ותאמר בי אני אדני העון ותדבר נא
 כה אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך: אל נא ישים אדני את
 לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו
 ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי אדני אשר שלחת:
 26 ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים
 והושע ירך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל אדני רעה:
 27 ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים
 28 המתהלכים ברגלי אדני: שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה
 יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא
 29 תמצא בך מימך: ויקם אדם לרדףך ולבקש את נפשך והיתה
 נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך
 ל יקלענה בתוך כף הקלע: וחייה כי יעשה יהוה לאדני ככל אשר

אביגיל ק
 עשויות ק

שמואל א

כר כה

- את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע
 ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה: ישפט יהוה ביני
 13 ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה בך: כאשר יאמר משל
 14 הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך: אחרי מי יצא
 15 מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש
 16 אחד: והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי
 17 וישפטני מידך: ויהי ככלות דוד
 לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני
 דוד וישא שאול קלו ויבך: ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי
 18 אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה: ואת הגדת היום את
 19 אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני:
 וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה כ
 תחת היס הזו אשר עשיתה לי: ועתה הנני ידעתי כי מלך
 21 תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל: ועתה השבעה לי ביהוה
 22 אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי:
 וישבע דוד לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על
 23 המצודה: וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספרו לו א
 כה ויקברו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן:
 2 ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת
 3 אלפים ואלף עזים והי בגזז את צאנו בכרמל: ושם האיש נבל
 ושם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה
 4 ורע מעללים והוא כלב: וישמע דוד במדבר כי גזז נבל את
 5 צאנו: וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה
 6 ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום: ואמרתם כה לחי
 7 ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: ועתה שמעתי
 כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא
 8 נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל: שאל את נעריך
 9 ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה
 נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד: ויבאו נערי דוד
 10 וידברו אל נבל ככל הדברים האלה בשם דוד וינוחו: ויען
 נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים
 11 המתפרצים איש מפני אדניו: ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת

כה
CAP. XXV.

22. שאול ברכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי
23. ערם יערם הוא: וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי
24. אתו בכל אלפי יהודה: ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד כה ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין השימון: וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול
26. וירדף אחרי דוד מדבר מעון: וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה והיה דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם: ומלאך בא אל
28. שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ: וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום א
ההוא סלע המחלקות: ויעל דוד משם וישב במצודות עין גדי:
2

כד
CAP. XXIV.

ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי:
3. ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים: ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו
ה בירכתי המערה ישבים: ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט:
6. והיה אחרי כן ויך לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול: ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא:
8. וישמע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך:
9. ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט י שאול אחרי ויקד דוד אפים ארצה וישתחו: ויאמר דוד לשאול
11. למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך: הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרנך ותחם עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא: ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי
12

מהמערה
קרי

- א אתה עמדי: ויגדו לדוד לאמר הננה פלשתים
 ב נלחמים בקעילה והמה שמים את הגרנוות: וישאל דוד ביהוה
 ג לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה
 ד אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה: ויאמרו אנשי
 ה דוד אליו הננה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי נלך קעילה אל
 ויאמרו פלשתים: ויוסף עוד דוד לשאול ביהודה
 ז ויענהו יהודה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים
 ח בידך: וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את
 ט מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישראלי קעילה:
 י ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד
 יא בידו: ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו
 יב אלהים בידו כי נסגר לבוא בעיר דלתים ובריה: וישמע שאול
 יג את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו:
 יד וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן
 טו הגישה האפוד: ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע
 טז שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי:
 יז היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע עבדך יהודה
 יח אלהי ישראל הנד נא לעבדך: ויאמר יהוה ירד:
 יט ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול
 כ ויאמר יהודה יסגירו: ויקם דוד ואנשיו כשש
 כא מאות איש ויצאו מקעילה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד
 כב כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת: וישב דוד במדבר במצדות
 כג וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול כל הימים ולא נתנו אלהים
 כד בידו: וירא דוד כי יצא שאול לבקש את נפשו ודוד במדבר
 כה זיף בחרשה: ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד בחרשה
 כו ויחזק את ידו באלהים: ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך
 כז יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אחיה לך למשנה
 כח וגם שאול אבי ידע כן: ויכרתו שניהם ברית לפני יהודה וישב
 כט דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו:
 ל ויעלו זפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו
 לא במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון: ועתה כ
 לב לכל אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך: ויאמר

- ה במצודה : ויאמר גד הנביא אל דוד לא חשב במצודה לך
ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת :
- 6 וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושואל יושב בגבעה
7 תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו : ויאמר
שואל לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני גם לכלכם יתן
8 בן ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות : כי
קשרתם בלכם עלי ואין נלה את אזני בכרת בני עם בן ישי ואין
חלה מכם עלי ונלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארב
9 כיום הזה : ויען ראג האדמי והוא נצב על עבדי
שואל ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן אחטוב :
י ושאל לו ביהודה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן
11 לו : וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחטוב הכהן ואת כל
בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל המלך :
- 12 13 ויאמר שאול שמע נא בן אחטוב ויאמר הנני אדני : ויאמר אליו ק'
שואל למד קשרתם עלי אתה ובן ישי בתוך לו לחם וחרב
ושואל לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה :
- 14 ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן
טו המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך : היום החלתי לשאול
לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי
16 כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול : ויאמר המלך
17 מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביו : ויאמר המלך לרצים
הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהודה כי גם ידם עם דוד וכי
ידעו כי בחת הוא ולא נלו את אזנו ולא אבו עבדי המלך לשלח
18 את ידם לפגע בכהני יהודה : ויאמר המלך לדויד סב אתה ופגע
בכהנים ויסב דויד האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא
19 שמנים וחמשה איש נשא אפור בד : ואת גב עיר הכהנים הכה
לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי
כ חרב : וימלט בן אחר לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר ויברח
21 אחרי דוד : ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהודה :
22 ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי שם דויד האדמי כי
23 הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל נפש בית אביו : שברה אתי
אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת

3 אחוה לבדך ואיש אין אחד: ויאמר דוד לאחיומלך הכהן המלך
 צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי
 שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמני:
 4 ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או הנמצא:
 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם תל אל תחת ידי כי אם לחם ה
 קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה:
 5 ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשר עצרה לנו בתמל
 שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום
 יקדש בכלי: ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם
 6 לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשופ לחם חם ביום חלקו:
 ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהודה ושמו דאג
 7 האדמי אביר הרעים אשר לשאול: ויאמר דוד לאחיומלך ואין יש
 פרה תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא לקחתי
 בידי כי היה דבר המלך נחון:
 8 ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הננה
 היא לטה בשמלה אחרי האפוד אם אתה תקח לך קח כי אין
 9 אחרת זולתה בזה: ויאמר דוד אין כמות תננה
 לי:
 10 ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני שאול ויבא
 11 אל אחיש מלך גת: ויאמרו עבדי אחיש אליו הלוא זה דוד
 מלך הארץ הלוא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפו
 12 ודוד ברבבתו: וישם דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד
 13 מפני אחיש מלך גת: וישנו את טעמו בעיניהם ויתחלל בידם
 ויתו על דלתות השער ויורד ריו יאל זקנו:
 14 ויאמר אחיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו טו
 15 אלי: חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי הוזה
 16 יבוא אל ביתי:
 17 וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית א
 18 אביו וירדו אליו שמרה: ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש
 אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו
 19 כארבע מאות איש: וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל
 20 מלך מואב יצא נא אבי ואמי ואתכם עד אשר ארע מה יעשה לי
 21 אלהים: וינחם את פני מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד

באלפיו ק

ברבבתיו
ק

כב

CAP. XXII.

- 24 ויסתר דוד בשרה ויהי החדש וישב המלך על הלחם לאכול : אל ק'
 כה וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן
 26 וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד : ולא דבר שאול מאומה
 ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור :
 27 ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר
 שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום
 28 אל הלחם : ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד
 29 בית לחם : ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא
 צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה
 את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך :
 ל ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלוא ידעתי
 31 כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך : כי כל
 הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תבון אתה ומלכותך
 32 ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא : ויען
 33 יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה : ויטל
 שאול את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם
 34 אביו להמית את דוד : ויקם יהונתן מעם השלחן בחרו אף ולא
 אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו :
 לה ויהי בבקר ויצא יהונתן השדרה למועד דוד ונער
 36 קטן עמו : ויאמר לנער הן מצא נא את החצים אשר אנכי
 37 מורה הנער הן והוא ירה החצי להעברו : ויבא הנער עד מקום
 החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא
 38 החצי ממך והלאה : ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושא אל
 39 תעמד וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו : והנער לא
 מ ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר : ויתן יהונתן את
 41 כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר : הנער בא
 ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים
 וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל :
 42 ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם
 יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובין זרעי ובין זרעך עד עולם :
 2 א ויקם וילך יהונתן בא העיר : ויבא דוד נבה
 אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע

שמואל א

כ

דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר
 הזה אין זאת: וישבע עוד דוד ויאמר ידע אביך כי מצאתי
 חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה
 וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות: ויאמר יהונתן אל דוד מה
 תאמר נפשך ואעשה לך: ויאמר דוד אל יהונתן הנה חרש מחר
 ואנכי יושב אשב עם המלך לאכול ושלחתני ונסתרתני בשדה עד
 הערב השלשית: אם פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל
 ממני דוד לרוץ בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה:
 אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה
 הרעה מעמו: ועשית חסד על עבדך כי בברית יהוה הבאת
 את עבדך עמך ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה
 תביאני: ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה
 הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אני לך: ויאמר דוד
 אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענך אביך קשרה: ויאמר יהונתן
 אל דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם השדה:
 ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת
 מחר השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגלית
 את אונך: כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי יטב אל אבי
 את הרעה עליך וגלית את אונך ושלחתך והלכת לשלום ויהי
 יהוה עמך כאשר היה עם אבי: ולא אם עודני חי ולא תעשה
 עמדי חסד יהוה ולא אמות: ולא תכרית את חסדך מעם ביתי
 עד עולם ולא בהכרת יהוה את אבי דוד איש מעל פני האדמה:
 ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד אבי דוד: ויוסף
 יהונתן להשביע את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו:
 ויאמר לו יהונתן מחר חרש ונפקדת כי יפקד
 מושבך: ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם
 ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל: ואני שלשת החצים כ
 צדה אורה לשלח לי למטרה: והנה אשלח את הנער לך מצא
 את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחני
 ובאה כי שלום לך ואין דבר חי יהוה: ואם כה אמר לעלם
 הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה: והדבר אשר
 דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד עולם:

7 יומת: ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה
ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאחמול שלשום:
8 ותוסף המלחמה לחיות ויצא דוד וילחם בפלשתים
9 ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו: ותחי רוח יהודה רעה אל
10 שאול והוא בביתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד: ויבקש
שאול להכות בחנית ברוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את
החנית בקיר ודוד גם וימלט כלילה הוא:
11 וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד
לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מהר
12 אתה מומת: ותד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח
13 וימלט: ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר
14 העזים שמר מראשתיו ותכס בבגד: וישלח שאול מלאכים
15 לקחת את דוד ותאמר חלה הוא: וישלח שאול את המלאכים
16 לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמיתו: ויבאו
המלאכים והגדו התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו:
17 ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט
18 ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך: ודוד
ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמחה ויגד לו את כל אשר עשה
19 לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנזיר: ויגד לשאול לאמר
כ הנה חוד בנזיר ברמה: וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד
בנזיר ק' ויורא את לחקת הנביאים גבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותחי
20 על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה: ויגדו לשאול
וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף שאול וישלח
21 מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה: וילך גם הוא הרמחה ויבא
עד בור הנדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד
22 ויאמר הנה בנזיר ברמה: וילך שם אל נזיר ברמה ותחי עליו
גם הוא רוח אלהים וילך חלון ויתנבא עד באו בנזיר ברמה:
23 ויפשו גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערס
כל היום והוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאים:
א ויברח דוד מנזיר ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן
מה עשיתי מה עניי ומה חטאתי לפני אבי כי מבקש את נפשי:
2 ויאמר לו חלילה לא תמורת הנה לו עשה אבי דבר גדול או

כ
CAP. XX.
מנזיר ק'
לא יעשה ק'

מרב אתה אתן לך לאשה אך הויה לי לבן חיל והלחם מלחמות
 יהוה ושאל אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים: ויאמר
 18 דוד אל שאל מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אחיה
 חתן למלך: ויהי בערת חתן את מרב בת שאל לדוד והיא
 19 נתנה לעדריואל המחלתי לאשה: ותאהב מיכל בת שאל את
 כ דוד ויגדו לשאל וישר הדבר בעניו: ויאמר שאל אתגננה לו
 21 ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאל אל דוד
 22 בשתים תתחתן בי היום: ויצו שאל את עבדו דבר אל דוד
 בלס לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן
 23 במלך: וידברו עבדי שאל באזני דוד את הדברים האלה ויאמר
 24 דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה: ויגדו
 עבדי שאל לו לאמר כדברים האלה דבר דוד:
 ויאמר שאל כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאד
 ערלור פלשתים להנקם באיבי המלך ושאל חשב להפיל את
 26 דוד ביד פלשתים: ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר
 27 הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים: ויקם דוד
 וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את
 ערלתיהם ומלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאל את מיכל
 בתו לאשה: וירא שאל וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת
 28 שאל אהבתהו: ויאסף שאל לרא מפני דוד עוד ויהי שאל
 29 איב את דוד כל הימים: ויצאו שרי
 פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאל וייקר שמו
 מאד: וידבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמיר את
 3 דוד ויהונתן בן שאל חפץ בדוד מאד: ויגד יהונתן לדוד לאמר
 מבקש שאל אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר
 ונחבאת: ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם
 3 ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך:
 וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאל אביו ויאמר אליו אל יחטא
 4 המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד:
 וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה
 ה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמיר את
 דוד חנם: וישמע שאל בקול יהונתן וישבע שאל חי יהוה אם

52 הפלשתים כי מת גבורם וינסו: ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו
 וירדפו את הפלשתים עד בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי
 53 פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון: וישבו בני ישראל
 54 מרלק אחרי פלשתים וישסו את מחניהם: ויקח דוד את ראש
 הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת כליו שם באהלו:
 נה וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר
 הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם
 56 ידעתי: ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם:
 57 וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו
 58 לפני שאול וראש הפלשתי בידו: ויאמר אליו שאול בן מי אתה
 א הנער ויאמר דוד בן עברך ישי בית הלחמי: ויהי ככלתו לדבר
 אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבו יהונתן כנפשו:
 2 3 ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: ויכרת
 4 יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו: ויתפשט יהונתן את
 המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד
 ה חנרו: ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול
 על אנשי המלחמה ויטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול:
 6 ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה
 חנשים מכל ערי ישראל לשור והמחלות שאול המלך
 לשיר ק' 7 בתפים בשמחה ובשלשים: ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן
 8 הכה שאול באלפו ודוד ברבבתיו: ויחר לשאול מאד וירע
 באלפיו ק' בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים
 9 ועוד לו אך המלוכה: ויהי שאול עון את דוד מהיום ההוא
 עיון ק' י וחלאה:
 רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום כיום
 11 והחנית ביד שאול: ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד
 12 ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים: וירא שאול מלפני דוד כי היה
 13 יהוה עמו ומעם שאול סר: ויסדהו שאול מעמו וישמהו לו שר
 14 אלה ויצא ויבא לפני העם: ויהי דוד לכל דרכו
 דרכיו ק' טו משכיל ויהוה עמו: וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר
 16 מפניו: וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ויבא
 17 לפניהם: ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה

ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש
 מלחמה מנערו: 34
 ויאמר דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי
 ואת הדוב ונשא שר מהעדר: ויצאתי אחריו והכתייו והצלתי לה
 מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתייו והמיתיו: גם את הארי 36
 גם הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי
 חרף מערכת אלהים חיים: ויאמר דוד יהוה אשר 37
 הצילני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה
 ויאמר שאול אל דוד לך ויהוה יהיה עמך: וילבש שאול 38
 את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון:
 ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר 39
 דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד
 מעליו: ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל מ
 וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל
 הפלשתי: וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנדה 41
 לפניו: ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמני 42
 עם יפה מראה: ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה 43
 בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו: ויאמר 44
 הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים
 ולבהמת השדה: ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא מה
 אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות
 אלהי מערכות ישראל אשר חרפת: היום הזה יסגרך יהוה ביד 46
 והכתיך והסרתי את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים
 היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש
 אלהים לישראל: וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית 47
 יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידו: והיה כי 48
 קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימחר דוד וירץ המערכה
 לקראת הפלשתי: וישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן 49
 ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על
 פניו ארצה: ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי נ
 וימתהו וחרב אין ביד דוד: וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח 51
 את חרבו וישלפה מתערה וימתתהו ויכרת בה את ראשו ויבאו

בני ישי הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה ושם שלשת בניו
 אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינר והשלשי
 שמרה: ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול:
 טו ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן אביו בית לחם:
 ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום: ויאמר ישי
 לדוד בנו קח נא לאחיך איפת הקליא הזה ועשרה לחם הזה
 וחרץ המחנה לאחיך: ואת עשרת חריצי החלב האלה תביא
 לשר האלף ואת אחיך תפקד לשלום ואת ערבתם תקח: ושאול
 והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים:
 כ וישכם דוד בבקר ויטש את הצאן על שמר
 וישא וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל
 המערכה והרעו במלחמה: ותערך ישראל ופלשתים מערכה
 לקראת מערכה: ויטש דוד את הכלים מעליו על יד שומר
 הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום: והוא מדבר
 עמם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מנת ממעורות
 פלשתים וידבר כדברים האלה וישמע דוד: וכל איש ישראל
 כה בראותם את האיש וינסו מפניו וייראו מאד: ויאמר איש ישראל
 הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש
 אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית
 אביו יעשה חפשי בישראל:
 ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש
 אשר יכה את הפלשתי הלו והסיר חרפה מעל ישראל כי מי
 הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים: ויאמר לו
 העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: וישמע
 אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדוד
 ויאמר למה זה ידרת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר
 אני ידעתי את דודך ואת דע לבבך כי למען ראות המלחמה
 ידרת: ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר הוא: ויסב
 מאצלו אל מול אחיו ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר
 הראשון: וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול
 ויקחהו: ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עברך
 ילך ונלחם עם הפלשתי הזה: ויאמר שאול אל דוד לא תוכל

ממערכות
 קרי

14 ורוח יהודה סרה מעם שאול ובעתתו רוח רעה מאת יהודה :
 15 ויאמרו עברי שאול אליה הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך :
 16 יאמר נא אדננו עבדיך לפניך יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה
 17 בחיות עליך רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך : ויאמר שאול
 18 אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאתם אלי : ויען אחד
 19 מהנערים ויאמר הנח ראיתי בן ליש בית הלחמי ידע נגן וגבור
 20 חיל ואיש מלחמה ונגון דבר ואיש תאר ויהודה עמו : וישלח
 21 שאול מלאכים אל ישי ויאמרו שלחה אלי את דוד בנך אשר
 22 בצאן : ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד
 23 דוד בנו אל שאול : ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו
 24 מאד והיה לו נשא כלים : וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד נא
 25 דוד לפני כי מצא חן בעיני : והיה בחיות רוח אלהים אל
 26 שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה
 מעליו רוח הרעה :

1 ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שוכה אשר ליהודה א
 2 ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים : ושאול ואיש ישראל
 3 נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים :
 4 ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה
 5 וחגיא ביניהם : ויצא איש חבנים ממחנות פלשתים גלית שמו
 6 מנת נבחו שש אמורת וזרת : וכובע נחשת על ראשו ושריון ה
 7 קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחשת :
 8 ומצחת נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו : וחץ חניתו
 9 כמנור ארנים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנה
 10 חלך לפניו : ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר לחם למה
 11 תצאו לערך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי ואתם עברים לשאול
 12 ברו לכם איש וירד אלי : אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו
 13 לכם לעברים ואם אני אוכל לו והכתיו והייתם לנו לעברים
 14 ועבדתם אתנו : ויאמר הפלשתי אני חרפתי את מערכות ישראל
 15 היום הזה תנו לי איש ונלחמה יחד : וישמע שאול וכל ישראל
 את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד :

ין
 CAP. XVII.

יעץ ק'

1 ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו
 2 שמנה בנים והאיש כימי שאול זקן בא באנשים : וילכו שלשת

נצת ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם:
 ל ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב
 עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך: וישב שמואל אחרי שואל וישתחו
 31 שואל ליהוה: ויאמר שמואל הנישו אלי את
 32 אנג מלך עמלק וילך אליו אנג מעדנת ויאמר אנג אכן סר מר
 33 המורת: ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים הרבך כן
 תשכל מנשים אמך וישסף שמואל את אנג לפני יהוה בגלגל:
 34 וילך שמואל הרמתה ושואל עלה אל ביתו גבעת
 לה שואל: ולא יסף שמואל לראות את שואל עד יום מותו כי
 התאבל שמואל אל שואל ויהוה נחם כי המליך את שואל על
 א ישראל: ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל
 שואל ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך
 2 אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך: ויאמר שמואל
 איך אלך ושמע שואל והרגני ויאמר יהוה
 3 עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי: וקראת לישי
 בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ושמחת לי את אשר אמר
 4 אליך: ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו
 ה זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: ויאמר שלום לזבח ליהוה
 באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא
 6 להם לזבח: ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה
 7 משיחו: ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו
 ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם
 8 יראה לעינים ויהוה יראה ללבב: ויקרא ישי אל אבינרב ויעברו
 9 לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: ויעבר ישי שמר
 י ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: ויעבר ישי שבעת בניו לפני
 11 שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה: ויאמר
 שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה
 בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו
 12 פה: וישלח ויביאם והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי
 ויאמר יהוה קום משחתי כי זה הוא:
 13 ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח
 יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה:

י
CAP. XVI.

- זאת כל העם החרים לפי חרב: ויחמל שאול והעם על אנג 9
ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא
אבו החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה חרימו:
ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: י
נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי 11
לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה: וישכם 12
שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול
הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: ויבא 13
שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את
דבר יהוה: ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר 14
אשר אנכי שמע: ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם 15
על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר
החרמנו: ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את 16
אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר: ויאמר שמואל 17
הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך
יהוה למלך על ישראל: וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה 18
את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם: ולמה 19
לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה:
ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה כ
ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אנג מלך עמלק ואת
עמלק החרמתי: ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם 21
לזבח ליהוה אלהיך בגלגל: ויאמר שמואל 22
החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח
טוב להקשיב מחלב אילים: כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים 23
הפצר יען מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך:
ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת 24
דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: ועתה שא נא את כה 25
חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה: ויאמר 26
שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יהוה
וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל: ויסב שמואל ללכת ויחזק 27
בכנף מעילו ויקרע: ויאמר אליו שמואל קרע יהוה 28
את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך: וגם 29

אחד ואני וינתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאול
 41 הטוב בעיניך עשה: ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה
 42 תמים ולכד יונתן ושאול והעם יצאו: ויאמר שאול הפילו ביני
 43 ובין יונתן בני ולכד יונתן: ויאמר שאול אל יונתן הגידה לי
 מה עשית ויגד לו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר
 44 בידי מעט דבש הנני אמרת: ויאמר שאול כה יעשה אלהים
 מה וכה יסיף כי מות תמות יונתן: ויאמר העם אל שאול היונתן
 ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה
 אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה
 46 ויפרו העם את יונתן ולא מת: ויעל שאול
 47 מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם: ושאול לכד המלוכה
 על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב ובבני עמון ובאדום
 48 ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע: ויעש חיל ויך
 49 את עמלק ויצל את ישראל מיד שסו: ויהיו
 בני שאול יונתן וישוי ומלכישוע ושם שתי בנתיו שם הבכירה
 50 מרב ושם הקטנה מיכל: ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ
 51 ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד שאול: וקיש אבי שאול ונר
 52 אבי אבנר בן אביאל: ויהי המלחמה חזקה
 על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן
 חיל ויאספם אליו:

טו
CAP. XV.

א ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו
 2 על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה: כה
 אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר
 3 שם לו בדרך בעלתו ממצרים: עתה לך והכיתה את עמלק
 והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד
 אשה מעולל ועד יונק משור ועד שם מנמל ועד חמור:
 4 וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי
 ה ועשרת אלפים את איש יהודה: ויבא שאול עד עיר עמלק וירב
 6 בנחל: ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן
 אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם
 7 ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק: ויך שאול את עמלק מחוילה
 8 בואך שור אשר על פני מצרים: ויתפש את אנג מלך עמלק חי

21 והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד: והעברים
 היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב וגם
 22 המה להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן: וכל איש ישראל
 המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה
 23 אחריהם במלחמה: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל וחמלחמה
 24 עברה את בית און: ואיש ישראל נגש ביום ההוא ואל שאול
 את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי
 מאיבי ולא טעם כל העם לחם: וכל הארץ באו ביער והי כה
 26 דבש על פני השדה: ויבא העם אל היער והנה הלך דבש ואין
 27 משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבעה: ויונתן לא שמע
 בהשביע אביו את העם וישלח את קצה המטה אשר בידו ויטבל
 28 אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה עיניו: ויען איש
 מהעם ויאמר השבע השביע אביך את העם לאמר ארור האיש
 אשר יאכל לחם היום ויעף העם: ויאמר יונתן עבר אבי את
 29 הארץ ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה: אף כי ל
 לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא
 31 רבתה מכה בפלשתים: ויכו ביום ההוא בפלשתים ממכמש
 32 אילנה ויעף העם מאד: ויעש העם אל שלל ויקחו צאן ובקר
 33 ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל העם על הדם: ויגידו לשאול
 לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בגרתם
 34 גלו אלי היום אבן גדולה: ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם
 הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא
 תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו
 הלילה וישחטו שם: ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות לה
 36 מזבח ליהוה: ויאמר שאול נודה אחרי פלשתים
 לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו
 כל הטוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נקרבא הלם אל
 37 האלהים: וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם
 38 ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא: ויאמר שאול גשו הלם כל
 39 פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום: כי חי
 יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות
 ואין ענהו מכל העם: ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר מ

ותארגנה קרי

ויעט ק' השלל ק'

יד
CAP. XIV.

ויהי

א מצב פלשתים אל מעבר מכמש :

היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה

2 אל מצב פלשתים אשר מעבר הלו ולאביו לא הניד : ושאול

יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו

3 כשש מאות איש : ואחיה בן אחטוב אחי אי כבוד בן פינחס בן

עלי כהן יהוה בשלה נשא אפור והעם לא ידע כי הלך יונתן :

4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שן

הסלע מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ

ה ושם האחד סנה : השן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד

6 מנגב מול גבע : ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה

אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה

7 מעצור להושיע ברב או במעט : ויאמר לו נשא כליו עשה כל

8 אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך : ויאמר יהונתן הנה

9 אנחנו עברים אל האנשים ונגלנו אליהם : אם כה יאמרו אלינו

י דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם : ואם

כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה בידנו וזה לנו האות :

11 ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים

12 יצאים מן החרים אשר התחבאו שם : ויענו אנשי המצבה את

יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר

ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה ביד ישראל :

13 ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן

14 ונשא כליו ממותת אחריו : ותהי המכה הראשנה אשר הכה

15 יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחצי מענה צמד שדה : ותהי

חרדה במחנה בשדה ובכל העם המצב והמשחית חרדו גם

16 המה ותרנו הארץ ותהי לחרדת אלהים : ויראו הצפים לשאול

בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם :

17 ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו

18 והנה אין יונתן ונשא כליו : ויאמר שאול לאחיה הנישה ארון

19 האלהים כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל : ויהי

עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך

הלך ורב ויאמר שאול אל הכהן

כ אסף ירך : ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה

שמואל א

יג

- איש לאחליו : ויד יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו 3
פלשתים ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים :
וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם גבאש 4
ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל : ופלשתים ה
נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים
ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קרמת
בית און : ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו 6
העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות : ועברים 7
עברו את הירדן ארץ גר וגלעד ושאלו עודנו בגלגל וכל העם
ויחל ק' חרדו אחריו : ויחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא 8
שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו : ויאמר שאול הגשו אלי העלה 9
וחשלמים ויעל העלה : ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל י
בא ויצא שאול לקראתו לברכו : ויאמר שמואל מה עשית ויאמר 11
שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים
ופלשתים נאספים מכמש : ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל 12
ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה : ויאמר שמואל אל 13
שאול נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי
עתה הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עולם : ועתה 14
ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנניד
על עמו כי לא שמרת את אשר צוך יהוה :
ויקם שמואל ויעל מן הגלגל נבעת בנימן ויפקד שאול את העם 15
הנמצאים עמו כשש מאות איש : ושאל ויונתן בנו והעם הנמצא 16
עמם ישבים בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש : ויצא המשחית 17
ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך עפרה
אל ארץ שועל : והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד 18
יפנה דרך הגבול הנשקף על גי הצבעים המדברה :
וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו 19
העברים חרב או חנית : וירדו כל ישראל הפלשתים ללטוש איש כ
את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו ואת מחרשתו : והיתה 21
הפצירה פים למחרשות ולאיתים ולשלש קלשון ולהקדמים ולהציב
הדרבן : והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם 22
אשר את שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו : ויצא 23

אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו
 9 את אבותיכם ממצרים וישיבום במקום הזה: וישכחו את יהוה
 אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים
 1 וביד מלך מואב וילחמו בם: ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי
 עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה
 11 הצילנו מיד איבינו ונעבדך: וישלח יהוה את ירבעל ואת ברן
 ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו
 12 בטח: ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא
 13 כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם: ועתה הנה המלך
 14 אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: אם
 תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את
 פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה
 15 אלהיכם: ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה
 16 והיתה יד יהוה בכם ובאבותיכם: גם עתה התיצבו וראו את
 17 הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: הלוא קציר חטים
 היום אקרא אל יהוה ויתן קלורת ומטר ודעו וראו כי רעתכם
 18 רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: ויקרא שמואל
 אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד
 19 את יהוה ואת שמואל: ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל
 בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו
 כ רעה לשאל לנו מלך: ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם
 עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם
 21 את יהוה בכל לבבכם: ולא תסורו כי אחרי הנהו אשר לא
 22 יועילו ולא יצילו כי תהו חמרה: כי לא ימש יהוה את עמו
 23 בעבור שמו הגדול כי חואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם: גם
 אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי
 24 אתכם בדרך הטובה והישרה: אך יראו את יהוה ועבדתם אתו
 כה באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם: ואם הרע
 תרעו גם אתם גם מלככם תספו:
 2 א בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: ויבחר לו
 שאול שלשת אלפים מישראל והיו עם שאול אלפים במכמש
 ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בנכעת בנימין ויתר העם שלח

- כל העם את קולם ויבכו: והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יביש: ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים האלה כשמעו ק' ויחר אפו מאד: ויקח צמד בקר וינתחחו וישלח בכל גבול ישראל ביד חמלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהודה על העם ויצאו כאיש אחד: ויפקדם בבזק והיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרו לאיש יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בכם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו: ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ונעשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם: ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום והיו הנשארים ויפצו ולא נשארו בם שנים יחד: ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהודה תשועה בישראל: ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הנלגל ונחדש שם חמלוכה: וילכו כל העם הנלגל וימלכו שם את שאול לפני טו יהודה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהודה וישמת שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד:
- ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבת ויבני הנס אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה: הנני ענו בי נגר יהודה ונגר משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי וארת מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם: ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה: ויאמר אליהם ה עוד יהוה בכם ועד משיחו חיום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהודה את כל צדקות יהודה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו

נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש
 12 הגם שאול בנביאים: ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן
 13 היתה למשל הגם שאול בנביאים: ויכל מהתנבות ויבא הבמה:
 14 ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את
 15 האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל: ויאמר דוד שאול
 16 הגידה נא לי מה אמר לכם שמואל: ויאמר שאול אל דודו
 הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד
 לו אשר אמר שמואל:

17 18 ויצעק שמואל את העם אל יהודה המצפה: ויאמר אל בני
 ישראל כה אמר יהודה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל
 ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים
 19 אתכם: ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע
 לכם מכל רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו
 כ ועתה התיצבו לפני יהודה לשבטיכם ולאלפיהם: ויקרב שמואל
 21 את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן: ויקרב את שבט בנימן
 למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו
 22 ולא נמצא: וישאלו עוד ביהודה הבא עוד הלם איש
 23 ויאמר יהודה הנדה הוא נחבא אל הכלים: וירצו ויקחהו משם
 24 ויתיצב בתוך העם וינבה מכל העם משכמו ומעלה: ויאמר
 שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהודה כי אין כמהו
 בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך:
 כה וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח
 26 לפני יהודה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו: וגם שאול
 הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם:
 27 ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה
 ויהי כמחריש:

א ויעל נחש העמוני ויחן על יביש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל
 2 נחש כרת לנו ברית ונעבדך: ויאמר אלהם נחש העמוני בזאת
 אכרות לכם בנקור לכם כל עין ימין ושמתידי חרפה על כל
 3 ישראל: ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה
 מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך:
 4 ויבאו המלאכים נבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו

יא
 CAP. XI.

שמואל א

ט

- ישראל ומשפחתו הצערה מכל משפחות שבטי בנימין ולמה דברת
 אלי כדבר הזה: ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויביאם²¹
 לשכנתו ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשלשם איש:
 ויאמר שמואל לטבח תנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי²³
 אליך שים אתה עמך: וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני²⁴
 שאול ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך
 לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא: וירדו כה²⁵
 מהבמה העיר וידבר עם שאול על הגג: וישכמו ויהי כעלות²⁶
 השחר ויקרא שמואל אל שאול הגג לאמר קומה ואשלחך ויקם
 שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה: המה יורדים בקצה²⁷
 העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר
 ואתה עמד כיום ואשמיעך את דבר אלהים:
 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו וישקחו ויאמר הלווא^א
 כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד: בלכתך היום מעמדי ומצאת²
 שני אנשים עם קבורת רחל בנבול בנימן בצלצה ואמרו אליך
 נמצאו האתונות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את דברי
 האתונות ודאג לך לאמר מה אעשה לבני: וחלפת משם³
 והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים
 אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה נדיים ואחד נשא שלשת
 ככרות לחם ואחד נשא גבל יין: ושאלו לך לשלום ונתנו לך⁴
 שתי לחם ולקחת מידם: אחר כן תבוא אל גבעת האלהים ה
 אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת חבל נבאים
 ירדים מהבמה ולפניהם גבל ותף וחליל וכנור וחמה מתנבאים:
 וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר:⁶
 והיה כי תבאינה האתת האלה לך עשה לך אשר תמצא ירך⁷
 כי האלהים עמך: וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך⁸
 להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי
 אליך והודעת לך את אשר תעשה: והיה כהפנתו שכמו ללכת⁹
 מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתת האלה
 ביום ההוא:^י
 ויבאו שם
 הגבעתה והנה חבל נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים
 ויתנבא בתוכם: ויהי כל יודעו מאתמול שלשם ויראו והנה עם¹¹

הגנה ק'

י
CAP. X.

3 העם: ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול
 בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנת:
 4 ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ
 ה שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו: המה באו בארץ צוף
 ושאול אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחרל אבי מן
 6 האתנות ודאג לנו: ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת
 והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד
 7 לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה: ויאמר שאול לנערו והנה
 נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אול מכלינו ותשורה אין להביא
 8 לאיש האלהים מה אתנו: ויסף הנער לענות את שאול ויאמר
 הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו
 9 את דרכנו: לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש
 אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הראה:
 10 ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר
 11 שם איש האלהים: המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות
 12 יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה: ותענינה אותם
 ותאמרנה יש הנה לפניך מחר עתה כי היום בא לעיר כי זבח
 13 חיים לעם בבמה: כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה
 הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח
 אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו:
 14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם
 15 לעלות הבמה: ויהוה גלה את און שמואל יום
 16 אחד לפני בוא שאול לאמר: כעת מחר אשלח אליך איש מארץ
 בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים
 17 כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי: ושמואל ראה את
 שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי:
 18 ויגש שאול את שמואל בתוך השער ויאמר הנידה נא לי אי זה
 19 בית הראה: ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עלה
 לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתך בבקר וכל אשר בלבבך
 כ אניד לך: ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים אל תשם
 את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלוא לך ולכל
 21 בית אביך: ויען שאול ויאמר הלוא בן ימיני אנכי מקטני שבטי

ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל: ויהי שם א
 בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע: ולא
 הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט:
 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמחה:
 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה
 לנו מלך לשפטנו ככל הגוים: וידע הרבר בעיני שמואל כאשר
 אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה:
 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל
 אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם:
 ככל המעשים אשר עשו מיום העלתי אותם ממצרים ועד היום
 הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך: ועתה
 שמע בקולם אך כי הער תעיד בהם והגדת להם משפט המלך
 אשר ימלך עליהם: ויאמר שמואל
 את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאתו מלך:

ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם
 יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו: ולשום לו
 שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות
 כלי מלחמתו וכלי רכבו: ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות
 ולאפות: ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח
 ונתן לעבדיו: וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו:
 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת
 חמוריכם יקח ועשה למלאכתו: צאנכם יעשר ואתם תהיו לו
 לעבדים: וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם
 ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא: וימאנו העם לשמע בקול
 שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו: והיינו גם אנחנו כ
 ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפניהם ונלחם את מלחמתנו:
 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה:
 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך
 ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו:

ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן א
 אפיח בן איש ימיני גבור חיל: ולו היה בן ושמו שאול בחור
 וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה נבה מכל

ז
CAP. VII.

יָעִירִים לֵאמֹר הִשְׁבּוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת אַרְזֵן יְהוָה רְדוּ הָעֵלּוּ אֹתוֹ
א אֲלֵיכֶם: וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי קִרְיַת יַעֲרִים וַיַּעֲלֻּ אֶת אַרְזֵן יְהוָה וַיָּבֹאוּ
אֹתוֹ אֶל בֵּית אֲבִיגַדִּב בְּנִיבְעָה וְאֵת אֶלְעָזָר בֶּן־קִדְשׁוֹ לִשְׁמֹר אֶת
2 אַרְזֵן יְהוָה: וַיְהִי מִיּוֹם שֶׁבַת הָאֲרֹזִן
בְּקִרְיַת יַעֲרִים וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַיְהִיו עֲשָׂרִים שָׁנָה וַיָּנְהוּ כָל בֵּית
3 יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
אִם בְּכָל לִבְבְּכֶם אַתֶּם שֹׁבִים אֵל יְהוָה הִסִּירוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֹּכַר
מִתּוֹכֶם וְהַעֲשִׂיתֶם וְהִכִּינוּ לִבְבְּכֶם אֵל יְהוָה וְעִבְדֶּהוּ לְבָדּוֹ וַיֵּצֵל
4 אַתְּכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: וַיִּסִּירוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַבַּעֲלִים וְאֶת
הַעֲשֻׁתֹת וַיַּעֲבִדוּ אֶת יְהוָה לְבָדּוֹ: וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל קִבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וְאֶתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם אֶל
6 יְהוָה: וַיִּקְבְּצוּ הַמִּצְפָּתָה וַיֵּשְׁבּוּ מִים וַיִּשְׁפְּכוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְטְמוּ
בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שֵׁם חֲטָאנוּ לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת בְּנֵי
7 יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְפָּה: וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי הִתְקַבְּצוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
הַמִּצְפָּתָה וַיַּעֲלֻ סֶרְנֵי פְּלִשְׁתִּים אֶל יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
8 וַיֵּרְאוּ מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים: וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל שְׁמוּאֵל אֵל תַּחֲרֹשׁ
9 מִמֶּנּוּ מִזֶּעַק אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמְעֵנוּ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל
ט מֶלֶךְ חֶלֶב אֶחָד וַיַּעֲלֶה עֹלָה כְּלִיל לַיהוָה וַיִּזְעַק שְׁמוּאֵל אֶל יְהוָה וַיַּעֲלֶהוּ ק
י בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֶהוּ יְהוָה: וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלָה הָעֹלָה וּפְלִשְׁתִּים
נִגְשׁוּ לְמַלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּרְעַם יְהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא
11 עַל פְּלִשְׁתִּים וַיַּהֲרֹג וַיִּנָּפֶּה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִן
12 הַמִּצְפָּה וַיִּרְדְּפוּ אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיַּכּוּם עַד מִתַּחַת לְבֵית כִּר: וַיִּקַּח
שְׁמוּאֵל אֶבֶן אֶחָת וַיִּשֶׂם בֵּין הַמִּצְפָּה וּבֵין הַשָּׁן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ
13 אֶבֶן הָעֶזֶר וַיֹּאמֶר עַד הֵנָּה עֲזַרְנוּ יְהוָה: וַיִּכְנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא
יָסְפוּ עוֹד לָבוֹא בְּגִבּוֹל יִשְׂרָאֵל וְתָהִי יַד יְהוָה בַּפְּלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי
14 שְׁמוּאֵל: וַתִּשְׁבְּנָה הָעָרִים אֲשֶׁר לָקְחוּ פְּלִשְׁתִּים מֵאֶת יִשְׂרָאֵל
לְיִשְׂרָאֵל מִעֶקְרוֹן וְעַד נֶת וְאֵת גִּבּוֹלֵן חֲצִיל יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים
טו וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין הָאֲמֹרִי: וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל
16 כָּל יְמֵי חַיּוֹ: וַהֲלַךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וַסִּבֵּב בֵּית אֵל וְהַגִּלְגָּל
17 וְהַמִּצְפָּה וַשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה: וַתִּשְׁבְּתוּ
הָרִמָּתָה כִּי שֵׁם בֵּיתוֹ וְשֵׁם שְׁפֹט אֶת יִשְׂרָאֵל וַיְבִן שֵׁם מִזְבֵּחַ
לַיהוָה:

שְׁמוֹאֵל א

ו

- לכלם ולסרניכם: ועשיתם צלמי עֲפֻלִּיכֶם וצלמי עֲכַבְרִיכֶם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו: ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה: ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו והלך: וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו: ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בניהם כלו בבית: וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארגז ואת עֲכַבְרֵי הַזֶּהָב ואת צלמי טַחֲרִיָּהֶם: וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש: ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות: והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהודה: והלויים הורידו את ארון יהוה ואת הארגז אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהודה: וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא: ואלה טַחֲרֵי הַזֶּהָב אשר השיבו פלשתים אשם ליהודה לאשרוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד: ועֲכַבְרֵי הַזֶּהָב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד אבֵל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמשי: ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי חכה יהוה בעם מכה גדולה: ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש כהוזה ואל מי יעלה מעלינו: וישלחו מלאכים אל יושבי קרית

טַחֲרִיָּהֶם קרי

21

הנצבורה עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה
 לברה : ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מִיִּשְׂרָאֵל אל
 21 הלקח ארון האלהים ואל חמיה ואישה : ותאמר גלה כבוד
 22 מִיִּשְׂרָאֵל כי נלקח ארון האלהים :

ה
 CAP. V.

א ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאחו מאבן העזר אשדודה :
 2 ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויבאו אתו בית דגון ויצינו אתו
 3 אצל דגון : וישכימו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו
 ארצה לפני ארון יהודה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו :
 4 וישכימו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון
 יהודה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתן רק דגון
 ה נשאר עליו : על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון
 על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה :

בטחריס
 קר

6 ותכבד יד יהודה אל האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים
 7 את אשדוד ואת גבוליה : ויראו אנשי אשדוד כי בן ואמרו
 לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון
 8 אלהינו : וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו
 מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת יסב ארון אלהי ישראל
 9 ויסבו את ארון אלהי ישראל : ויהי אחרי הסבו אתו ותהי יד
 יהודה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד
 י גדול וישתרו להם עפלים : וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי
 כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את
 11 ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי : וישלחו ויאספו את כל
 סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו
 ולא ימית אתי ואת עמי כי חיתה מהומת מות בכל העיר כבדה
 12 מאד יד האלהים שם : והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים
 א ותעל שועת העיר השמים : ויהי ארון יהודה בשדה

בטחריס ק
 CAP. VI.

2 פלשתים שבעה חדשים : ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר
 3 מה נעשה לארון יהודה הודיענו במה נשלחנו למקומו : ויאמרו
 אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אתו ריקם כי
 השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו
 4 מכם : ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני
 פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפרה אחת

טחרי ק

שמואל א

ד

- 2 ופלשתים חנו באפק: ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש
המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה
3 כארבעת אלפים איש: ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני
ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה
4 את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישיענו מכף איבינו: וישלח
העם שלה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים
ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס: והיה ה
כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה
גדולה ותהם הארץ: וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו 6
מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון
יהוה בא אל המחנה: ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל
7 המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם: אוי
8 לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה הם האלהים
המכים את מצרים בכל מכה במדבר: התחזקו והיו לאנשים 9
פלשתים פן תעברו לעברים כאשר עברו לכם והייתם לאנשים
ונלחמתם: וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי 10
המכה גדולה מאד ויפל מִיִּשְׂרָאֵל שלשים אלף רגלי: וארון 11
אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס: וירץ איש בנימן 12
מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו:
יד ק' ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה כי היה לבו חרד 13
על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר:
וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש 14
מהר ויבא ויגד לעלי: ועלי בן תשעים ושמונה שנה ועיניו קמה 15
ולא יכול לראות: ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה 16
ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היתה הדבר בני: ויען 17
המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה
בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה:
ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד 18
יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט
את ישראל ארבעים שנה: וכלתו אשת פינחס הרה ללדת 19
ותשמע את השמועה אל הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה
ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה: וכעת מותרה ותברנה כ

- 36 והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחור לו לאנורת כסף וככה לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם:
- א והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה
- 2 יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות: ונר אלהים טרם
- 3 יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים: ויקרא ה יהוה אל שמואל ויאמר הנני: וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב: ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי
- 7 ויאמר לא קראתי בני שוב שכב: ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה: ויסף יהוה קרא שמואל בשלישת ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו:
- י ויבא יהוה ויתיצב ויקרא בפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: ויאמר יהוה
- 11 אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו: ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה: והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם: ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם: וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד את המראה אל עלי: ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד
- 18 ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך: ויגר לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא השוב בעינו יעשה: בעיני ק
- 19 ויגרל שמואל ויהוה ה' עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה: כ וידע כל ישראל מן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה:
- 21 ויסף יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה: ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר
- ד CAP. IV.

שמואל א

ב

אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב וקח לך כאשר תאוו נפשך
לא ק' ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה: ותהי חטאת
הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת
יהוה: ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד: 18
ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה
את אישה לזבח את זבח הימים: וברך עלי את אלקנה ואת כ
אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה
אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: כי פקד יהוה את חנה ותהר 21
ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה:
ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל 22
ישראל ואת אשר ישכבן את הנשים הצבאות פתח אהל מועד:
ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את 23
דבריכם רעים מאת כל העם אלה: אל בני כי לוא טובה 24
השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה: אם יחטא איש כה
לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא
ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: והנער שמואל הלך 26
וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים: ויבא 27
איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי
אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: ובחר אתו מכל 28
שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת
אפוד לפני ואחתנה לבית אביך את כל אשר בני ישראל: למה 29
תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממני
להבריאכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי: לכן נאם יהוה ל
אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני ער
עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובוי יקלו:
הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן 31
כביתך: והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה 32
זקן בביתך כל הימים: ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות 33
את עיניך ולאדיב את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים:
וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום 34
אחד ימותו שניהם: והקמתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי לה
יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים:

ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו:
 21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת
 22 נדרו: וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער
 23 והביאותיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם: ויאמר לה
 אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה
 24 את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו: ותעלהו
 עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפרה אחת קמת ונבל יין
 כה ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער: וישחטו את הפר ויבאו
 26 את הנער אל עלי: ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה
 27 הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה: אל הנער הזה
 28 התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו: וגם
 אנכי השאלתי ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה
 א וישתחו שם ליהוה: ותתפלל חנה

ב
CAP. II.

ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי
 2 כי שמחתי בישועתך: אין קדוש כיהוה כי אין בלתיך ואין צור
 3 כאלהינו: אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי
 4 אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות: קשת גברים חתים ונכשלים
 ה אזורו חיל: שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה
 6 שבעה ורבת בנים אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד שאול
 7 ויעל: יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם: מקים מעפר דל
 8 מאשפת ירים אביון להושיב עם נריבים וכסא כבוד ינחלם כי
 9 ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל: רגלי חסידו ישמר ורשעים
 י בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש: יהוה יחתו מריבו עלו
 בשמים ירעם יהוה ירין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן
 11 משיחו: וילך אלקנה הרמתה על ביתו
 12 והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן: ובני עלי בני
 13 בליעל לא ידעו את יהוה: ומשפט הכהנים את העם כל איש
 זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו:
 14 והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג
 טו יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים שם בשלה: גם
 בטרם יקטרו את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה
 16 בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי: ויאמר

חסידיו ק'
מריבו ק'
עליו ק'

שמואל א

I. SAMUELIS.

א **ויהי** איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה א
בן ירחם בן אליחוא בן תחז בן צוף אפרתי: ולו שתי 2
נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה 3
אין ילדים: ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחור 4
ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים 5
ליהוה: ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה 6
ובנותיה מנות: ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב 7
ויהוה סגר רחמה: וכעסותה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי 8
סגר יהוה בעד רחמה: וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית 9
יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ויאמר לה אלקנה אישה 10
חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך חלוא אנכי 11
טוב לך מעשרה בנים: ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי 12
שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה: והיא 13
מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: ותדר נדר ותאמר 14
יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח 15
את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו 16
ומורה לא יעלה על ראשו: והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה 17
ועלי שמר את פיה: וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה 18
נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: ויאמר אליה עלי 19
עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך: ותען חנה ותאמר לא 20
אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי 21
לפני יהוה: אל תתן את אמתך לפני בתי בליעל כי מרב שיחי 22
וכעסי דברתי עד הנה: ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל 23
יתן את שלתך אשר שאלת מעמו: ותאמר תמצא שפחתך חן 24
בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד: 25
וישכימו בבקר וישתחווי לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה 26
וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה: ויהי לתקפות הימים כ

א
CAP. I.

העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה:
 17 18 ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט מִיִּשְׂרָאֵל: ואנחנו
 לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר
 ארור נתן אשה לבנימן:

19 ויאמרו הנה חנן יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל
 מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה:
 21 כ ויצו את בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים: וראיתם והנה
 אם יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם
 22 לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן: והיה כי
 יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם
 כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת
 23 תאשמו: ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות
 אשר נזלו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם:
 24 ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו
 כה ויצאו משם איש לנחלתו: בימים ההם אין מלך בישראל איש
 הישר בעיניו יעשה:

43 כחרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכת הנבערה
 44 ממזרח שמש: ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה
 אנשי חיל: ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במסלות מה
 חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד נדעם ויכו ממנו אלפים
 46 איש: ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף
 47 חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל: ויפנו וינסו המדברה
 אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה
 48 חדשים: ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכוס לפי חרב מעיר
 מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו
 באש: ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן א
 בתו לבנימן לאשה: ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב
 לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול: ויאמרו למה יהודה
 אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט
 אחד: ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות
 ושלמים: ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל ה
 מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הנדולה היתה לאשר
 לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: וינחמו בני ישראל
 אל בנימן אחיו ויאמרו ננדע היום שבט אחד מישראל: מה
 נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת
 להם מבנותינו לנשים: ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא
 עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיבש
 גלעד אל הקהל: ויתפקד העם והנה אין שם איש מיושבי יבש
 גלעד: וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצו
 אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים
 והטף: וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשר ידעת משכב
 11 זכר תחרימו: וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה
 בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויבאו אותם אל המחנה
 12 שלה אשר בארץ כנען: וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום:
 וישב בנימן בערת ההיא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי יבש
 14 גלעד ולא מצאו להם כן: והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה
 15 פרץ בשבטי ישראל: ויאמרו זקני

כא

CAP. XXI.

24 עם בני בנימין אחי ויאמר יהוה עליו אליו : ויקרבו
 כה בני ישראל אל בני בנימין ביום השני : ויצא בנימין לקראתם מן
 הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף
 26 איש ארצה כל אלה שלפי הרב : ויעלו כל בני ישראל וכל העם
 ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא
 27 עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה : וישאלו בני ישראל
 28 ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם : ופינחס בן אלעזר
 בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה
 עם בני בנימין אחי אם אחדל ויאמר יהוה עליו כי מחר אתננו
 29 בידך : וישם ישראל ארבים אל הגבעה סביב :
 ל ויעלו בני ישראל אל בני בנימין ביום השלישי ויערכו אל הגבעה
 31 כפעם בפעם : ויצאו בני בנימין לקראת העם הנתקו מן העיר
 ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה
 32 בית אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל : ויאמרו
 בני בנימין נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה
 33 ונתקנוהו מן העיר אל המסלות : וכל איש ישראל קמו ממקומו
 ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מניח ממקומו ממערה גבע :
 34 ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל
 והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה :
 לה ונגף יהוה את בנימין לפני ישראל וישחיתו בני
 ישראל בבנימין ביום ההוא עשרים חמשה אלף ומאה איש כל
 36 אלה שלף הרב : ויראו בני בנימין כי נגפו ויחנו איש ישראל
 37 מקום לבנימין כי בטחו אל הארב אשר שמו על הגבעה : והארב
 החישו ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב ויד את כל העיר לפי
 38 הרב : והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם
 39 משאת העשן מן העיר : ויחפץ איש ישראל במלחמה ובנימין
 החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך
 מ נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה : והמשאת החלה
 לעלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימין אחריו והנה עלה כליל
 41 העיר השמימה : ואיש ישראל חפץ ויבהל איש בנימין כי ראה
 42 כי נגעה עליו הרעה : ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר
 והמלחמה הרביתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו :

שופטים

כ

- 3 רגלי שלף חרב : וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל
המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת :
4 ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הנבעה אשר לבנימן
באתי אני ופילגשי ללון : ויקמו עלי בעלי הנבעה ויסבו עלי את ה
הבית לילה אותי המו להרג ואות פילגשי ענו ותמת : ואחז
6 בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה
ונבלה בישראל : הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה
7 הלם : ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו
8 ולא נסור איש לביתו : ועתה זה הדבר אשר נעשה לנבעה
9 עליה בנזהל : ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל
ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לנבע
11 בנימן ככל הנבלה אשר עשה בישראל : ויאסף כל איש ישראל
12 אל העיר כאיש אחד חברים : וישלחו שבטי
ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מזה הרעה הזאת אשר
13 נהיתה בכם : ועתה חנו את האנשים בני בליעל אשר בנבעה
ונמיתם ונבעה דעה מישראל ולא אבו : בנימן לשמע בקול
אחיהם בני ישראל :
14 ויאספו בני בנימן מן הערים הנבעה לצאת למלחמה עם בני
ישראל : ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה
15 אלף איש שלף חרב לבד מישבי הנבעה התפקדו שבע מאות
16 איש בחור : מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד
ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא :
17 ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש
18 שלף חרב כל זה איש מלחמה : ויקמו ויעלו בית אל וישאלו
באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם
19 בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה : ויקמו בני ישראל בבקר
ויוחנו על הנבעה : ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו כ
21 אתם איש ישראל מלחמה אל הנבעה : ויצאו בני בנימן מן
הנבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש
22 ארצה : ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום
23 אשר ערכו שם ביום הראשון : ויעלו בני ישראל ויבכו לפני
יהוה עד הערב וישאלו ביהודה לאמר האוסף לנשאת למלחמה

בני קרי
זלא כתיב

- טו הנבעה אשר לבנימן : ויסרו שם לבוא ללון בנבעה ויבא וישב
 16 ברחב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון : והנה איש
 זקן בא מן מעשהו מן השרה בערב והאיש מהר אפרים והוא נר
 17 בנבעה ואנשי המקום בני ימיני : וישא עיניו וירא את האיש
 הארח ברחוב העיר ויאמר האיש הזקן אנדה תלך ומאין תבוא :
 18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים
 משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך
 19 ואין איש מאסף אותי הביתה : וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו
 וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבריך אין מחסור כל
 כ דבר : ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק
 21 ברחוב אל תלך : ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם
 22 ויאכלו וישתו : המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי
 בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל
 האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל
 23 ביתך ונרענו : ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל
 אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו
 24 את הנבלה הזאת : הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא
 אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא
 כה תעשו דבר הנבלה הזאת : ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק
 האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל
 26 הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר : ותבא האשה לפנות
 27 הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור : ויקם
 אדוניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה
 28 האשה פילגשו נפלת פתח הבית ויריה על הסף : ויאמר אליה
 קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקמו :
 29 ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמה
 ל לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל : והיה כל הראה
 ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל
 מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עזו ודברו :
 א ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למרן ועד
 2 באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה : ויתיצבו פנות כל
 העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש

- 26 מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך : וילכו בני דן לדרכם וירא
 27 מיכה כי חזקים חמה ממנו ויפן וישב אל ביתו : והמרה לקחו
 את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש
 על עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש :
 28 ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא
 29 בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה : ויקראו שם
 העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם
 העיר לראשנה : ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם ל
 בן מגשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ :
 31 ושימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים
 בשלה : ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי א
 איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם
 יהודה : ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית
 לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים : ויקם אישה וילך
 אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמר חמרים ותביאחו
 בית אביה ויראתו אבי הנערה וישמח לקראתו : ויחזק בו חתנו
 אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם :
 ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם וללכת ויאמר אבי הנערה ה
 אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו : וישבו ויאכלו שניהם
 יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא ולין ויטב
 לבך : ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם : וישכם
 8 בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך
 והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם : ויקם האיש ללכת
 הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה
 היום לערוב לינו נא הנה חנות היום לין פרה ויטב לבבך
 והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך : ולא אבה האיש ללון
 ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמר חמורים
 חבושים ופילגשו עמו : הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער
 אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוס הזאת ונלון בה :
 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל
 12 הנה ועברנו עד גבעה : ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקמות
 13 ולנו בגבעה או ברמה : ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל
 14

יט

CAP. XIX.

להשיבה
ק

7 לשלום נכה יהוה דרככם אשר תלכו בה : וילכו
 חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה יושבת
 לבטח כמשפט צידנים שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש
 8 עצר ורחוקים המה מצידנים ודבר אין להם עם אדם : ויבאו
 אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם :
 9 ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את הארץ והנה טובה מאד
 10 ואתם מחשים אל תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ : כבאכם
 תבאו אל עם בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה אלהים בידכם
 מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ :
 11 ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש
 12 חגור כלי מלחמה : ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על כן
 קראו למקום החוא מתנה דן עד היום הזה אחרי קרית
 13 יערים : ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה : ויענו
 14 חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם
 חידעתם כי יש בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה
 טו דעו מה תעשו : ויסורו שמה ויבאו אל בית הגער הלוי בית
 16 מיכה וישאלו לו לשלום : ושש מאות איש חגורים כלי מלחמתם
 17 נצבים פתח השער אשר מבני דן : ויעלו חמשת האנשים ההלכים
 לרגל את הארץ באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת
 התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושש מאות האיש
 18 החגור כלי המלחמה : ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל
 האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם
 19 עשים : ויאמרו לו החרש שים ירך על פיד ולך עמנו והיה לנו
 לאב ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן
 כ לשבט ולמשפחה בישראל : ויישב לב הכהן ויקח את האפוד
 21 ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם : ויפנו וילכו וישימו
 22 את הטף ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם : המה הרחיקו
 מבית מיכה והאנשים אשר בבתים אשר עם בית מיכה נזעקו
 23 וידביקו את בני דן : ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו
 24 למיכה מה לך כי נזעקת : ויאמר את אלהי אשר עשיתי לקחתם
 ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך :
 כה ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים

כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר
 המית בחייו: וירדו אחיו וכל בית אביו וישאו אתו ויעלו³¹
 ויקברו אותו בין צדעה ובין אשתאול בקבר מנוח אביו והוא
 שפט את ישראל עשרים שנה: ויהי איש מהר א
 אפרים ושמו מיכיהו: ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח²
 לך ואתי אליה וגם אמרת באוני הנח הכסף אתי אני לקחתיו
 ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: וישב את אלף ומאה הכסף לאמו³
 ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות
 פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: וישב את הכסף לאמו ותקח⁴
 אמו מאתים כסף ותתנחו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית
 מיכיהו: והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפור ותרפים וימלא⁵
 את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן: בימים ההם אין מלך בישראל⁶
 איש הישר בעיניו יעשה: ויהי נער⁷
 מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא נר שם: וילך⁸
 האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר
 אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו: ויאמר לו מיכה מאין תבוא⁹
 ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר
 אמצא: ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי¹⁰
 אתן לך עשרת כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי: ויואל¹¹
 הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו: וימלא מיכה¹²
 את יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה: ויאמר מיכה¹³
 עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן: בימים א
 ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה
 לשבת כי לא נפלה לו עד היום והוא בתוך שבטי ישראל
 בנחלה: וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים²
 מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ
 ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים
 עד בית מיכה וילינו שם: הנה עם בית מיכה והמה הכירו את³
 קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלם ומה אתה
 עשה בזה ומה לך פה: ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה⁴
 וישכרני ואחי לו לכהן: ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה⁵
 ה התצלח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה: ויאמר להם הכהן לכו⁶

י"ז
CAP. XVII.

ואת ק'

יח
CAP. XVIII.

- 13 מעל זרעתי כחוט: ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלח
 בני ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם
 14 תארני את שבע מחלפות ראשי עם המסכת: ותתקע ביתר
 ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויסע את היתר
 15 הארני ואת המסכת: ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין
 אתי זה שלש פעמים התלח בי ולא הגדת לי במה כחך גדול:
 16 ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו
 17 למות: ויגר לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על
 ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי
 18 וחליתי והייתי ככל האדם: ותרא דלילה כי הגיד לה את כל
 לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד
 לה את כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם: לי ק
 19 ותישנהו על ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את שבע מחלפות
 כ ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו: ותאמר פלשתים עליך
 שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא
 21 ידע כי יהודה סר מעליו: ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו
 ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים ויהי טוחן בבית האסירים:
 22 ויחל שער ראשו לצמח כאשר נלח: וסרני
 23 פלשתים נאספו לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו
 24 נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו: ויראו אתו העם ויהללו
 את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו ואת מחריב
 כה ארצנו ואשר הרבה את חללינו: ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו
 לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם
 26 ויעמידו אותו בין העמודים: ויאמר שמשון אל הנער המחזיק
 בידו הניחה אותי והימשני את העמדים אשר הבית נכון עליהם
 27 ואשען עליהם: והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני
 פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק
 28 שמשון: ויקרא שמשון אל יהודה ויאמר אדני יהודה זכרני נא
 וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני
 29 מפלשתים: וילפת שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית נכון
 ל עליהם ויסמך עליהם אחר בימינו ואחד בשמאלו: ויאמר שמשון
 תמרת נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל

שופטים

טו יו

ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים עבתיים חרשים
ויעלוהו מן הסלע: הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו
והצלח עליו רוח יהוה ותהיינה העבתיים אשר על זרעותיו כפשתים
אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: וימצא לחי חמור טריה
וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש: ויאמר שמשון בלחי החמור
חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף איש: ויהי ככלתו לדבר
וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: ויצמא מאד
ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה
הגדלה הזאת ועתה אמרת בצמא ונפלתי ביד הערלים: ויבקע
אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב
רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה:
וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה: וילך כ א
שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה: לעזתים לאמר
בא שמשון הנה ויסבו ויארכו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו
כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגנהו: וישכב שמשון עד
חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחו בדלתות שער העיר ובשתי
חמזות ויסעם עם הברית וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר
אשר על פני חברון: ויהי אחרי כן ויאהב אשה
בנחל שורק ושמה דלילה: ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו ה
לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנוהו
לענותו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף: ותאמר דלילה
אל שמשון הנידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך:
ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא
חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם: ויעלו לה סרני פלשתים
שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו בהם: והארב
ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון ונתק את
היתרים כאשר ינתק פתיל הנעורת בהריחו אש ולא נודע כחו:
ותאמר דלילה אל שמשון הנדה חתלת בי ותדבר אלי כזבים י
עתה הנידה נא לי במה תאסר: ויאמר אליה אם אסור יאסרוני
בעבתיים חרשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי
כאחד האדם: ותקח דלילה עבתיים חרשים ותאסרהו בהם
ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם

יו

CAP. XVI

טו שלשת ימים : ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את
 אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך ואת בית אביך באש
 16 הלידשנו קראתם לנו הלא : ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק
 שנאתני ולא אהבתני החידה חדתה לבני עמי ולי לא הגדתה
 17 ויאמר לה הגד לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד : ותבך עליו
 שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד
 18 לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה : ויאמרו לו אנשי העיר
 ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוך מדבש ומה עז מארי
 19 ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי : ותצלח
 עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את
 חליצותם ויתן החליפות למגדי החידה ויחר אפו ויעל בית
 כ אביו : ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו :

טו
CAP. XV.

א ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו
 בגדי עזים ויאמר אבא אל אשתי החררה ולא נתנו אביה
 2 לבוא : ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנה שנאתה ואתננה
 למרעך הלא אחותה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה :
 3 ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם
 4 רעה : וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן
 ה זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך : ויבער אש
 בלפידים וישלח בקמח פלשתים ויבער מגריש ועד קמה ועד
 6 כרם זית : ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן
 התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו
 7 אותה ואת אביה באש : ויאמר להם שמשון אם תעשו כזאת
 8 כי אם נקמתי בכם ואחרי אחרל : ויך אותם שוק על ירך מכה
 9 גדולה וירד וישב בסעף סלע עיטם : ויעלו פלשתים
 י ויחטו ביהודה וינטשו בלחי : ויאמרו איש יהודה למד עליהם
 עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה
 11 לנו : וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעף סלע עיטם
 ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת
 12 עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם : ויאמרו
 לב לאסורך ירדנו לתוך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו
 13 לי פן תפנעו בי אחם : ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך

19 לשמי והוא פלאי: ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל
 על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: ויהי בעלות כ
 הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח
 ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: ולא יסף עוד
 21 מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך
 יהוה הוא: ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו:
 22 ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה
 23 ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת:
 24 ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכתו
 יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין כה
 אשתאל: וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה א
 מבנות פלשתים: ויעל ויגר לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי
 2 בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: ויאמר
 לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך
 לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה
 קח לי כי היא ישרה בעיני: ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא
 4 כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים
 בישראל: וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו ה
 עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו: ותצלח עליו
 6 רוח יהוה וישסעהו כשסע הנדי ומאומה אין בידו ולא הנדי
 לאביו ולאמו את אשר עשה: וירד וידבר לאשה ותישר בעיני
 7 שמשון: וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריות
 8 והנה עדרת דברים בנות האריות ודבש: וירדהו אל בפיו וילך
 הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הנדי
 9 להם כי מנורת האריות רדה הדבש: וירד אביו אל האשה
 ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים: ויהי כראותם
 11 אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: ויאמר להם שמשון אחורר
 12 נא לכם חידה אם הנדי תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה
 ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפות בגדים:
 ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים
 13 חלפות בגדים ויאמרו לו חידה חידתך ונשמענה: ויאמר להם
 14 מהאכל יצא מאכל ומען יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה

יד

CAP. XIV.

13 וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעתוני:
 14 והיה לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירם
 טו וישפט את ישראל שמנה שנים: וימת עבדון בן הלל הפרעתוני
 ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי:
 א ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהודה ויתנם יהודה ביד
 פלשתים ארבעים שנה:

יג
 CAP. XIII.

2 ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה
 3 ולא ילדה: וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנך נא
 4 את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: ועתה השמרי נא ואל
 ה תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא: כי הנך הרה וילדת בן
 ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן
 6 והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים: ותבא האשה
 ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה
 מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיו אי מזה הוא ואת שמו
 7 לא הניד לי: ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין
 ושכר ואל תאכלי כל טמא כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן
 8 עד יום מותו: ויעתר מנוח אל יהודה
 ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו
 9 ויורנו מה נעשה לנער היולד: וישמע האלהים בקול מנוח ויבא
 מלאך האלהים עוד אל האשה והיא ישבת בשדה ומנוח אישה
 י אין עמה: ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנך
 11 נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי: ויקם וילך מנוח אחרי
 אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל
 12 האשה ויאמר אני: ויאמר מנוח עתה יבא דברך מה יהיה
 13 משפט הנער ומעשהו: ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר
 14 אמרתי אל האשה תשמר: מכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל
 ויין ושכר אל תשת וכל טמא אל תאכל כל אשר צויתיה
 טו תשמר: ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה
 16 לפניך נדי עזים: ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצוני לא
 אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליחודה תעלגה כי לא ידע מנוח
 17 כי מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי
 18 יבא דברך וכברנוד: ויאמר לו מלאך יהוה למד זרה תשאל

- 34 ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו
 בתפים ובמחלות ורק היא היא יחידה אין לו ממנו בן או בת : והי לה
 כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתי
 ואת היית בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהודה ולא אוכל לשוב :
 36 ותאמר אליו אבי פציתיה את פיה אל יהודה עשה לי כאשר
 יצא מפיה אחרי אשר עשה לך יהודה נקמות מאיביך מבני עמון :
 37 ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים
 38 ואלכה ויודתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי : ויאמר
 לכי וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על
 בתוליה על ההרים : והי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה
 39 ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק
 בישראל : מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לחנות לבת יפתח מ
 הגלעדי ארבעת ימים בשנה : ויצעק איש אפרים ויעבר א
 צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא
 קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש : ויאמר יפתח אליהם
 2 איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא
 הושעתם אותי מידם : ואראה כי אינך מושיע ואישמה נפשי
 3 בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמדה עליהם אלי
 חיוס הזה להלחם בי : ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם
 4 את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים
 אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה : וילכד גלעד את מעברות ה
 הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו
 6 אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא : ויאמרו לו אמר נא
 שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו
 אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים
 7 אלף : וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי
 8 ויקבר בערי גלעד : וישפט אחריו את ישראל אבצן
 9 מבית לחם : והי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה
 ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע
 10 שנים : וימת אבצן ויקבר בבית לחם :
 11 וישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל
 12 עשר שנים : וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן :

יב
CAP. XII.

ואשימה
קרי

בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה
 14 אחזקן בשלום : ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני
 טו עמון : ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב
 16 ואת ארץ בני עמון : כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר
 17 עד ים סוף ויבא קדשה : וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום
 לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך
 18 מואב שלח ולא אברה וישב ישראל בקדש : וילך במדבר ויסב
 את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לאחזקן מואב
 ויחנן בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב :
 19 וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר
 כ לו ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי : ולא האמין סיחון את
 ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויחננו ביהצה וילחם
 21 עם ישראל : ויתן יהודה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו
 ביד ישראל ויכום וירש ישראל את כל ארץ האמרי וישב הארץ
 22 והיא : וירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר
 23 ועד הירדן : ועתה יהודה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני
 24 עמו ישראל ואתה תירשנו : הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך
 אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש :
 כה ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרב רב עם
 26 ישראל אם נלחם נלחם בם : בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה
 ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות
 27 שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא : ואנכי לא חסאתי לך
 ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהודה השפט היום בין
 28 בני ישראל ובין בני עמון : ולא שמע מלך בני עמון אל דברי
 29 יפתח אשר שלח אליו : ותהי על יפתח רוח יהוה
 ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה
 ל גלעד עבר בני עמון : וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתן
 31 נתן את בני עמון בידי : והיה הוציא אשר יצא מדלתי ביתי
 לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתיו עלה :
 32 ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה
 33 בידו : ויכם מערער ועד בואך מגיד עשרים עיר ועד אבל
 כרמים מכת גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל :

שופטים

י"א

ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצור לישראל מאד : ויצעקו בני
 ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ותעבד
 את הבעלים : ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא
 ממצרים ומן האמרי מן בני עמון ומן פלשתים : וצידוניה ועמלק
 ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם : ואתם
 עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע
 אתכם : לכו וצעקו אל האלהים אשר בחרתם בם המה יושיעו
 לכם בעת צרתכם : ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה
 אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה : ויסירו
 את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל
 ישראל : ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני
 ישראל ויחנו במצפה : ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי
 האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל יושבי גלעד :
 ויפתח הגלעדי חיה גבור חיל והוא בן אשה זונה א
 ויולד גלעד את יפתח : ותלד אשה גלעד לו בנים ויגדלו בני
 האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי
 בן אשה אחרת אתה : ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב
 ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאנו עמו : ויהי
 מימים וילחמו בני עמון עם ישראל : ויהי כאשר נלחמו בני עמון ה
 עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב : ויאמרו
 ליפתח לכה והיית לנו לקצין ונלחמה בבני עמון : ויאמר יפתח
 לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע
 באתם אלי עתה כאשר צר לכם : ויאמרו זקני גלעד אל יפתח
 לבן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו
 לראש לכל יושבי גלעד : ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים
 אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה
 לכם לראש : ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע
 בינותינו אם לא כדברך כן נעשה : וילך יפתח עם זקני גלעד
 וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל
 דבריו לפני יהוה במצפה : וישלח יפתח מלאכים
 אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי :
 ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי :

י"א

CAP. XL

46 הרג ויתן את העיר ויזרעה מלח: וישמעו כל בעלי
 47 מגדל שכס ויבאו אל צריח בית אל ברית: ויגד לאבימלך כי
 48 התקבצו כל בעלי מגדל שכס: ויעל אבימלך הר צלמון הוא
 וכל העם אשר אחו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרות
 שוכת עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו
 49 מה ראיכם עשיתי מהרו עשו כמוני: ויכרתו גם כל העם איש
 שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו עליהם את
 הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכס כאלף איש ואשר:
 50 וילך אבימלך אל חבץ ויחן בחבץ וילכדה: ומגדל
 עז היה בתוך העיר וינסו שמרה כל האנשים והנשים וכל בעלי
 51 העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל: ויבא אבימלך עד
 52 המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש: ותשלך
 אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את גלגלתו:
 54 ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני
 נה פן יאמרו לי אשר הרגתהו וידקרהו נערו וימת: ויראו איש
 56 ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקמו: וישב אלהים את
 57 רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו: ואת
 כל רעת אנשי שכס השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת
 א יותם בן ירבעל: ויקם אחרי אבימלך להושיע את
 1 ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמיר
 2 בהר אפרים: וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר
 3 בשמיר: ויקם אחרי יאיר הגלעדי וישפט את ישראל
 4 עשרים ושתים שנה: ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים
 עירים ושלשים עירים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה
 ה אשר בארץ הגלעד: וימת יאיר ויקבר בקמון:
 6 ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעברו את הבעלים
 ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי
 מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה
 7 ולא עבדוהו: ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים
 8 וביד בני עמון: וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא
 שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ
 9 האמרי אשר בגלעד: ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם

CAP. X.

חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר
 הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו:
 וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל כח
 אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך:
 ויבא נעל בן עבר ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם:
 ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו
 בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך: ויאמר נעל
 בן עבר מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל
 פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו:
 ומי יתן את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך
 רבה צבאך וצאה: וישמע זבל שר העיר את דברי נעל בן עבר ל
 ויחר אפו: וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה נעל
 בן עבר ואחיו באים שכמה והנפ צרים את העיר עליך: ועתה
 קום לילה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה: והיה בבקר
 כורח השמש תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר
 אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ירך:
 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארכו על שכם ארבעה
 ראשים: ויצא נעל בן עבר ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך לה
 והעם אשר אתו מן המארב: וירא נעל את העם ויאמר אל
 זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים
 אתה ראה כאנשים: ויסף עוד נעל לדבר ויאמר הנה עם ירדים
 מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים: ויאמר
 אליו זבל איה איפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא
 זה העם אשר מאסתר בו צא נא עתה והלחם בו: ויצא נעל
 לפני בעלי שכם וילחם באבימלך: וירדפו אבימלך וינס מפניו מ
 ויפלו חללים רבים עד פתח השער: וישב אבימלך בארומה
 ויגרש זבל את נעל ואת אחיו משבת בשכם: והי ממחרת
 ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך: ויקח את העם ויחצם לשלשה
 ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם
 ויכס: ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער
 העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בשדה ויכוס: ואבימלך מה
 נלחם בעיה כל היום החוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה

- ירבעל אם משרל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם
 3 אני: וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים
 4 האלה ויש לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: ויתנו לו
 שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים
 ה ופחזים וילכו אחרי: ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו
 בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל
 6 הקטן כי נחבא: ויאספו כל בעלי שכם וכל
 בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר
 7 בשכם: ויגירו לזוחם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו
 ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים:
 8 הלוך חלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלכה עלינו: מלכה ק'
 9 ויאמר להם הזית החדלתי את רשני אשר בי יכבדו אלהים
 10 ואנשים וחלכתי לנוע על העצים: ויאמרו העצים לתאנה לכי
 11 את מלכי עלינו: ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת
 12 תנובתי הטובה וחלכתי לנוע על העצים: ויאמרו העצים לגפן
 13 לכי את מלוכי עלינו: ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי
 14 המשמח אלהים ואנשים וחלכתי לנוע על העצים: ויאמרו כל
 15 העצים אל האמר לך אתה מלך עלינו: ויאמר האמר אל העצים
 אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם
 16 אין תצא אש מן האמר ותאכל את ארזי הלבנון: ועתה אם
 באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם
 17 עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו: אשר נלחם
 18 אבי עליכם וישלך את גפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין: ואתם
 קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן
 אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם
 19 הוא: ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום
 כ חזה שמחו באבימלך וישמת גם הוא בכם: ואם אין תצא אש
 מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש
 21 מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך: ועם יוהם
 22 ויבחר וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: וישר
 23 אבימלך על ישראל שלש שנים: וישלח אלהים רוח רעה בין
 24 אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך: לבוא

וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשך היעפים לחם: ויקח את זקני
 העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי
 סכורת: ואת מגדל פנואל נתן ויהרג את אנשי העיר: ויאמר
 אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו
 כמוד כמוהם אחד כתאר בני המלך: ויאמר אחי בני אמי הם
 חי יהיה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם: ויאמר ליתר בכורו כ
 קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער:
 ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם
 גרעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השחרנים אשר בצוארי
 נמליהם: ויאמרו איש ישראל אל גרעון משל בנו
 גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין: ויאמר
 אלהם גרעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהיה ימשל
 בכם: ויאמר אלהם גרעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש
 נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם: ויאמרו נתון כה
 נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמיה איש נזם שללו: ויהי
 משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבר מן
 השחרנים והנטיפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבר מן
 הענקות אשר בצוארי נמליהם: ויעש אותו גרעון לאפוד ויצג
 אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגרעון ולביתו
 למוקש: ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם
 ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גרעון:
 וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו: ולגרעון היו שבעים בנים ל
 יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו: ופילגשו אשר בשכם ילדה
 לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך: וימת גרעון בן יואש
 בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי:
 ויהי כאשר מת גרעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים
 וישימו להם בעל ברית לאלהים: ולא זכרו בני ישראל את יהוה
 אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב: ולא עשו חסד לה
 עם בית ירבעל גרעון ככל חטובה אשר עשה עם ישראל:
 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר א
 אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר: דברו נא באזני
 כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני

- 22 וירץ כל המחנה ויריעו ויניסו: ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צורתה עד שפת אבל מחולה על טבת: ויצעק 23 איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין: ומלאכים שלח גרעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש כה אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן: וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרנו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב זאב הביאו אל א גרעון מעבר לירדן: ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון 2 אתו בחזקה: ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלא טוב 3 עללות אפרים מבציר אביעזר: בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו 4 בדברו הדבר הזה: ויבא גרעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות ה האיש אשר אתו עיפים ורדפים: ויאמר לאנשי סכורת תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברנלי כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח 6 וצלמנע מלכי מדין: ויאמר שרי סכורת הכף זבח וצלמנע עתה 7 בידך כי נתן לצבאך לחם: ויאמר גרעון לכן בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת 8 הברקנים: ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו 9 אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכורת: ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתך את המנדל הזה: 10 וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש 11 שלף חרב: ויעל גרעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה 12 ויך את המחנה והמחנה היה בטח: וינסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל 13 המחנה החריד: וישב גרעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה 14 החרס: וילכד נער מאנשי סכורת וישאלהו ויכתב אליו את שרי טו סכורת ואת זקניה שבעים ושבעה איש: ויבא אל אנשי סכורת ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח

שופטים

אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך:
 ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק
 בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תציג אותו לבר וכל אשר
 יכרע על ברכיו לשתות: ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם
 שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים:
 ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים
 אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקמו:
 ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל
 שלח איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה
 לו מתחת בעמק: ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו
 יהוה קום רד במחנה כי נתתי בידך: ואם ירא אתה ללדת רד
 אחה ופרה נערך אל המחנה: ושמעת מה ידברו ואחר תחזקנה
 ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר
 במחנה: ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב
 ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב: ויבא גדעון
 והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה
 צלול לחם שערים מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו
 ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל: ויען רעהו ויאמר אין זאת
 בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו
 את מדין ואת כל המחנה: ויהי כשמע גדעון
 את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל
 ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין: ויחץ את
 שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים
 ריקים ולפדים בתוך הכדים: ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו
 והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשו:
 ותקעתי בשופר: אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם
 סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון:
 ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמורת
 התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות וגפוצ
 הכדים אשר בידם: ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו כ
 הכדים ויחזיקו ביד שמאולם בלפדים וביד ימינם השופרות לתקוע
 ויקראו חרב ליהוה ולגדעון: ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה

27 האשרה אשר תכרת : ויקח גדעון עשרה אנשים מעבריו ויעש
 כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי
 28 העיר מעשות יומם ויעש לילה : ושכימו אנשי העיר בבקר והנה
 נתן מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני
 29 העלה על המזבח הבנוי : ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר
 הזה וידדשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה :
 ל ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתן את
 31 מזבח הבעל ובי כרת האשרה אשר עליו : ויאמר יואש לכל
 אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו
 אשר יריב לו יומת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתן
 32 את מזבחו : ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל
 33 כי נתן את מזבחו : וכל מדין ועמלק
 34 ובני קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל : ורוח יהוה
 לה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו : ומלאכים
 שלח בכל מנשה וזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר
 36 ובזבולון ובנפתלי ויעלו לקראתם : ויאמר גדעון אל האלהים אם
 37 ישך מושיע בידי את ישראל כאשר דברת : הנה אנכי מציג את
 גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על הגזזה לבדה ועל כל הארץ
 38 חרב וידעתי כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת : ויהי כן
 וישכם ממחרת ויזר את הגזזה וימצ טל מן הגזזה מלוא הספל
 39 מים : ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדבררה אך
 הפעם אנסה נא רק הפעם בגזזה יהי נא חרב אל הגזזה לבדה
 מ ועל כל הארץ יהיה טל : ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי
 חרב אל הגזזה לבדה ועל כל הארץ היה טל :
 א וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד
 ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק :
 2 ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם
 3 פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי : ועתה קרא נא
 באזני העם לאמר מי ירא ויחרד ישב ויצפר מהר הנלעד וישב מן
 העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו :
 4 ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים
 ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זרה ילך אתך הוא ילך

ז
CAP. VII.

שופטים

- 8 וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה
 אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואוציא אתכם מבית
 עבדים: ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם
 מפניכם ואתנה לכם את ארצם: ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם
 לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא
 שמעתם בקולי: ויבא מלאך יהוה וישב תחת
 האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט
 חטים בגת להגים מפני מדין: וירא אליו מלאך יהוה ויאמר
 אליו יהוה עמך גבור החיל: ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יהוה
 עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו
 אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה
 ויתננו בכף מדין: ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת
 את ישראל מכף מדין הלא שלחתך: ויאמר אליו בי אדני במה
 אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית
 אבי: ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש
 אחד: ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות
 שאתה מדבר עמי: אל נא תמש מזה עד באי אליך והוצאתני
 את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך: וגדעון
 בא ויעש גדי עזים ואיפת קמה מצות הבשר שם בסל והמרק
 שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש: ויאמר אליו מלאך
 האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת
 המרק שפוך ויעש כן: וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת
 אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את
 הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו: וירא גדעון כי
 מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי
 מלאך יהוה פנים אל פנים: ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא
 לא תמות: ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום
 עד היום הזה עזרנו בעפרת אבי העזרי: ויהי כה
 בלילת ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאבך ופר
 השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאבך ואת
 האשרה אשר עליו תברת: ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש
 המעון הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה בעצי

- נרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי
 22 נפשי עז: אז הלמו עקבי
 23 סוס מדהרות דהרות אביריו: אורו
 מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארו
 ישביה כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת
 24 יהוה בנבורים: תברך מנשים
 יעל אשת חבר הקיני מנשים
 כה באהל תברך: מים שאל חלב
 26 נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה: ירה
 ליתר תשלחנה וימינה להלמות
 עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה
 27 וחלפה רקתו: בין רגליה כרע נפל
 שכב בין רגליה כרע נפל באשר
 28 כרע שם נפל שדוד: בעד החלון נשקפה
 ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע
 בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי
 29 מרכבותיו: חכמות שרותיה תעננה אף
 ל היא תשיב אמריה לה: הלא ימצאו יחלקו
 שלל רחם רחמים לראש נבר שלל
 צבעים לסיסרא שלל צבעים
 31 רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל: כן
 יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש
 בנברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:
 א ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע
 2 שנים: ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל
 3 את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצודות: והיה
 4 אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו: ויחנו
 עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה
 ה בישראל ושה ושור וחמור: כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו
 כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה:
 6 וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה:
 7 ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין:

שופטים

ה

- ענת בימי יעל חדלו ארחות
נתיבות ילכו ארחות עקלקלות:
חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דבורה
אם בישראל:
חרשים אז לחם שערים
אם יראה ורמח בארבעים אלף
בישראל:
בעם ברכו יהוה:
צחרות ישובי על מדון
על דרך שיחו:
משאבים שם יתנו צדקות יהוה
פרזונו בישראל
יהוה:
עורי דברי שיר
אבינעם:
יוד לי בנבורים:
בעמלק אחריך בנימין בעממך
מכיר ירדו מחקקים
ספר:
כן ברק
ברגליו בפלגות ראובן
חקקי לב:
המשפטים לשמע שרקות עדרים
ראובן גדולים חקרי לב:
שכן ודן למד ינור אניות
ישב לחוף ימים
ישכון:
על מרומי שדה:
נלחמו
על מי מגדו
לקחו:
ממסלותם נלחמו עם סיסרא:
נחל קישון
- והלכי
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

- 11 וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד אלון
 12 בצענים אשר את קדש: ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם
 13 הר תבור: ויועק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל
 14 ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל נחל קישון: ותאמר
 רבקה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך
 חלא יהודה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש
 15 אחריו: ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה
 לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברנליו:
 16 וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל
 17 מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד: וסיסרא נס ברנליו
 אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין
 18 בית חבר הקיני: ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה
 אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה:
 19 ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמתי ותפתח את נאד
 כ החלב ותשקהו ותכסהו: ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה
 21 אם איש יבא ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת אין: ותקח
 יעל אשת חבר את יתר האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא
 אליו בלאט ותתקע את היתר ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם
 22 ויעף וימת: והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו
 ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה
 23 והנה סיסרא נפל מת והיתר ברקתו: ויכנע אלהים ביום ההוא
 24 את יבין מלך כנען לפני בני ישראל: ותלך יד בני ישראל חלוד
 וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען:
 א ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא
 2 לאמר: בפרע פרעות בישראל בהתגדב
 3 עם ברכו יהודה: שמעו מלכים האזינו
 רוצים אנכי ליהודה אנכי אשירה אומר
 4 ליהודה אלהי ישראל: יהודה בצאתך
 משעיר בצעודך משרדה ארום ארץ
 תגשר נם שמים נטפו נם עבים נטפו
 ה מים: הרים נגלו מפני יהודה זה
 6 סיני מפני יהודה אלהי ישראל: בימי שמגר בן

ה

CAP. V.

שופטים

ג ד

ימינו ויתקעה בבטנו : ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב
 בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה : ויצא
 אהוד חסדרונה ויסגר דלתות העליה בערו ונעל : והוא יצא
 ועבריו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך
 הוא את רגליו בחרר המקרה : ויחילו עד בוש והנה איננו פתח
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה ארניהם נפל
 ארצה מת : ואהוד נמלט עד התמחמהם והוא עבר את הפסילים
 וימלט השעירתה : ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו
 עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם : ויאמר אלהם רדפו
 אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחרי
 וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר : ויכו
 את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש
 חיל ולא נמלט איש : ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ל
 ותשקט הארץ שמונים שנה : ואחריו היה
 שמנר בן ענת ויד את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר
 ויושע גם הוא את ישראל : ויספו בני ישראל א
 לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת : וימכרו יהודה ביד יבין
 מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת
 הגוים : ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל
 לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה :
 ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת
 ההיא : והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל ה
 בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט : ותשלח ותקרא
 לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה
 אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים
 איש מבני נפתלי ומבני זבולון : ומשכתי אליך אל נחל קישון את
 סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך :
 ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא
 אלך : ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על
 הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשר ימכר יהוה את סיסרא
 ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה : ויועק ברק את זבולון ואת
 נפתלי קדשה ויעל בגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה :

ד

CAP. IV.

ג
CAP. III.

א ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל אשר
2 לא ידעו את כל מלחמות כנען: רק למען דעת דרוה בני
3 ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום: חמשת סרני
פלישתים וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל
4 חרמון עד לבוא חמת: ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת
ה הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: ובני
ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי:
6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם
7 ויעבדו את אלהיהם: ויעשו בני ישראל את
הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים
8 ואת האשרות: ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן
רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים
9 שמנרה שנים: ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע
לבני ישראל וישיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו:
י ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה
בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים:
11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז:
12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק
יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני
13 יהוה: ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויד את ישראל
14 ויירשו את עיר התמרים: ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך
טו מואב שמונה עשרה שנה: ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם
יהוה להם מושיע את אהוד בן נריה בן הימיני איש אטר יד
16 ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב: ויעש
לו אהוד חרב ולה שני פיות נמר ארכה ויחגר אותה מתחת
17 למדיו על ירך ימינו: ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון
18 איש בריא מאד: ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח
19 את העם נשאי המנחה: והוא שב מן הפסילים אשר את
הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הם ויצאו מעליו
כ כל העמדים עליו: ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה
אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל
21 הכסא: וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך

שופטים

ב

- 4 לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש: ויהי כדבר מלאך יהוה
את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם
ויבכו: ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה: ה
6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו
לרשת את הארץ: ויעברו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל
7 ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל
מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: וימת יהושע בן נון
8 עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: ויקברו אותו בגבול נחלתו
9 בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש: וגם כל הדור
ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו
את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל:
11 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעברו את הבעלים:
12 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו
אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו
להם ויכעסו את יהוה: ויעזבו את יהוה ויעברו לבעל ולעשתרות:
13 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרו
14 ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם: בכל
טו אשר יצאו יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר
נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: ויקם יהוה שפטים ויושיעו
16 מיד שסיהם: וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים
17 אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם
לשמע מצות יהוה לא עשו כן: וכי הקים יהוה להם שפטים
18 והיה יהוה עם השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי
ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ורחמיהם: והיה במות השופט
19 ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה: ויחר
כ אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי
אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי: גם אני לא אוסיף
21 להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת: למען
22 נסות בם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה ללכת בם
כאשר שמרו אבותם אם לא: וינח יהוה את הגוים האלה
23 לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע:

יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את יושבי העמק כי רכב
 כ ברזל להם: ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש
 21 משם את שלשה בני הענק: ואת היבוסים ישב ירושלם לא
 הורישו בני בנימן וישב היבוסים את בני בנימן בירושלם עד היום
 22 הורה: ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה
 23 24 עמם: ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לזו: ויראו
 השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא
 25 כה העיר ועשינו עמך חסד: ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר
 26 לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: וילך האיש ארץ
 החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה:
 27 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה
 ואת תענך ואת בנותיה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי
 יבלעם ואת בנותיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויזאל הכנעני
 28 לשבת בארץ הזאת: והיו כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס
 29 והוריש לא הורישו: ואפרים לא הוריש את
 ל הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר:
 זבולון לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני
 בקרבו והיו למס: אשר לא הוריש את יושבי
 31 עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת
 23 אפיק ואת רחב: וישב האשרי בקרב הכנעני יושבי הארץ כי לא
 33 הורישו: נפתלי לא הוריש את יושבי
 בית שמש ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני יושבי הארץ
 34 וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס: וילחצו האמרי את
 לה בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק: ויזאל האמרי לשבת
 בחר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף והיו למס:
 36 וגבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה:
 א ויעל מלאך יהוה מן הגלגל

ב
 CAP. II.

אל הבנים
 ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי
 2 לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם: ואתם לא תכרתו
 ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקולי
 3 מה זאת עשיתם: ונס אמרתי לא אנרש אותם מפניכם והיו

שופטים

JUDICES.

א
CAP. I.

- ויהי** אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהודה לאמר מי א
יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו: ויאמר יהוה א
יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו: ויאמר יהודה לשמעון א
אחיו עלה אתי בגרלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך
בגורלך וילך אתו שמעון: ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני
והפרזי בידם ויכנס בבזק עשרת אלפים איש: וימצאו את אדני ה
בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי: וינס אדני
בזק וירדפו אחריהם ויאחזו אותם ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו:
ויהוה אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים
היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו
ירושלם וימת שם:
וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכורו לפי חרב ואת
העיר שלחו באש: ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני וישב
ההר והנגב והשפלה: וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון
ושם חברון לפני קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת
תלמי: וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפני קרית ספר:
ויהוה אדני אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתה לו את עכסה
בתי לאשה: וילכדה עתניאל בן קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתן
לו את עכסה בתו לאשה: ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת
אביו השדרה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך:
ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת
מים ויתן לה כלב את גלת עליה ואת גלת תחתיה:
ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה
מדבר יהודה אשר בנגב ערר וילך וישב את העם: וילך יהודה
את שמעון אחיו ויכו את הכנעני ויחרימו אותה ויקרא
את שם העיר חרמה: וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת
אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: ויהי יהוה את

לו בהר אפרים:

- 9 את ארצם ואשמידם מפניכם: ויקם בלק בן צפור מלך מואב
 וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם:
 ולא אביתי לשמע לבלעם ויבודך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו:
 11 ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו
 האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרנשי החוי והיבוסי ואתן אותם
 12 בידכם: ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני
 מלכי האמרי לא בהרבך ולא בקשתך: ואתן לכם ארץ אשר
 13 לא ינעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים
 אשר לא נטעתם אתם אכלים: ועתה יראו את יהודה ועברו
 אותן בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם
 בעבר הנהר ובמצרים ועברו את יהודה: ואם רע בעיניכם לעבד
 את יהודה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם את אלהים אשר
 עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר
 אתם יושבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהודה:
 16 ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהודה
 לעבד אלהים אחרים: כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת
 17 אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את
 האתת הגדולות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל
 18 העמים אשר עברנו בקרבם: ויגרש יהוה את כל העמים ואת
 האמרי יושב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהודה כי הוא
 19 אלהינו: ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהודה כי
 אלהים קדשים הוא אל קנא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם:
 כי תעזבו את יהודה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה
 21 אתכם אחרי אשר היטיב לכם: ויאמר העם אל יהושע לא כי
 22 את יהודה נעבד: ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי
 23 אתם בחרתם לכם את יהודה לעבד אותו ויאמרו עדים: ועתה
 הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהודה
 24 אלהי ישראל: ויאמרו העם אל יהושע את יהודה אלהינו נעבד
 ובקולו נשמע: ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו כה
 26 חק ומשפט בשכם: ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר
 תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר
 27 במקדש יהודה: ויאמר יהושע אל כל העם הנה

מעבר ק

יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם
 י עד היום הזה: איש אחד מכם ירדף אלף כי יהודה אלהיכם
 11 הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: ונשמרתם מאד לנפשתיכם
 12 לאהבה את יהוה אלהיכם: כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר
 הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם
 13 בהם והם בכם: ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש
 את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם
 ולצננים בעיניכם עד אברכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר
 14 נתן לכם יהוה אלהיכם: וחנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ
 וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל
 הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם
 טו לא נפל ממנו דבר אחד: והיה כאשר בא עליכם כל הדבר
 הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את
 כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת
 16 אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: בעברכם את ברית יהוה אלהיכם
 אשר צוה אתכם והלכתם ועברתם אלהים אחרים והשתחוויתם
 להם וחרה אף יהוה בכם ואברתם מהרה מעל הארץ הטובה
 א אשר נתן לכם: ויאסף יהושע את כל שבטי
 ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו
 2 ויתיצבו לפני האלהים: ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר
 יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי
 3 אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים: ואקח את אביכם
 את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארב את
 4 זרעו ואתן לו את יצחק: ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן
 לעשו את הר שעייר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים:
 ה ואשלח את משה ואת אהרן ואנף את מצרים כאשר עשיתי
 6 בקרבו ואחר הוצאתי אתכם: ואוציא את אבותיכם ממצרים
 ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים
 7 סוף: ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא
 עליו את הים וכסחו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים
 8 ותשבו במדבר ימים רבים: ואביא אתכם אל ארץ האמרי
 היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו

כר
 CAP. XXIV.

וארכה ק

ואביא ק

יהושע

כב כג

- 26 יהוה : ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא
27 לזבח : כי עד הוא בינינו וביניכם ובין דורותינו אחרינו לעבד
את עבדת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו
28 בנים מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה : ונאמר והיה כי יאמרו
אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר
עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם :
29 חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות
מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני
משכנו : וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי ל
אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני
גד ובני מנשה וייטב בעיניהם : ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן
31 אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו
יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני
32 ישראל מיד יהוה : וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת
בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני
33 ישראל וישיבו אותם דבר : וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו
אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את
34 הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה : ויקראו בני ראובן
ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים :
ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם א
מסביב ויהושע זקן בא בימים : ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו
2 ולראשיו ולשפטי ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים :
3 ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אליכם לכל הגוים האלה
מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם : ראו הפלתי לכם
4 את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים
אשר הכרתי וחים הגדול מבוא השמש : ויהוה אלהיכם הוא ה
והדפס מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר
6 דבר יהוה אלהיכם לכם : וחזקתם מאד לשמר ולעשות את
כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאול :
7 לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם
לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם : כי
8 אם ביהוה אלהיכם תרבו כבאשר עשיתם עד היום הזה : ויורש
9

כג

CAP. XXIII.

שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת
 אל ארץ הגלעד אל ארץ אחוזתם אשר נאחזו בה על פי יהוה
 ביד משה : ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני
 ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח
 גדול למראה : וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן
 ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל
 גלילות הירדן אל עבר בני ישראל : וישמעו בני ישראל ויקהלו
 כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא :
 וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט
 מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן : ועשרה
 נשאים עמו נשיא אחד אחד לבית אב לכל משות ישראל
 ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל : ויבאו אל בני
 ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו
 אתם לאמר : כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר
 מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם
 מזבח למרדכם היום ביהוה : המעט לנו את עון פעור אשר
 לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה : ואתם
 תשובו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר
 אל כל עדת ישראל יקצף : ואך אם טמאה ארץ אחוזתכם עברו
 לכם אל ארץ אחוזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחוזו
 בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואותנו אל תמרדו בבנותכם לכם
 כ מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו : הלוא עכן בן זרח מעל מעל
 בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא נוע
 בעונו : ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה
 וידברו את ראשי אלפי ישראל : אל אלהים יהוה אל אלהים
 יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה
 אל תושיענו היום הזה : לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה
 ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים
 יהוה הוא יבקש : ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר
 מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל :
 כה ונבול נתן יהוה בנינו ובניכם בני ראובן ובני גד את הירדן אין
 לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את

33 שלש: כל ערי הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגרשיהן:
 34 ולמשפחת בני מררי הלוי הנותרים מאת מטה זבולן
 את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה: את דמנה לה
 ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע:
 36 וממטה גד את עיר מקלט הרצה את רמת בגלעד ואת מגרשה
 37 ואת מחנים ואת מגרשה: את חשבון ואת מגרשה את יעזר
 38 ואת מגרשה כל ערים ארבע: כל הערים לבני מררי למשפחתם
 הנותרים ממשפחות הלוי ויהי גורלם ערים שתיים עשרה:
 39 כל ערי הלוי בתוך אחוזת בני ישראל ערים ארבעים ושמונה
 ומגרשיהן: תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה סביבתיה
 41 כן לכל הערים האלה: ויתן יהוה לישראל
 את כל הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה:
 42 וינח יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש
 43 בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם: לא
 נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל
 הכל בא:

2 אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: ויאמר אליהם א
 אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו
 בקולי לכל אשר צויתי אתכם: לא עזבתם את אחיכם זה ימים
 רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם:
 4 ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו
 ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחוזתכם אשר נתן לכם משה עבד
 יהוה בעבר הירדן: רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת ה
 התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה
 אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו
 בכל לבבכם ובכל נפשכם: ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל
 6 אהליהם: ולחצי שבט המנשה
 7 נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה
 8 וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם: ויאמר אליהם לאמר
 בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב
 ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם
 9 אחיכם: וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי

כב
 CAP. XXII.

בעבר ק'

- 9 בגורל: ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני
 • שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתהן בשם: ויהי לבני
 אהרן ממשפחת הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל ראשונה: ראשונה ק'
 11 ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה
 12 ואת מגרשה סביבתיה: ואת שדה העיר ואת הצריה נתנו
 13 לכלב בן יפנה באחוזתו: ולבני אהרן הכהן
 נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשיה ואת לבנה
 14 ואת מגרשיה: ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמוע ואת
 16 טו מגרשה: ואת חלן ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה: ואת
 עין ואת מגרשה ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת
 מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה:
 17 וממטה בנימין את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה:
 18 את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע:
 19 כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן:
 כ ולמשפחות בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי
 21 ערי גורלם ממטה אפרים: ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את
 22 שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשה: ואת
 קבצים ואת מגרשה ואת בית חרון ואת מגרשה ערים ארבע:
 23 וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה את נבתון
 24 ואת מגרשה: את אילון ואת מגרשה את גת רמון ואת מגרשה
 כה ערים ארבע: וממחצית מטה מנשה את תענך
 26 ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים שתיים: כל ערים
 27 עשר ומגרשיהן למשפחת בני קהת הנותרים: ולבני
 גרשון ממשפחת הלויים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח
 את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים
 28 שתיים: וממטה יששכר את קשיון ואת מגרשה
 29 את דברת ואת מגרשה: את ירמות ואת מגרשה את עין גנים
 ל ואת מגרשה ערים ארבע: וממטה אשר את
 31 משאל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה: את חלקת ואת
 מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע:
 32 וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה
 ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים

ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה
לפני יהוה פתח אהל מועד וכלו מחלק את הארץ:
וידבר יהודה אל יהושע לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר חנו א
לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: לנוס
שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת והיו לכם למקלט מגאל
הדם: ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר
באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם
ונתנו לו מקום וישב עמם: וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא
יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנה
הוא לו מתמול שלשום: וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה
למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב
הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם: ויקדשו
את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית
ארבע היא חברון בהר יהודה: ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו
את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמות בגלעד ממטה
גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה: אלה היו ערי המועדה לכל
בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה
ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה:
ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון
ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל: וידברו אליהם בשלה
בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת
ומגרשיהן לבהמתנו: ויתנו בני ישראל ללויים מנחלתם אל פי
יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן: ויצא
הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה
יהודה וממטה השמעני וממטה בנימין בגורל ערים שלש עשרה:
ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה אפרים ה
וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר:
ולבני גרשון ממשפחת מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי
ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש עשרה:
לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן
ערים שתיים עשרה: ויתנו בני ישראל ללויים
את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה

18 19 למשפחותם : ויהי גבולם יזרעאלה והכסלות ושונם : וחפרים
 20 כ ושיאון ואנחרת : והרבית וקשיון ואבץ : ורמת ועין גנים ועין
 21 חדה ובית פצץ : ופגע הגבול בחבור ושחצומה ובית שמש והיו
 22 תצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהן : זאת נחלת
 23 מטה בני יששכר למשפחותם הערים וחצריהן :
 24 כה ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם : ויהי גבולם
 25 חלקת וחלי ובטן ואכשף : ואלמלך ועמער ומשאל ופגע בכרמל
 26 הימה ובשיחור לבנת : ושב מזרח השמש בית דגן ופגע בזבולן
 27 ובני יפתח אל צפונה בית העמק ונעיא אל ויצא אל כבול משמאל :
 28 29 ועברן ורחב וחמון זקנה עד צידון רבה : ושב הגבול הרמה ועד
 עיר מבצר צר ושב הגבול חסרה והיו תצאתיו הימה מחבל
 30 ל אכזיבה : ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריהן : זאת
 נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן :
 31 לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם :
 32 ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום
 33 ויהי תצאתיו הירדן : ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם
 חקקה ופגע בזבולן מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרח
 34 לה השמש : וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת : ואדמה
 35 והרמה וחצור : וקדש ואדרעי ועין חצור : ויראון ומגדל אל חרם
 36 37 ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן : זאת נחלת
 38 מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן :
 39 למטה בני דן למשפחתם יצא הגורל השביעי : ויהי גבול נחלתם
 40 צרעה ואשתאול ועיר שמש : ושעלבין ואילון ויתלדה : ואילון
 41 ותמנתה ועקרון : ואלתקה וגבתון ובעלת : ויהר ובני ברק ונת
 42 43 רמון : ומי הירקון והרקון עם הגבול מול יפו : ויצא גבול בני
 44 דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה
 לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן
 45 אביהם : זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים האלה
 46 וחצריהן : ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני
 47 ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם : על פי יהוה נתנו לו את
 העיר אשר שאל את תמנת סרה בהר אפרים ויבנה את העיר
 48 וישב בה : אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן

נפתוח: וירד הנבול אל קצה ההר אשר על פני נִי בן הנם
 אשר בעמק רפאים צפונה וירד נִי הנם אל כתף היבוס נגבה
 וירד עין רגל: ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות
 אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן ראובן: ועבר אל
 כתף מול הערבה צפונה וירד הערבה: ועבר הנבול אל כתף
 בית חגלה צפונה והיה תוצאותיו הנבול אל לשון ים המלח
 צפונה אל קצה הירדן נגבה זה נבול נגב: והירדן ינבול אתו כ
 לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם:
 והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם ירחו ובית חגלה
 ועמק קציץ: ובית הערבה וצמרים ובית אל: והערים והפרה
 ועפרה: וכפר העמוני והעפני ונבע ערים שתיים עשרה וחצריהן:
 נבעון והרמה ובארות: והמצפה והכפירה והמצה: ורקם וירפאל
 ותראלה: וצלע האלף וחיבוס היא ירושלם נבעת קרית ערים
 ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחתם:
 ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון א
 למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה: ויהי להם
 בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה: וחצר שועל ובלה ועצם:
 ואלתולד ובתול וחרמה: וצקלג ובית המרכבת וחצר סוסה:
 ובית לבאות ושרון ערים שלש עשרה וחצריהן: עין רמון ועתר
 ועשן ערים ארבע וחצריהן: וכל החצרים אשר סביבות הערים
 האלה עד בעלת באר רמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון
 למשפחתם: מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק
 בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם:
 ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי נבול
 נחלתם עד שריר: ועלה נבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת
 ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם: ושב משריר קדמה מזרח
 השמש על נבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע: ומשם
 עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קציץ ויצא רמון המתאר
 הנערה: ונסב אתו הנבול מצפון חנתן והיו תוצאותיו נִי יפתח
 אל: וקטרת ונהלל ושמרון ויראלה ובית לחם ערים שתיים
 עשרה וחצריהן: זאת נחלת בני זבולן למשפחותם הערים האלה
 וחצריהן: ויששכר ויצא הגורל הרביעי לבני יששכר

והיו ק'
 תוצאות
 ק'

העמוני
 ק'

יט
 CAP. XIX.

17 וחר ורכב בחל בכל הכנעני חישב בארץ העמק לאשר בבית
שאן ובנחיה ולאשר בעמק יזרעאל : ויאמר יהושע אל בית
יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא
18 יהיה לך גורל אחד : כי חר יהיה לך כי יער הוא ובראתו
היה לך תצאתו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי
חזק הוא :

יח
CAP. XVIII.

א ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישבינו שם את אהל מועד
2 והארץ נכבשה לפניהם : ויחזרו בבני ישראל אשר לא חלקו את
3 נחלתם שבעה שבטים : ויאמר יהושע אל בני ישראל ער אנה
אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה
4 אלהי אבותיכם : הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו
ה ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי : והתחלקו
אתה לשבעה חלקים והורה יעמר על גבולו מנגב ובית יוסף
6 יעמדו על גבולם מצפון : ואתם חכתבו את הארץ שבעה חלקים
7 והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו : כי
אין חלק ללויים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי
שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחת אשר נתן להם
8 משה עבד יהוה : ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את החלוקים
לכתב את הארץ לאמר לכו ונתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו
9 אלי ופח אשלך לכם גורל לפני יהוה בשלח : וילכו האנשים
ויעברו בארץ ויכתבו לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל
י יהושע אל המחנה שלה : וישלך להם יהושע גורל בשלח לפני
יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם :
11 ויעל גורל מטה בני בנימין למשפחתם ויצא גבול
12 גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף : וחי להם הגבול לפאת
צפונה מן הירדן ועלת הגבול אל כתף זריתו מצפון ועלת בהר
13 ימה והיה תצאתו מדבריה בית און : ועבר משם הגבול לנוה
אל כתף לוח נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על
14 ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון : ותאר הגבול ונסב לפאת
ים נגבה מן חר אשר על פני בית חרון נגבה והיה תצאתו אל
15 קרית בעל חיא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים : ופאת
נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי

והיו ק

והיו ק

יהושע

יז

ויצא הירדן: מתפוח ילך הנבול ימרה נחל קנה והיו תצאתיו 8
 הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם: והערים המברלות 9
 לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן: ולא י
 הורישו את הכנעני היושב בגור וישב הכנעני בקרב אפרים עד
 היום הזה ויהי למס עבר: ויהי הגורל למטה א
 מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הנלעד כי הוא 2
 חיה איש מלחמה ויהי לו הנלעד והבשן: ויהי לבני מנשה
 הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני
 שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים
 למשפחתם: ולצלפחד בן חפר בן נלעד בן מכיר בן מנשה לא 3
 היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה
 מלכה ותרצה: ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון 4
 ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה בתוך
 אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן: ויפלו ה
 חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הנלעד והבשן אשר מעבר לירדן:
 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הנלעד היתה לבני 6
 מנשה הנותרים: ויהי נבול מנשה מאשר המכמתת אשר על
 פני שכם והלך הנבול אל הימין אל ישיב עין תפוח: למנשה 8
 היתה ארץ תפוח ותפוח אל נבול מנשה לבני אפרים: וירד 9
 הנבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי
 מנשה ונבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה: נגבה י
 לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים גבול ובאשר יפגעון מצפון
 ובששכר ממזרח: ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית שאן 11
 ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישיב דאר ובנותיה וישיב עין דר
 ובנותיה וישיב תענך ובנותיה וישיב מגד ובנותיה שלשת הנפת:
 ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויואל הכנעני 12
 לשבת בארץ הזאת: ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני 13
 למס והורש לא הורישו: וידברו בני יוסף את 14
 יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני
 עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה: ויאמר אלהם יהושע אם 15
 עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי
 והרפאים כי אין לך הר אפרים: ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו 16

יז
CAP. XVII.

- ל 31 ועיים ועצם: ואלתולד וכסיל וחרמה: וצקלג ומרמנה וסנסנה:
 32 ולבאות ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים ותשע וחצריהן:
 33 34 בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה: וזנוח ועין ננים
 לה 36 תפוח והעינים: ירמות ועדלם שוכה ועזקה: ושערים ועדיתים
 והגדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן:
 37 38 39 צנן וחדשה ומגדל גר: ודלען והמצפה ויקתאל: לכיש ובצקת
 41 ועגלון: וכבון ולחמס וכתליש: וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה
 42 ערים שש עשרה וחצריהן: לבנה ועתר
 43 44 ועשן: ויפתח ואשנה ונציב: וקעילה ואכזיב ומראשה ערים
 46 תשע וחצריהן: עקרון ובנתיה וחצריה: מעקרון
 47 וימרה כל אשר על יד אשדוד וחצריהן: אשדוד
 הגדול ק' בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרים והים הגבול
 48 49 וגבול: ובהר שמיר ויתיה ושוכה: ודנה וקרית סנה ושוכו ק'
 51 היא דבר: וענב ואשתמה וענים: ונשן וחלן וגלה ערים אחת
 52 53 עשרה וחצריהן: ארב ודומה ואשען: וינום ובית וינום ק'
 54 תפוח ואפקה: וחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים
 56 תשע וחצריהן: מעון כרמל וזיף ויוטה: ויזרעאל
 57 ויקדעם וזנוח: הקין נבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן:
 58 59 חלחול בית צור וגדר: ומערת ובית ענות ואלתקן
 60 ערים שש וחצריהן: קרית בעל היא קרית יערים
 61 והרבה ערים שחיים וחצריהן: במדבר בית הערבה
 62 מדין וסככה: והנבשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן:
 63 ואת היבוס יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה
 להורישם וישב היבוס את בני יהודה בירושלם עד היום הזה:
 א ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו
 2 מורחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל: ויצא מבית אל לזוח
 3 ועבר אל גבול הארכי עטרות: וירד ימה אל גבול היפלט עד
 4 גבול בית חרון תחתון ועד נור והיו תצאתו ימה: וינחלו בני
 ה יוסף מנשה ואפרים: והיו גבול בני אפרים למשפחתם והיו גבול
 6 נחלתם מורחה עטרות אדר עד בית חרון עליון: ויצא הגבול
 הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מורחה תאגת שלה ועבר
 7 אותו ממזרח ינחה: וירד מינחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו

יו
CAP. XVI.

תוצאתיו
ק'

יהושע

טו

נגבה: ויצא אל מנגב למעלה עקרבם ועבר צנה ועלה מנגב
 לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה: ועבר
 עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הנבול ימה זה יהיה לכם
 נבול נגב: ונבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן ונבול לפאת
 צפונה מלשון הים מקצה הירדן: ועלה הנבול בית חנלה ועבר
 מצפון לבית הערבה ועלה הנבול אבן בהן בן ראובן: ועלה
 הנבול דבריה מעמק עכור וצפונה פנה אל הנלגל אשר נכח
 למעלה ארמים אשר מנגב לנחל ועבר הנבול אל מי עין שמש
 והיו תצאתיו אל עין רגל: ועלה הנבול גי בן הנם אל כתף
 היבוס מנגב היא ירושלם ועלה הנבול אל ראש ההר אשר על
 פני גי הנם ימה אשר בקצה עמק רפאים צפונה: ותאר הנבול
 מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ותאר
 הנבול בעלה היא קרית יערים: ונסב הנבול מבעלה ימה אל
 הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית
 שמש ועבר תמנר: ויצא הנבול אל כתף עקרון צפונה ותאר
 הנבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הנבול
 ימה: ונבול ים הימה הגדול ונבול זה נבול בני יהודה סביב
 למשפחתם: ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי
 יהודה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חברון: וירש
 משם כלב את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת
 תלמי ילדי הענק: ויעל משם אל ישיב דבר ושם דבר לפנים
 קרית ספר: ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי
 לו את עכסה בתי לאשה: ולכדה עתניאל בן קנז אחי כלב
 ויתן לו את עכסה בתו לאשה: והי בבואה ותסיתהו לשאול
 מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך:
 ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים
 ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: זאת נחלת כ
 מטה בני יהודה למשפחתם: והיו הערים מקצה למטה בני
 יהודה אל נבול אדום בנגבה קבצאל ועדר ויגור: וקינה ודימונה
 ועדעדה: וקדש וחצור ויתנן: זיף וטלם ובעלות: וחצור חרתה
 וקריות חצרון היא חצור: אמם ושמע ומולדה: וחצר גדה
 וחשמון ובית פלט: וחצר שועל ובאר שבע ובזותיה: בעלה

32 אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מורחה :
 33 ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם
 כאשר דבר להם :

יד
 CAP. XIV.

א ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר
 2 הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל : בגורל
 נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה :
 3 כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללויים
 4 לא נתן נחלה בתוכם : כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים
 ולא נתנו חלק ללויים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם
 ה למקניהם ולקנינם : כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
 6 ישראל ויחלקו את הארץ : ויגשו בני יהודה אל
 יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה ידעת את
 הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על אדותי ועל
 7 אדותיך בקדש ברנע : בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד
 יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אותו דבר כאשר
 8 עם לבבי : ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי
 9 אחרי יהוה אלהי : וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ
 אשר דרכה רגלך ברה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי
 י מלאת אחרי יהוה אלהי : ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר
 דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל
 משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה הנד אנכי היום בן חמש
 11 ושמנים שנה : עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה
 12 בכחי אז וכבחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא : ועתה תנה לי
 את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום
 ההוא כי ענקים שם וערים גדולות בצורות אולי יהוה אותי
 13 וחורשתים כאשר דבר יהוה : ויברכהו יהושע ויתן את חברון
 14 לכלב בן יפנה לנחלה : על כן חיתה חברון לכלב בן יפנה
 הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי
 טו ישראל : ושם חברון לפני קריית ארבע האדם הגדול בענקים
 א הוא והארץ שקטה ממלחמה : ויהי הגורל למטה
 בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה
 2 תימן : ויחי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן הפנה

טו
 CAP. XV.

יהושע

יג

- 8 לחשעת השבטים וחצי השבט המנשה : עמו האזובני וחנני
לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחיה כאשר
9 נתן להם משה עבר יהודה : מערוער אשר על שפת נחל ארנון
והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון : וכל
10 ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון :
והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד
11 סלכא : כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובארעי
12 הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם : ולא הורישו בני
13 ישראל את הגשורי ואת המעכתי וישב גשור ומעכא בקרב
14 ישראל עד היום הזה : רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהודה
אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו : ויתן משה
15 למטה בני ראובן למשפחותם : ויהי להם הגבול מערוער אשר
16 על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על
17 מידבא : חשבון וכל עריה אשר במישור דיבון ובמות בעל ובית
18 בעל מעון : ויהציה וקדמת ומפעת : וקרייתים ושבמה וצרת
19 השחר בהר העמק : ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות : כ
וכל ערי המישר וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך
21 בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי מדין את אוי ואת
רקם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ :
22 ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם :
23 ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחותם
24 הערים וחצריהן : ויתן משה למטה גד לבני גד
למשפחותם : ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד ורעי ארץ כח
25 בני עמון עד יערוער אשר על פני רבא : ומחשבון עד דמת
26 המצפא ובטנים וממחנים עד גבול לדבר : ובעמק בית החרם
27 ובית נמרה וסכורת וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן
וגבול עד קצח ים כנרת עבר הירדן מזרחיה : זאת נחלת בני גד
28 למשפחותם חצרים וחצריהם : ויתן משה לחצי שבט מנשה
29 ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם : ויהי גבולם ממחנים ל
כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חורת יאיר אשר
30 בבשן ששים עיר : וחצי הגלעד ועשתרות וארעי ערי ממלכות
31 עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם :

14 מלך חרמה
 מלך עור
 טו מלך לבנה
 מלך עולם
 16 מלך מקדה
 מלך בית אל
 17 מלך תפוח
 מלך חפר
 18 מלך אפק
 מלך לשרון
 19 מלך מדון
 מלך חצור
 כ מלך שמרון מראון
 מלך אכשף
 21 מלך תענך
 מלך מגדו
 22 מלך קדש
 מלך יקנעם לכרמל
 23 מלך דור לנפת דור
 מלך גוים לנלגל
 24 מלך תרצה
 כל מלכים שלשים

א ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים
2 והארץ נשארה רבה מאד לרשתה: זאת הארץ הנשארת כל
3 גלילות הפלשתים וכל הגשורי: מן השיחור אשר על פני מצרים
ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים
4 העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים: מתימן כל
ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי:
ה והארץ הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבעל נד תחת הר
6 חרמון עד לבוא חמת: כל ישבי ההר מן הלבנון עד משרפת
מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל
7 בנחלה כאשר צויתך: ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה

יהושע

יא יב

לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את
 משה : ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן
 21 החר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל
 עם עריהם החרימם יהושע : לא נותר ענקים בארץ בני ישראל
 22 רק בעזרה בנת ובאשדוד נשארו : ויקח יהושע את כל הארץ
 23 ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל
 כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה :

יב
 CAP. XII.

ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר
 הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה
 מזרחה : סיחון מלך האמרי הישב בחשבון משל מערער אשר
 2 על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול
 בני עמון : והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים
 3 המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן תחת אשרות הפסגה :
 ונבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי :
 4 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשורי והמעכתי
 5 וחצי הגלעד גבול סיחון מלך חשבון : משה עבד יהוה ובני
 ישראל הכו ויתנה משה עבד יהוה לראובני ולגדי ולחצי
 שבט המנשה : ואלה מלכי הארץ אשר
 7 הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל נד בבקעת
 הלבנון ועד החר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל
 ירשה כמחלקתם : בהר ובשפלה ובערבה ובאשרות ובמדבר
 8 ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוסי :

מלך יריחו : אחד
 9 מלך העי אשר מצד בית אל : אחד :
 מלך ירושלם : אחד
 10 מלך חברון : אחד :
 מלך ירמור : אחד
 11 מלך לכיש : אחד :
 מלך עגלון : אחד
 12 מלך גזר : אחד :
 מלך דבר : אחד
 13 מלך נהר : אחד :

- 2 מלך מרון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: ואל המלכים אשר
 מצפון בחר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים:
 3 הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי
 4 תחת חרמון בארץ המצפה: ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם
 ה רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד: ויועדו
 כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם
 6 ישראל: ויאמר יהוה אל יהושע אל
 תירא מפניהם כי מחר בעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים
 לפני ישראל את סוסייהם תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש:
 7 ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם
 8 ויפלו בהם: ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון
 רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכום עד בלתי
 9 השאיר להם שריד: ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את
 סוסייהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש:
 10 וישב יהושע בעת החיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה
 11 בחרב כי חצור לפניו היא ראש כל הממלכות האלה: ויכו את
 כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת
 12 חצור שרף באש: ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם
 לכד יהושע ויכום לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד
 13 יהוה: רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי
 14 את חצור לברך שרף יהושע: וכל שלל הערים האלה והבחמה
 בזו להם בני ישראל רק את כל האדם חבו לפי חרב עד השמדם
 15 אותם לא השאירו כל נשמה: כאשר צוה יהוה את משה עבדו
 כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל
 16 אשר צוה יהוה את משה: ויקח יהושע את כל הארץ הזאת
 ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת
 17 הערבה ואת הר ישראל ושפלתה: מן ההר החלק העלה שעיר
 ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם
 18 לכד ויכום וימיתם: ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים
 19 האלה מלחמה: לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל
 כ בלתי החוי ישבי גבעון את הכל לקחו במלחמה: כי מאת יהוה
 היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרים

- ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב: ויהי
 לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישליכם אל
 המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי המערה עד
 עצם היום הזה: ואת מקדה לכר יהושע ביום ההוא
 ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר
 בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו:
 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם
 לבנה: ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי ל
 חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה
 כאשר עשה למלך יריחו: ויעבר יהושע וכל ישראל
 עמו מלבנת לכישה ויתן עליה וילחם בה: ויתן יהוה את לכיש
 ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש
 אשר בה ככל אשר עשה ללבנה: אז עלה הרם מלך
 גור לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו
 שריד: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש
 עגלנה ויתנו עליה וילחמו עליה: וילכדה ביום ההוא ויכה לפי לה
 חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר
 עשה ללכיש: ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה
 חברונה וילחמו עליה: וילכדה ויכה לפי חרב ואת מלכה ואת
 כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר
 עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה:
 וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה:
 וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום לפי חרב ויחרמו את
 כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן עשה
 לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה:
 ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה מ
 והאשרות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה
 החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: ויכם יהושע מקדש בונע
 ועד עזה ואת כל ארץ נשן ועד גבעון: ואת כל המלכים האלה
 ואת ארצם לכר יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם
 לישראל: וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה:
 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב א

8 עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל : ויאמר
 יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתם לא יעמד איש
 9 מהם בפניך : ויבא אליהם יהושע פתאום כל הלילה עלה מן
 הגלגל : והמם יהודה לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון
 11 וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד מקדה : והי
 בנוסם מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם
 אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני
 12 הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב : אז
 ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהודה את האמרי לפני בני ישראל
 13 ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון : וידם
 השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר
 הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים :
 14 ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהודה בקול איש כי
 15 יהוה נלחם לישראל : וישב יהושע וכל ישראל עמו אל
 16 המחנה הגלגלה : וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה
 17 במקדה : ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים
 18 במערה במקדה : ויאמר יהושע גלו אבנים גדולות אל פי המערה
 19 והפקידו עליה אנשים לשמרים : ואתם אל תעמדו רדפו אחרי
 איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם
 כ יהוה אלהיכם בידכם : והי ככלות יהושע ובני ישראל להכתם
 מכה גדלה מאד עד תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי
 21 המבצר : וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום
 22 לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו : ויאמר יהושע פתחו את
 פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה :
 23 ויעשו כן ויוציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את
 מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמור את מלך לכיש
 24 את מלך עגלון : והי כהוציאים את המלכים האלה אל יהושע
 ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה
 החלכו אתו קרבו שימו את רגליכם על צווארי המלכים האלה
 כה ויקובו וישימו את רגליהם על צוואריהם : ויאמר אליהם יהושע
 אר תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל
 26 איביכם אשר אתם גלחמים אותם : ויכם יהושע אחרי כן וימיתם

שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם
 אליו ובקרבם הם יושבים: ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם
 ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקריית יערים:
 ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי
 ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים: ויאמרו כל הנשיאים אל
 כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא
 נוכל לנגע בהם: זאת נעשה להם והחית אותם ולא יהיה עלינו כ
 קצף על השבועה אשר נשבענו להם: ויאמרו אליהם הנשיאים
 יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם
 הנשיאים: ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למד רמיתם
 אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו יושבים:
 ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבר וחטבי עצים ושאבי
 מים לבית אלהי: ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך
 את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל
 הארץ ולהשמיר את כל ישבי הארץ מפניכם ונידא מאד לנפשתינו
 מפניכם ונעשה את הדבר הזה: ועתה הננו בידך כטוב וכישר כה
 בעיניך לעשות לנו עשה: ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני
 ישראל ולא הרגום: ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי
 מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:
 ויחי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את א
 חעי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה
 וכי השלימו יושבי גבעון את ישראל ויהיו בקרבם: וייראו מאד
 כי עיר גדולה גבעון באחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי
 וכל אנשיה גברים: וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם
 מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל
 דביר מלך עגלון לאמר: עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי
 השלימה את יהושע ואת בני ישראל: ויאספו ויעלו חמשת ה
 מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך
 עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה: וישלחו
 אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ירך
 מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו
 כל מלכי האמרי יושבי ההר: ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל

CAP. X.

מִזִּבְחֵי אֲבֹנִים שְׁלֵמוֹת אֲשֶׁר לֹא הִנִּיף עֲלֵיהֶן בְּרוּל וַיַּעֲלוּ עֲלֵיוּ עֲלוֹת
 לַיהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים: וַיִּכְתֹּב שֵׁם עַל הָאֲבָנִים אֶת מִשְׁנֵה תוֹרַת
 מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וְכָל יִשְׂרָאֵל וְזִקְנָיו וְשֹׁטְרֵם
 וְשַׁפְטָיו עֹמְדִים מִזֶּה וּמִזֶּה לְאַרְצוֹ נֶגֶד הַכְּתָנִים הַלְוִיִּם נִשְׂאֵי אֲרוֹן
 בְּרִית יְהוָה כֹּנֵן כְּאֹרֶחַ חֲצִיזוֹ אֶל מֹל הָרִ גְּרוֹזִים וְהַחֲצִיזוֹ אֶל מֹל
 חֵר עֵיבָל כְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֲבַד יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת הָעָם יִשְׂרָאֵל
 בְּרֵאשִׁיטָה: וְאַחֲרֵי כֵן קָרָא אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַבְּרִכָּה וְהַקְלִלָהּ
 לָהּ כְּכָל הַכְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה: לֹא הָיָה דְּבַר מִכָּל אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
 אֲשֶׁר לֹא קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֶגֶד כָּל קָהָל יִשְׂרָאֵל וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַגֵּר
 אֲ הַחֹלֶךְ בְּקִרְבָּם: וַיְהִי כִשְׁמַע כָּל הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֶבֶר
 הִירְדֵן בְּהֵר וּבִשְׁפֵלָה וּבְכָל חוּף הַיָּם הַגָּדוֹל אֶל מֹל הַלְּבָנוֹן הַחֲתִי
 2 וְהָאֲמֹרִי הַכְּנַעֲנִי הַפְּרוֹזִי הַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי: וַיִּתְּקְבְּצוּ יַחְדָּו לְהִלָּחֵם עִם
 3 יְהוֹשֻׁעַ וְעַם יִשְׂרָאֵל פֶּה אֶחָד: וַיֵּשְׁבִי גִבְעוֹן שָׁמָּה אֶת
 4 אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירֵיחוֹ וְלָעִי: וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵמָּה בְּעֶרְמָה וַיִּלְכוּ
 5 וַיִּצְטִירוּ וַיִּקְחוּ שָׁקִים בָּלִים לַחֲמוּרֵיהֶם וּנְאֻדוֹת יֵין בָּלִים וּמִבְקָעִים
 6 וּמִצְרָדִים: וַנַּעֲלֹת בָּלוֹת וּמִטְלָאֵת בְּרַגְלֵיהֶם וּשְׁלֵמוֹת בָּלוֹת
 7 עֲלֵיהֶם וְכָל לֶחֶם צִידָם יֵבֶשׁ הָיָה נִקְדִּים: וַיִּלְכוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֶל
 8 חֲמִנְתָּה הַגִּלְגָּל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֵל אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֶאֱרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ
 9 וְעַתָּה כִּרְתּוֹ לָנוּ בְּרִית: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲתִי וַיֹּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ
 10 בְּקִרְבִּי אֲתָה יוֹשֵׁב וְאֵיךְ אֶכְרוֹת לָךְ בְּרִית: וַיֹּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ
 11 עֲבָדֶיךָ אֲנַחְנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאֵין תְּבָאוּ: וַיֹּאמְרוּ
 12 אֵלָיו מֶאֱרֶץ רְחוֹקָה מֵאֵד בָּאוּ עֲבָדֶיךָ לִשְׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי שָׁמַעְנוּ
 13 שִׁמְעוּ וְאַתָּה כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרַיִם: וְאַתָּה כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לְשֵׁנִי
 14 מֶלֶכִּי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הִירְדֵן לְסִיחוֹן מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ
 15 הַבִּשְׁטָן אֲשֶׁר בְּעִשְׁתְּרוֹת: וַיֹּאמְרוּ אֵלָינוּ זִקְנֵינוּ וְכָל יֹשְׁבֵי אֶרְצֵנוּ
 16 לֵאמֹר קָחוּ בְיָדְכֶם צִידָה לְדֶרֶךְ וּלְכוּ לִקְרָאתָם וְאָמַרְתֶּם אֵלֵיהֶם
 17 עֲבָדֵיכֶם אֲנַחְנוּ וְעַתָּה כִּרְתּוֹ לָנוּ בְּרִית: זֶה לַחֲמֵנוּ חֵם הַצִּיטִידֵנוּ
 18 אֲתָנוּ מִבְּתֵינוּ בְּיוֹם צִאתָנוּ לִלְכַת אֵלֵיכֶם וְעַתָּה הִנֵּה יֵבֶשׁ וְהָיָה
 19 נִקְדִּים: וְאַלֶּה נְאֻדוֹת הַיֵּין אֲשֶׁר מִלֵּאֲנוּ חֲדָשִׁים וְהִנֵּה הַתְּבַקְעוֹ
 20 וְאַלֶּה שְׁלֵמוֹתֵינוּ וְנַעֲלֵנוּ בָּלוּ מֵרֵב הַדֶּרֶךְ מֵאֵד: וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים
 21 מִצִּידָם וְאַתָּה פִּי יְהוָה לֹא שָׁאָלוּ: וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ שְׁלוֹם וַיִּכְרַת
 22 לָהֶם בְּרִית לַחַיִּוֹתָם וַיִּשְׁבְּעוּ לָהֶם נִשְׂאֵי הָעֵדָה: וַיְהִי מִקְצֵה

ט
 CAP. IX.

וַיֹּאמֶר

יהושע

ח

- לעי ק' איש וישם אותם אורב בין בית אל ובין העי מים לעיר: וישמו
 העם את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר
 וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: והי כראות מלך העי
 וימחרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוה
 וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי אורב לו מאחרי
 העיר: וינגעו יהושע וכל ישראל לפניו וינסו רך המדבר: טו
 בעי ק' ויזעקו כל העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע
 וינתקו מן העיר: ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו
 אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל:
 ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל
 העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרה ממקומו וירצו כנמות ידו ויבאו העיר וילכדוה
 וימחרו ויציתו את העיר באש: ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו כ
 והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה
 והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף: ויהושע וכל ישראל
 ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את
 אנשי העי: ואלה יצאו מן העיר לקראתם והיו לישראל בתוך
 אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר להם שריד
 ופליט: ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אותו אל יהושע: והי
 ככלות ישראל להרג את כל ישבי העי בשרה במדבר אשר
 רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם
 וישבו כל ישראל העי ויכו אותה לפי חרב: והי כל הנפלים כה
 ביום ההוא מאיש ועד אשר שנים עשר אלף כל אנשי העי:
 ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החריס את כל
 ישבי העי: רק הבחמה ושלל העיר ההיא בזו להם ישראל
 כדבר יהוה אשר צוה את יהושע: וישרף יהושע את העי
 ושימה תל עולם שממה עד היום הזה: ואת מלך העי תלה
 על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע ויורידו את
 נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו
 גל אבנים גדול עד היום הזה:
 אז יבנה יהושע מזבח ליחודה אלהי ישראל בהר עיבל: כאשר ל
 צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה

כ מר עשית אל תכחד ממני : ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה
 21 אנכי חפאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי : ואראה
 בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב
 אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמנים בארץ
 22 בתוך האהלי והכסף תחתיה : וישלח יהושע מלאכים וירצו
 23 האהל והנה טמונה באהל והכסף תחתיה : ויקחום מתוך
 האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה :
 24 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון
 הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שוריו ואת חמרו ואת צאנו ואת
 אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור :
 כה ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אותו כל
 26 ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים : ויקימו עליו
 גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא
 שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה :

ח
 CAP. VIII.

א ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל
 עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת
 2 עמו ואת עירו ואת ארצו : ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית
 ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך ארב
 3 לעיר מאחריה : ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר
 4 יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה : ויצו אתם
 לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר
 ה מאד והייתם כלכם נכנים : ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל
 העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם :
 6 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו
 7 כאשר בראשנה ונסנו לפניהם : ואתם תקמו מהאורב והורשתם
 8 את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם : והיה כתפשכם את
 העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם :
 9 וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי
 מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם :
 י וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני
 11 העם העי : וכל העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד
 12 העיר ויחנו מצפון לעי והגיו בינו ובין העי : ויקח כחמשת אלפים
 בניו קי

יהושע

- אף יהודה בבני ישראל: וישלח יהושע
 אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר
 אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את
 העי: וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים
 איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל תיגע שמה
 את כל העם כי מעט המה: ויעלו מן העם שמה כשלשת
 אלפים איש וינסו לפני אנשי העי: ויכו מהם אנשי העי כשלשים
 וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס
 לבב העם והי למים: ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה
 לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם:
 ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה
 את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב
 בעבר הירדן: בי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף
 לפני איביו: וישמעו הכנעני וכל יושבי הארץ ונסבו עלינו והכריתו
 את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול:
 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך:
 חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו
 מן החרם וגם נגבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם: ולא יכלו
 בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו
 לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם:
 קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה
 אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איבך
 עד הסירכם החרם מקרבכם: ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה
 השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה
 יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: והיה
 הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את
 ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: וישכם יהושע בבקר
 ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: ויקרב את
 משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת
 הזרחי לגברים וילכד זבדי: ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן
 בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה: ויאמר יהושע אל עכן
 בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי

- 12 הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: וישכם
 13 יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: ושבעה הכהנים
 נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלך
 ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון
 14 יהוה הולך ותקוע בשופרות: ויסבו את העיר ביום השני פעם
 15 אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים: ויהי ביום השביעי
 וישכמו בעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים
 16 רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים: ויהי בפעם
 השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו
 17 כי נתן יהוה לכם את העיר: והיתה העיר חרם היא וכל אשר
 בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי
 18 החבאתה את המלאכים אשר שלחנו: ורק אתם שמרו מן החרם
 פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם
 19 ועכרתם אותו: וכל כסף הזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא
 כ ליהוה אוצר יהוה יבוא: וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע
 העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה
 21 תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר: ויחרימו
 את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה
 22 וחמור לפי חרב: ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר
 יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל
 23 אשר לה כאשר נשבעתם לה: ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו
 את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה
 24 ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל: והעיר
 שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל
 כה נתנו אוצר בית יהוה: ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת
 כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי
 החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו:
 26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני
 יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו יסדנה
 27 ובצעירו יציב דלתיה: ויהי יהוה את
 א יהושע ויהי שמעו בכל הארץ: וימעלו בני ישראל מעל בחרם
 ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר

יהושע

ה ו

- 8 יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך : ויהי כאשר תמו
כל הגוי לחמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם :
- 9 ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים
מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה : ויחנו בני
ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב
בערבות יריחו : ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי
11 בעצם היום הזה : וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ
ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה
ההיא :
13 ויהי בהיות יהושע
ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו
וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו : ויאמר לא
14 כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה
וישתחו ויאמר לו מר אדני מדבר אל עבדו : ויאמר שר צבא
10 יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד
עליו קדש הוא ויעש יהושע כן : ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני א
ישראל אין יצא ואין בא :
- 2 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה
גבורי החיל : וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את
3 העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים : ושבעה כהנים ישאו
4 שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את
העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות : והיה במשך בקרן ה
היובל בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה
ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו : ויקרא יהושע
6 בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה
כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה : ויאמרו אל
7 העם עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה : ויהי
8 כאמר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות
היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך
9 אחריהם : והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף
הלך אחרי הארון הלך ותקע בשופרות : ואת העם צוה יהושע
לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיהם דבר
עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם : ויסב ארון יהוה את העיר

ו
CAP. VI.

כשמעכם
ק

ויאמר ק

תקעי ק

13 דבר אליהם משה: בארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה
14 למלחמה אל ערבות יריחו: ויהוה היה נגד יהוה
את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה
כל ימי חייו:

16 טו ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: צוה את הכהנים נשאי ארון
17 העדות ויעלו מן הירדן: ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן
18 הירדן: ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן
נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם
19 וילכו כתמול שלשם על כל גדותיו: והעם עלו מן הירדן בעשור
כ לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: ואת שתיים
עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל:
21 ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם
22 לאמר מה האבנים האלה: והודעתם את בניכם לאמר ביבשה
23 עבר ישראל את הירדן הזה: אשר הוביש יהוה אלהיכם את
מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים
24 סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: למען דעת כל עמי הארץ
את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם
כל הימים:

א ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי
CAP. V. הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני
בני ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני
בני ישראל:

2 בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב
3 מל את בני ישראל שנית: ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל
4 את בני ישראל אל גבעת הערלות: וזה הדבר אשר מל יהושע
כל העם היצא ממצרים חזקים כל אנשי המלחמה מתו במדבר
ה בדרך בצאתם ממצרים: כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם
6 הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו: כי ארבעים
שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה
היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה
להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת
7 לנו ארץ זבת חלב ודבש: ואת בניהם הקים תחתם אתם מל

כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה ארון כל הארץ במי הירדן
 מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד : ויהי
 בנסע העם מאחליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון
 הברית לפני העם : וכבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים
 נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל
 ימי קציר : ויעמדו המים הירדים מלמעלה כמו נד אחד הרחק
 מאד בארם העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים
 המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו : ויעמדו הכהנים נשאי
 הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים
 בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן : ויהי כאשר א
 תמו כל הגוי לעבור את הירדן

מאדם ק'

ד
 CAP. IV.

ויאמר יהוה אל יהושע לאמר : קחו לכם מן העם
 שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט : וצוו אותם לאמר
 שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתים
 עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר
 תלינו בו הלילה : ויקרא יהושע אל שנים
 העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט :
 ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן
 וחרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל :
 למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה
 האבנים האלה לכם : ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן
 מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים
 האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם : ויעשו כן בני ישראל
 כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר
 דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל
 המלון וינחום שם : ושתים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך
 הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית והיו שם עד
 היום הזה : והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם
 כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר
 צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו : ויהי כאשר תם כל
 העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם : ויעברו בני
 ראובן ובני נד וחצי שבט המנשה חמשותף לפני בני ישראל כאשר

18 השבעתנו: הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה
תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אבך ואת אמך ואת אחיך
19 ואת כל בית אבך תאספי אליך הביתה: והיה כל אשר יצא
מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה
כ אתך בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו: ואם תנידי את
21 דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו: ותאמר כדבריכם
22 כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון: וילכו
ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו
23 הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: וישבו שני האנשים וידו מההר
ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם:
24 ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמנו
כל ישבי הארץ מפנינו:

א וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל
2 בני ישראל וילנו שם טרם יעברו: והי מקצה שלשת ימים
3 ויעברו השטרים בקרב המחנה: ויצו את העם לאמר כראתכם
את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים נשאים אתו ואתם
4 תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: אך רחוק יהיה ביניכם ובינו
ובניו ק כאלפים אמה במרה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך
אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשם:
ה ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה
6 בקרבכם נפלאות: ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את
ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני
7 העם: ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל
גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי עם משה
8 אהיה עמך: ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר
כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו:
9 ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את
י דברי יהוה אלהיכם: ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי
בקרבכם והורש יוריש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי
11 ואת הפרזי ואת הנרגשי והאמרי והיבוסי: הנה ארון הברית
12 אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן: ועתה קחו לכם שני עשר
13 איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט: והיה כנוה

יהושע

א ב

יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך:
 ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך
 עמך כאשר היה עם משה: כל איש אשר ימרה את פיך ולא
 ישמע את דבריך לכל אשר תצוונו יומת רק חזק ואמץ:

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים א
 חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה
 זונה ושמה רחב וישכבו שמה: ויאמר למלך יריחו לאמר הנה
 אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ: וישלח
 מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר
 באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו: ותקח האשה את
 שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי
 מאין המה: ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי ה
 אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: והיא
 העלתם הגנה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג:
 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגור
 אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: והמה טרם ישכבון והיא
 עלתה עליהם על הגג: ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה
 לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמנו כל ישרי
 הארץ מפניכם: כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים
 סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי
 אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם: ונשמע
 וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם
 הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: ועתה השבעו נא
 לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי
 חסד ונתתם לי אות אמת: והחיתם את אבי ואת אמי ואת
 אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצללתם את נפשתינו
 ממות: ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו
 את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד
 ואמת: ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה
 ובחמה היא יושבת: ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו בכם
 הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שב הרדפים ואחר תלכו
 לדרךכם: ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הוזה אשר

ב
CAP. II.

אחיותי ק'

יהושע

J O S U A.

א

CAP. I.

א ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן
 2 נון משרת משה לאמר: משה עבדי מת ועתה קום
 עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי
 3 נתן להם לבני ישראל: כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו
 4 לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה: מהמדבר והלבנון הזה
 ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול
 ה מבוא השמש יהיה גבולכם: לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך
 6 כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפק ולא אעזבך: חזק
 ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי
 7 לאבתם לתת להם: רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל
 התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאול למען
 8 תשכיל בכל אשר תלך: לא ימוש ספר התורה הזה מפידך והגית
 בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח
 9 את דרכך ואז תשכיל: הלוא צויתך חזק ואמץ אל תערץ ואל
 י תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: ויצו
 11 יהושע את שטרי העם לאמר: עברו בקרב המחנה וצוו את
 העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים
 את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
 לכם לרשתה: ויראו בני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: זכור
 12 13 את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם
 14 מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: נשיכם טפכם ומקניכם
 ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו
 טו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: עד אשר
 16 יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה
 אלהיכם נתן להם ושבחתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר
 נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: ויענו את

K k

THE NEW YORK

P R O P H E T A

P R I O R E S

נביאים ראשונים

P R O P H E T Æ

P R I O R E S.

וְזֹאת הַבְּרִכָּה לִנְ לִר

אֲחִיו וְסִבְלָה בְּשֶׁמֶן רִנְלוֹ: בְּרוּל וְנַחֲשֶׁת מִנְעֵלךְ וְכִימִיד דְּבִאךְ: כה
 אֵין כָּאֵל יִשְׁרוּן רֶכֶב שָׁמַיִם בְּעֶזְרְךָ וּבִגְאוּתוֹ שְׁחָקִים: מענה אלהי 26 27
 קִדְם וּמִתַּחַת זֹרַעַת עוֹלָם וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֶיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמַד: וַיִּשְׁכֵּן 28
 יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּרֹד עֵין יַעֲקֹב אֵל אֶרֶץ רֵגֶן וּתְרוּשׁ אָף שְׁמִיּוֹ יַעֲרְפוּ
 טל: אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךְ עִם גִּוְשֵׁעַ בִּיהוּדָה מִגֵּן עֶזְרְךָ וְאֲשֶׁר 29
 חָרַב גְּאוּתְךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֶיךָ לְךָ וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ: 30
 וַיַּעַל מֹשֶׁה מִעֶרְבֶת מוֹאָב אֶל הָרֹד נְבוֹנ־רֹאשׁ הַפְּסִגָה אֲשֶׁר א
 עַל פְּנֵי יִרְחוֹ וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה אֶת כָּל הָאָרֶץ אֶת הַגִּלְעָד עַד דָּן:
 וְאֵת כָּל נַפְתָּלִי וְאֵת אֶרֶץ אֲפֵרַיִם וּמִנְשֶׁה וְאֵת כָּל אֶרֶץ יְהוּדָה עַד 2
 הַיָּם הָאֲחֵרֹן: וְאֵת הַנֶּגֶב וְאֵת הַכֶּכֶר בִּקְעַת יִרְחוֹ עִיר הַתְּמָרִים 3
 עַד צֶעֶר: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם 4
 לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב לֵאמֹר לִזְרַעְךָ אֶתְנַנָּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא
 תַעֲבֹר: וַיִּמָּת שֵׁם מֹשֶׁה עַבְדֵּי יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל פִּי יְהוָה: ה
 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּנֵי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹרָה וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת 6
 קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וּמֹשֶׁה בֶן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא 7
 כָּהֵתָה עֵינָיו וְלֹא נָס לָחָה: וַיָּבֹכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה בְּעֶרְבֶת 8
 מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיָּתֶמוּ יָמֵי בְּכִי אֲבֵל מֹשֶׁה: וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון 9
 מֵלֵא רוּחַ חֲכָמָה: כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי 10
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד 11
 בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל פָּנִים: לְכָל הָאֶתֶת 12
 וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לִפְרַעְהָ וּלְכָל
 עַבְדָּיו וּלְכָל אֶרְצוֹ: וּלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה וְלְכָל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר 13
 עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל: 14

לד
 C A P.
 XXXIV.

חוק

וְזֹאת הַבְּרִכָּה לִנְ לִר
 אֲחִיו וְסִבְלָה בְּשֶׁמֶן רִנְלוֹ: בְּרוּל וְנַחֲשֶׁת מִנְעֵלךְ וְכִימִיד דְּבִאךְ: כה
 אֵין כָּאֵל יִשְׁרוּן רֶכֶב שָׁמַיִם בְּעֶזְרְךָ וּבִגְאוּתוֹ שְׁחָקִים: מענה אלהי 26 27
 קִדְם וּמִתַּחַת זֹרַעַת עוֹלָם וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֶיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמַד: וַיִּשְׁכֵּן 28
 יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּרֹד עֵין יַעֲקֹב אֵל אֶרֶץ רֵגֶן וּתְרוּשׁ אָף שְׁמִיּוֹ יַעֲרְפוּ
 טל: אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךְ עִם גִּוְשֵׁעַ בִּיהוּדָה מִגֵּן עֶזְרְךָ וְאֲשֶׁר 29
 חָרַב גְּאוּתְךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֶיךָ לְךָ וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ: 30
 וַיַּעַל מֹשֶׁה מִעֶרְבֶת מוֹאָב אֶל הָרֹד נְבוֹנ־רֹאשׁ הַפְּסִגָה אֲשֶׁר א
 עַל פְּנֵי יִרְחוֹ וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה אֶת כָּל הָאָרֶץ אֶת הַגִּלְעָד עַד דָּן:
 וְאֵת כָּל נַפְתָּלִי וְאֵת אֶרֶץ אֲפֵרַיִם וּמִנְשֶׁה וְאֵת כָּל אֶרֶץ יְהוּדָה עַד 2
 הַיָּם הָאֲחֵרֹן: וְאֵת הַנֶּגֶב וְאֵת הַכֶּכֶר בִּקְעַת יִרְחוֹ עִיר הַתְּמָרִים 3
 עַד צֶעֶר: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם 4
 לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב לֵאמֹר לִזְרַעְךָ אֶתְנַנָּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא
 תַעֲבֹר: וַיִּמָּת שֵׁם מֹשֶׁה עַבְדֵּי יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל פִּי יְהוָה: ה
 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּנֵי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹרָה וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת 6
 קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וּמֹשֶׁה בֶן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא 7
 כָּהֵתָה עֵינָיו וְלֹא נָס לָחָה: וַיָּבֹכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה בְּעֶרְבֶת 8
 מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיָּתֶמוּ יָמֵי בְּכִי אֲבֵל מֹשֶׁה: וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון 9
 מֵלֵא רוּחַ חֲכָמָה: כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי 10
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד 11
 בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל פָּנִים: לְכָל הָאֶתֶת 12
 וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לִפְרַעְהָ וּלְכָל
 עַבְדָּיו וּלְכָל אֶרְצוֹ: וּלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה וְלְכָל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר 13
 עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל: 14

52 בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא
אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

פ פ פ נד 54

לג
CAP.
XXXIII.

א וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני
2 מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו חופיע מחר פארן
3 ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו: אף חבב עמים כל
4 קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מרבתיך: תורה צוה לנו
ה משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישחון מלך בהתאסף ראשי
6 עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר:
7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו
תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה:
8 וללוי אמר תמיד ואורח לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבתו
9 על מי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא
י הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: יורו
משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על
מזבחך: ברך יהודה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו
12 ומשנאויו מן יקומון: ואלבנימן אמר ידי יהוה ושכן לבטח
13 עליו חפץ עליו כל היום דבין כתפיו שכן: וליוסף אמר
מברכת יהודה ארצו ממנה שמים מטל ומתחום רבצת תחת:
14 וממנה תבואת שמש וממנה נרש ירחים: ומראש הררי קדם
16 וממנה גבעות עולם: וממנה ארץ ומלאה ורצון שכני סנה
17 תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו חדר לו
וקרני ראם קרניו בהם עמים יגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות
18 אפרים והם אלפי מנשה: ולזבולן אמר שמח זבולן
19 בצאתך ויששכר באהליך: עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק
כ כי שפע ימים יינקו ושפני טמוני חול: ולגד אמר ברוך
21 מרחיב גר כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: וירא ראשית לו
כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהודה עשה
22 ומשפטיו עם ישראל: ולדן אמר דן גור אריה יונק מן
23 הבשן: ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהודה ים
24 ודרום ירשה: ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי

דברים האזינו לב

34 וראש פתנים אכזר : הלא הוא כמס עמדי
 חתום באוצרתי : לי נקם ושלם לה
 לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם
 וחש עתרת למו : כי ידן יהודה עמו
 ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אולת יד
 ואפס עצור ועזוב : ואמר אי אלהימו
 צור חסיו בו : אשר חלב ובחימו יאכלו
 ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם
 יהי עליכם סתרה : ראו עתה כי אני הוא
 ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה
 מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל :
 כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם :
 אם שנותי ברק חרבי ותאחו במשפט ידי
 אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם :
 אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר
 מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב :
 הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום
 ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו :

פ

44 ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא
 והושע בן-נון : ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל
 46 ישראל : ויאמר אלהים שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי
 מעיד בכם היום אשר תצו את בניכם לשמר לעשות את כל
 דברי התורה הזאת : כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם
 47 ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את
 הירדן שמה לרשתה :
 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר : עלה אל הר
 העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה
 את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחור : ומת בהר נ
 אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר מת אהרן אחיך
 51 בהר ההר ויאסף אל עמיו : על אשר מעלתם בי בתוך בני
 ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי

וינקחו רבש מפלע
 14 חמאת בקר וחלב צאן
 ואילים בני בשן ועתודים
 15 ודם ענב תשתה חמר:
 שמנת עבית כשית
 16 וינבל צור ישעתו:
 17 בתועבת יכעיסהו:
 אלהים לא ידעם
 18 לא שערום אבתיכם:
 19 ותשכח אל מחללך:
 כ מכעם בניו ובנתיו:
 אראה מה אחריכם
 21 בנים לא אמן בם:
 כעסוני בהבליהם
 22 בניו נבל אכעיסם:
 ותיקר עד שאול תחתית
 23 ותלהט מוסדי הרים:
 24 חצי אכלה בם:
 וקטב מרירי
 כה עם חמת זחלי עפר:
 ומחררים אימה
 26 יונק עם איש שיבה:
 27 אשביתה מאנוש זכרם:
 פן ינכרו צדימו
 28 ולא יהוה פעל כל זאת:
 29 ואין בהם תבונה:
 ל יבינו לאחריתם:
 ושנים יניסו רבבה
 31 ויחודה הסגירים:
 32 ואיבינו פלילים:
 ומשדמת עמרה
 33 אשכלת מדרת למו:
 ושמן מחלמיש צור:
 עם חלב כרים
 עם חלב כליות חטה
 וישמן ישרון ויבעט
 ויטש אלורה עשהו
 יקנאיהו בזרים
 יזבחו לשדים לא אלה
 חדשים מקרב באו
 צור ילדך תשי
 וירא יהודה וינאץ
 ויאמר אסתירה פני מהם
 כי דור תהפכת המה
 הם קנאוני בלא אל
 ואני אקניאם בלא עם
 כי אש קדחה באפי
 ותאכל ארץ ויבלה
 אספדה עלימו רעות
 מזי רעב ולחמי רשף
 ושן בהמת אשלה בם
 מחוץ תשכל חרב
 גם בחור גם בתולה
 אמרתי אפאיהם
 לולי כעס אויב אנור
 פן יאמרו ידנו רמה
 כי גוי אבד עצות המה
 לו חכמו ישכילו זאת
 איכת ירדף אחר אלף
 אם לא כי צורם מכרם
 כי לא כצורנו צורם
 כי מנפן סדם נפגם
 ענבמו ענבי רוש
 חמת חגיגם יינם

26 משה את הלוי נשאי ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר
התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה
27 שם בכ לעד: כי אנכי ידעתי את מרץ ואת ערפך הקשה הן
בעודני חי עמכם היום ממרים חיתם עם יהוה ואף כי אחרי
28 מותי: הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברתי
באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ:
כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר
29 צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את
הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני ל
כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם:

נג 53

פ פ פ

לב

C A P.
XXXII.

והשמע הארץ אמר פי: א
יערף כמטר לקחי תול כטל אמרתי: 2
כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב:
כי שם יהוה אקרא הבר נדל לאלהינו: 3
הצור חמים פעלו כי כל דרכיו משפט 4
אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: 5
שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: 6
הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם 7
הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך: 8
זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר 9
שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך: 10
בהנחל עליון נזים בהפרידו בני אדם 11
יצב נבלת עמים למספר בני ישראל: 12
כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: 13
ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן 14
יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו 15
כנשר יעיר קנו על גזליו ירחף 16
יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: 17
יהודה ברד ינחנו ואין עמו אל נכר: 18
ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי 19

לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת :
 9 ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכתנים בני לוי
 הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל : ויצו משה
 אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות :
 11 בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם : הקהל את
 12 העם האנשים והנשים והטף ונרך אשר בשעריך למען ישמעו
 ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל
 13 דברי התורה הזאת : ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה
 את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר
 אתם עברים את הירדן שמה לרשתה : פ
 14 ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימך למות קרא את יהושע
 והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל
 15 מועד : וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח
 16 האהל : ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם
 הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו
 17 ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו : וחרה אפי בו ביום
 ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם וחיה לאכל ומצאחן רעות
 רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי
 18 מצאוני הרעות האלה : ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על
 19 כל חרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים : ועתה כתבו
 לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימח בפייהם
 כ למען תהיה לי שירה הזאת לעד בבני ישראל : כי אביאנו אל
 האדמה אשר נשבעתי לאבותי זבת חלב ודבש ואכל ושבע ורשן
 21 ופנה אל אלהים אחרים ועברום ונאצוני והפר את בריתי : וחיה
 כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו
 לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה
 22 היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי : ויכתב משה את
 23 השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל : ויצו את
 יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל
 24 אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אחיה עמך : ויהי בכלות
 כה משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם : ויצו

לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר החתומה הזה כי תשוב אל
 יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: **ס** כי המצורה
 הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה היא ממך ולא רחקה
 היא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו
 וישמענו אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר
 לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: כי קרוב
 אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו: **ס** ראה נתתי
 לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: אשר
 אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר
 מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורביית וברכך יהוה אלהיך בארץ
 אשר אתה בא שמה לרשתה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע
 ונרחת והשתחית לאלהים אחרים ועבדתם: הגדתי לכם היום
 כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על הארמה אשר אתה עבר
 את הירדן לבוא שמה לרשתה: העדתי בכס היום את השמים
 ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת
 בחיים למען תחיה אתה וורעך: לאהבה את יהוה אלהיך לשמע
 בקלו ולדבקה בו כי הוא חיך וארך ימך לשבת על הארמה
 אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם:

22

פ פ פ

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר **א**
 אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת
 ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: יהוה אלהיך
 הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם
 יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם
 כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר חשמיד
 אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצורה אשר
 צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי
 יהוה אלהיך הוא החלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: **ס**
 ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ
 כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם: ויהוה הוא ההלך

לא

C A P.
XXXI.

- 19 חזוה את הצמאה: לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף
יהוה וקנאותו באיש ההוא ורבעה בו כל האלה הכתובה בספר
כ חזוה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: והברילו יהוה לרעה
מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה
21 חזוה: ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי
אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ החוה ואת
22 תחלואיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה
לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמחפכת סדם
23 ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: ואמרו וצבאים ק
כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף
24 הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם
כה אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו ויעברו
אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק
26 להם: ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה
27 הכתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה
28 ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרת
ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי
א התורה הזאת: ס והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה
הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים
CAP. XXX. ל
2 אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת
בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום וּבניך בכל לבבך ובכל
3 נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבעך מכל
4 העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נרחק בקצה
ה השמים משם יקבעך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך
6 מאבותיך: ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה
7 את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך: ונתן יהוה
אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רחפוך:
8 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר
9 אנכי מצוך היום: והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ירך בפרי
בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי ישוב יהוה לשוש
י עליך לטוב כאשר שש על אבותיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך

בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם
לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה : ס אלה דברי הברית
אשר צוה יהוה את משה לכרות את בני ישראל בארץ מואב
מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב : ויהי כן
ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלחם אתם ראיתם את כל
אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל
ארצו : המסות הגדלות אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים
ההם : ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים
לשמע עד היום הזה : ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא
בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלחה מעל רגלך : לחם לא
אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם :
ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחון מלך השבון ועוג מלך הבשן
לקראתנו למלחמה ונכסם : וונקת את ארצם ונתנה לנחלה לראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשי : ושמרתם את דברי הברית הזאת
ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון : ויהי כן

כט
C A P.
XXIX.

פ פ פ נא פ

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם
וקניכם ושטריכם כל איש ישראל : ספכם נשיכם ונרך אשר
בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך : לעברך בברית יהוה
אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום : למען הקים
אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר
נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב : ולא אתכם לברכם
אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת : כי את אשר
ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו זאת אשר איננו פה
עמנו היום : כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת
אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם : ותראו את שקוציהם
ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמחם : פן יש בכם איש
או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה
אלהינו ללכת לעבר את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש
פרה ראש ולענה : והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך
בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרחות לבי אלך למען ספודת

יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידארה הנשר גוי אשר
 לא תשמע לשנוי גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער
 לא יחן ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר
 לא ישאיר לך רגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד
 האבדו אתך והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתך הנבהרת
 והבצורת אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך
 בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך ואכלת פרי בטנך בשר
 בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק
 לך איבך האיש הדך בדך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת
 נח חיקו וביתר בניו אשר ויתיר מתת לאחד מהם מבשר בניו
 אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך
 איבך בכל שעריך תרכה בדך והענגה אשר לא גסתה כף רגלה
 הצג על הארץ מהתענג ומרד תרע עינה באיש חיקה ובבנה
 ובבתה ובשליחה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי
 תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך
 בשעריך אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת
 הכתבים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את
 יהוה אלהיך וחפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות
 גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים והשיב בך את כל מדוה
 מצרים אשר יגדת מפניהם ודבקו בך גם כל חלי וכל מכה
 אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך
 ונשאתם במתי מעט תחרת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי
 לא שמעת בקול יהוה אלהיך והיה כאשר שש יהוה עליכם
 להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאבד
 אתכם ולהשמיר אתכם ונסחתם מעל הארמה אשר אתה בא
 שמה לרשתה והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה
 הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך
 עז ואבן ובגוים החם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכה רגלך
 ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש והיו חיין
 תלאים לך מנגר ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך בבקר
 תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר
 תפחד וממראה עיניך אשר תראה והשיבך יהוה מצרים באניות

דברים חבוא כח

- 23 אבדך: והיו שמך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתך
 24 ברזל: יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד
 עלך עד השמדך: יתן יהוה נגף לפני איבך בדרך אחד תצא כח
 אליו ובשבעה דרכים תגוס לפניו והיית לזעורה לכל ממלכות
 הארץ: והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ
 26 ואין מחיר: יכנה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס
 27 אשר לא תוכל להרפא: יכנה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון
 28 לבב: והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא
 תצליח את דרכך והיית אך עשוק ונזול כל הימים ואין מושיע:
 29 אשה תארש ואיש אחר ישלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם ל
 30 תטע ולא תחללנו: שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמור
 גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיבך ואין לך מושיע:
 31 בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל
 32 היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא
 33 ידעת והיית רק עשוק ורצוף כל הימים: והיית משגע ממראה
 עיניך אשר תראה: יכנה יהוה בשחין רע על הברכים ועל לה
 השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: יולך
 36 יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת
 אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: והיית לשמה
 37 למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג יהוה שמה: זרע רב
 38 תוציא חשדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: ברמים תטע
 ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת: זיתים מ
 41 יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: בנים ובנות
 42 תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: כל עצך ופרי אדמתך יירש
 43 הצלצל: הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד
 44 מטה מטה: הוא ילוך ואתה לא תלוגו הוא יהיה לראש ואתה
 תהיה לזנב: ובאו עליך כל הקללות האלה והדפון והשינוך עד מה
 השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו
 46 אשר צוה: והיו בך לאזות ולמופת ובזרעך עד עולם: תחת
 47 אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל:
 ועבדת את איבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם
 48 ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך: וישא
 49

ובטחורים

ישכבנה ק

כח
CAP.
XXVIII.

אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל
העם אמן:

א והיה אם שמעו תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל
2 גוי הארץ: ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע
3 בקול יהוה אלהיך: ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה:
4 ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שנה אלפך ועשרות
5 צאנך: ברוך טנאך ומשאתך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה
6 בצאתך: יתן יהוה את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך
7 אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינסו לפניך: יצו יהוה אתך
8 את הברכה באסמך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה
9 אלהיך נתן לך: יקמך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי
10 תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו: וראו כל עמי
11 הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך: והותרך יהוה לטובה
12 בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע
13 יהוה לאבותיך לתת לך: יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את
השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלית
14 גוים רבים ואתה לא תלוה: ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית
15 רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
16 אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות: ולא תסור מכל הדברים
אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים
אחרים לעבדם:
טו והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל
מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות
16 האלה והשיגוך: ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: ארור
17 טנאך ומשאתך: ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שנה אלפך
18 ועשרת צאנך: ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך: ישלח
יהוה בך את המארה את המחומה ואת המנערת בכל משלח
ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבודך מהר מפני רע מעלליך
21 אשר עובתני: ירבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל
22 האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: יכרה יהוה בשחפת
ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד

- ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה
אשר אנכי מצוה אתכם היום: והיה ביום אשר תעברו את
הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים
גדלות ושרת אתם בשיד: וכתבת עליהן את כל דברי התורה
הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך:
והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי
מצוה אתכם היום בהר עיבל ושרת אותם בשיד: ובנית שם
מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: אבנים
שלמות חבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה
אלהיך: וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך:
וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב:
ס וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר
הסכרת ושמע ישראל היום הורה נהיית לעם ליהוה אלהיך:
מצותיו ק' ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר
אנכי מצוה היום: ס ויצו משה את העם ביום ההוא
לאמר: אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את
הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: ואלה יעמדו
על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: וענו
הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: ס ארור
האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש
ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן: ס ארור מקלה
אביו ואמו ואמר כל העם אמן: ס ארור מסיג גבול
רעהו ואמר כל העם אמן: ס ארור משגה עור בדרך
ואמר כל העם אמן: ס ארור מטה משפט גר יתום
ואלמנה ואמר כל העם אמן: ס ארור שכב עם אשת אביו כי כ
גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן: ס ארור שכב עם
כל בהמה ואמר כל העם אמן: ס ארור שכב עם
אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: ס
ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן: ס ארור
מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: ס ארור לקח כה
שהד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: ס ארור

א והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהיה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה
 2 וישבת בה: ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך
 אשר יהיה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר
 3 יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה
 בימים ההם ואמרת אליו הנדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל
 4 הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: ולקח הכהן הטנא
 ה מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה
 אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי
 6 שם לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו
 7 עלינו עבדה קשה: ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה
 8 את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה
 ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים:
 9 ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב
 י ודבש: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה
 לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך:
 11 ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי
 12 והגר אשר בקרבך: **ס** כי תכלה לעשר את כל מעשר
 תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום
 13 ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך
 בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה
 14 ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא
 אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת
 15 שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה
 ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ישראל ואת האדמה
 אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:
 16 **ס** היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה
 ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך:
 17 את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בהרכיו ולשמר
 18 חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו: ויהוה האמירך היום להיות
 19 לו לעם סגולה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: ולתתך עליון
 על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם
 קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר: **פ**

למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: **ס** כי תחבט כ
 זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולא למנה יהיה: **כ** כי תבצר ²¹
 כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולא למנה יהיה: **ח** זכרת כי ²²
 עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
 הזה: **ס** כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט א
 ושפטום והצדיק את הצדיק והרשעו את הרשע: **ו** היה אם בן ²
 חבורה הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר:
 ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה ³
 אחיך לעיניך: **ל** תחסס שור בדישו: **ס** כי ישבו אחים ⁴
 יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצרה
 לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: **ו** היה הבכור ⁶
 אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל:
ו אם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלחה יבמתו השערה ⁷
 אל הזקנים ואמרה מאן יבמי לחקים לאחיו שם בישראל לא אבה
 יבמי: **ו** קראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי ⁸
 לקחתה: **ו** נגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל ⁹
 רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה
 את בית אחיו: **ו** נקרא שמו בישראל בית חלוץ הנער: **ס** ¹⁰
 כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל ¹¹
 את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו: **ו** קצתה את ¹²
 כפה לא תחוס עינך: **ס** לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן ¹³
 נדולה וקטנה: **ל** לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה נדולה וקטנה: ¹⁴
אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען ¹⁵
 יאריכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: **כ** כי תועברת ¹⁶
 יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול: **פ**
זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: **א**שר ¹⁷
 קדך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף וינע ולא
 ירא אלהים: **ו** היה בחניח יהוה אלהיך לך מכל איבך מסביב ¹⁹
 בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר
 עמלק מחחת השמים לא תשכח:

כאשר נדרת ליחיה אלהיך נדבה אשר דברת בפיו: ס
 כה כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך
 לא תתן: ס
 26 כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך
 א וחרמם לא תניף על קמת רעך: ס
 כי יקח איש אשה
 ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא ברה ערות דבר
 2 וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו
 3 והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר
 כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר
 4 לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב
 לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא
 לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 ה נחלה: ס
 כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא
 יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמה את אשתו
 6 אשר לקח: לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל: ס
 7 כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו
 8 ומכרו ומת הגנב החי ובערת הרע מקרבך: ס
 השמר
 בננע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים
 9 הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות: וזכור את אשר עשה יהוה
 י אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: ס
 כי תשרה
 11 ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: בחוץ
 תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבט החוצה:
 12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו: השב תשיב לו את
 13 העבט כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה
 14 לפני יהוה אלהיך: ס
 לא תעשק שכיר עני ואביון מאחריך
 טו או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא
 עליו השמש כי עני הוא ואליה הוא נשא את נפשו ולא יקרא
 16 עליך אל יהוה והיה בך חטא: ס
 לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: ס
 17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי
 18 עבר היית במצרים ויפרך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך
 19 לעשות את הדבר הזה: ס
 כי תקצר קצירך בשדה
 ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה

- 29 רה ק' ונמצאו : ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו
 תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו : ס
 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו : ס א
 לא יבא פצוע דכה וזרות שפכה בקהל יהוה : ס ב
 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל
 יהוה : ס ג לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור
 עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם : על דבר אשר לא ה
 קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר
 עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך : ולא אבה
 יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה
 לברכה כי אהבך יהוה אלהיך : לא תדרש שלמם וטבתם כל
 ימך לעולם : ס ד לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא
 תתעב מצרי כי גר היית בארצו : בניס אשר יולדו להם דור
 שלישי יבא להם בקהל יהוה : ס ה כי תצא מחננה על
 איביך ונשמרת מכל דבר רע : כי יהיה בך איש אשר לא יהיה
 טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך
 המחנה : והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל
 תוך המחנה : ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמר חוץ :
 ויתר תהיה לך על אונך והיה בשבתך חוץ וחפרתה ברה ושבבת
 וכסית את צאתך : כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך
 ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר
 ושב מאחריך : ס ו לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל
 אליך מעם אדניו : עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד
 שעריך בטוב לו לא תוננו : ס ז לא תהיה קדשה מבנות
 ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל : לא תביא אתנן זונה
 ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל גדר כי תועבת יהוה אלהיך
 גם שניהם : ס ח לא תשיך לאחריך נשך כסף נשך אכל
 נשך כל דבר אשר ישך : לנכרי תשיך ולאחריך לא תשיך למען
 יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ירך על הארץ אשר אתה בא
 שמה לרשתה : ס ט כי תדר גדר ליהוה אלהיך לא תאחר
 לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא : וכי
 תחדל לגדר לא יהיה בך חטא : מוצא שפתיך תשמר ועשית
 24

- ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם
 7 על הבנים: שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען
 8 ייטב לך והארכת ימים: ס כי תבנה בית חדש ועשית
 9 מעקה לנגד ולא תשים דמים בביחך כי יפל הנפל ממנו: לא
 תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת
 11 הכרם: ס לא תחרש בשור ובחמר יחדו: לא תלבש
 12 שעטני צמר ופשתים יחדו: ס גדלים תעשה לך על
 13 ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: ס כי יקח איש
 14 אשה ובא אליה וישנאה: ושם לה עלילת דברים והוציא עליה
 שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי
 טו לה בתולים: ולקח אבי הנער ואמרה והוציאו את בתולי הנער
 16 אל זקני העיר השערה: ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי
 17 נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה: והנה הוא שם עלילת דברים
 לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה
 18 לפני זקני העיר: ולקחו זקני העיר והוא את האיש ויסרו אותו:
 19 וענשו אותו מאת כסף ונחנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על
 בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו:
 כ ס ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער: רה ק'
 21 והוציאו את הנער אל פתח בית אביו וסקלורו אנשי עירה רה ק'
 באבנים ומתה כי עשתה גבלה בישראל לזנות בית אביו ובערת
 22 חרע מקרבך: ס כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת
 בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת
 23 חרע מישראל: ס כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש רה ק'
 24 ומצאה איש בעיר ושכב עמה: והוצאתם את שניהם אל שער
 העיר והוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר
 לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו
 כה ובערת חרע מקרבך: ס ואם בשדה ימצא האיש את
 הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר
 26 שכב עמה לברו: ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות רה ק'
 27 כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: כי
 בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין משיע לה: ס רה ק'
 28 כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה רה ק'

- כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יחור אלהיך בידך ושביית
 שבי: וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך
 לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את ראשה ועשתה את
 צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה
 את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה
 והיתה לך לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה
 ומכר לא תמכנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה:
 ס כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אחובה והאחרת
 שנואה וילדו לו בנים האחובה והשנואה והיה הבן הבכר
 לשנואה: והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא
 יוכל לבכר את בן האחובה על פני בן השנואה הבכר: כי את
 הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי
 הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: ס כי יהיה לאיש
 בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסור אותו ולא
 ישמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקני עירו
 ואל שער מקמו: ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו
 שמע בקלנו זולל וסבא: ורגמחו כל אנשי עירו באבנים ומת
 ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: ס וכי
 יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אותו על עץ: לא
 תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת
 אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך
 נחלה: ס לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים
 והתעלמת מהם חשב תשיבם לאחיק: ואם לא קרוב אחיק אליך
 ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיק אותו
 והשבדו לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה
 לכל אבדת אחיק אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם:
 ס לא תראה את חמור אחיק או שורו נפלים בדרך
 והתעלמת מהם הקם תקים עמו: ס לא יהיה כלי גבר
 על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך
 כל עשה אלה: פ
 כי יקרא קן צפור לפגך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או

8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב
9 ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ככלת
השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: ס
י כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום:
11 והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו
12 לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה
13 וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה
14 לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל
שללה תבז לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך
טו לך: כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד אשר לא מערי
16 הגוים האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך
17 נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי
והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסים כאשר צוה יהוה אלהיך:
18 למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו
19 לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: ס כי תצור אל עיר
ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצרה לנדה
עליו גרון כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה
כ לבא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא
אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך
מלחמה עד רדתה: פ

כא
CAP. XXI.

א כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל
2 בשדה לא נודע מי הכתו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים
3 אשר סביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני
העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבר בה אשר לא משכה בעול:
4 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבר
ה בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: ונגשו הכהנים בני
לוי כי בס בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם
6 יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל
7 ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו
8 לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל
אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר
9 לחם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר

שפכו קי

לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש
 ערים תבדיל לך: ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר
 נשבע לאבתך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתך:
 כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום
 לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך
 עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב
 ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: פ
 וכי יחיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת
 ונס אל אחת הערים האלה: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם
 ונתנו אתו ביד גאל חרם ומת: לא תחוס עינך עליו ובערת
 דם הנקי מִיִּשְׂרָאֵל וטוב לך: ס לא תסיג גבול רעך
 אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לרשתה: ס לא יקום עד אחד באיש לכל עון
 ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי
 שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו
 סרה: ועמדו שני האנשים אשר לחם הריב לפני יהוה לפני
 הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב
 והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם
 לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשאים ישמעו ויראו כ
 ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך
 נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: ס כי א
 תצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא
 מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם
 אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אלהם שמע
 ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם
 אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם
 החלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: ודבר ה
 השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא
 חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי
 האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות
 במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא
 לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה:

כ

CAP. XX.

שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל
 המקום אשר יבחר יהוה: ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחי
 7 הלוי העמדים שם לפני יהוה: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו
 8 על האבות: ס כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
 9 נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך
 11 מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר
 12 חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת יהוה כל
 עשרה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם
 מפניך: תמים תהיה עם יהוה אלהיך: כי הגוים האלה אשר
 13 14 אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן
 15 נתן לך יהוה אלהיך: נביא מקרבך מאחיק כמני יקים לך יהוה
 16 אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב
 ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש
 17 הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמור: ויאמר יהוה אלי
 18 היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי
 19 דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו: והיה האיש אשר
 כ לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך
 הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר
 21 ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר
 22 בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: אשר ידבר
 הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר
 לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: ס
 א כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך
 2 את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: שלוש ערים
 3 תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: תכין
 לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יחילך יהוה אלהיך והיה
 4 לנום שמה כל רצח: וזה דבר הרצח אשר ינום שמה וחי אשר
 יכרה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנה לו מתמל שלשם:
 ה ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונרחה ידו בגרונו לכרות
 העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינום אל
 6 אחת הערים האלה וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחס
 לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי

יט
 CAP. XIX.

הערים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת
 הרע מקרבך: **פ**
 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע
 לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר
 יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית
 על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה
 ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל
 המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו
 לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן
 העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש
 ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדון
 עוד: **ס** כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר
 סביבתי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו
 מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי
 אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את
 העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב
 בדרך הזה עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב
 לא ירבה לו מאד: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו
 את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים: והיתה
 עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו
 לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם:
 לבלתי חוס לבבו מאתיו ולבלתי סור מן המצודה ימין ושמאל
 למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: **ס**
 לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל
 אשי יהוה ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה
 הוא נחלתו כאשר דבר לו: **ס** וזה יהיה משפט הכהנים
 מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן חורע
 והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך
 נתן לו: כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת ה
 בשם יהוה הוא ובניו כל הימים: **ס** וכי יבא חלוי מאחד

יח

CAP. XVIII.

9 אלהיך לא תעשה מלאכה : ס שבעה שבעת תספור לך
מהחל חרמש בקמה תחיל לספור שבעה שבעות : ועשית חג
שבעות ליהודה אלהיך מסת נדבבת ירך אשר תתן כאשר יברכך
11 יהוה אלהיך : ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
12 במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד
היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה : פ
13 חג הסוכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרונך ומיקבך : ושמחת
בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה
14 אשר בשעריך : שבעת ימים תחג ליהודה אלהיך במקום אשר
יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשרה
16 ירך והיית אך שמח : שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות
17 ובחג הסוכות ולא יראה את פני יהוה ריקם : איש כמתנת ירו
כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך : ס ס ס מח 48
18 שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהודה אלהיך נתן
19 לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק : לא תטה משפט לא
תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף
כ דברי צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך : ס לא תטע לך אשה כל
22 עץ אצל מזבח יהודה אלהיך אשר תעשה לך : ולא תקים לך
א מצבה אשר שנה יהודה אלהיך : ס לא תזבח ליהודה
אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה
2 אלהיך הוא : ס כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני
3 יהוה אלהיך לעבר בריתו : וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו
להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי :
4 והגר לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמרת נכון הדבר נעשתה
ה התועבה הזאת בישראל : והוצאת את האיש ההוא או את
האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את
6 האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו : על פי שנים עדים
7 או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד : יד

CAP. XVII.

בך חטא : נתון נתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל
הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך :
כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח
תפתח את ידך לאחיק לעניך ולאבינך בארצך : כי
ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
השביעית תשלחנו חפשי מעמך : וכי תשלחנו חפשי מעמך לא
תשלחנו ריקם : העניק תעניק לו מצאנך ומנרגך ומיקבך אשר
ברכך יהוה אלהיך נתן לו : וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום :
והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב
לו עמך : ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך
עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן : לא יקשה בעינך בשלחך
אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך
יהוה אלהיך בכל אשר תעשה : פ
כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך
לא תעבד בבכר שורך ולא תגזז בכור צאנך : לפני יהוה אלהיך כ
תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך : וכי
יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך :
בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל : רק את דמו
לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים : פ
שמור את חרש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחרש א
האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה : וזבחת פסח ליהוה
אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם : לא
תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי
בחפזו יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חיך : ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים
ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר : לא ה
תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך :
כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח
את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים : ובשלח
ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו זפנית בבקר והלכת
לאחריך : ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה : 8

19 ב והעמלקי: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף
 20 טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תחננה
 21 ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל
 22 נדי בחלב אמו: וזאת חקת הדין אשר תעשה: פ
 23 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היציא השדה שנה שנה:
 24 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר
 25 דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקר וצאנך למען תלמד ליראה את
 26 יהוה אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל
 27 שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
 28 כה שם כי יברכך יהוה אלהיך: ונתתה בכסף וצורת הכסף בידך
 29 והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ונתתה הכסף
 30 בכל אשר תאודה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר
 31 תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך:
 32 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך:
 33 ס מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך
 34 בשנה ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה
 35 עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבועו למען
 36 יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה: ס

2 א מקץ שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל
 בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא ינש את רעהו ואת אחיו כי
 3 קרא שמטה ליהוה: את הנכרי תנש ואשר יהיה לך את אחיך
 4 תשמט ירך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה
 5 ה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמוע
 תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת
 6 אשר אנכי מצוך היום: כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך
 7 והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלח בגוים רבים ובך
 8 לא ימשלו: ס כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד
 9 שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך
 10 ולא תקפץ את ירך מאחיק האביון: כי פתח תפתח את ירך לו
 11 והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה
 12 דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה
 13 ורעה עינך באחיק האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה

כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית
 עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יוספו לעשות כדבר הרע
 הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו
 את ישרי עירם לאמר נלכדה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
 ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והגדה אמת נכון הדבר
 נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הנה תכרה את ישרי העיר
 ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי
 חרב: ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את
 העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא
 תבנה עוד: ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה
 מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתך:
 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי
 מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך: כי אתם בני
 אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
 למת: כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות
 לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא
 תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים
 ושה עזים: איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר: וכל
 בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה
 בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה
 וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן
 כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: ואת
 החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם
 לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: כי את זה תאכלו מכל
 אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין
 לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: כי כל
 צפור טהרה תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס
 והעזניה: והראה ואת האיה והדיה למינה: ואת כל ערב
 למינו: ואת ברת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ
 למינהו: את הכוס ואת הינשוף והתנשמת: והקאת ואת
 הרחמה ואת השלך: והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת

כה 24 עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו
 26 למען ייטב לך ולבניך אחריו כי תעשה הישר בעיני יהוה: רק
 קדשך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר
 27 יהוה: ועשית עלתיו הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם
 28 זבחך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת
 את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך
 אחריו עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: פ
 29 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת
 ל אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש
 אחריהם אחרי השמים מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה
 31 יעברו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה
 כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנה עשו לאלהיהם
 א כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל
 הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף
 עליו ולא תגרע ממנו: פ

יג
 CAP. XIII.

2 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת:
 3 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים
 4 אחרים אשר לא ידעתם ונעברם: לא תשמע אל דברי הנביא
 ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם
 לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל
 ה נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו
 6 תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו: והנביא ההוא
 או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם
 המוציא אתכם מארץ מצרים והפוך מבית עבדים להדיחך מן
 הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך:
 7 כי יסיתך אחיך בן אמך או בןך או בתך או אשת
 חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים
 8 אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלה העמים אשר
 סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה
 9 הארץ: לא תאברה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו
 ' ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו
 11 בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: וסקלתו באבנים ומת

ליהוה אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
 מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה:
 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת
 ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם
 לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם
 אשר ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים
 פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל
 המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם את
 הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח
 לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: והיה המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר
 אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם
 וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: ושמחתם לפני יהוה
 אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר
 בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה
 עלתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יהוה
 באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי
 מצוה: רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה
 אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי
 וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא
 תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך
 וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: כי אם לפני
 יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה
 ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה
 אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך
 על אדמתך: כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר
 דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאורה נפשך לאכל בשר בכל
 אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקר ומצאנך אשר נתן יהוה לך
 כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל
 את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו:
 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש

18 ואברתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם
 את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
 19 ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר
 כ בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם
 21 על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על
 22 הארץ: **ס** כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת
 אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת
 23 בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש יהוה את כל הגוים האלה
 24 מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: כל המקום אשר
 תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר
 כה פרת ועד הים האחרון יהיה גבולכם: לא יתיצב איש בפניכם
 פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר
 תדרכו בה כאשר דבר לכם: **ס ס ס ס ס** מז 47
 26 27 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר
 תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום:
 28 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן
 הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים
 29 אשר לא ידעתם: **ס** והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל
 הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר
 ל גוים ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי
 דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל
 31 אלוני מרה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ
 אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה:
 32 ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן
 א לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות
 בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר
 2 אתם חיים על האדמה: אבר תאבדון את כל המקומות אשר
 עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים
 3 הרמים ועל הנבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם
 ושבדתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם
 4 תגדעון ואברתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן

יחוס ואלמנה ואהב נר לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את
 חגר כי נרים הייתם בארץ מצרים: את יהוה אלהיך תירא כ
 אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך
 אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו
 עיניך: בשבעים נפש ירדו אבתך מצרימה ועתה שמך יהוה
 אלהיך ככוכבי השמים לרב: ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת א
 משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי
 לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה
 אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה: ואת אתתיו
 ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל
 ארצו: ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את
 מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדו יהוה עד היום
 הזה: ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ה
 ואשר עשה לדתן ולאבירים בני אליאב בן ראובן אשר פצתה
 הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיאם ואת אהליהם ואת כל
 חיקום אשר ברנליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם הראת את
 כל מעשה יהוה הנדל אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה
 אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ
 אשר אתם עברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת
 חלב ודבש: ס כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
 לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך
 ותשקית ברנלך כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה ארץ חרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: ארץ
 אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית
 השנה ועד אחרית שנה: ס והיה אם שמע תשמעו אל
 מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
 ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו
 יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשוך
 לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
 ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה אף יהוה בכם
 ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבוליה

יא

CAP. XI.

27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה
28 ואל רשעו ואל חטאתו: פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם
מבלי יכולת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו
29 אותם הוציאם להמתם במדבר: והם עמך ונחלתך אשר הוצאת
בכחך הגדל ובזרעך הנטויה: פ

א בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחות אבנים כראשנים
CAP. X. 2 ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: ואכתב על הלחת את
הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם
3 בארון: ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים
4 ואעל ההרה ושני הלחת בידי: ויכתב על הלחת כמכתב הראשון
את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום
ה הקהל ויתנם יהוה אלי: ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת
6 בארון אשר עשיתי והיו שם כאשר צוני יהוה: ובני ישראל נסעו
מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר
7 בנו תחתיו: משם נסעו הנדנדה ומן הנדנדה יטבתה ארץ נחלי
8 מים: בעת ההוא הבריל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון
ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה:
9 על כן לא הירא ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהודה הוא נחלתו
י כאשר דבר יהוה אלהיך לו: ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים
ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא
לא אבה יהוה השחיתך: ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני
העם ויבאו ויירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם:

פ
12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את
יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה
13 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: לשמר את מצות יהוה ואת
14 חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך: הן ליהוה אלהיך השמים
טו ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק באבתך חשק יהוה
לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום
16 הזה: ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי
17 יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל
18 הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: עשה משפט

במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום
הזה ממרים הייתם עם יהוה: ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף
יהוה בכם להשמיד אתכם: בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים
לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: ויתן יהוה
אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל
הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל:
ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני
לוחת האבנים לוחת הברית: ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה
כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סדו מהר מן הדרך אשר
צויתם עשו להם מסכה: ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את
העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: הרף ממני ואשמידם ואמחה
את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו:
ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי
ידי: וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל
מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם: ואתפש
בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: ואתנפל
לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיסו: כי יגרתני מפני האף והחמה אשר קצף
יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא:
ובאחרון התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אחרון בעת
כההוא: ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף
אתו באש ואכת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את
עפרו אל הנחל הירד מן ההר: ובתבערה ובמסה ובקברת
התאוה מקצפים הייתם את יהוה: ובשלח יהוה אתכם מקדש
ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי
יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו: ממרים
הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם: ואתנפל לפני יהוה את כה
ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה
להשמיד אתכם: ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת
עמך ונחלתך אשר פרית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה:

8 9 ארץ חטה ושערה ונפץ ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש : ארץ
 אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר
 1 אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת : ואכלת ושבעת וברכת
 11 את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך : השמר לך פן
 תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו
 12 אשר אנכי מצוך היום : פן תאכל ושבעת ובתים טבים תבנה
 13 וישבת : ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך
 14 ירבה : ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ
 15 מצרים מבית עבדים : המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף
 ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש :
 16 המאכלך מן המדבר אשר לא ידעון אבותיך למען ענתך ולמען
 17 נסתך להיטבך באחריתך : ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה
 18 לי את החיל הזה : וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך
 כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבותיך כיום
 הזה :

והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים
 19 אחרים ועבדתם והשתחווית להם העדתי בכם היום כי אבד
 כ תאבדון : כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא
 תשמעון בקול יהוה אלהיכם :

ט
 CAP. IX. א שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים
 2 ועצמים ממך ערים גדלות ובצרת בשמים : עם גדול ורם בני
 ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק :
 3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא
 ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר
 4 יהוה לך : אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך
 לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת
 ה הגוים האלה יהוה מורישם מפניך : לא בצדקתך ובישר לבבך
 אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה
 אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה
 6 לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב : וידעת כי לא בצדקתך יהוה
 אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה
 7 ערף אתה : זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך

דגנך ותירשך ויצהרך שגור אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה
 אשר נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא
 יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל חלי וכל
 מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך:
 ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך
 עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי
 תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם:
 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה
 ולכל מצרים: המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאחת והמפתים
 והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה
 יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם את כ
 הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבר הנשארים והנסתרים
 מפניך: לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול
 ונורא: ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא
 תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חירת השדה: ונתנם יהוה
 אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם: ונתן מלכיהם
 בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך
 עד השמרך אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמר כסף כה
 וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך
 הוא: ולא תביא תועבת אל ביתך והיית חרם כמחו שקץ
 תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא: פ
 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון א
 ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם:
 וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה
 במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר
 מצותו אם לא: ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת
 ולא ידעון אבותיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה
 האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא בלתה
 מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עם לבבך כי ה
 כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך: ושמרת את מצות
 יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי יהוה אלהיך מביאך
 אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובחר:

ח

CAP. VIII.

מצותיו ק

C A P. VII.

מצותיו ק'

פ פ פ מו 46

וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וּשְׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֹסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְתִּיךָ׃ וְאַהֲבָךָ וּבִרְכֶּךָ וְהִרְבֶּךָ וּבִרְךָ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמְתְּךָ׃

דברים

ואתחנן ה' ו

ו
CAP. VI.

- אליך היטיבו כל אשר דברו: מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה
26 אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם
לעלם: לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: ואתה פרה עמד
27 עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר
תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: ושמרתם
29 לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל:
בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון ל
וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון: וזאת המצוה א
החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: למען תירא את יהוה
2 אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך
ובן בנך כל ימי חיך ולמען יארכן ימך: ושמעת ישראל ושמרת
3 לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי
אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש: פ
- שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ואהבת את יהוה אלהיך
4 בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר
6 אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
7 בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ירך
8 והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
9 ויהיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע
ס לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדולות וטבת
אשר לא בנית: ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת
11 הצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת
ושבעת: השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ
12 מצרים מבית עבדים: את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד
13 ובשמו תשבע: לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים
14 אשר סביבותיכם: כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה
טו אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: ס לא
16 תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסרה: שמור תשמרון
17 את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך: ועשית הישר
18 והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה
19 אשר נשבע יהוה לאבותיך: להדף את כל איביך מפניך כאשר

- 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
 7 8 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל כל
 תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים
 9 מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה
 אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים
 10 לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: ס מצותי ק'
 11 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשווא כי לא ינקה יהוה את
 12 אשר ישא את שמו לשווא: ס שמור את יום השבת
 13 לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית כל
 14 מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
 מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך
 15 וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: וזכרת כי
 עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה
 ובזרע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת:
 16 ס כבר את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך
 למען יאריכון ימך ולמען יטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך
 17 נתן לך: ס לא תרצח: ס ולא תנאף: ס
 ולא תגנב: ס ולא תענה ברעך עד שוא: ס
 18 ולא תחמד אשת רעך: ס ולא תתאוה בית רעך שדהו
 19 ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: ס את הדברים
 האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל
 קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי:
 כ ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבו
 21 אלי כל ראשי שבטיכם וקניכם: ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו
 את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו
 22 כי ידבר אלהים את האדם וחי: ועתה למד נמות כי תאכלנו
 האש הנדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו
 23 עוד ומתנו: כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר
 24 מתוך האש כמנו וחי: קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר
 יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו
 כה אליך ושמענו ועשינו: וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם
 אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו

34 האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת
 לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביר חוקה
 ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם
 במצרים לעיניך: אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין לה
 עוד מלבדו: מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ
 36 הראך את אשו הנדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי
 אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל
 38 ממצרים: להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת
 לך את ארצם נחלה ביום הזה: וידעת היום וחשבת אל לבבך
 39 כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 ושמרת את חקי ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב מ
 לך ולבניך אחריו ולמען תאריך ימים על הארמה אשר יהיה
 אלהיך נתן לך כל הימים: פ
 41 אז יבריל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לגם
 שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנה לו
 מתמל שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי: את בצר
 43 במדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת
 גולן בבשן למנשי: וזאת החורה אשר שם משה לפני בני
 44 ישראל: אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל
 בני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר הירדן בגיא מול בית פעור
 46 בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני
 ישראל בצאתם ממצרים: ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך
 47 הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: מערער
 48 אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון: וכל הערבה
 49 עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשרת הפסנה: פ
 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים א
 ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם
 2 ושמרתם לעשתם: יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב: לא
 את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה
 4 פה היום כלנו חיים: פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך
 האש: אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא לחגיד לכם את ה
 דבר יהוה כי וראתם מפני האש ולא עליכם בהר לאמר: פ

15 אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ונשמרתם מאד
 לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם
 16 בחרב מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל
 17 סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ
 18 תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: תבנית כל רמש
 19 באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: ופן תשא
 עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל
 צבא השמים ונרחת והשתחווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה
 כ אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: ואתכם לקח יהוה
 ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום
 21 הזה: ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את
 הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך
 22 נחלה: כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם
 23 עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם פן
 תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם
 24 פסל תמונת כל אשר צוה יהוה אלהיך: כי יהוה אלהיך אש
 . אכלה הוא אל קנא: פ

כה כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל
 26 תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: העידתי
 בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל
 הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון
 27 ימים עליה כי השמר תשמדון: והפיץ יהוה אתכם בעמים
 ונשאתם מתי מספר בנזים אשר ינהג יהוה אתכם שמה:
 28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון
 29 ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ובקשתם משם את יהוה
 ל אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: בצר לך
 ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך
 31 ושמעת בקלו: כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך
 32 ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: כי שאל נא
 לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם
 על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול
 33 הזה או הנשמע כמהו: השמע עם קול אלהים מדבר מתוך

בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: אעברה נא כה
ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה
וחלבנן: ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה
אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש
הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי
לא תעבר את הירדן הזה: וצו את יהושע וחזקו ואמצו כי
הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר
תראה: ונשב בגיא מול בית פעור: פ
ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד א
אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה
אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה
אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל
פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה
אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: 4
ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות ה
כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם
ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון
את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול
הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו
בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר
לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן
יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר
עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את
העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר
הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון
תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל:
וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה
אינכם ראים זולתי קול: ויגר לכם את בריתו אשר צוה אתכם
לעשות עשרת הדברים וכתבם על שני לחות אבנים: ואתי
צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם

ד
CAP. IV.

ה מאתם ששים עיר כל חבל ארנב ממלכת עוג בבשן: כל אלה
 ערים בצורת חומה גבהה דלתים ובריה לבד מערי הפרזי הרבה
 6 מאד: ונחרם אותם כאשר עשינו לפיחן מלך חשבון חחרם כל
 7 עיר מתם הנשים והטף: וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו:
 8 ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר
 9 הירדן מנחל ארנן עד הר חרמון: צידנים יקראו לחרמון שרין
 י והאמרי יקראו לו שניר: כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן
 11 עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן: כי רק עוג מלך הבשן
 נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני
 12 עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש: ואת
 הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי
 13 הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי: ויתר הגלעד וכל הבשן
 ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב לכל
 14 הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: יאיר בן מנשה לקח את כל
 חבל ארנב עד גבול הנשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את
 15 חצי הבשן חורת יאיר עד היום הזה: ולמכיר נתתי את הגלעד:
 16 ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבול
 17 ועד יבק הנחל גבול בני עמון: והערבה והירדן וגבול מכנרת
 18 ועד ים הערבה ים המלח תחת אשרת הפסגה מזרחיה: ואצו
 אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ
 הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני
 19 חיל: רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו
 כ בעריכם אשר נתתי לכם: עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם
 וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
 21 חירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: ואת יהושוע צויתי
 בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם
 לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה
 22 עבר שמרה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הגלחם לכם:

ס ס ס מה 45

23 24 ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה החלית
 להראות את עכרך את גדלך ואת ירך החזקה אשר מי אל

רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו
 להם זמזמים: עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם
 ויירשם וישבו תחתם: כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר
 אשר השמיד את אחרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום
 הזה: והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתר
 השמידם וישבו תחתם: קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה
 נתתי בידך את סיון מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש
 והתגר בו מלחמה: היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני כה
 העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך:
 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיון מלך חשבון דברי
 שלום לאמר: אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין
 ושמאור: אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי
 ושתיתי רק אעברה ברגלי: כאשר עשו לי בני עשו הישבים
 בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל
 הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא אבה סיון מלך חשבון ל
 העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו
 למען תתו בידך כיום הזה: ויאמר יהוה אלי ראה
 חלתי תת לפניך את סיון ואת ארצו החל רש לרשת את
 ארצו: ויצא סיון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יחצה:
 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונג אתו ואת בנו ואת כל עמו:
 ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרס את כל עיר מתם והנשים
 והטף לא השארנו שריד: רק הבחמה בזונו לנו ושלל הערים לה
 אשר לכרנו: מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל
 ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה
 אלהינו לפנינו: רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל
 יבק וערי החר וכל אשר צוה יהוה אלהינו: ונפן ונעל דרך א
 הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה
 אדרעי: ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו
 ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיון מלך
 האמרי אשר יושב בחשבון: ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את
 עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השאיר לו שריד:
 ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו

ב
CAP. II.

42 מלחמתו ותהינו לעלת ההרה: ויאמר יהוה אלי אמר להם לא
 תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם:
 43 ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזרו ותעלו
 44 ההרה: ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם
 מה כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה: ותשבו
 ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם:
 46 א ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם: ונפן ונסע
 המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר
 2 3 ימים רבים: ויאמר יהוה אלי לאמר: רב לכם סב
 4 את ההר הזה פנו לכם צפנה: ואת העם צו לאמר אתם עברים
 בנבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם
 ה מאד: אל תתגורו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף
 6 רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר: אכל תשברו מאתם
 7 בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם: כי יהוה
 אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה
 8 זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: ונעבר מאת
 אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר
 9 ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: ויאמר יהוה אלי אל
 תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו
 י ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה: האמים לפנים ישבו
 11 בה עם גדול ורב ורם כענקים: רפאים יחשבו אף הם כענקים
 12 והמאבים יקראו להם אמים: ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני
 עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל
 13 לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם: עתה קמו ועברו לכם את
 14 נחל זרד ונעבר את נחל זרד: והימים אשר הלכנו מקדש ברנע
 עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל
 הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם:
 16 טו וגם יד יהוה היתה בם להמס מקרב המחנה עד תמס: ויהי
 כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: ו
 17 18 וידבר יהוה אלי לאמר: אתה עבר היום את גבול מואב את
 19 ער: וקרבת מול בני עמון אל תצורם ואל תתגר בם כי לא
 כ אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתה ירשה: ארץ

דברים

א

מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא החוצה אשר ראיתם
דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש
ברנע: ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו כ
נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש
כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך אל תירא ואל תחת: ותקרבון
אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ
וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר
נבא אליהן: וישוב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים
איש אחד לשבט: ויספו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו
אתה: ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר כה
ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא אבייתם
לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם: ותרגנו באחליכם ותאמרו
בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי
להשמידנו: אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם
גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו
שם: ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם: יהוה אלהיכם ל
ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים
לענייכם: ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר
ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום
הזה: ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם: ההלך
לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לראתכם
בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם: וישמע יהוה את קול דבריכם
ויקצף וישבע לאמר: אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע לה
הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם: זולתי
כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה
ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: גם בי התאנף יהוה בגללכם
לאמר גם אתה לא תבא שם: יהושע בן נון העמד לפניך הוא
יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל: וטפכם אשר
אמרתם לבו יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע חמה יבאו
שמה ולהם אתגנה והם יירשנה: ואתם פנו לכם וסעו המדברה מ
דרך ים סוף: ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעללה
ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי

אלה הדברים

DEUTERONOMIUM.

מר 44

א
CAP. I.

א אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן
במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי
זחב: אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע: ויהי
באדבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל
4 בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: אחרי הכתו את
סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון וארץ עוג מלך הבשן אשר
ה יושב בעשתרת באדרעי: בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה
6 באר את התורה הזאת לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב
7 לאמר רב לכם שבת בהר הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי
ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ
8 הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נחר פרת: ראה נתתי לפניכם
את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם
9 לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר
אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: יהוה
11 אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יהוה
אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר
12 דבר לכם: איכה אשה לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: הנו
לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשמים בראשיכם:
14 ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: ואקח את
ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם
שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושרים
16 לשבטיכם: ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין
17 אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: לא תכיר
פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט
לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבו אלי ושמעתיו:
18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון: ונסע

לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת
מטה אביהם תהיינה לנשים : ולא תסב נחלה לבני ישראל
ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבק בני ישראל :
וכל בת ורשת נחלה ממטות בני ישראל לאחה ממשפחת מטה
אביה תהיה לאשר למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו :
ולא תסב נחלה ממטה למטה אחד כי איש בנחלתו ידבק מטות
בני ישראל : כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד :
ותהיינה מחלה תרצה וחנלה ומלכדה ונעה בנות צלפחד לבני
הדיהן לנשים : ממשפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותתן
נחלתן על מטה משפחת אביהן : אלה המצוות והמשפטים אשר
צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבית מואב על ירך ירחו
חוק

19 הוא מות יומת הרצח: נאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו
 כ בו הוא ימתנו: ואם בשנאה יהרגנו או השליך עליו בצדירה
 21 וימת: או באיבה זכהו בידו וימת מות יומת חמכה רצח הוא
 22 נאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו: ואם בפתע בלא איבה
 23 הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדירה: או בכל אבן אשר
 ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא
 24 מבקש רעהו: ושפטו העדה בין חמכה ובין נאל הדם על
 כה המשפטים האלה: וחצילו העדה את הרצח מיד נאל הדם
 וחשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד
 26 מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש: ואם יצא יצא
 27 הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: ומצא אתו נאל
 הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח נאל הדם את הרצח אין לו
 28 דם: כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות
 29 הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחותו: והיו אלה לכם לחקת
 ל משפט לדרתיכם בכל משבתיכם: כל מכה נפש לפי עדים ירצח
 31 את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות: ולא תקחו כפר
 32 לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: ולא תקחו כפר
 33 לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: ולא
 תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ
 34 ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: ולא
 תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה
 כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: פ

לן
 C A P.
 XXXVI.

א ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני נלעד בן מכיר בן מנשה
 ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות
 2 לבני ישראל: ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ
 בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת
 3 צלפחד אחינו לבנתיו: והיו לאחר מבני שבטי בני ישראל לנשים
 ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר
 4 תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע: ואם יהיה היבל לבני ישראל
 ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה
 5 אבותינו יגרע נחלתן: ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה
 6 לאמר כן מטה בני יוסף דברים: זה הדבר אשר צוה יהוה

מסעי לר לה

במדרבה

יהודה כלב בן יפנה : ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד : כ
למטה בנימין אלידד בן כסלון : ולמטה בני דן נשיא בקי בן 22 21
יגלי : לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפר : ולמטה 24 23
בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן : ולמטה בני זבולן נשיא כח
אליצפן בן פרנך : ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזון : 26
ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי : ולמטה בני נפתלי 28 27
נשיא פדהאל בן עמיהוד : אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני 29
ישראל בארץ כנען : פ

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר : צו א 2
את בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחוזתם ערים לשבת ומגרש
לערים סביבתיהם תתנו ללויים : והיו הערים להם לשבת 3
ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם : ומגרשי הערים 4
אשר תתנו ללויים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב : ומדתם ה
מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים
באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה
והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים : ואת הערים אשר 6
תתנו ללויים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנש שמה הרצח
ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר : כל הערים אשר תתנו ללויים 7
ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן : והערים אשר תתנו 8
מאחזות בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטן איש
כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללויים : פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם 9
כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען : והקרייתם לכם ערים ערי 11
מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה : והיו לכם 12
הערים למקלט מנאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדרה
למשפט : והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם : 13
את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו 14
בארץ כנען ערי מקלט תהיינה : לבני ישראל ולגר ולתושב טו
בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה
נפש בשגגה : ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת 16
הרצח : ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות 17
יומת הרצח : או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח 18

לה

C A P.
XXXV.

52 כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: והורשתם את כל
 ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי
 53 מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו: והורשתם את הארץ
 54 וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה: והתנחלתם
 את הארץ בגורל למשפחתכם לרב חרבו את נחלתו ולמעט
 תמעט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות
 55 נח אבותיכם תתנחלו: ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם
 והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצרו
 56 אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה: והיה כאשר דמיתי
 לעשות להם אעשה לכם: פ
 2 א וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם
 כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה
 3 ארץ כנען לגבלתיה: והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי
 4 אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה: ונסב לכם
 הגבול מנגב למעלה עקרבם ועבר צנה והיה תוצאתו מנגב
 ח לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: ונסב הגבול מעצמון
 6 נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: וגבול ים והיה לכם הים
 7 הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים: וזה יהיה לכם גבול צפון
 8 מן הים הגדל תתאו לכם חר ההר: מתר חחר תתאו לבא חמת
 9 והיו תוצאת הגבל צדדה: ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר
 י עינן וזה יהיה לכם גבול צפון: והתאוויתם לכם לגבול קדמה
 11 מחצר עינן שפמה: וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד
 12 הגבל ומחל על כתף ים כנרת קדמה: וירד הגבול הירדנה והיו
 תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב:
 13 ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה
 14 בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: כי
 לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית
 15 אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: שני המטות וחצי המטה
 לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה: פ
 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: אלה שמות האנשים אשר ינחלו
 17 לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון: ונשיא אחד נשיא
 18 אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ: ואלה שמות האנשים למטה

לד

C A P.
XXXIV.

והיו ק'

בקצה המדבר: ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני
 בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך
 הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה:
 ויסעו ממרה ויבאו אילמת ובאילם שתיים עשרת עינת מים ושבעים
 תמרים ויחנו שם: ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף: ויסעו מים י
 סוף ויחנו במדבר סין: ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה: ויסעו
 מדפקה ויחנו באלוש: ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם
 מים לעם לשתות: ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני: ויסעו מ
 מדבר סיני ויחנו בקברת התאנה: ויסעו מקברת התאנה ויחנו
 בחצורת: ויסעו מחצורת ויחנו ברתמה: ויסעו מרתמה ויחנו
 ברמן פרץ: ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה: ויסעו מלבנה ויחנו כ
 ברסרה: ויסעו מרסרה ויחנו בקהלטה: ויסעו מקהלטה ויחנו
 בהר שפר: ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה: ויסעו מחרדה ויחנו כה
 במקהלטה: ויסעו ממקהלות ויחנו בתחרת: ויסעו מתחרת ויחנו
 בתרח: ויסעו מתרח ויחנו במתקרה: ויסעו ממתקרה ויחנו
 בחשמנה: ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות: ויסעו ממסרות ויחנו ל
 בבני יעקן: ויסעו מבני יעקן ויחנו בהר הגדגד: ויסעו מהר
 הגדגד ויחנו ביטבתה: ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: ויסעו
 מעברנה ויחנו בעצין גבר: ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר צן
 הוא קדש: ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום:
 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת
 הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד
 לחדש: ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר:
 וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בגב בארץ כנען מ
 בבא בני ישראל: ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: ויסעו
 מצלמנה ויחנו בפונן: ויסעו מפונן ויחנו באבת: ויסעו מאבת
 ויחנו בעי העברים בגבול מואב: ויסעו מעיים ויחנו בדיבן נד: מה
 ויסעו מדיבן נד ויחנו בעלמן דבלתימה: ויסעו מעלמן דבלתימה
 ויחנו בהרי העברים לפני נבו: ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת
 מואב על ירדן ירחו: ויחנו על הירדן מבית הישמרת עד אבל
 השטים בערבת מואב: וידבר יהוה אל משה בערבת
 מואב על ירדן ירחו לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת להם

בשמו:

א אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד
 2 משה ואהרן: ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי
 3 יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: ויסעו מרעמסס בחדש הראשון
 בחדשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל
 4 ביד רמה לעיני כל מצרים: ומצרים מקברים את אשר הכה
 5 יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ויסעו בני
 6 ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר

C c

במדבר

מטות לב

לב

C A P.
XXXII.

- ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ א
יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: ויבאו בני גד ב
ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר חכה ואל נשיאי העדה
לאמר: עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו
ובען: הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא
ולעבדיך מקנה: ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את ה
הארץ הזאת לעבדיך לאחוזת אל תעברנו את הירדן: ויאמר
משה לבני גד ולבני ראובן האחיקם יבאו למלחמה ואתם תשבו
תניאון ק' פה: ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר
נתן להם יהוה: כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע
לראות את הארץ: ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו
את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה:
ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: אם יראו האנשים
העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר
נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי: בלתי כלב
בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה: ויחר אף
יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד-תם כל הדור
העשה הרע בעיני יהוה: והנה קמתם תחרת אבתיכם תרבות
אנשים חטאים לספור עוד על חרון אף יהוה אל ישראל: כי
תשובן מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה:
ס ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים
לטפנו: ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם
הביאנם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישיבי הארץ:
לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: כי לא
ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר
הירדן מזרחה: פ
ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני כ
יהוה למלחמה: ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד
הורישו את איביו מפניו: ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו
והייתם נקים מיהוה ומישראל והייתה הארץ הזאת לכם לאחוזת
לפני יהוה: ואם לא תעשון כן הנח חטאתם ליהוה ורעו
חטאתכם אשר תמצא אתכם: בנו לכם ערים לטפכם וגדרת

לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים
 29 ומן הצאן: ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה:
 ל וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן
 הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללוים
 31 שמרי משמרת משכן יהוה: ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה
 32 יהוה את משה: ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם הצבא
 33 צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: ובקר שנים
 34 ושבעים אלף: וחמרים אחד וששים אלף: ונפש אדם מן הנשים
 36 אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלושים אלף: ותהי
 המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלושים
 37 אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: ויהי המכס ליהוה מן הצאן
 38 שש מאות חמש ושבעים: והבקר ששה ושלושים אלף ומכסם
 39 ליהוה שנים ושבעים: וחמרים שלושים אלף וחמש מאות ומכסם
 מ ליהוה אחד וששים: ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה
 41 שנים ושלושים נפש: ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר
 42 הכהן כאשר צוה יהוה את משה: וממחצית בני ישראל אשר
 43 חצה משה מן האנשים הצבאים: ותהי מחצת העדה מן הצאן
 44 שלש מאות אלף ושלושים אלף שבעת אלפים וחמש מאות: ובקר
 46 משה ששה ושלושים אלף: וחמרים שלושים אלף וחמש מאות: ונפש
 47 אדם ששה עשר אלף: ויקח משה ממחצת בני ישראל את
 האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים
 48 שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ויקרבו
 אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות:
 49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר
 נ בידנו ולא נפקד ממנו איש: ונקרב את קרבן יהוה איש אשר
 מצא כלי זהב אצערדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו
 51 לפני יהוה: ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי
 52 מעשה: ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר
 אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי
 53 54 המאות: אנשי הצבא בזזו איש לו: ויקח משה ואלעזר הכהן
 את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד
 זכרון לבני ישראל לפני יהוה: פ

- במדין: אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו⁴
 לצבא: וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי⁵
 צבא: וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס⁶
 בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו:
 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר:⁷
 ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקס ואת צור⁸
 ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו
 בחרב: וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל⁹
 בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזו: ואת כל עריהם¹⁰
 במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש: ויקחו את כל השלל¹¹
 ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: ויבאו אל משה ואל אלעזר¹²
 הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל
 אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו: ס
 ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ¹³
 למחנה: ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות¹⁴
 הבאים מצבא המלחמה: ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: טו
 הן הנדה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהודה על¹⁶
 דבר פעור ותחי המגפה בעדת יהוה: ועתה הרגו כל זכר בטף¹⁷
 וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: וכל הטף בנשים אשר¹⁸
 לא ידעו משכב זכר החיו לכם: ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת¹⁹
 ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום
 השביעי אתם ושביכם: וכל בנדר וכל כלי עור וכל מעשה עזים כ²⁰
 וכל כלי עץ תתחטאו: ס ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי²¹
 הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את²²
 משה: אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את²³
 הברדל ואת העפרת: כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש²⁴
 וטהר אך במי נדרה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו
 במים: וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל²⁵
 המחנה: ס ויאמר יהוה אל משה לאמר: שא את ראש כה²⁶
 מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות
 העדה: וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא²⁷
 ובין כל העדה: והרמת מכם ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים²⁸

במדרב

פינחס כט

- מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס
 12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם
 כל מלאכת עבודה לא תעשו וחגתם חג ליהודה שבעת ימים:
 13 והקרבתם עלה אשר ריח ניחח ליהודה פרים בני בקר שלשה
 עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו:
 14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה
 עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילם: ועשרון עשרון טו
 לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: ושעיר עזים אחד חטאת 16
 מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס וביום השני פרים 17
 בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם 18
 כמשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה 19
 ונסכיהם: ס וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כ 20
 כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים 21
 לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד 22
 עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ס וביום הרביעי פרים 23
 עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים:
 מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: 24
 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: כה 25
 ס וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני 26
 שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם 27
 ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת 28
 התמיד ומנחתה ונסכה: ס וביום השישי פרים שמנה 29
 אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ל 30
 ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת 31
 אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס וביום 32
 השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם 33
 כמשפטם: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה 34
 ונסכה: ס ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת לה 35
 עבודה לא תעשו: והקרבתם עלה אשר ריח ניחח ליהודה פר 36
 אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: מנחתם ונסכיהם 37

16 על עלת התמיד יעשה ונסכו: ס ובחדש הראשון בארבעת
 17 עשר יום לחדש פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג
 18 שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת
 19 עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר
 שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם:
 כ ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל
 21 תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים:
 22 ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת
 23 התמיד תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם
 כה אשר ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו: וביום
 השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:
 26 ס וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
 בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:
 27 והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד
 28 שבעה כבשים בני שנה: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
 29 עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: עשרון עשרון
 ל לכבש האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד לכפר עליכם:
 31 מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם:

פ

א ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
 2 עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה לריח
 ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
 3 תמימים: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
 4 עשרנים לאיל: ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים:
 5 ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד עלת החדש
 6 ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח
 7 אשר ליהוה: ס ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא
 קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו:
 8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד
 9 כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה
 10 בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד: עשרון
 11 עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד חטאת

B b 2

כט
 CAP.
 XXIX.

מדבר צן: ס וידבר משה אל יהוה לאמר: יפקד יהוה טו¹⁶
אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדרה: אשר יצא לפניהם¹⁷
ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת
יהוה כצאן אשר אין להם רעה: ויאמר יהוה אל משה קח לך¹⁸
את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו:
והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתו אתו¹⁹
לעניניהם: ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל: כ
ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה²¹
על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה:
ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני²²
אלעזר הכהן ולפני כל העדה: ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר²³
דבר יהוה ביד משה:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם א²
את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו:
ואמרת להם זר האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה³
תמימם שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר⁴
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת ה⁵
למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין: עלת תמיד העשירה⁶
בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: ונסכו רביעת ההין לכבש⁷
האחר בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני תעשה⁸
בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה:

פ

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת⁹
מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד י¹⁰
ונסכה:

פ

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל¹¹
אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם: ושלשה עשרנים סלת¹²
מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן לאיל האחד: ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן¹³
לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: ונסכיהם חצי ההין¹⁴
יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת
חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה טו

כח

C A P.
XXVIII.

משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי
 משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם: ושם אשת עמרם יוכבד
 בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן
 ואת משה ואת מרים אחתם: ויולד לאהרן את נדב ואת
 אביהוא את אלעזר ואת איתמר: וימת נדב ואביהוא בהקריבם
 אש זרה לפני יהוה: ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר
 מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן
 להם נחלה בתוך בני ישראל: אלה פקודי משה ואלעזר הכהן
 אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו: ובאלה
 לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני
 ישראל במדבר סיני: כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא
 נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ס

כז

CAP.
XXVII.

א ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה
 למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה
 ומלכה ותרצה: ותעמרנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני
 הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר: אבינו מת במדבר
 והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי
 בחטאו מת ובנים לא היו לו: למה יגרע שם אבינו מתוך
 משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחוזה בתוך אחי אבינו: ויקרב
 משה את משפטן לפני יהוה: פ

67 ויאמר יהוה אל משה לאמר: כן בנות צלפחד דברת נתן תתן
 להם אחוזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן
 להן: ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו
 והעברתם את נחלתו לבתו: ואם אין לו בת ונתתם את
 נחלתו לאחיו: ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי
 אביו: ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב
 אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט
 כאשר צוה יהוה את משה: פ

12 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים חזה וראה את הארץ
 אשר נתתי לבני ישראל: וראיתך אתה ונאספת אל עמך גם
 אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: כאשר מריתם פי במדבר צן
 במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש

B b

משפחת הנלעדי: אלה בני נלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק ל
 משפחת החלקי: ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת
 השכמי: ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי: 31
 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות
 צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: אלה משפחת מנשה
 ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות: 32
 אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת
 הבכרי לתחן משפחת התחני: ואלה בני שותלח לערן משפחת
 הערני: אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף
 וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: 33
 למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי
 לאחירם משפחת האחירמי: לשפופם משפחת השופמי לחופם
 משפחת החופמי: ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי מ
 לנעמן משפחת הנעמי: אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם
 חמשה וארבעים אלף ושש מאות: 34
 למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם:
 בל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה ושלשים אלף וארבע מאות: 35
 ס בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנר לישוי
 משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי: לבני בריעה לחבר מה
 משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: ושם בת אשר
 שרח: אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף
 וארבע מאות: 36
 ס בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת
 היחצאלי לגוני משפחת הגוני: ליצר משפחת היצרי לשלם
 משפחת השלמי: אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם
 חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: אלה פקודי בני ישראל
 שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים: 37
 וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר
 שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו
 יתן נחלתו: אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם נח
 ינחלו: על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: 38
 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת
 משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: אלה משפחת לוי

כו
CAP. XXVI.

- א ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: שאו
את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית
אבתם כל יצא צבא בישראל: וידבר משה ואלעזר הכהן אתם
בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: מבן עשרים שנה ומעלה
כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים:
ה ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת
הפלאי: לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי: אלה
משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות
ושלשים: ובני פלוא אליאב: ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם
הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן
קריאי ק' בעדת קרח בהצתם על יהוה: ותפתח הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים
איש ויהיו לגם: ובני קרח לא מתו: ס בני שמעון
למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין
משפחת היכיני: לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי:
אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים: ס
טו בני נד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי
לשוני משפחת השוני: לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי:
לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: אלה משפחת
17 18 בני נד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ס בני
כ יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: ויהיו בני יהודה
למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח
משפחת הזרחי: ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרוני לחמול
משפחת החמולי: אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים
22 אלף וחמש מאות: ס בני יששכר למשפחתם תולע
משפחת התולעי לפוח משפחת הפוני: לישוב משפחת הישבי
כה לשמרן משפחת השמרני: אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה
26 וששים אלף ושלש מאות: ס בני זבולן למשפחתם
לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת
27 היחלאלי: אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש
28 29 מאות: ס בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: בני
מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד

בלק כר כה

במדבר

והאביר שריד מעיר: וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית כ
גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא את הקיני וישא משלו 21
ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אם יהיה לבער קין 22
עד מה אשור תשבך: וישא משלו ויאמר אוי מי יהיה משמו 23
אל: וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד: 24
ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו: פ כה
וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב: ותקראן א 2
לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: ויצמד ישראל 3
לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל: ויאמר יהוה אל משה קח 4
את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון
אף יהוה מישראל: ויאמר משה אל שפטי ישראל הרנו איש ה
אנשיו הנצמדים לבעל פעור: והנה איש מבני ישראל בא ויקרב 6
אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל
והמה בכים פתח אהל מועד: וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן 7
הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: ויבא אחר איש ישראל 8
אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל
קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: ויהיו המתים במגפה 9
ארבעה ועשרים אלף:

כה

CAP. XXV.

פ פ פ מא 41

וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן י 11
השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא
כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את בריתי 12
שלום: והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר 13
קנא לאלהיו וכפר על בני ישראל: ושם איש ישראל המכה 14
אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעני:
ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב טו
במדין הוא: פ
וידבר יהוה אל משה לאמר: צרור את המדינים והכיתם אותם: 16 17
כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל 18
דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר
פעור: ויהי אחרי המגפה 19 פ

- 24 יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: הן עם כלביא יקום וכארי
כה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: ויאמר בלק
אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברכ לא תברכנו: ויען בלעם
26 ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה
אתו אעשה: ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום
28 אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק את
29 בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן: ויאמר בלעם אל
בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים
ל ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל
א במזבח: וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא
הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו: וישא
בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח
אלהים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר
4 שתם העין: נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל
ה ונלוי עינים: מה טבו אהליך יעקב משכנתך ישראל: כנחלים
7 נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים: יול
מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאנג מלכו ותנשא מלכתו:
8 אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם
9 יגרים וחציו ימחץ: כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך
י ברוך וארריך ארור: ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו
ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברוך זה
11 שלש פעמים: ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבר אכבדך
12 והנה מנעך יהוה מכבוד: ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל
13 מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא
ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או
14 רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר: ועתה הנני הולך לעמי
טו לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא
16 משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: נאם
שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל ונלוי עינים:
17 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט
18 מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שרת: והיה אדום
19 ירשה והיה ירשדה שעיר איביו וישראל עשת חיל: וירד מיעקב

לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבוד : ויאמר
 בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה
 הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר : וילך בלעם עם בלק
 ויבאו קרית חצות : ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים מ
 אשר אתו : ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל
 וירא משם קצה העם : ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה א
 שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים : ויעש
 בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח : ויאמר
 בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהודה לקראתי
 ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי : ויקר אלהים אל בלעם
 ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח :
 וישם יהודה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר : ה
 וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב : וישא משלו
 ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי
 יעקב ולכה זעמה ישראל : מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא
 זעם יהודה : כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם
 לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב : מי מנה עפר יעקב ומספר את
 רבע ישראל תמת גפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו : ויאמר
 בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת
 בך : ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהודה בפי אתו אשמר
 לדבר : ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו
 משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם : ויקחהו
 שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל
 במזבח : ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה
 כה : ויקר יהודה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק
 וכה תדבר : ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו
 ויאמר לו בלק מה דבר יהודה : וישא משלו ויאמר קום בלק
 ושמע האזינה עדי בנו צפר : לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם
 ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה : הנה בך לקחתי כ
 וברך ולא אשיבנה : לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל
 בישראל יהודה אלהיו עמו ותרועת מלך בו : אל מוציאם ממצרים
 בתועפת ראם לו : כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת

17 אלי: כי כבד אכבודך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכר
 18 נא קבה לי את העם הזה: ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק
 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי
 19 יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: ועתה שבו נא בזה גם
 כ אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי: ויבא אלהים אל
 בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם
 21 ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה: ויקם בלעם
 22 בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב: ויחר אף אלהים
 כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על
 23 אתנו ושני נערי עמו: ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך
 וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויד בלעם
 24 את האתון להטתה הדרך: ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים
 כה גדר מזה וגדר מזה: ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל
 26 הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה: ויוסף
 מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנשות ימין
 27 ושמאור: ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם
 28 ויחר אף בלעם ויד את האתון במקל: ויפתח יהוה את פי
 האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים:
 29 ויאמר בלעם לאתון כי התעללתי בי לו יש חרב בידי כי עתה
 ל הרגתיך: ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת
 עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר
 31 לא: ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך
 32 וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: ויאמר אליו מלאך יהוה
 על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן
 33 כי ירט הדרך לנגדי: ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים
 אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכרה הרגתי ואותה החייתי:
 34 ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב
 לח לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי: ויאמר מלאך
 יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר
 36 אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק: וישמע בלק כי בא
 בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על נבול ארנן אשר
 37 בקצה הנבול: ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך

במדבר

בלק כא כב

- 29 מואב בעלי במורת ארנן: אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן
בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון: ונירם אבד חשבון ל
31 עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא: וישב ישראל בארץ
32 ויירש ק' האמרי: וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את
33 האמרי אשר שם: ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
34 לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה אל משה
אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון:
ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד לה
ויירשו את ארצו: ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר א
לירדן ירחו: כב
CAP. XXII.
- ס ס ס ס ס
- 40 מ
- 3 2 וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר
מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל:
ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו
4 כלחך השור את ירק השרדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת
ההוא: וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על ה
הנחר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה
כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארחה לי
6 את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן
הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: וילכו
7 זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו
דברי בלק: ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר
8 כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ויבא אלהים
9 אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל
י האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי: הנה העם היצא
ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל
12 להלחם בו וגרשתיו: ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם
לא תאר את העם כי ברוך הוא: ויקם בלעם בבקר ויאמר
13 אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם:
ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו:
14 ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ויבאו אל
16 בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך

4 ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש
 ה העם בדרך: וידבר העם באלהים ובמשה למה העליטנו ממצרים
 למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל:
 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת
 7 עם רב מישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
 ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה
 8 בעד העם: ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על
 9 נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי: ויעש משה נחש נחשת
 וישמחו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש
 11 הנחשת וחי: ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו
 12 בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש: משם
 13 נסעו ויחנו בנחל זרד: משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר
 במדבר היצא מנבל האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין
 14 האמרי: על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת
 15 הנחלים ארנון: ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול
 16 מואב: ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף
 17 את העם ואתנה לחם מים: ס אז ישיר ישראל את
 18 השירה הזאת עלי באר ענו לה: באר חפרוה שרים כרוה
 19 נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה: וממתנה נחליאל
 כ ומנחליאל במות: ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה
 ונשקפה על פני הישימן:
 פ
 21 וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר: אעברה
 בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך
 23 נלך עד אשר נעבר גבולך: ולא נתן סיחן את ישראל עבר
 בגבולו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה
 24 ויבא יהצה וילחם בישראל: ויכתו ישראל לפי חרב ויירש את
 כח ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: ויקח
 ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי
 26 בחשבון ובכל בנתיה: כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא
 והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד
 27 ארנון: על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר
 28 סיחון: כי אש יצאה מחשבון לחברה מקרית סיחון אכלה ער

הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע
 הזה נוציא לכם מים: וירם משה את ידו ויך את הסלע במטתו
 פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: ויאמר
 יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני
 בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי
 להם: המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש
 בם: וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה
 אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו:
 וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים
 ולאבותינו: ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו
 ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה נבולך: נעברה נא בארצך
 לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא
 נטח ימין ושמאול עד אשר נעבר גבלך: ויאמר אליו אדום לא
 תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך: ויאמרו אליו בני ישראל
 במסלה נעלה ואם מימך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין
 דבר ברגלי אעברה: ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כ
 כבד וביד חזקה: וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויט
 ישראל מעליו:
 ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר החר: ויאמר יהוה
 אל משה ואל אהרן בהר החר על גבול ארץ אדום לאמר: יאסף
 אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על
 אשר מריתם את פי למי מריבה: קח את אהרן ואת אלעזר בנו כה
 נהעל אתם הר החר: והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם
 שם אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: ויעש משה כאשר צוה
 יהוה ויעלו אל הר החר לעיני כל העדה: ויפשט משה את
 אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם
 בראש החר וירד משה ואלעזר מן החר: ויראו כל העדה כי
 נוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל:
 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך א
 האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: וידר ישראל נדר ליהוה
 ויאמר אם נתן נתן את העם הזה ביד וחרמתי את עריהם:
 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת
 עריהם ויקרא שם המקום חרמה:
 פ

11 והיחת לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנגע במת
 12 לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום
 השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום
 13 השביעי לא יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא
 יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי
 14 מִי נִדָּה לֹא זָרַק עָלָיו טֹמֵא יִהְיֶה עוֹד טֹמְאוֹ בּוֹ: זאת התורה
 אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא
 15 שבעת ימים: וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא
 16 הוא: וכל אשר יגע על פני השדרה בחלל חרב או במת או
 17 בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר
 18 שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: ולקח אֶזוֹב וטבל
 במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות
 אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר:
 19 והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי ונטאו ביום
 כ השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא
 ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש
 21 יהוה טמא מִי נִדָּה לֹא זָרַק עָלָיו טֹמֵא הוּא: וחיתה להם לחקת
 עולם ומוזה מִי הנדָּה יכבס בגדיו והנגע במִי הנדָּה יטמא עד
 22 הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא
 עד הערב:

פ

א ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם
 2 בקדש וחמת שם מרים ותקבר שם: ולא היה מים לעדה ויקהל
 3 על משה ועל אהרן: וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו
 4 גוענו בגוע אחינו לפני יהוה: ולמה הבאתם את קהל יהוה אל
 ה המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו ממצרים
 להביא אתנו אל המקום הרע הזה לֹא מָקוֹם זֶרַע וְתֹאנָה וְגִפֹן
 6 ורמון ומים אין לשתות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח
 אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: פ
 7 8 וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את המטה והקהל את העדה
 אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת
 9 לחם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם: ויקח משה
 י את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: ויקהל משה ואהרן את

CAP. XX.

במדבר

קרח יח יט

- 23 חטא למות: ועבר הלוי הוא את עברת אהל מועד והם ישאו
עונם חקת עולם לדורתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה:
24 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים
לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה:
פ
26 וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם
כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם
27 בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: ונחשב
28 לכם תרומתכם כדגן מן הנרץ וכמלאה מן היקב: כן תרימו גם
אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל
29 ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן: מכל מתנותיכם
תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו:
ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת
ל
גדן וכתבואת יקב: ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם כי
31 שבר הוא לכם חלק עבודתכם באהל מועד: ולא תשאו עליו
32 חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו
ולא תמותו:

פ פ פ לט 39

- יט
CAP. XIX.
2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר א
צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרד אדמה
תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ונתתם
3 אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה
לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזהר אל נכח פני
4 אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את ערה ה
ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישראל: ולקח הכהן עץ ארז
6 ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו
7 הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד
8 הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא
9 עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה
במקום טהור והיתה לערת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת
הוא: וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב:

3 ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת : ושמרו משמרתך ומשמרת
 כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו
 4 גם הם גם אתם : ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד
 ה לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם : ושמרתם את משמרת
 הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל :
 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה
 7 נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד : ואתה ובניך אתך
 תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם
 עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת : פ
 8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי
 לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם :
 9 זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם
 ולכל חטאתם ולכל אשמים אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא
 י ולבניך : בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה
 11 לך : וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים
 ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו :
 12 כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה
 13 לך נתתים : בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה
 14 כל טהור בביתך יאכלנו : כל חרם בישראל לך יהיה : כל פטר
 רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך
 פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה :
 16 ופרויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש
 17 עשרים גרה הוא : אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז
 לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם
 18 תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה : ובשרם יהיה לך כחזה התנופה
 19 וכשוק הימין לך יהיה : כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני
 ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם ברית
 כ מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך : ויאמר יהוה אל
 אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך
 21 ונחלתך בתוך בני ישראל : ס ולבני לוי הנה נתתי כל
 מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת
 22 אהל מועד : ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת

- אהרן ויפנו אל אהל מועד והנדה כסהו הענן וירא כבוד יהוה:
 8 ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד: ס וידבר יהוה
 9 אל משה לאמר: הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע
 11 ויפלו על פניהם: ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן
 עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר
 12 עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ויקח אהרן כאשר
 דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את
 13 הקטרת וכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר
 14 המגפה: ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות
 15 מלבד המתים על דבר קרח: וישב אהרן אל משה אל פתח
 16 אהל מועד והמגפה נעצרה: פ
 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וקח מאתם
 מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר
 18 מטות איש את שמו תכתב על מטהו: ואת שם אהרן תכתב
 19 על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: והנחתם באהל
 מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמרה: והיה האיש אשר כ
 21 אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר
 הם מלינם עליכם: וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל
 22 נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים
 עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: וינח משה את המטות
 23 לפני יהוה באהל העדות: והיה ממחרת ויבא משה אל אהל
 העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ויגמל
 24 שקדים: ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני
 ישראל ויראו ויקחו איש מטהו: פ
 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת כה
 26 לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: ויעש משה
 כאשר צוה יהוה אתו כן עשה: פ
 27 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו:
 28 כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע: * ס
 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו א
 את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: וגם
 2 את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך

כ מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה: ס וידבר יהוה
 21 אל משה ואל אהרן לאמר: חבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה
 22 אתם כרגע: ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל
 23 בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: ס וידבר
 24 יהוה אל משה לאמר: דבר אל העדה לאמר העלו מסביב
 כה למשכן קרח דתן ואבירים: ויקם משה וילך אל דתן ואבירים
 26 וילכו אחריו זקני ישראל: וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל
 אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו
 27 בכל חטאתם: ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירים מסביב ודתן
 28 ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר
 משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים
 29 האלה כי לא מלבי: אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת
 ל כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: ואם בריאה יברא יהוה
 ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו
 31 חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: ויהי
 ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר
 32 תחתיהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם
 33 ואת כל האדם אשר לקדח ואת כל הרכוש: וירדו הם וכל
 אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל:
 34 וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו
 לה הארץ: ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים
 א איש מקריבי הקטרת: ס וידבר יהוה אל משה לאמר:
 2 אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחלת מבין השרפה
 3 ואת האש זרה חלאה כי קדשו: ואת מחתות החטאים האלה
 בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני
 4 יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ויקח אלעזר הכהן את
 מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח:
 ה זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מורע
 אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו
 כאשר דבר יהוה ביד משה לו: פ
 6 וילכו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר
 7 אתם המתם את עם יהוה: ויהי בתקחל העדה על משה ועל

ין
 CAP. XVII.

מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי מ
והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מ
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

פ פ פ פ לח 38

וַיִּקַּח קֶרַח בֶּן יִצְחָר בֶּן קֵהַת בֶּן לֵוִי וּדָתָן וָאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן א
בֶּן פִּלְתִּי בְּנֵי רְאוּבֵן: וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל 2
חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם נָשִׂאִי עֵדָה קִרְאִי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי שֵׁם: וַיִּקְהֲלוּ עַל 3
מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם רַב לָכֵם כִּי כָל הָעֵדָה כֻּלָּם קֹדְשִׁים
וּבְתוֹכָם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קֹהֶל יְהוָה: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל 4
עַל פָּנָיו: וַיְדַבֵּר אֶל קֶרַח וְאֶל כָּל עֵדָתוֹ לֵאמֹר בִּקֶּר וַיֵּדַע יְהוָה ה 5
אֵת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת הַקְדוֹשׁ וְהַקְרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יִקְרִיב
אֵלָיו: זֹאת עֲשׂוּ קַחוּ לָכֵם מַחְתּוֹת קֶרַח וְכָל עֵדָתוֹ: וְתָנוּ בָהֶן 6
אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן קִטְרֶת לִפְנֵי יְהוָה מִחַר וְהִידָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה הוּא הַקְדוֹשׁ רַב לָכֵם בְּנֵי לֵוִי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קֶרַח שִׁמְעוּ 8
נָא בְנֵי לֵוִי: חֲמֵשׁ מִכֶּם בִּי הַבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֵדָת 9
יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֵת עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד
לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם: וַיִּקְרַב אֶתְךָ וְאֵת כָּל אַחֶיךָ בְּנֵי לֵוִי אֶתְךָ 11
וּבִקְשַׁתֶּם גַּם כֹּהֲנָה: לָכֵן אֶתְּךָ וְכָל עֵדָתְךָ הַנֹּעְדִים עַל יְהוָה 12
וְאַחֲרָיִם מִה הוּא כִּי תִלְוֶנוּ עֲלֵיו: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן 13
וְלֵאבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלָה: חֲמֵשׁ כִּי הֶעֱלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ 14
זֹבָת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ לְחֵמִיתָנוּ בְּמִדְבָּר כִּי תִשְׁתַּרְרַר עֲלֵינוּ גַם הַשְׁתַּרְרָה:
אֲפָּי לֹא אֵל אֶרֶץ זֹבָת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ הִבִּיאָתָנוּ וְתָתֵן לָנוּ נַחֲלַת שְׂרָה 15
וּכְרָם הָעֵינִי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנָּקֵר לָנוּ נַעֲלָה: וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד 16
וַיֹּאמֶר אֶל יְהוָה אֵל תִּפֹּן אֶל מִנְחָתָם לֹא חֲמוּר אַחֵר מֵהֶם נִשְׁאָתִי
וְלֹא הִרְעֵתִי אֶת אַחֵר מֵהֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קֶרַח אֶתְךָ וְכָל 17
עֵדָתְךָ הֵיוּ לִפְנֵי יְהוָה אֶתְךָ וְהֵם וְאַחֲרָיִם מִחַר: וְקַחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ 18
וְנָתַתֶּם עֲלֵיהֶם קִטְרֶת וְהַקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מַחְתָּתוֹ חֲמִשִּׁים
וּמֵאֲתָיִם מַחְתָּת וְאַחֲרָיִם אִישׁ מַחְתָּתוֹ: וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ 19
וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עֲלֵיהֶם קִטְרֶת וַיַּעֲמֵדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וּמֹשֶׁה וְאַחֲרָיו: וַיִּקְהֲלוּ עֲלֵיהֶם קֶרַח אֵת כָּל הָעֵדָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל

יו
CAP. XVI.

תלינו ק

- 16 ככם כגר יהיה לפני יהוה : תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם
ולגר הגר אתכם : פ
- 17 18 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
19 בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה : והיה באכלכם
כ מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה : ראשית ערסתכם חלה
21 תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה : מראשית ערסתיכם
22 תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם : ס וכי תשגו ולא תעשו
23 את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה : את כל אשר
צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה
24 לדרתיכם : והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל
העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו
כה כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת : וכפר הכהן על כל עדת בני
ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה
ליהיה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם : ונסלח לכל עדת בני
26 ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה : ס ואם
נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת :
28 וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר
29 עליו ונסלח לו : האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה
ל אחת יהיה לכם לעשה בשגגה : והנפש אשר תעשה ביד רמה
מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא
31 מקרב עמה : כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת
הנפש ההוא עונה בה : פ
- 32 והיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת :
33 ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל
34 כל העדה : ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו :
ל ס ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו
36 באבנים כל העדה מחוץ למחנה : ויצאו אתו כל העדה אל
מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את
משה : פ
- 37 38 ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף
39 פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל

לשנה תשאנו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנאותי:
 אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת לה
 הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו: והאנשים אשר שלח³⁶
 וילינו ק' משה לתור את הארץ וישבו וילוו עליו את כל העדה להוציא
 דבה על הארץ: וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה³⁷
 לפני יהוה: ויהושע בן נון וכלב בן יפנה היו מן האנשים ההם³⁸
 ההלכים לתור את הארץ: וידבר משה את הדברים האלה אל³⁹
 כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: וישכמו בבקר ויעלו אל מ⁴⁰
 ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה בי
 חטאנו: ויאמר משה למה זרה אתם עברים את פי יהוה והוא⁴¹
 לא תצליח: אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני⁴²
 איביכם: כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על⁴³
 כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: ויעפלו לעלות⁴⁴
 אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה:
 וירד העמלקי והכנעני הישב בחר ההוא ויכוס ויכתום עד החרמה: מה

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם א²
 כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: ועשיתם אשה³
 ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות
 ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן: והקריב המקריב קרבנו⁴
 ליהוה מנחה סלת עשרון בלול ברבעית ההין שמן: ויין לנסך⁵
 רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד: או לאיל⁶
 תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין: ויין⁷
 לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה: וכי תעשה בן בקר⁸
 עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה: והקריב על בן הבקר⁹
 מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין: ויין תקריב¹⁰
 לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה: ככה יעשה לשור האחד¹¹
 או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים: כמספר אשר תעשו¹²
 ככה תעשו לאחד כמספרם: כל האזרח יעשה ככה את אלה¹³
 להקריב אשר ריח ניחח ליהוה: וכי יגור אתכם גר או אשר¹⁴
 בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן
 יעשה: הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם טו

11 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא
 12 יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבם: אכנו בדבר ואורשנו
 13 ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: ויאמר משה אל יהוה
 14 ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבם: ואמרו
 אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר
 עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמד ענן אתה
 הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: והמתה את העם הזה
 16 כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: מבלתי
 יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם
 17 וישחטם במדבר: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:
 18 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקד פקד
 19 עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: סלח נא לעון העם
 הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה:
 21 כ ויאמר יהוה סלחתי כדברך: ואולם חי אני וימלא בבוד יהוה
 22 את כל הארץ: כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי
 אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא
 23 שמעו בקולי: אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל
 24 מנאצי לא יראוה: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו
 וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה:
 כה והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך
 ים סוף:
 פ
 26 27 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: עד מתי לעדה הרעה
 הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה
 28 מלינים עלי שמעתי: אמר אלהים חי אני נאם יהוה אם לא
 29 כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: במדבר הזה יפלו פגריכם
 וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם
 ל עלי: אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן
 31 אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: וטפכם אשר
 אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם
 32 33 בה: ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: ובניכם יהיו רעים
 במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר:
 34 במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום

21 וְשֵׁם אֶחָיִם שְׁשִׁי וְתַלְמִי יִלְדֵי הָעֵנֶק וַחֲבֵרוֹן שִׁבְעַת שָׁנִים נִבְנְתָה
 22 לְפָנַי צִעֲנֵן מִצְרִים: וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֲשַׁכְלָל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה
 23 וְאֲשַׁכְלָל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשְׁאַחוּ בְמוֹט בִּשְׁנָיִם וּמִן הַרְמְנִים וּמִן
 24 הַתְּאֵנִים: לַמָּקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֲשַׁכְלָל עַל אֲדוֹת הָאֲשַׁכְלָל
 25 אֲשֶׁר כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֵּשְׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ אַרְבַּעִים כָּה
 26 יוֹם: וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וְאֶל כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 27 אֶל מִדְבַּר פָּאָרָן קִדְשָׁה וַיֵּשְׁבוּ אִתָּם דָּבַר וְאֵת כָּל הָעֵדָה וַיִּרְאוּ
 28 אֶת פְּרִי הָאָרֶץ: וַיִּסְפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ בְּאָנּוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ
 29 וְגַם זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ הוּא זֶה פְּרִיהָ: אָפֶס כִּי עַז הָעָם הָיָה
 30 בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלָת מְאֹד וְגַם יִלְדֵי הָעֵנֶק רָאִינוּ שָׁם:
 31 עֲמֶלֶק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ חֲנָנִיב וְהַחֲתִי וְהַיְבוֹסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וּהַכְּנַעֲנִי
 32 יוֹשֵׁב עַל הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: וַיִּהְיֶה כָלֵב אֶת הָעָם אֶל מֹשֶׁה
 33 וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלֶה וַיִּרְשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי יָכוֹל נוֹכַח לָהּ: וְהָאֲנָשִׁים
 34 אֲשֶׁר עִלּוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח לַעֲלוֹת אֶל הָעָם כִּי חֹזֶק הוּא
 35 מִמֶּנּוּ: וַיֵּצִיאוּ דַבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 36 הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הוּא וְכָל
 37 הָעָם אֲשֶׁר רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אָנָּשִׁי מְדוּרִים: וְשָׁם רָאִינוּ אֶת הַנְּפִלִים
 38 בְּנֵי עֵנֶק מִן הַנְּפִלִים וְנָהִי בְעֵינֵינוּ כַּחֲנָבִים וְכֵן חִיֵּינוּ בְּעֵינֵיהֶם:
 39 וְתִשָּׂא כָל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעָם בְּלִילָה הַהוּא: א
 40 וַיֵּלְנוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים כָּל הָעֵדָה
 41 לוֹ מִתְּנוּ בָּאָרֶץ מִצְרִים אוֹ בְּמִדְבַּר הַזֶּה לוֹ מִתְּנוּ: וְלִמָּה יִהְיֶה
 42 מִבֵּית אֲתָנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת לִנְפֹל בְּחָרֶב נִשְׁנוּ וּטְפָנוּ יִהְיוּ לְבָז
 43 הַלּוֹא טוֹב לָנוּ שׁוֹב מִצְרִימָה: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו נָתַנָּה רֹאשׁ
 44 וְנָשׁוּבָה מִצְרִימָה: וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פְּנֵיהֶם לְפָנַי כָּל קָהֵל הָ
 45 עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִישַׁע בֶּן נּוּן וְכָלֵב בֶּן יִפְנֶה מִן הַתְּרִים אֶת
 46 הָאָרֶץ קִרְעוּ בְּגָדֵיהֶם: וַיֹּאמְרוּ אֶל כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 47 הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד: אִם
 48 חָפֵץ בְּנֵי יִהוּדָה וְהַבִּיָּא אֲתָנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אָרֶץ
 49 אֲשֶׁר הוּא זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ: אֲךָ בִּיהוָה אֵל תִּמְרְדוּ וְאַתֶּם אֵל
 50 תִּירְאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנוּ הֵם סֵר צֶלֶם מַעֲלִיָּהֶם וַיַּהוּה אֲתָנוּ
 51 אֶל תִּירָאִם: וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעֵדָה לִרְגוּם אֹתָם בְּאֲבָנִים וַיִּכְבֹּד יְהוָה
 52 נִרְאָה בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ

יד

CAP. XIV.

8 בכל ביתי נאמן הוא : פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת
 9 וחמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה : ויחר
 10 אף יהוה בס וילך : והענין סר מעל האהל והנה מרים מצרעת
 11 כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת : ויאמר אהרן אל משה
 12 כי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו :
 13 אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו :
 14 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה : פ
 15 ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת
 16 ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף : ותסגר
 מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים :
 ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן :

פ פ פ פ לז 37

יג
CAP. XIII.

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר : שלח לך אנשים ויתרו את ארץ
 כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו
 3 תשלחו כל נשיא בהם : וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי
 4 יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה : ואלה שמותם למטה
 5 6 ראובן שמוע בן זכור : למטה שמעון שפט בן חורי : למטה
 7 8 יהודה כלב בן יפנה : למטה יששכר יגאל בן יוסף : למטה
 9 י אפרים הושע בן נון : למטה בנימין פלטי בן רפוא : למטה זבולן
 10 11 גדיאל בן סודי : למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי : למטה
 12 13 דן עמיאל בן גמלי : למטה אשר סתור בן מיכאל : למטה נפתלי
 14 15 נחבי בן ופסי : למטה נד נאואל בן מכי : אלה שמות האנשים
 16 אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון
 17 יהושע : וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם
 18 עלו זה בנגב ועליתם את החר : וראיתם את הארץ מה הוא
 ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב :
 19 ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים
 20 כ אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים : ומה הארץ
 השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם
 21 מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים : ויעלו ויתרו את הארץ
 22 ממדבר צן עד רחב לבא חמת : ויעלו בנגב ויבא עד חברון

יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים :
 ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבם ואתה
 אמרת בשר אתן להם ואכלו חדרש ימים : הצאן ובקר ישחט להם
 וזמצא להם אם את כל דגני הים יאסף להם וזמצא להם : פ
 ויאמר יהוה אל משה היר יהוה תקצה עתה תראה היקרך דברי
 אם לא : ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף
 שבעים איש מוקני העם ויעמד אתם סביבת האהל : וירד יהוה כה
 בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש
 הזקנים ויהי כנות עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו : וישארו שני
 אנשים במחנה שם האחר אלדד ושם השני מידר ותנח עליהם
 הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה : וירץ
 הנער ויגר למשה ויאמר אלדד ומידר מתנבאים במחנה : ויען
 יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כללם :
 ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי
 יתן יהוה את רוחו עליהם : ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני
 ישראל : ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלמים מן הים וישש על
 המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים
 על פני הארץ : ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום
 המחרת ויאספו את השלום הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו
 להם שטוח סביבות המחנה : הבשר עודנו בין שניהם טרם
 יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד :
 ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את
 העם המתאווים : מקברות התאוה נסעו העם הצרות והיו לה
 בתצרות :

השליח ק

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח
 כי אשה כשית לקח : ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא
 גם בנו דבר וישמע יהוה : והאיש משה ענו מאד מכל האדם
 אשר על פני האדמה : פ ויאמר יהוה פתאם אל
 משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו
 שלשתם : וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
 ומרים ויצאו שניהם : ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם
 יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו : לא כן עבדי משה

יב
 C A P. XII.
 ענין ק

לה ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהודה ויפצו איביך
 36 וינסו משנאיך מפניך: ובנחה יאמר שובה יהודה רבבות אלפי
 ישראל: פ

א ויהי העם כמתאננים רע באזני יהודה וישמע יהודה ויחר אפו ותבער
 2 בם אש יהודה ותאכל בקצה המחנה: ויצעק העם אל משה
 3 ויתפלל משה אל יהודה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא
 4 תבערה כי בערה בם אש יהודה: והאספסוף אשר בקרב התאוה
 ה תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: זכרנו
 את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים
 6 ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: ועתה נפשנו יבשה
 7 אין כל בלתי אל המן עינינו: והמן כורע גר הוא ועינו כעין
 8 הבדלח: שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו
 9 בפרור ועשו אתו ענות והיה טעמו כטעם לשד השמן: וברדת
 י הטל על המחנה לילה ירד המן עליו: וישמע משה את העם
 בכרה למשפחתיו איש לפתח אהליו ויחר אף יהודה מאד ובעיני
 11 משה רע: ויאמר משה אל יהודה למה הרעת לעבדך ולמה לא
 12 מציתי חן בעיניך לשום את משה כל העם הזה עלי: האנכי
 הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו
 בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת
 13 לאבותי: מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר
 14 תנה לנו בשר ונאכלה: לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל
 טו העם הזה כי כבד ממני: ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג
 אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי: פ

16 ויאמר יהודה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר
 ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד
 17 והתיצבו שם עמך: וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח
 אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא
 18 אתה לברך: ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי
 בכיתם באזני יהודה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים
 19 ונתן יהודה לכם בשר ואכלתם: לא יום אחד תאכלון ולא יומים
 כ ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: עד חדש
 ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרה יען כי מאסתם את

7 המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם : ובהקהיל את
 8 הקהל תתקעו ולא תריעו : ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות
 9 והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם : וכי תבאו מלחמה בארצכם
 על הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרת ונזכרתם לפני יהוה
 אלהיכם ונושעתם מאיביכם : וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי
 חדשכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו
 לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם : פ
 11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל
 12 משכן העדות : ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן
 13 הענן במדבר פארן : ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה :
 14 ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון
 16 בן עמינדב : ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער : ועל
 17 צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלן : והורד המשכן ונסעו בני
 18 גרשון ובני מררי נשאי המשכן : ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
 19 ועל צבאו אליצור בן שריאור : ועל צבא מטה בני שמעון
 21 שלמיהל בן צורישדי : ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל : כ
 22 ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם : ונסע
 23 דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד :
 24 ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור : ועל צבא מטה
 בני בנימין אבירן בן גרעוני : ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל
 26 המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי : ועל צבא מטה
 27 בני אשר פנעיהל בן עכרון : ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע
 28 בן עינן : אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו : ס
 29 ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו
 אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך
 כי יהוה דבר טוב על ישראל : ויאמר אליו לא אלהך כי אם אל
 31 ארצי ואל מולדתי אלהך : ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן
 32 ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים : והיה כי תלך עמנו
 33 והיה הטוב ההוא אשר יטיב יהוה עמנו והטבנו לך : ויסעו
 מהר יהודה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם
 34 דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה : וענן יהוה עליהם יומם
 בנסעים מן המחנה :

7 ולפני אהרן ביום ההוא : ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו
טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה
8 במעדרו בתוך בני ישראל : ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה
יצוה יהוה לכם :

פ

9 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר איש
איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם
11 ועשה פסח ליהוה : בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
12 יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו : לא ישאירו ממנו עד בקר
13 ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו : והאיש אשר
הוא טחור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדרו חטאו ישא האיש
14 ההוא : וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח
וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ :
טו וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל
16 העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר : כן יהיה
17 תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה : ולפי העלות הענן מעל
האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן
18 שם יחנו בני ישראל : על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה
19 יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו : ובהאריך הענן
על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא
כ יסעו : ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה
21 יחנו ועל פי יהוה יסעו : ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר
22 ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו : או
ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו
23 בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו : על פי יהוה יחנו ועל פי
יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה :

פ

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר : עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה
3 תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות : ותקעו
4 בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד : ואם באחת
ה יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל : ותקעתם תרועה
6 ונסעו המחנות החנים קדמה : ותקעתם תרועה שנית ונסעו

Y

במדבר בהעלתך ח ט

11 ישראל את ידיהם על הלויים : והניף אהרן את הלויים תנופה
 12 לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה : והלויים
 יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת
 13 האחר עלה ליהוה לכפר על הלויים : והעמדת את הלויים לפני
 14 אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה : והבדלת את
 15 הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים : ואחרי כן יבאו הלויים
 16 לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה : כי
 נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם
 17 בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי : כי לי כל בכור בבני
 ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים
 18 הקדשתי אתם לי : ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל :
 19 ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד
 את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא
 יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש : ויעש משה כ
 ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה
 ללויים כן עשו להם בני ישראל : ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם
 21 וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם :
 22 ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן
 ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו להם :
 23 וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת אשר ללויים מבן
 24 חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד :
 25 ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד : ושרת כה
 26 את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה
 תעשה ללויים במשמרתם :

פ

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ א
 מצרים בחדש הראשון לאמר : ויעשו בני ישראל את הפסח
 2 במועדו : בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו
 3 במעדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו : וידבר משה אל
 4 בני ישראל לעשת הפסח : ויעשו את הפסח בראשון בארבעה
 5 עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה
 6 את משה כן עשו בני ישראל : ויהי אנשים אשר היו טמאים
 לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה

ט
CAP. IX.

קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 פ שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף
 81 אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
 82 83 כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אחירע בן עינן: פ

84 זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת
 כסף שתים עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה:
 פה שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף
 86 הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: כפות זהב שתים
 עשרה מלאות קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב
 87 הכפות עשרים ומאה: כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם
 שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים
 88 עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים
 אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת
 89 המזבח אחרי המשח אתו: ובבא משה אל אהל מועד לדבר
 אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון
 העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו:

פ פ פ לו 36

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמר את אליו
 בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות:
 3 ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה
 4 יהוה את משה: וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד
 פרחתה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה
 את המנרה: פ

6 ה וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הלויים מתוך בני ישראל
 7 וטהרת אתם: וכח תעשה להם לטהרם הוזה עליהם מי חטאת
 8 והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו: ולקחו
 פר בן בקר ומנחתו סלת כלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח
 9 לחטאת: והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את כל
 י עדת בני ישראל: והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני

ח
 CAP. VIII.

במדבר

נשא ז

- 53 52 אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אלישמע בן עמיהוד: פ
- 54 נה ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פרדצור: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
57 56 כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
59 58 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן גמליאל בן פרדצור: פ
- 61 ס ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן בן גרעני: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף
62 אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
63 כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
סה 64 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אבירן בן גרעני: פ
- 67 66 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף
68 אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
69 כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
71 ע השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: פ
- 73 72 ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
74 עה כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
77 76 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרן: פ
- 79 78 ביום שנים עשר יום נשיא לבני גפתלי אחירע בן עינן: קרבנו

כה 24 ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון : קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 26 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף
 27 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד
 28 29 כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אליאב בן חלון : פ
 ל 31 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור : קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 32 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף
 33 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד
 34 לה כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור : פ
 36 37 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי : קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה :
 38 39 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד
 מ 41 כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישדי : פ
 42 43 ביום השישי נשיא לבני נד אליסף בן דעואל : קרבנו קערת כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 44 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת
 מה עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 46 47 אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
 בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן אליסף בן דעואל : פ
 48 49 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד : קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 נ שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף
 51 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש

וישמרך: **ס** יאר יהוה פניו אליך ויחנך: **ס** ישיא כה 26
 יהוה פניו אליך וישם לך שלום: **ס** ושמו את שמי על 27
 בני ישראל ואני אברכם: **ס** ויהי ביום כלות משה להקים א
 את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח
 ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו נשיאי ישראל ראשי 2
 בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים: ויביאו 3
 את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על
 שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: ויאמר 4
 יהוה אל משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל ה
 מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו: ויקח משה את 6
 העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים: את שתי העגלות 7
 ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע 8
 העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר
 בן אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם 9
 בכתף ישאו: ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח 1
 אתו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח: ויאמר יהוה אל 11
 משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת
 המזבח: **ס** ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון 12
 בן עמינדב למטה יהודה: וקרבנו קערת כסף אחת שלשים 13
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה 14
 קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 15
 שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים 16
 חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון
 בן עמינדב: **פ**
 ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקרב את 18
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר כ 21
 איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: 22
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים 23
 בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: **פ**

ו
CAP. VI.

א וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה: מיין ושכר
יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה
וענבים לחים ויבשים לא יאכל: כל ימי נזרו מכל אשר יעשה
ה מנפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: כל ימי נדר נזרו תער
לא יעבר על ראשו עד מלאות הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה
גדל פרע שער ראשו: כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא
יבא: לאביו ולאמו ולאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי
נזר אלהיו על ראשו: כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: וכי ימות
מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו ונגלח ראשו ביום מהרתו
ביום השביעי יגלחנו: וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני
יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: ועשה הכהן אחד לחטאת
ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו
ביום ההוא: והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו
לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: וזאת תורת הנזיר
ביום מלאות ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד: והקריב
את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת
בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים: וסל מצות
סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם
ונספיהם: והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת
עלתו: ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות
ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: ונגלח הנזיר פתח אהל מועד
את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר
תחת זבח השלמים: ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל
וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר
כ אחר חתגלחו את נזרו: והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה
קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה
חנזיר יין: זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו
מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת
נזרו:

פ

א וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
כה תברכו את בני ישראל אמור להם: ס יברכך יהוה

במדבר

נשא ה

- וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: ושכב איש אתה
 שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה
 והוא לא נתפשה: ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא
 נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא
 נטמאה: והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה
 עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו
 לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: והקריב
 אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: ולקח הכהן מים קדשים בכלי
 חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל
 המים: והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש
 האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד
 הכהן יהיו מי המרים המאורים: והשביע אתה הכהן ואמר אל
 האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך
 הנקי ממי המרים המאורים האלה: ואת כי שטית תחת אישך כ
 וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך: והשביע
 הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה
 אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת
 בטנך צברה: ובאו המים המאורים האלה במעיך לצבות בטן
 ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן: וכתב את האלת האלה
 הכהן בספר ומחה אל מי המרים: והשקה את האשה את מי
 המרים המאורים ובאו בה המים המאורים למרים: ולקח הכהן כה
 מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה
 והקריב אתה אל המזבח: וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה
 והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים: והשקה את
 המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים
 המאורים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה
 בקרב עמה: ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה
 זרע: זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה:
 או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את
 האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: ונקח
 האיש מעון והאשה החוא תשא את עונה:

שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה
 באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות
 וחמשים: אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד
 אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: ס ופקודי
 בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה
 מ ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ויהיו
 פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים:
 אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד
 משה ואהרן על פי יהוה: ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם
 לבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
 כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם
 מה שלשת אלפים ומאתים: אלה פקודי משפחת בני מררי אשר
 פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: כל הפקדים אשר פקד
 משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם:
 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד
 עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד: ויהיו פקדיהם שמנת
 אלפים וחמש מאות ושמנים: על פי יהוה פקד אותם ביד משה
 איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את
 משה:

פ

א וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל וישלחו מן
 המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: מזכר עד נקבה
 תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר
 אני שכן בתוכם: ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ
 למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: פ
 ה וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל איש או אשה
 כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש
 ההוא: והתורו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו
 וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: ואם אין לאיש נאל
 להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל
 הכפרים אשר יכפר בו עליו: וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל
 אשר יקריבו לכהן לו יהיה: ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר
 יתן לכהן לו יהיה:

פ

X

ה
CAP. V.

וכלה אהרן ובניו לבסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע טו
 המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו
 אלה משא בני קהת באהל מועד: ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן 16
 שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת
 כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו: פ
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אל תכריתו את שבט 17 18
 משפחת הקהתי מתוך הלויים: וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו 19
 בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש
 איש על עבדתו ואל משאו: ולא יבאו לראות כבלע את הקדש כ
 ומתו:

פ פ פ לה 35

וידבר יהוה אל משה לאמר: נשא את ראש בני גרשון גם 21 22
 הם לבית אבתם למשפחתם: מבן שלשים שנה ומעלה עד בן 23
 חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא לעבד עבדה
 באהל מועד: זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: 24
 ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש כה
 אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: ואת קלעי 26
 החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח
 סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה
 להם ועבדו: על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני 27
 לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל
 משאם: זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם 28
 ביד איתמר בן אהרן הכהן: ס בני מררי למשפחתם 29
 לבית אבתם תפקד אתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן ל
 חמשים שנה תפקדו כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל
 מועד: וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי 31
 המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: ועמודי החצר סביב ואדניהם 32
 ויתרתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמרת תפקדו את
 כלי משמרת משאם: זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם 33
 באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן: ויפקד משה ואהרן 34
 ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: מבן לה

42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל:

43 ויהי כל בכור זכר במספר שמת מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים:

פ

44 מה וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הלויים תחת כל בכור

בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני

46 יהוה: ואת פדווי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלויים

47 מבכור בני ישראל: ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל

48 הקדש תקח עשרים נרה השקל: ונתתה הכסף לאהרן ולבניו

49 פדווי העדפים בהם: ויקח משה את כסף הפדוים מאת העדפים

נ על פדווי הלויים: מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה

51 וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: ויתן משה את כסף

הפדוים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה: הפדוים ק'

פ

2 א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: נשא את ראש בני

3 קחת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים שנה

ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל

ה 4 מועד: זאת עבדת בני קחת באהל מועד קדש הקדשים: ובא

אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את

6 ארן העדת: ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת

7 מלמעלה ושמו בדיו: ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו

עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשורת הנסך

8 ולחם התמיד עליו יהיה: ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו

9 אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו בגד תכלת וכסו

את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת

י כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: ונתנו אתה ואת כל כליה

11 אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: ועל מזבח הזהב יפרשו

12 בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו

את כל כלי השרת אשר ישרתו בס בקדש ונתנו אל בגד תכלת

13 וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: ודשנו את

14 המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: ונתנו עליו את כל כלי אשר

ישרתו עליו בהם את המחלת את המזלגת ואת היעים ואת

המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו:

ד
CAP. IV.

במדבר

ג

לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם:
 ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: ויהיו אלה בני לוי
 בשמתם גרשון וקהת ומררי: ואלה שמות בני גרשון למשפחתם
 לבני ושמעי: ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל:
 ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית כ
 אבתם: לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם
 משפחת הגרשני: פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
 פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: משפחת הגרשני אחרי
 המשכן יחנו ימה: ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאר:
 ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך כה
 פתח אהל מועד: וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על
 המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: ס
 ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני
 ומשפחת העזיאל אלה הם משפחת הקהתי: במספר כל זכר
 מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש:
 משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: ונשיא בית אב ל
 למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: ומשמרתם הארן והשלחן
 והמנורה והמזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל
 עבדתו: ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי
 משמרת הקדש: למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה
 הם משפחת מררי: ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
 ששת אלפים ומאתים: ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל לה
 בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: ופקדת משמרת בני מררי
 קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: ועמדי
 החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם: והחנים לפני המשכן
 קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת
 המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת: כל פקודי הלויים
 אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש
 ומעלה שנים ועשרים אלף: ס ויאמר יהוה אל משה מ
 פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר
 שמתם: ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני
 ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל:

24 חמשה ושלשים אלף וארבע מאות : כל הפקדים למחנה אפרים
מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו : ס
כה דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן
26 עמישדי : וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ושבע מאות :
27 והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פנעיאל בן עכרן :
28 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות : ומטה נפתלי
29 ל ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן : וצבאו ופקדיהם שלשה
31 וחמשים אלף וארבע מאות : כל הפקדים למחנה דן מאת אלף
ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם : פ
32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנות לצבאתם
33 שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים : והלויים
34 לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה : ויעשו
בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן
נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו : פ

א ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני :
CAP. III. 2 ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר :
3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן :
4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבים אש זרה לפני יהוה
במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני
אהרן אביהם : פ
6 ה וידבר יהוה אל משה לאמר : הקרב את מטה לוי והעמדת אתו
7 לפני אהרן הכהן ושרתו אתו : ושמרו את משמרתו ואת משמרת
8 כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן : ושמרו
את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את
9 עבדת המשכן : ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונים נתונים
י המה לו מאת בני ישראל : ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו
את כהנתם והזר הקרב יומת : פ
11 וידבר יהוה אל משה לאמר : ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך
12 בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים :
13 כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי
כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה : פ
טו 14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר : פקד את בני לוי

וידבר יהוה אל משה לאמר: אך את מטה לוי לא תפקד ואת
 ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: ואתה תפקד את הלויים על נ
 משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן
 ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: ובנסע המשכן
 יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב
 יומת: וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם:
 והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני
 ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות: ויעשו בני
 ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: פ

ב

CAP. II.

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: איש על דגלו באתת א
 לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו:
 והחנים קרמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני
 יהודה נחשון בן עמינדב: וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף
 ושש מאות: והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר ה
 נתנאל בן צוער: וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע
 מאות: מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: וצבאו
 ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה
 יהודה מאת אלף ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות
 לצבאתם ראשנה יסעו: ס דגל מחנה ראובן תימנה י
 לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: וצבאו ופקדיו
 ששה וארבעים אלף וחמש מאות: והחונם עליו מטה שמעון
 ונשיא לבני שמעון שלמיהל בן צורישי: וצבאו ופקדיהם תשעה
 וחמשים אלף ושלש מאות: ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן
 רעואל: וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות
 וחמשים: כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים
 אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: ס
 ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו
 איש על ידו לדגליהם: ס דגל מחנה אפרים לצבאתם
 ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: וצבאו ופקדיהם
 ארבעים אלף וחמש מאות: ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה כ
 גמליאל בן פדהצור: וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים:
 ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבירן בן גרעני: וצבאו ופקדיהם
 23 22

- 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
 27 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה יהודה
 ארבעה ושבעים אלף ושש מאות : פ
 28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
 29 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה יששכר
 ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות : פ
 ל לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
 31 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה זבולן שבעה
 וחמשים אלף וארבע מאות : פ
 32 לבני יוסף אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
 33 שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה
 אפרים ארבעים אלף וחמש מאות : פ
 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
 לה עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה מנשה שנים
 ושלשים אלף ומאתים : פ
 36 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
 37 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה בנימין חמשה
 ושלשים אלף וארבע מאות : פ
 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
 39 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה דן שנים
 ושישים אלף ושבע מאות : פ
 מ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
 41 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה אשר אחד
 וארבעים אלף וחמש מאות : פ
 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
 43 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה נפתלי שלשה
 וחמשים אלף וארבע מאות : פ
 44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר
 מה איש איש אחד לבית אבתיו היו : ויהיו כל פקודי בני ישראל
 לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל :
 46 ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
 47 וחמשים : והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם : פ

במדבר

NUMERI.

לד 34

א וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש א
 2 השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את
 ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
 3 כל זכר לגלגלתם: מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
 4 בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש
 5 איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: ואלה שמות האנשים
 6 אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור: לשמעון שלמיהל
 7 בן צורישדי: ליהודה נחשון בן עמינדב: ליששכר נתנאל בן
 8 צוער: לזבולן אליאב בן חלון: לבני יוסף לאפרים אלישמע בן
 9 עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור: לבנימין אבירן בן גדעני:
 10 לרן אחיעזר בן עמישדי: לאשר פנעיהל בן עכרן: לגר אליסף
 11 בן דעואל: לנפתלי אחירע בן עינן: אלה קריאי העדה נשיאי
 12 מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: ויקח משה ואהרן את
 13 האנשים האלה אשר נקבו בשמות: ואת כל העדה הקהילו
 14 באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר
 15 שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: כאשר צוה יהוה את
 16 משה ויפקדם במדבר סיני: ויהיו בני ראובן בכר כ
 17 ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם
 18 כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה
 19 ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: פ
 20 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר
 21 שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
 22 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: פ
 23 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
 24 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה גד חמשה כה
 וארבעים אלף ושלש מאות וחמשים: פ

א
CAP. I.

קרואי ק'

- 31 קדש ליהודה: ואם נאל ינאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו:
32 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה
33 קדש ליהודה: לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו
34 והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא ינאל: אלה המצות אשר
צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני:

חזק

ויקרא

בחקתי כז

שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת
שקלים כסף: ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך 7
חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: ואם מן הווא מערכך 8
והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר
יעריכו הכהן: ו 9 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן
ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: לא יחליפנו ולא י
ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה
והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: ואם כל בהמה טמאה אשר לא 11
יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן:
והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה: 12
ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך: ואיש כי יקדש את 13
ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך
אתו הכהן כן יקום: ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית 14
כסף ערכך עליו והיה לו: ואם משדה אחותו יקדיש איש ליהוה 16
והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף: אם 17
משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום: ואם אחר היבל יקדיש 18
שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות עד שנת
היבל ונגרע מערכך: ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו 19
ויסף חמישית כסף ערכך עליו וקם לו: ואם לא יגאל את השדה כ
ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: והיה השדה 21
בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחותו: ואם 22
את שדה מקנתו אשר לא משדה אחותו יקדיש ליהוה: וחשב 23
לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך
ביום ההוא קדש ליהוה: בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו 24
מאתו לאשר לו אחוזת הארץ: וכל ערכך יהיה בשקל הקדש כה
עשרים נרה יהיה השקל: אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה 26
לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא: ואם בבהמה 27
הטמאה ופדרה בערכך ויסף חמישתו עליו ואם לא יגאל ונמכר
בערכך: אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו 28
מאדם ובהמה ומשדה אחותו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש
קדשים הוא ליהוה: כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדרה 29
מות יומת: וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא ל

29 אתכם אף אני שבע על חטאתיכם : ואכלתם בשר בניכם ובשר
 ל בנתיכם תאכלו : והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם
 31 ונתתי את פגריכם על פגרי גלולכם וגעלה נפשי אתכם : ונתתי
 את עריכם חרבה והשמדתי את מקדשיכם ולא אריח בריח
 32 נחחכם : והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים
 33 בה : ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם
 34 שממה ועריכם יהיו חרבה : אז תרצה הארץ את שבתתיה כל
 ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את
 לה שבתתיה : כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה
 36 בשבתתים בשבתכם עליה : והנשארים בכם והבאתי מרד
 בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת
 37 חרב ונפלו ואין רדף : וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין
 38 ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם : ואבדתם בגוים ואכלה
 39 אתכם ארץ איביכם : והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת
 מ איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו : והתודו את עונם ואת
 עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי :
 41 אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע
 42 לבבם הערל ואז ירצו את עונם : וזכרתי את בריתי יעקוב ואף
 את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר :
 43 והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו
 44 את עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם : ואף
 גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתיים לכלתם
 מה להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם : וזכרתי להם ברית
 ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
 46 להם לאלהים אני יהוה : אלה החקים והמשפטים והתורת אשר
 נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה : פ

כז

CAP.
XXVII.

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
 3 איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה : והיה ערכך הזכר מבן
 עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף
 4 ה בשקל הקדש : ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל : ואם
 מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים
 6 שקלים ולנקבה עשרת שקלים : ואם מבן חדש ועד בן חמש

ויקרא

בחקתי כו

- אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם : ונתתי ⁴ ³
גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השרה יתן פריו : והשיג ^ה
לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע
וישבתם לבטח בארצכם : ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין ⁶
מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם :
ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב : ורדפו מכם חמשה ⁸ ⁷
מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב :
ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי ⁹
אתכם : ואכלתם ישן נושן וישן מפני חרש תוציאו : ונתתי ¹¹ ^י
משכני בתוכם ולא תגער נפשי אתכם : והתהלכתי בתוכם ¹²
והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם : אני יהוה אלהיכם ¹³
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר
מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות : ^פ
ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה : ואם ¹⁴ ^{טו}
בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגער נפשכם לבלתי עשות את
כל מצותי להפרכם את בריתי : אף אני אעשה זאת לכם ¹⁶
והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים
ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם : ונתתי פני ¹⁷
בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף
אתכם : ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע ¹⁸
על חטאתיכם : ושברתי את גאון עוזכם ונתתי את שמיכם כברזל ¹⁹
ואת ארצכם כנחשה : ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את כ ^כ
יבולה ועץ הארץ לא יתן פריו : ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו ²¹
לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם : והשלחתי בכם ²²
את חית השרה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה
אתכם ונשמו דרכיכם : ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי ²³
קרי : והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע ²⁴
על חטאתיכם : והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם כה ^{כה}
אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב : בשברי ²⁶
לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו
לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו : ^ס ואם בזאת לא ²⁷
תשמעו לי והלכתם עמי בקרי : והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי ²⁸

33 גאלת עולם תהיה ללויים: ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר
 בית ועיר אחותו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחותם בתוך בני
 34 ישראל: ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחות עולם הוא
 להם: **ס** וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר
 36 ותושב וחי עמך: אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך
 37 וחי אחיך עמך: את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן
 38 אכלך: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 39 לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: **ס** וכי
 מ ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: כשכיר
 41 כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: ויצא מעמך הוא
 42 ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחות אבתיו ישוב: כי עבדי
 הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד:
 43 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: ועבדך ואמתך אשר יהיו
 44 לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: וגם
 מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם
 46 אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחוז: והתנחלתם אתם
 לבניכם אחריכם לרשת אחוזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני
 47 ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: **ס** וכי תשיג יד
 גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר
 48 משפחת גר: אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו:
 49 או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או
 נ השיגה ידו ונגאל: וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת
 51 היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: אם
 52 עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו: ואם מעט
 נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו:
 53 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך: ואם לא
 54 נה יגאל בגאלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: כי לי בני ישראל
 עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה
 א אלהיכם: לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם
 ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה
 2 אלהיכם: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה:

כו
 CAP. XXVI.

ויקרא

בהר סיני כה

שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים
 תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השבעי 9
 בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשתם י
 את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישיבה יובל
 הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחותו ואיש אל משפחתו
 תשבו: יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תורעו 11
 ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה: כי יובל הוא 12
 קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת היובל 13
 הזאת תשבו איש אל אחותו: וכי תמכרו ממכר לעמיתך או 14
 קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: במספר שנים אחר 15
 היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: לפי 16
 רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי
 מספר תבואת הוא מכר לך: ולא תונו איש את עמיתו ויראת 17
 מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ועשיתם את חקתי ואת משפטי 18
 תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: ונתנה הארץ 19
 פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו מה כ
 נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו:
 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש 21
 השנים: וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן 22
 עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן: והארץ לא 23
 תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: ובכל 24
 ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: ס כי ימוך אחיך ומכר כה
 מאחותו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: ואיש כי 26
 לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כרי גאלתו: וחשב את שני 27
 ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחותו: ואם 28
 לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת
 היובל ויצא ביבל ושב לאחותו: ס ואיש כי ימכר בית 29
 מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה
 גאלתו: ואם לא יגאל עד מלאות לו שנה תמימה וקם הבית ל
 אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא 30
 ביבל: ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ 31
 יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא: וערי הלויים בתי ערי אחוזתם 32

7 השלחן הטהר לפני יהוה : ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה
 8 ללחם לאזכרה אשה ליהודה : ביום השבת ביום השבת יערכנו
 9 לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם : והיתה לאהרן
 ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה
 י חק עולם : ם ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי
 בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי :
 11 ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה
 12 ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן : ויניחם במשמר לפרש
 להם על פי יהוה : פ

13 14 וידבר יהוה אל משה לאמר : הוצא את המקלל אל מחוץ
 למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל
 טו העדה : ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו
 16 ונשא חטאו : ונקב שם יהוה מות יומת רגום ורגמו בו כל
 17 העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת : ואיש כי יכה כל נפש אדם
 18 19 מות יומת : ומכה נפש בהמה ישלמה נפש תחת נפש : ואיש
 כ כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו : שבר תחת שבר
 עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו :
 21 22 ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת : משפט אחד יהיה לכם
 23 כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם : וידבר משה אל בני
 ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני
 ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה :

פ פ פ לב 32

כה
 CAP. XXV.

א וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה
 3 הארץ שבת ליהוה : שש שנים תזרע שרך ושש שנים תזמר
 4 כרמך ואספת את תבואתה : ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה
 ה לארץ שבת ליהוה שרך לא תזרע וכרמך לא תזמר : את ספיח
 קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה
 6 לארץ : והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך
 7 ולשכירך ולתושבך הגרים עמך : ולבהמתך ולחיה אשר בארצך
 8 תהיה כל תבואתה לאכל : ם וספרת לך שבע שבתות

ויקרא

כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: כי כל
הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל ל
הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתה את
הנפש ההוא מקרב עמה: כל מלאכה לא תעשו חקת עולם
לדרתיכם בכל משבתיכם: שבת שבתון הוא לכם ועניתם את
נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה
עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה:
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: שבעת לה
ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם
והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו:
אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה
ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבתת
יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם
אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם
את תבואת הארץ תחנו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון
שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי מ
עץ הדור כפת תמרים וענף עץ עברת וערבי נחל ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם שבעת ימים: וחגגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים
בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחנו אתו: בסכת
תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת: למען ידעו
דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר משה את מעדי יהוה אל בני
ישראל:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ויקחו אליך א
שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: מחוץ לפרכת
העדרת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה
תמיד חקת עולם לדרתיכם: על המנרה הטהרה יערך את
הנרות לפני יהוה תמיד:
ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה ה
החלה האחת: ושמית אותם שתים מערכות שש המערכת על

כד

CAP. XXIV.

6 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים
 7 מצות תאכלו: ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
 8 עבדה לא תעשו: והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום
 השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: פ
 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה
 11 והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: והניף את העמר
 12 לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: ועשיתם ביום
 13 הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה: ומנחתו
 שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין
 14 רביעת ההין: ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום
 הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל
 15 משבתיכם: ס וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם
 16 את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה: עד ממחרת
 השבת השביעת תספרו חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה
 17 ליהוה: ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים
 18 סלת תהינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה: והקרבתם על הלחם
 שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים
 יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה:
 19 ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
 כ שלמים: והניף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה
 21 על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: וקראתם בעצם היום
 הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת
 22 עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם: ובקצרכם את קציר ארצכם
 לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר
 תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: פ
 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחדש
 24 השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש:
 25 כה כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: ס
 26 וידבר יהוה אל משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי הזה
 27 יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם
 28 והקרבתם אשה ליהוה: וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה

ויקרא

אמור כב כג

ונדושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה
 תאכל וכל זר לא יאכל בו: ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף¹⁴
 חמשתו עליו ונתן לכהן את הקדש: ולא יחללו את קדשי בני^{טו}
 ישראל את אשר ירימו ליהוה: והשיאו אותם עון אשמה באכלם¹⁶
 את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל¹⁷
 בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן הגר
 בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר
 יקריבו ליהוה לעלה: לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים:¹⁹
 כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: ואיש כי כ²¹
 יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן
 תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו: עורת או שבור או²²
 חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשרה
 לא תתנו מהם על המזבח ליהוה: ושור ושה שרוע וקלוט נדבה²³
 תעשה אתו ולנדר לא ירצה: ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא²⁴
 תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: ומיד בן נכר לא תקריבו כה
 את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו
 לכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: שור או כשב או²⁶
 עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה
 ירצה לקרבן אשר ליהוה: ושור או שה אתו ואת בנו לא²⁸
 תשחטו ביום אחד: וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו:²⁹
 ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה: ושמרתם ל³¹
 מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: ולא תחללו את שם קדשי³²
 ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם: המוציא אתכם³³
 מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה: פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם א²
 מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי:
 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא³
 קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם:
 פ
 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: 4
 בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: ה

כג

C A P.
XXIII.

11 הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס : ועל כל נפשת
 12 מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא : ומן המקדש לא יצא ולא
 יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה :
 13 והוא אשה בבתוליה יקח : אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה
 14 לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה : ולא יחלל זרעו בעמיו
 16 כי אני יהוה מקדשו : ס וידבר יהוה אל משה לאמר :
 17 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא
 18 יקרב להקריב לחם אלהיו : כי כל איש אשר בו מום לא יקרב
 19 איש עור או פסח או חרס או שרוע : או איש אשר יהיה בו
 כ שבר רגל או שבר יד : או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב
 21 או ילפת או מרוח אשך : כל איש אשר בו מום מזרע אהרן
 הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו
 22 לא יגש להקריב : לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים
 23 יאכל : אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו
 24 ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם : וידבר משה אל
 אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל : פ

כב
 CAP. XXII.

א וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ובניו וינזרו
 מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים
 3 לי אני יהוה : אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל
 זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו
 4 ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה : איש איש מזרע אהרן
 והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל
 ה טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע : או איש אשר
 יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל
 6 טמאתו : נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן
 7 הקדשים כי אם רחץ בשרו במים : ובא השמש וטהר ואחר יאכל
 8 מן הקדשים כי לחמו הוא : נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה
 9 אני יהוה : ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו
 י כי יחללהו אני יהוה מקדשם : וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן
 11 ושכיר לא יאכל קדש : וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל
 12 בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו : ובת כהן כי תהיה לאיש זר
 13 הוא בתרומת הקדשים לא תאכל : ובת כהן כי תהיה אלמנה

וִיקְרָא

קדושים כ כא

והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות
 אחתו גלה עונו ישא: ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה¹⁸
 את ערותה את מקרה הערה והוא גלתה את מקור דמיה ונכרתו
 שניהם מקרב עמם: וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה¹⁹
 כי את שארו הערה עונם יסאו: ואיש אשר ישכב את דדתו כ
 ערות דדו גלה חטאם יסאו ערירים ימתו: ואיש אשר יקח את²¹
 אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו: ושמרתם²²
 את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם
 הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: ולא תלכו בחקת²³
 הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם:
 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת²⁴
 אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הברלתי
 אתכם מן העמים: והברלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין כה
 העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף
 ובכל אשר תרמש האדמה אשר הברלתי לכם לטמא: והייתם²⁶
 לי קדושים כי קדוש אני יהוה ואברל אתכם מן העמים להיות
 לי: ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן²⁷
 ירגמו אתם דמיהם בם:

פ פ פ לא 31

כא ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם א
 לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו²
 ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא³
 היתה לאיש לה יטמא: לא יטמא בעל בעמיו להחלו: לא⁴
 יקרח קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו
 שרטת: קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את⁶
 אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: אשה זנה⁷
 וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא
 לאלהיו: וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך⁸
 כי קדוש אני יהוה מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות את⁹
 אביה היא מחללת באש תשרף: ס והכהן הגדול מאחיו
 אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את

כא
CAP. XXI.

יקחו ק

31 ומקדשי תיראו אני יהוה: אל תפנו אל האבת ואל הידענים
 32 אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום
 33 והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: ס וכי יגור
 34 אתך גר בארצכם לא תונו אותו: כאזרח מכם יהיה לכם הגר
 הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני
 לה יהוה אלהיכם: לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה:
 36 מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה
 37 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל
 חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: פ

כ
 CAP. XX.

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל בני ישראל תאמר איש איש
 מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות
 3 יומת עם הארץ ירגמהו באבן: ואני אתן את פני באיש ההוא
 והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את
 4 מקדשי ולחלל את שם קדשי: ואם העלם יעלימו עם הארץ את
 עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אותו:
 ה ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו ואת
 6 כל הזנים אחרי לזנות אחרי המלך מקרב עמם: והנפש אשר
 תפגה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני
 7 בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו: והתקדשתם והייתם קדשים
 8 כי אני יהוה אלהיכם: ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני
 9 יהוה מקדשכם: כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות
 י יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: ואיש אשר ינאף את אשת איש
 11 אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת: ואיש
 אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם
 12 דמיהם בם: ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל
 13 עשו דמיהם בם: ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה
 14 עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם: ואיש אשר יקח את אשה
 ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אותו ואתהן ולא תהיה זמה
 טו בתוכם: ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת
 16 הבהמה תהרגו: ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה
 17 והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם: ואיש
 אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה

ויקרא

קדושים יט

- אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: אל⁴
תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם:
וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחו: ביום זבחכם⁶ ה
יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף: ואם האכל⁷
יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ואכליו עונו ישא⁸ כי
את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ובקצרכם⁹
את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא
תלקט: וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר י
תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: לא תגנבו ולא תכחשו ולא¹¹
תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבועו בשמי לשקר וחללת את שם¹²
אלהיך אני יהוה: לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת¹³
שכיר אתך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל¹⁴
ויראת מאלהיך אני יהוה: לא תעשו עול במשפט לא תשא פני¹⁵
דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: לא תלך רכיל¹⁶
בעמך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: לא תשנא את אחיך¹⁷
בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: לא תקם¹⁸
ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: את¹⁹
חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים
ובגר כלאים שעטנו לא יעלה עליך: ואיש כי ישכב את אשה כ
שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפרה לא נפרתה או
חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה: והביא²¹
את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: וכפר עליו²²
הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו
מחטאתו אשר חטא: פ
וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את²³
פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה הרביעת²⁴
יהיה כל פרי קדש הלולים ליהוה: ובשנה החמישת תאכלו את כה
פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא תאכלו על²⁶
הדם לא תנחשו ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם ולא²⁷
תשחית את פאת זקנד: ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת²⁸
קעקע לא תתנו בכם אני יהוה: אל תחלל את בתך להזנותה²⁹
ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: את שבתתי תשמרו ל

8 ערותה: ם ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך
 9 הוא: ם ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת
 י בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן: ם ערות בת בנך
 11 או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: ם ערות
 בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה:
 12 ם ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: ם
 13 ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: ם
 14 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא:
 טו ם ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה
 16 ערותה: ם ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך
 17 הוא: ם ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת
 18 בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: ואשה
 19 אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ואל
 כ אשה בנרת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ואל אשת
 21 עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: ומזרעך לא תתן
 22 להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: ואת זכר
 23 לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: ובכל בהמה לא תתן
 שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל
 24 הוא: אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר
 כה אני משלח מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא
 26 הארץ את ישיבה: ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא
 27 תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם: כי
 את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא
 28 הארץ: ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את
 29 הגוי אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה מכל התועבת האלה
 ל ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם: ושמרתם את משמרת
 לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו
 בהם אני יהוה אלהיכם:

פ פ פ ל 30

1 א וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל כל עדת בני ישראל
 3 ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש

יט
 CAP. XIX.

ויקרא

אחרי מות יז יח

- בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: איש
איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או
אשר ישחט מחוץ למחנה: ואל פתח אהל מועד לא הביאו
להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא
דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: למען אשר יביאו בני
ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השרה והביאם
ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה
אותם: וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד
והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: ולא יזבחו עוד את זבחיהם
לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם
לדרתם: ואלהם תאמר איש מבית ישראל ומן הגר אשר
יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח: ואל פתח אהל מועד לא
יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: ואיש
איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי
פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמך: כי נפש
הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם
כי הדם הוא בנפש יכפר: על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש
מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם: ואיש
איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או
עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר: כי נפש כל בשר
דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי
נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: וכל נפש אשר תאכל
נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבש ובגדי ורחץ במים וטמא עד
הערב וטהר: ואם לא יכבש ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: פ
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא
תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו
ובחקתיהם לא תלכו: את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו
ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ושמרתם את חקתי ואת משפטי
האשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: ס איש איש
אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ס
ערוה אביך וערוה אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה

יח

CAP. XVIII.

16 והזה אתו על הכפרתי ולפני הכפרת: וכפר על הקדש מטמאת
 בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן
 17 אתם בתוך טמאתם: וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו
 לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל
 18 ישראל: ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם
 19 הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: והזה עליו מן
 הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל:
 כ וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את
 21 השעיר החי: וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי
 והתורה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל
 חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה:
 22 ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר
 23 במדבר: ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבר אשר
 24 לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: ורחץ את בשרו במים במקום
 קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם
 כה וכפר בעדו ובעד העם: ואת חלב החטאת יקטיר המזבח:
 26 והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
 27 ואחרי כן יבוא אל המחנה: ואת פר החטאת ואת שעיר
 החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ
 28 למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם: והשרף
 אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
 29 המחנה: והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
 תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר
 ל בתוכם: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
 31 לפני יהוה תטהרו: שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם
 32 חקת עולם: וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו
 33 לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבר בגדי הקדש: וכפר את
 מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים
 34 ועל כל עם הקהל יכפר: והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר
 על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה
 את משה:

ז
 CAP. XVII.

א וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל
 S

ויקרא

אחרי מות טו יו

28 ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר טהרה: וביום
29 השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל
הכהן אל פתח אהל מועד: ועשה הכהן את האחד חטאת ואת
האחר עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה: והזרתם
את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני
אשר בתוכם: זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לשמאה בה: והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאישה
אשר ישכב עם טמאה:

כט פ פ פ

א וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנות לפני
יהוה וימתו: ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל
יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על
הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: בזאת יבא אהרן
אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: כתנת בר קדש
ילבש ומכנסים בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד
יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: ומאת ערת ה
בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה:
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו:
ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד:
ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד
לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה
ועשהו חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי
לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדבריה: והקריב
אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את
פר החטאת אשר לו: ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח
מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת:
ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את
הכפרת אשר על העדות ולא ימות: ולקח מדם הפר והזהר
באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן
הדם באצבעו: ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את
דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר

יו
CAP. XVI.

4 מזובו טמאתו הוא : כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל
 ה הכלי אשר ישב עליו יטמא : ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו
 6 ורחץ במים וטמא עד הערב : והישב על הכלי אשר ישב עליו
 7 הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : והנגע בבשר
 8 הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וכי ירק הזב
 9 בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וכל המרכב
 י אשר ירכב עליו הזב יטמא : וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו
 יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
 11 הערב : וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו
 12 ורחץ במים וטמא עד הערב : וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר
 13 וכל כלי עץ ישטף במים : וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת
 14 ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר : וביום
 השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל
 16 פתח אהל מועד ונתנם איל הכהן : ועשה אתם הכהן אחר
 חטאת והאחר עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו : ס
 17 ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו
 18 וטמא עד הערב : וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע
 שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב : פ
 19 ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה
 כ בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב : וכל אשר תשכב עליו
 21 בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא : וכל הנגע במשכבה
 22 יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וכל הנגע בכל כלי
 23 אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : ואם
 על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו
 24 יטמא עד הערב : ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו
 וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא : ס
 כה ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי
 תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה
 26 הוא : כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה
 יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה :
 27 וכל הנגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב :

ויקרא

מצורע יד טו

ובא אשר לו הבית והניד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: לה
וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע
36 ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את
הבית: וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורות
37 ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר: ויצא הכהן מן
38 הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים: ושב הכהן
39 ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: וצוה הכהן מ
וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא: ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר
41 אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ולקחו אבנים אחרות
42 והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית: ואם
43 ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את
הבית ואחרי הטח: ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית
44 צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ונתץ את הבית את אבניו
מה ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא: והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב: 46
והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו: 47
ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח
48 את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: ולקח לחטא
49 את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב: ושחט את נ
הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים: ולקח את עץ הארז
51 ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם
הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים: וחטא
52 את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז
ובאזב ובשני התולעת: ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר
53 אל פני השדה וכפר על הבית וטהר: זאת התורה לכל
54 נגע הצרעת ולנתק: ולצרעת הבגד ולבית: ולשאת ולספחת נה
56 ולבהרת: להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת: 57

פ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: דברו אל בני ישראל א
2 ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא:
וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו 3

טו

CAP. XV.

13 לֹגֶה הַשֶּׁמֶן וְהַנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: וְשָׁחַט אֶת הַכֶּבֶשׂ
 בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הַחֲטָאת וְאֵת הָעֹלָה בַּמָּקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
 14 כַּחֲטָאת הָאִשִּׁם הוּא לִכְהֵן קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם
 הָאִשִּׁם וְנָתַן הַכֹּהֵן עַל תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן יָדוֹ
 15 הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֵּג הַשֶּׁמֶן וַיִּצַק עַל
 16 כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית: וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן הַשֶּׁמֶן
 אֲשֶׁר עַל כַּף הַשְּׂמָאלִית וְהִזָּה מִן הַשֶּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים
 17 לִפְנֵי יְהוָה: וּמִיתָר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּף יָתֵן הַכֹּהֵן עַל תְּנוּךְ אֹזֶן
 הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל
 18 דָם הָאִשִּׁם: וְהִנּוֹתָר בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּף הַכֹּהֵן יָתֵן עַל רֹאשׁ
 19 הַמִּטְהָר וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה: וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת הַחֲטָאת
 כ וּכְפָר עַל הַמִּטְהָר מִטְּמֵאתוֹ וְאַחֲרָיִם יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה: וְהָעֹלָה הַכֹּהֵן
 אֶת הָעֹלָה וְאֵת הַמִּנְחָה הַמִּזְבְּחָה וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן וְטָהָר: ס
 21 וְאִם דָּל הוּא וְאִין יָדוֹ מִשְׁנֵת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אִשִּׁם לְתְּנוּפָה
 לְכַפֵּר עָלָיו וַעֲשֵׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בְּלוֹל בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה וְלֹג שֶׁמֶן:
 22 וּשְׁתֵּי תָרִים אֵין שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ וְהִיָּה אֶחָד חֲטָאת
 23 וְהָאֶחָד עֹלָה: וְהִבִּיא אֹתָם בַּיּוֹם הַשְּׂמִינִי לְטַהֲרָתוֹ אֶל הַכֹּהֵן אֶל
 24 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת כֶּבֶשׂ הָאִשִּׁם וְאֵת
 כה לֹגֶה הַשֶּׁמֶן וְהַנִּיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: וְשָׁחַט אֶת כֶּבֶשׂ
 הָאִשִּׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאִשִּׁם וְנָתַן עַל תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית
 26 וְעַל בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל רִגְלוֹ הַיְמָנִית: וּמִן הַשֶּׁמֶן יִצַק
 27 הַכֹּהֵן עַל כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית: וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן
 28 הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּף הַשְּׂמָאלִית שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה: וְנָתַן
 הַכֹּהֵן מִן הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּף עַל תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל
 בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל מָקוֹם דָּם הָאִשִּׁם:
 29 וְהִנּוֹתָר מִן הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּף הַכֹּהֵן יָתֵן עַל רֹאשׁ הַמִּטְהָר לְכַפֵּר
 ל עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה: וַעֲשֵׂה אֶת הָאֶחָד מִן הַתָּרִים אוֹ מִן בְּנֵי הַיּוֹנָה
 31 מֵאֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ: אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ אֶת הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת
 32 הָאֶחָד עֹלָה עַל הַמִּנְחָה וּכְפָר הַכֹּהֵן עַל הַמִּטְהָר לִפְנֵי יְהוָה: זֹאת
 תּוֹרַת אֲשֶׁר בּוֹ נִגַע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא תִשְׁיֵג יָדוֹ בְּטַהֲרָתוֹ: פ
 33 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר: כִּי תִבְאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן
 אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לְאֶחָזָה וְנָתַתִּי נִגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶּם:

ויקרא

מצורע יג יד

או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא
באש תשרף: ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או 53
בשתי או בערב או בכל כלי עור: וצוה הכהן וכבסו את אשר 54
בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית: וראה הכהן אחרי הכבס נה
את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא
הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו: ואם ראה 56
הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או
מן העור או מן השתי או מן הערב: ואם תראה עוד בבגד או 57
בשתי או בערב או בכל כלי עור פחתת הוא באש תשרפנו את
אשר בו הנגע: והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור 58
אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר: זאת תורת נגע 59
צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי
עור לטהרו או לטמאו:

כח פ פ פ 28

יד
CAP. XIV.

וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המצרע ביום א 2
טהרתו והובא אל הכהן: ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה 3
הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: וצוה הכהן ולקח 4
למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולעת ואזב:
וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: ה
את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת 6
האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על
המים החיים: והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו 7
ושלח את הצפר החיה על פני השדה: וכבס המטהר את בגדיו 8
וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה
וישב מחוץ לאהל שבעת ימים: והיה ביום השביעי יגלח את 9
כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו
יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר: וביום י
השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה
ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: והעמיד 11
הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל
מועד: ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת 12

29 וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֹגֵעַ בְּרֹאשׁ אוֹ בְּזָקֶן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת
 הַנֹּגֵעַ וְהִנֵּה מֵרָאֵהוּ עִמָּק מִן הָעוֹר וּבּוֹ שַׁעַר צָהָב דָּק וְטָמֵא אֹתוֹ
 31 הַכֹּהֵן נֹתֵק הוּא צִרְעָתָהּ הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקֵן הוּא׃ וְכִי יִרְאֶה הַכֹּהֵן
 אֶת נֹגֵעַ הַנֶּתֶק וְהִנֵּה אֵין מֵרָאֵהוּ עִמָּק מִן הָעוֹר וְשַׁעַר שַׁחַר אֵין בּוֹ
 32 וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת נֹגֵעַ הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֹּגֵעַ
 בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהִנֵּה לֹא פֶשַׁע הַנֶּתֶק וְלֹא הִיָּה בּוֹ שַׁעַר צָהָב וּמֵרָאָה
 33 הַנֶּתֶק אֵין עִמָּק מִן הָעוֹר׃ וְהִתְנַלַּח וְאֵת הַנֶּתֶק לֹא יִגְלַח וְהִסְגִּיר
 34 הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִיָּת׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּתֶק
 בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהִנֵּה לֹא פֶשַׁע הַנֶּתֶק בַּעוֹר וּמֵרָאֵהוּ אֵינֶנּוּ עִמָּק מִן
 35 לָהּ הָעוֹר וְטָהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָהַר׃ וְאִם פֶּשַׁע יִפְשַׁע
 36 הַנֶּתֶק בַּעוֹר אַחֲרֵי טָהַרְתּוֹ׃ וְרָאֵהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פֶשַׁע הַנֶּתֶק בַּעוֹר
 37 לֹא יִבְקַר הַכֹּהֵן לְשַׁעַר הַצָּהָב טָמֵא הוּא׃ וְאִם בַּעֲיֵנָיו עִמַּד הַנֶּתֶק
 וְשַׁעַר שַׁחַר צִמַּח בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטָהַרוּ הַכֹּהֵן׃ ס
 38 וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בַּעוֹר בְּשָׂרָם בַּהֲרַת בַּהֲרַת לְבִנְתָּהּ׃
 39 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה בַּעוֹר בְּשָׂרָם בַּהֲרַת כַּהֲרַת לְבִנְתָּהּ בַּהֲקָהּ הוּא
 מִפְּרָח בַּעוֹר טָהוֹר הוּא׃ ס וְאִישׁ כִּי יִמְרֹט רֹאשׁוֹ קָרַח הוּא
 41 טָהוֹר הוּא׃ וְאִם מִפֶּאֱת פָּנָיו יִמְרֹט רֹאשׁוֹ גִּבַּח הוּא טָהוֹר הוּא׃
 42 וְכִי יִהְיֶה בִקְרַחַת אוֹ בִּגְבַחַת נֹגֵעַ לְבֵן אֲדָמָדָם צִרְעָתָהּ פְּרַחַת הוּא
 43 בִּקְרַחַתוֹ אוֹ בִּגְבַחַתוֹ׃ וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שֹׂאת הַנֹּגֵעַ לְבִנְתָּהּ
 44 אֲדָמָדָת בִּקְרַחַתוֹ אוֹ בִּגְבַחַתוֹ כִּמְרָאָה צִרְעָתָהּ עוֹר בָּשָׂר׃ אִישׁ
 מִה צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא יִטְמָאנוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוּ׃ וְהִצְרִיעַ
 אֲשֶׁר בּוֹ הַנֹּגֵעַ בְּגָדָיו יִהְיוּ פְּרִמִּים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ וְעַל שֵׁפֶם
 46 יַעֲטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא׃ כָּל יָמָיו אֲשֶׁר הַנֹּגֵעַ בּוֹ יִטְמָא טָמֵא הוּא
 47 בְּדֹר יֹשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ׃ ס וְהַבְּגָד כִּי יִהְיֶה בּוֹ
 48 נֹגֵעַ צִרְעָתָהּ בְּבִגְד צִמְר אוֹ בְּבִגְד פִּשְׁתִּים׃ אוֹ בִּשְׁתֵּי אוֹ בַּעֲרָב
 49 לְפִשְׁתִּים וּלְצִמְר אוֹ בַּעוֹר אוֹ בְּכָל מְלֹאכֶת עוֹר׃ וְהִיָּה הַנֹּגֵעַ
 יִרְקַק אוֹ אֲדָמָדָם בְּבִגְד אוֹ בַּעוֹר אוֹ בִּשְׁתֵּי אוֹ בַּעֲרָב אוֹ בְּכָל
 נִכְלֵי עוֹר נֹגֵעַ צִרְעָתָהּ הוּא וְהִרְאָה אֶת הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת
 51 הַנֹּגֵעַ וְהִסְגִּיר אֶת הַנֹּגֵעַ שִׁבְעַת יָמִים׃ וְרָאָה אֶת הַנֹּגֵעַ בַּיּוֹם
 הַשְּׂבִיעִי כִּי פֶשַׁע הַנֹּגֵעַ בְּבִגְד אוֹ בִּשְׁתֵּי אוֹ בַּעֲרָב אוֹ בַּעוֹר לְכָל
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמִלְאכָה צִרְעָתָהּ מִמְּאֲרַת הַנֹּגֵעַ טָמֵא הוּא׃
 52 וְשָׂרַף אֶת הַבְּגָד אוֹ אֶת הַשְּׁתֵי אוֹ אֶת הָעֵרֶב בְּצִמְר אוֹ בִּפִּשְׁתִּים

לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים : וראהו הכהן ביום ה
 השביעי והנדה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו
 הכהן שבעת ימים שנית : וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית 6
 והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא
 וכבס בגדיו וטהר : ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי 7
 הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן : וראה הכהן 8
 והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא : פ
 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן : וראה הכהן והנה 9
 שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת :
 צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא 11
 הוא : ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל 12
 עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן : וראה הכהן 13
 והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן
 טהור הוא : וביום הראות בו בשר חי יטמא : וראה הכהן את 14 טו
 הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא : או כי 16
 ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן : וראהו הכהן והנה 17
 נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא : פ
 ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא : והיה במקום השחין שאת 18 19
 לבנה או בהרת לבנה ארמדמת ונראה אל הכהן : וראה הכהן כ
 והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע
 צרעת הוא בשחין פרתה : ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער 21
 לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת
 ימים : ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא : 22
 ואם תחתית תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו 23
 הכהן : ס או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית 24
 המכות בהרת לבנה ארמדמת או לבנה : וראה אתה הכהן כה
 והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא
 במכות פרתה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא : ואם יראנה 26
 הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא
 כהה והסגירו הכהן שבעת ימים : וראהו הכהן ביום השביעי 27
 אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא : ואם 28
 תחתית תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכות
 הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכות הוא : פ

מ הערב : והאכל מנבלתה יכבם בגדיו וטמא עד הערב והנשא
 41 את נבלתה יכבם בגדיו וטמא עד הערב : וכל השרץ השרץ על
 42 הארץ שקץ הוא לא יאכל : כל הולך על גחון וכל הולך על
 ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא
 43 תאכלום כי שקץ הם : אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ
 44 השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם : כי אני יהוה אלהיכם
 והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם
 מה בכל השרץ הרמש על הארץ : כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ
 46 מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני : זאת
 תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש
 47 השרצת על הארץ : להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה
 הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל :

כז כ פ פ פ

א וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר אשר
 2 כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא :
 3 4 וביום השמיני ימול בשר ערלתו : ושלושים יום ושלושת ימים
 תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד
 ה מלאות ימי טהרה : ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדרתה
 6 וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה : ובמלאות ימי
 טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתי לעלה ובן יונה או תר
 7 לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן : והקריבו לפני יהוה
 וכפר עליה וטהרה ממקדש דמיה זאת תורת הילדת לזכר או
 8 לנקבה : ואם לא תמצא ידה די שם ולקחה שתי תרים או שני
 בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה :

פ

א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : אדם כי יהיה בעור
 בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת
 3 והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים : וראה הכהן
 את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק
 4 מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו : ואם בהרת
 לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך

R

ויקרא

שמיני יא

- 11 הם לכם: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם
 12 תשקצו: כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם:
 13 ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת
 14 הפרס ואת העזניה: ואת הדאה ואת האיה למינה: את כל
 15 ערב למינו: ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ
 16 למינהו: ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף: ואת התנשמת
 17 ואת הקאת ואת הרחם: ואת החסידה האנפה למינה ואת
 18 הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ
 19 הוא לכם: אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע
 20 אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בחן על הארץ: את אלה
 21 מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל
 22 למינהו ואת החגב למינהו: וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים
 23 שקץ הוא לכם: ולא לה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד
 24 הערב: וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב: לכל כה
 25 הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה
 26 מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא: וכל הולך על
 27 כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע
 28 בנבלתם יטמא עד הערב: והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא
 29 עד הערב טמאים המה לכם: וזה לכם הטמא בשרץ
 30 השקץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: והאנקרה והכחל
 31 והלטאה והחמט והתנשמת: אלה הטמאים לכם בכל השרץ
 32 כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב: וכל אשר יפל עליו מהם
 33 במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר
 34 יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר: וכל
 35 כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו
 36 תשברו: מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל
 37 משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא: וכל אשר יפל מנבלתם עליו לה
 38 יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם: אך מעין
 39 ובור מקורה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא: וכי יפל
 40 מנבלתם על כל זרע זרע אשר יזרע טהור הוא: וכי יתן מים
 41 על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: וכי ימות
 42 מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד

י וּלְהַבְרִיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֵל וּבֵין הַטֹּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר : וּלְהוֹרֹת
את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד
משה :

פ

יב וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו
את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי
יג קדש קדשים הוא : ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך וחק
יד בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי : ואת חזה התנופה ואת שוק
התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך
טו וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל : שוק התרומה וחזה
התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך
יז ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה : ואת שעיר החטאת
דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני
יח אהרן הנותרים לאמר : מדוע לא אכלתם את החטאת במקום
הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה
יט לכפר עליהם לפני יהוה : הן לא הובא את דמה אל הקדש
פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי : וידבר אהרן אל
משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה
ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה :

פ

כ וישמע משה וייטב בעיניו :

א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם : דברו אל בני
ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על
יב הארץ : כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה
יג בבהמה אתה תאכלו : אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה
יד וממפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו
ה מפרס טמא הוא לכם : ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה
ו לא יפרס טמא הוא לכם : ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא
ז ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם : ואת החזיר כי מפרס
ח פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם :
ט מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם : את
י זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים
יב בימים ובנחלים אתם תאכלו : וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
יג בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ

יא

CAP. XI.

ויקרא

שמיני ט י

הכבד מן החטאת הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה :
 ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה : וישחט את ¹² ¹¹
 העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח סביב :
 ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח : ¹³
 וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה : ויקרב ¹⁴ ^{טו}
 את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטו
 ויחטאו כראשון : ויקרב את העלה ויעשה כמשפט : ויקרב את ¹⁶ ¹⁷
 המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר :
 וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני ¹⁸
 אהרן את הדם אליו ויזרקו על המזבח סביב : ואת החלבים מן ¹⁹
 השור ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד : וישמו כ ²⁰
 את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה : ואת החזות ²¹
 ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה :
 וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה ²² ^{ידיו ק'}
 והשלמים : ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את ²³
 העם וירא כבוד יהוה אל כל העם : ותצא אש מלפני יהוה ²⁴
 ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו
 ויפלו על פניהם : ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו א ^י
 ויתנו בהן אש וישמו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה ^{CAP. X.}
 אשר לא צוה אתם : ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו ²
 לפני יהוה : ויאמר משה אל אהרן הוֹא אשר דבר יהוה לאמר ³
 בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן : ויקרא משה ⁴
 אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דר אהרן ויאמר אלהם קרבו
 שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה : ויקרבו ה ^ה
 וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה : ויאמר ⁶
 משה אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו
 ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל
 בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה : ומפתח אהל ⁷
 מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
 כדבר משה : ^פ
 וידבר יהוה אל אהרן לאמר : יין ושכר אל תשת אתה ובניך ⁸ ⁹
 אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם :

הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק
 הימין: ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת
 וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק
 הימין: ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם
 תנופה לפני יהוה: ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה
 על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ויקח משה
 את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה
 למנה כאשר צוה יהוה את משה: ויקח משה משמן המשחה
 ומן הדם אשר על המזבח ויו על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל
 בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי
 בניו אתו: ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר
 פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים
 כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו: והנותר בבשר ובלחם
 באש תשרפו: ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום
 מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם: כאשר עשה
 לה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם: ופתח אהל מועד
 תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא
 תמותו כי כן צויתי: ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר
 צוה יהוה ביד משה: **ס ס ס** כו 26

ט
 CAP. IX.

א ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל:
 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים
 והקרב לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים
 לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה: ושור ואיל לשלמים
 לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם:
 ה ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה
 ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו
 וירא אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח
 ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את
 קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל
 המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן את
 הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם
 יצק אל יסוד המזבח: ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן

ויקרא

צו ח

- 3 ואת סל המצות: ואת כל העדרה הקהל אל פתח אהל מועד:
 4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדרה אל פתח אהל
 מועד: ויאמר משה אל העדרה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות:
 6 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים: ויתן עליו
 7 את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו
 8 את האפר ויחגר אתו בחשב האפר ויאפר לו בו: וישם עליו
 9 את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: וישם את
 המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב
 10 נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה: ויקח משה את שמן
 11 המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם: ויו
 ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו
 12 ואת הכיר ואת כנו לקדשם: ויצק משמן המשחה על ראש אהרן
 13 וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת
 ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את
 14 משה: ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על
 15 ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות
 המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
 16 המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ויקח את כל החלב אשר על הקרב
 ואת יתר הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר משה
 17 המזבחה: ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש
 18 מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה: ויקרב את איל העלה
 19 ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויזרק משה
 את הדם על המזבח סביב: ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה
 20 את הראש ואת הנתחים ואת הפר: ואת הקרב ואת הכרעים
 21 רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח
 22 ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה: ויקרב את
 האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש
 23 האיל: וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך און אהרן הימנית
 ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ויקרב את בני
 24 אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אונם הימנית ועל בהן ידם
 הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח
 סביב: ויקח את החלב ואת האלירה ואת כל החלב אשר על כה

17 יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: והנותר מבשר הזבח ביום
 18 השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום
 השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש
 19 האכלת ממנו עונה תשא: והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל
 כ באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: והנפש אשר תאכל
 בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש
 21 ההוא מעמיה: ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או
 בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים
 22 אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל משה
 23 לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא
 24 תאכלו: וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא
 כה תאכלו: כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה
 26 ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: וכל דם לא תאכלו בכל
 27 מושבתיכם לעוף ולבהמה: כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה
 הנפש ההוא מעמיה:
 פ

28 29 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר המקריב
 ל את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: ידיו
 תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה
 31 להניף אתו תנופה לפני יהוה: והקטיר הכהן את החלב המזבחה
 32 והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן
 33 מזבחי שלמיכם: המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני
 34 אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: כי את חזה התנופה ואת שוק
 התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם
 לה לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל: זאת משחת
 אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה:
 36 אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל
 37 חקת עולם לדרתם: זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם
 38 ולמלואים ולזבח השלמים: אשר צוה יהוה את משה בהר סיני
 ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר
 סיני:
 פ

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את אהרן ואת בניו ואת
 חבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים
 ח
 CAP. VIII.

- בבקר ומחציתה בערב: על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה 14
תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: והכהן המשיח תחתיו טו
מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: וכל מנחת כהן 16
כליל תהיה לא תאכל: פ
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר 17 18
זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת
לפני יהוה קדש קדשים הוא: הכהן המחטא אתה יאכלנה 19
במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשרה כ
יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום
קדש: וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה 21
ומרק ושטף במים: כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים 22
הוא: וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש 23
לא תאכל באש תשרף: פ
וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את א 2
העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: ואת 3
כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב:
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת 4
היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: והקטיר אתם הכהן ה
המזבחה אשר ליהוה אשם הוא: כל זכר בכהנים יאכלנו 6
במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: כחטאת כאשם תורה 7
אחרת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: והכהן המקריב את 8
עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה 9
אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב
אתה לו תהיה: וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן י
תהיה איש כאחיו: פ
וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: אם על תורה 11 12
יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקי
מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן: על חלת 13
לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תורת שלמיו: והקריב ממנו 14
אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו
יהיה: ובשר זבח תורת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו טו
עד בקר: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו 16

19 שגג והוא לא ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם אשם ליהודה:

פ

21 כ וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת 22 מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנדה: והיה כי יחטא ואשם 23 והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקר אתו או את האבדה אשר מצא: או מכל 24 אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו כה לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: ואת אשמו יביא ליהוה איל 26 תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן: וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה:

פ פ פ כה 25

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת 1 תורת העלה היא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד 2 הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מדרו בד ומכנסי בד 3 ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על 4 המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: 5 והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: 6 אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: 7 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: והרים 8 ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה: והנותרת 9 ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש 10 קדשים הוא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק 11 עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: פ 12 וידבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו 13 ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה

Q

אתם המזבחה על אשי יהודה וכפר עליו חכהן על חטאתו אשר
חטא ונסלח לו: פ

ה
CAP. V.

- א ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם
לוא יגיד ונשא עונו: או נפש אשר תנע בכל דבר טמא או
בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ
טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: או כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: או
נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא
האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: והיה ה
כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: והביא את
אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשברה או
שעירת עזים לחטאת וכפר עליו חכהן מחטאתו: ואם לא תגיע
ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני
יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: והביא אתם אל חכהן
והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו
ולא יבדיל: והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם
ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: ואת השני יעשה עלה
כמשפט וכפר עליו חכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: ס
אם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא
את קרבנו אשר חטא עשירת האפרה סלת לחטאת לא ישים
עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא: והביאה אל
חכהן וקמץ חכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה
על אשי יהוה חטאת הוא: וכפר עליו חכהן על חטאתו אשר
חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתת לכהן כמנחה: ס
וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי תמעל מעל וחטאה
בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן
בערך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם: ואת אשר חטא מן
הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר
עליו באיל האשם ונסלח לו: פ
ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהודה אשר לא
תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: והביא איל תמים מן
הצאן בערך לאשם אל חכהן וכפר עליו חכהן על שגגתו אשר

אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו
 לפני אהל מועד : וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר
 לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה : והביא הכהן המשיח מדם
 הפר אל אהל מועד : וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזהר שבע
 פעמים לפני יהוה את פני הפרכת : ומן הדם יתן על קרנת
 המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך
 אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד : ואת כל חלבו
 כ ירים ממנו והקטיר המזבחה : ועשה לפר כאשר עשה לפר
 החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם : והוציא
 את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר
 הראשון חטאת הקהל הוא : פ

אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא
 תעשינה בשגגה ואשם : או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה
 והביא את קרבנו שעיר עזים גר תמים : וסמך ידו על ראש
 השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה
 כה חטאת הוא : ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת
 מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה : ואת כל
 חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו
 ונסלח לו : פ

ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות
 יהוה אשר לא תעשינה ואשם : או הודע אליו חטאתו אשר
 חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר
 חטא : וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת
 ל במקום העלה : ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח
 העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח : ואת כל חלבה
 יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה
 לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו : פ

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה : וסמך את
 ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט
 את העלה : ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת
 לה מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח : ואת כל
 חלבה יסיר כאשר יסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן

וְאֵת הַחֹלֶב הַמִּכְסָּה אֶת הַקֹּרֶב וְאֵת כָּל הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֹּרֶב:
 וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֵת הַחֹלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל הַכִּסְלִים וְאֵת
 הִיתָרֶת עַל הַכֹּבֵד עַל הַכִּלִּית יִסִּירָנָה: וְהִקְטִירוּ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ
 לֶחֶם אִשָּׁה לַיהוָה:
 וְאִם עֹז קִרְבָּנוּ וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה: וְסִמֵּךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁוֹ
 וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב: וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קִרְבָּנוּ אִשָּׁה לַיהוָה אֶת הַחֹלֶב הַמִּכְסָּה אֶת
 הַקֹּרֶב וְאֵת כָּל הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֹּרֶב: וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֵת
 הַחֹלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל הַכִּסְלִים וְאֵת הִיתָרֶת עַל הַכֹּבֵד עַל
 הַכִּלִּית יִסִּירָנָה: וְהִקְטִירֶם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לֶחֶם אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחָח
 כָּל חֹלֶב לַיהוָה: חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשַׁבְתֵּיכֶם כָּל חֹלֶב
 וְכָל דָּם לֹא תֹאכְלוּ:

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ אִם
 כִּי תַחֲטִיא בְּשִׁגְגָה מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָה וַעֲשֵׂה
 מֵאַחַת מֵהֵנָּה: אִם הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ יִחֲטֵא לְאַשְׁמַת הָעַם וְהִקְרִיב
 עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פֶּרֶךְ בֶּן בָּקָר תָּמִים לַיהוָה לְחַטָּאת: וְהָבִיֵּא
 אֶת הַפֶּר אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְסִמֵּךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ
 הַפֶּר וְשָׁחַט אֶת הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר
 וְהָבִיֵּא אֹתוֹ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד: וְשָׁבַל הַכֹּהֵן אֶת אֲצָבָעוֹ בְּדָם וְהִזָּה
 מִן הַדָּם שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּרִכַת הַקֹּדֶשׁ: וְנָתַן
 הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קִרְנוֹת מִזְבֵּחַ קִטְרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר
 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֵת כָּל חֹלֶב פֶּר הַחַטָּאת יִרִים מִמֶּנּוּ אֶת
 הַחֹלֶב הַמִּכְסָּה עַל הַקֹּרֶב וְאֵת כָּל הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֹּרֶב: וְאֵת
 שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֵת הַחֹלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל הַכִּסְלִים וְאֵת
 הִיתָרֶת עַל הַכֹּבֵד עַל הַכִּלִּית יִסִּירָנָה: כַּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשּׁוֹר זֶבַח
 הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירֶם הַכֹּהֵן עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלָה: וְאֵת עוֹר הַפֶּר וְאֵת
 כָּל בָּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְעַל כִּרְעָיו וְקִרְבּוֹ וּפְרָשׁוֹ: וְהוֹצִיֵּא אֶת כָּל
 הַפֶּר אֶל מִחוּץ לַמִּחָנֶה אֶל מְקוֹם טְהוֹר אֶל שַׁפַּךְ הַדָּשֵׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ
 עַל עֲצִים בָּאֵשׁ עַל שַׁפַּךְ הַדָּשֵׁן יִשְׂרָף:

פ

וְאִם כָּל עַדֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנַעֲלָם דַּבָּר מֵעֵינֵי הַקֹּהֵל וַעֲשׂוּ אַחֶת
 מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָה וְאִשְׁמוּ: וְנֹדַעַה הַחַטָּאת

ד

CAP. IV.

משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן
 3 את אזכרתה המזבחה אשר ריח ניחח ליהוה: והנותרת מן
 4 המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ס וכי
 תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן
 ה ורקי קי מצות משחים בשמן: ס ואם מנחה על המחבת
 6 קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה: פתות אתה פתים ויצקת
 7 עליה שמן מנחה הוא: ס ואם מנחת מרחשת קרבנך
 8 סלת בשמן תעשה: והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה
 9 ליהוה והקריבה אל הכהן והגיש אל המזבח: והרים הכהן מן
 המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה:
 11 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: כל
 המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל
 12 דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: קרבן ראשית תקריבו אתם
 13 ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח: וכל קרבן מנחתך
 במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על
 14 כל קרבנך תקריב מלח: ס ואם תקריב מנחת בכורים
 ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך:
 16 ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: והקטיר הכהן
 את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה: פ

ג
CAP. III.

א ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם
 2 נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו
 פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח
 3 סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה
 4 את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות
 ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
 ה על הכליות יסירנה: והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה
 אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה: פ
 6 ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים
 7 יקריבנו: אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני
 8 יהוה: וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל
 9 מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב מזבח
 השלמים אשה ליהוה חלב האליה תמימה לעמת העצה יסירנה

ויקרא

LEVITICUS.

כד 24

- א ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן חבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפרר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: וס ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: פ ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו: והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: ושסע אתו בכנפיו לא יבריל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: ס
- ב ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה א שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ 2

א
CAP. I.

ב
CAP. II.

32 משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל
 מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה:
 33 ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך
 שער החצר ויכל משה את המלאכה:
 34 ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ולא
 יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה
 36 מלא את המשכן: ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל
 37 בכל מסעיהם: ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו:
 38 כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית
 ישראל בכל מסעיהם:

חזק

שמות

פקודי מ

- על הארץ את הפרכת : והבאת את השלחן וערכת את ערכו 4
והבאת את המנרה והעלית את נרתיה : ונתתה את מזבח ה
הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן :
ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד : ונתת 6
את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים : ושמת 8
את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר : ולקחת את שמן 9
המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת
כל כליו והיה קדש : ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו י
וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים : ומשחת את 11
הכיר ואת כנו וקדשת אתו : והקרבת את אהרן ואת בניו אל 12
פתח אהל מועד ורחצת אתם במים : והלבשת את אהרן את 13
בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי : ואת בניו תקריב 14
והלבשת אתם כתנת : ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם 15
וכהנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם לדורתם :
ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה : ס ויהי 16
בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש חוקם המשכן : ויקם 17
משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו
ויקם את עמודיו : ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה 18
האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה : ס ויקח כ
ויתן את העדת אל הארץ וישם את הברדים על הארץ ויתן את
הכפרת על הארץ מלמעלה : ויבא את הארץ אל המשכן וישם 21
את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את
משה : ס ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן 22
צפנה מחוץ לפרכת : ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה 23
יהוה את משה : ס וישם את המנרה באהל מועד נכח 24
השלחן על ירך המשכן נגבה : ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה 25
יהוה את משה : ס וישם את מזבח הזהב באהל מועד 26
לפני הפרכת : ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את 27
משה : ס וישם את מסך הפתח למשכן : ואת מזבח 28
העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת
המנחה כאשר צוה יהוה את משה : ס וישם את הכיר ל
בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה : ורחצו ממנו 31

בפתיל תכלת להית על חשב האפר ולא יזח החשן מעל האפר
כאשר צוה יהוה את משה :

ויעש את מעיל האפר מעשה ארג כליל תכלת : ופי המעיל

בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע : ויעשו על שולי

המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משור : ויעשו פעמני

זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל

סביב בתוך הרמנים : פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל

סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה : ויעשו את

הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו : ואת המצנפת שש ואת

פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משור : ואת האבנט

שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה

יהוה את משה : ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור

ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה : ויתנו עליו פתיל

תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה :

ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל

ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו :

ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו

בריהו ועמדיו ואדניו : ואת מכסה עורת האילים המאדמים ואת

מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך : את ארון העדת ואת

בדיו ואת הכפרת : את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים :

את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת

שמן המאור : ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטורת

הסמים ואת מסך פתח האהל : את מזבח הנחשת ואת מכבר

הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו :

את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר

את מיתריו ויתדתייה ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד :

את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת

בגדי בניו לכהן : ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני

ישראל את כל העבדה : וירא משה את כל המלאכה והנה עשו

אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : ביום החדש הראשון באחד לחדש

תקים את משכן אהל מועד : ושמת שם את ארון העדות וסכת

מ
CAP. XL.

שמות

פקודי לח לט

- 29 וחשק אתם: ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל: ויעש בזה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ל ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח: ואת אדני 31 החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתרת המשכן ואת כל יתרת החצר סביב: ומן התכלת והארגמן ותולעת השני א עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה: פ
- 2 ויעש את האפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: 3 וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב: כתפת 4 עשו לו חברת על שני קצוותיו חבר: וחשב אפרתו אשר עליו ה ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור כאשר צוה יהוה את משה: ס
- 6 מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל: וישם אתם על כתפת האפר אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: פ
- 8 ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: רבוע היה כפול עשו את החשן זרת 9 ארכו וזרת רחבו כפול: וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם י פטרה וברקת הטור האחד: והטור השני נפך ספיר ויהלם: 11 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש שהם 12 וישפה מוסבת משבצת זהב במלאותם: והאבנים על שמות בני 14 ישראל הנה שתיים עשרה על שמותם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט: ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת 16 זהב טהור: ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן: ויתנו שתי העבתת הזהב על 17 שתי הטבעת על קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפר אל מול פניו: 18 ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו 19 אשר אל עבר האפר ביתרה: ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפר מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפר: וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפר 21

לט
C A P.
XXXIX.

קצותיו ק'

6 7 ויעש את הברדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: ויבא את הברדים
 בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחרת עשה
 8 אתו: ם ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת
 9 הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד: ם ויעש את החצר
 10 לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משור מאה באמה: עמודיהם
 עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף:
 11 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת
 12 ווי העמודים וחשקיהם כסף: ולפאת ים קלעים חמשים באמה
 עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף:
 13 14 ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: קלעים חמש עשרה אמה
 15 אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף השנית
 מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה
 16 17 ואדניהם שלשה: כל קלעי החצר סביב שש משור: והאדנים
 לעמודים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף
 18 והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: ומסך שער החצר מעשה
 רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור ועשרים אמה ארך
 19 וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר: ועמודיהם ארבעה
 ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף:
 כ וכל היתדות למשכן ולחצר סביב נחשת: ם ם ם כג 23
 21 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת
 22 הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן: ובצלאל בן אורי בן חור
 23 למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה: ואתו
 אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
 24 ובתולעת השני ובשש: ם כל הזהב העשוי למלאכה בכל
 מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות
 כה ושלשים שקל בשקל הקדש: וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף
 26 ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: בקע לגלגלת
 מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים
 שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
 27 וחמשים: ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת
 28 אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לארון: ואת האלף
 ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויס לעמודים וצפה ראשיהם

שמות

ויקהל לו לח

- ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי י
קמתו : ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב : ויעש לו 12 11
מסגרת טפה סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב : ויצק לו ארבע 13
טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע
רגליו : לעמדת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את 14
השלחן : ויעש את הברים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את 15
השלחן : ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת 16
כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור : פ
ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה 17
גביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו : וששה קנים יצאים מצדיה 18
שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני :
שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים 19
משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן
המנרה : ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה : כ
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה 21
וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים ממנה :
כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור : ויעש 22 23
את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור : ככר זהב 24
טהור עשה אתה ואת כל כליה : פ
ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע כה
ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו : ויצף אתו זהב טהור את גנו 26
ואת קירנתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב : ושתי 27
טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו
לבתיים לבדים לשאת אתו בהם : ויעש את הברים עצי שטים 28
ויצף אתם זהב : ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים 29
טהור מעשה רקח : ס ויעש את מזבח העלה עצי שטים א
חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו :
ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת : 2
ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת 3
את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת : ויעש למזבח 4
מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו : ויצק ה
ארבע טבעת בארבע הקצוות למכבר הנחשת בתיים לבדים :

לח

C A P.
XXXVIII.

23 אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן : ויעש את הקרשים למשכן
 24 עשרים קרשים לפאת נגב תימנה : וארבעים אדני כסף עשה
 תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו
 כה ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו : ולצלע המשכן
 26 השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים : וארבעים אדניהם כסף
 שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחר :
 27 28 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים : ושני קרשים עשה
 29 למקצעת המשכן בירכתים : והיו תואמם מלמטה ויחרו יהיו
 תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני
 ל המקצעת : והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים
 31 שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד : ויעש בריחי עצי
 32 שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת : וחמשה בריחם לקרשי
 צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה :
 33 ויעש את הבריה התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל
 34 הקצה : ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים
 לה לבריהם ויצף את הבריהם זהב : ויעש את הפרכת תכלת וארגמן
 36 ותולעת שני ושש משור מעשה חשב עשה אתה כרבים : ויעש
 לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה
 37 אדני כסף : ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני
 38 ושש משור מעשה רקם : ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפרה
 ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת : פ

לז

CAP.
XXXVII.

א ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי
 2 רחבו ואמה וחצי קמתו : ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש
 3 לו זר זהב סביב : ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתי
 ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית :
 4 ה ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב : ויבא את הברים בטבעת
 6 על צלעת הארן לשאת את הארן : ויעש כפרת זהב טהור
 7 אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה : ויעש שני כרבים זהב
 8 מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת : כרוב אחד מקצה מזה
 וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני
 9 קצותיו : ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
 הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים : פ

קצותיו ק

שְׁמוֹרָה

ויקהל לו

- 2 הקדש לכל אשר צוה יהוה: ויקרא משה אל בצלאל ואל
- אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל
- 3 אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה: ויקחו מלפני
- משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת
- הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר:
- 4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש
- ממלאכתו אשר המה עשים: ויאמרו אל משה לאמר מרבים ה
- העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה:
- 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
- 7 מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: והמלאכה היתה
- 8 דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: ס ויעשו כל
- חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משור
- ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם:
- 9 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה
- י היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: ויחבר את חמש היריעת
- 11 אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת: ויעש ללאת
- תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת
- 12 היריעה הקיצונה במחברת השנית: חמשים ללאת עשה ביריעה
- האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת
- 13 השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי
- זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן
- אחד: פ
- 14 ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה
- אתם: ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב
- 16 היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ויחבר את
- 17 חמש היריעת לבר ואת שש היריעת לבר: ויעש ללאת חמשים
- על שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת
- 18 היריעה החברת השנית: ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את
- 19 האהל להיות אחד: ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
- ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ס ויעש את הקרשים כ
- 21 למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי
- 22 האמה רחב הקרש האחד: שתי ירת לקרש האחד משלבת אחת

14 ואת כל כליו ואת לחם הפנים : ואת מנרת המאור ואת כליה
 טו ואת נרתיה ואת שמן המאור : ואת מזבח הקטרת ואת בריו
 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח
 16 המשכן : את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בריו
 17 ואת כל כליו את הכיר ואת כנו : את קלעי החצר את עמדיו
 18 ואת אדניה ואת מסך שער החצר : את יתרת המשכן ואת
 19 יתרת החצר ואת מיתריהם : את בגדי השרד לשרת בקדש את
 כ בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן : ויצאו כל עדת
 21 בני ישראל מלפני משה : ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל
 אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל
 22 מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש : ויבאו האנשים על הנשים
 כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש
 23 אשר הניף תנופת זהב ליהוה : וכל איש אשר נמצא אתו תכלת
 וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת
 24 תחשים הביאו : כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת
 יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבודה
 כה הביאו : וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את
 26 התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש : וכל הנשים
 27 אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים : והנשאים הביאו
 28 את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפור ולחשן : ואת הבשם
 29 ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים : כל איש
 ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה
 לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה : פ
 ל ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי
 31 בן חור למטה יהודה : וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה
 32 ובדעת ובכל מלאכה : ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף
 33 ובנחשת : ובחרשת אבן למלאות ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת
 34 מחשבת : ולהורת נתן בלבבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן :
 לה מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת
 ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי
 א מחשבת : ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן
 יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת

שְׁמוֹרָה

תשא לד לה

לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט על כה
חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי²⁶
אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב לְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל פִּי²⁷
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּרְתִּי אֶתְךָ בְּרִית וְאֵת יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה שֵׁם עַם יְהוָה²⁸
אַרְבַּעַם יוֹם וָאַרְבַּעַם לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמִים לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב
עַל הַלַּחַת אֶת דְּבַרֵּי הַבְּרִית עֶשְׂרֵת הַדְּבָרִים: וְהָיָה בְּרִדַּת מֹשֶׁה²⁹
מִהָרִּי סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת בְּיַד מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא
יָדַע כִּי קָרָן עוֹר פָּנָיו בְּדִבְרוֹ אֹתוֹ: וַיֵּרָא אֶהָרָן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵ^ל
אֵת מֹשֶׁה וְהָנָה קָרָן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁתֹּת אֱלֹהֵי: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים³¹
מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אֶהָרָן וְכָל הַנְּשָׂאִים בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם:
וְאַחֲרָיִ כֵּן נִגְשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצִוּם אֵת כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֹתוֹ³²
בְּהָרִי סִינַי: וַיְכַל מֹשֶׁה מְדַבֵּר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מָסוּחַ: וּבִבְנֵי^{34 33}
מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אֹתוֹ יִסִּיר אֵת הַמָּסוּחַ עַד צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וַיְדַבֵּר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצָוָה: וַרְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת פָּנֵי מֹשֶׁה לֵ^ל
כִּי קָרָן עוֹר פָּנָיו מֹשֶׁה וְהָשִׁיב מֹשֶׁה אֵת הַמָּסוּחַ עַל פָּנָיו עַד בָּאוּ
לְדַבֵּר אֹתוֹ:

כב 22

ס ס ס

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֵת כָּל עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלֶּהָ אֵ^א
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֲתָם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה²
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבָּת שְׁבִתוֹן לַיהוָה כָּל הָעֹשֶׂה
בּוֹ מְלָאכָה יוֹמָת: לֹא תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:

פ

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל כָּל עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה⁴
יְהוָה לֵאמֹר: קָחוּ מֵאֲתָכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כָּל נָדִיב לְבֹו יִבְיָאָה ה^ה
אֵת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת: וְתִכְלֹת וָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת⁶
שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֻזִּים: וְעֵרַת אֵילָם מֵאַרְמִים וְעֵרַת תַּחֲשִׁים וְעֻצֵּי שִׁטִּים:⁷
וּשְׁמֵן לְמָאֹר וּבִשְׁמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּלְקִטְרֹת הַסָּמִים: וְאַבְנֵי שֹׁהַם^{9 8}
וְאַבְנֵי מְלָאִים לְאַפּוֹד וּלְחֹשֶׁן: וְכָל חֹכֶם לֵב בְּכֶם יֵבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֵת^י
כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אֵת הַמִּשְׁכָּן אֵת אֹהֶל־וָאֵת מִכְסֹהוּ אֵת¹¹
קִרְסֵי וָאֵת קִרְשֵׁי אֵת בְּרִיחוֹ אֵת עַמֻּדָיו וָאֵת אֲדָנָיו: אֵת הָאָרֶץ¹²
וָאֵת בְּדִיּוֹ אֵת הַכִּפְרֹת וָאֵת פְּרֻכַּת הַמִּסָּךְ: אֵת הַשְּׁלַחַן וָאֵת בְּדִיּוֹ¹³

לה

C A P.
xxxv.

בריהיו ק

על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר
 2 שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי
 3 שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל
 4 ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: ויפסל שני
 לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר
 ה צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן
 6 ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו ויקרא
 7 יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: וצר
 חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקד לא ינקד פקד עון
 8 אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: וימהר
 9 משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך
 10 אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו
 11 ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך
 12 אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל
 העם אשר אתה בקרבך את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני
 11 עשה עמך: שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך
 12 את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוס: השמר לך פן
 תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש
 13 בקרבך: כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת
 14 אשירי תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו
 15 אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם
 16 וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחם: ולקחת מבנתיו לבניך
 17 וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן: אלהי
 18 מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל
 מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת
 19 ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה:
 כ ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך
 21 תפדה ולא יראו פני ריקם: ששת ימים תעבר וביום השביעי
 22 תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעת תעשה לך בכורי
 23 קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים בשנה יראה
 24 כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל: כי אוריש גוים
 מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך

- והחתתי והפרזתי החוי והיבוסים: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא³
 אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך: וישמע⁴
 העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עריו עליו:
 ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף ה⁵
 רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עריך מעליך ואדעה⁶
 מה אעשה לך: ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב:
 ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחננה הרחק מן המחננה⁷
 וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד
 אשר מחוץ למחננה: והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל⁸
 העם ונצבו איש פתח אהליו והביטו אחרי משה עד באו האהלה:
 והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר⁹
 עם משה: וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם¹⁰
 כל העם והשתחוו איש פתח אהליו: ודבר יהוה אל משה פנים¹¹
 אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחננה ומשרתו
 יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל:^פ
 ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה¹²
 ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך
 בשם וגם מצאת חן בעיני: ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך¹³
 הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי
 עמך הגוי הזה: ויאמר פני ילכו והנחתני לך: ויאמר אליו אם¹⁴
 אין פניך הלכים אל תעלנו מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי¹⁵
 חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל¹⁶
 העם אשר על פני האדמה:^פ
 ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי¹⁷
 מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבודך:¹⁸
 ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך¹⁹
 וחסנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל כ²⁰
 לראות את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום²¹
 אתי ונצבת על הצור: והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור²²
 ושכתי כפי עליך עד עברי: והסרת את כפי וראית את אחרי²³
 ופני לא יראו:^פ
 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי א

טו ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני
 עבריהם מזה ומזה. הם כתבים: והלחת מעשה אלהים המה
 והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: וישמע יהושע
 את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: ויאמר
 אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע:
 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף
 כ משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את
 העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים
 וישק את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם
 הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל יחר אף
 23 אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה לנו
 אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
 24 מצרים לא ידענו מה היה לו: ואמר להם למי זהב התפרקו
 כה ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם
 26 כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה
 בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ואספו אליו בני לוי:
 27 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו
 עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את
 28 רעהו ואיש את קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם
 29 ביום ההוא כשלשת אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם היום
 ל יהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי
 ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה
 31 אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל
 יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי
 32 זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר
 33 כתבת: ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי:
 34 ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנר מלאכי ילך
 לה לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יהוה את העם
 א על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן: ס וידבר
 יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ
 מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר
 2 לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי

שמות

תשא לא לב

- אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם
 לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש¹⁴
 הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה
 הנפש ההוא מקרב עמיה: ששת ימים יעשה מלאכה וביום^{טו}
 השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת
 מות יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת¹⁶
 לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי¹⁷
 ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
 שבת וינפש: ס ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר¹⁸
 סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים: וירא א
 העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו
 אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
 אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר אלהם²
 אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו
 אלי: ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו³
 אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה⁴
 ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וירא ה
 אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר:
 וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו⁶
 ויקמו לצחק: פ
 וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ⁷
 מצרים: סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה⁸
 וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
 מארץ מצרים: ויאמר יהוה אל משה ראיני את העם הזה והנה⁹
 עם קשה ערף הוא: ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם^י
 ואעשה אותך לגוי גדול: ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר¹¹
 למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח
 גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג¹²
 אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם
 על הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר¹³
 נשבעת להם בדך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
 וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: וינחם¹⁴
 יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: פ

לב

C A P.
XXXII.

22 וידבר יהוה אל משה לאמר: ואתה קח לך בשמים ראש מר
 23 דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם
 24 חמשים ומאתים: וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית
 כה הין: ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח
 26 שמן משחת קדש יהיה: ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון
 27 העדות: ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת
 28 מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת
 29 כנו: וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש:
 30 ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: ואל בני
 31 ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם:
 32 על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא
 33 קדש יהיה לכם: איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר
 34 ונכרת מעמיו: ס ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף
 לה ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בר בבד יהיה: ועשית אתה
 36 קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק
 ונתתה ממנה לפני העדות באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש
 37 קדשים תהיה לכם: והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו
 38 לכם קדש תהיה לך ליהודה: איש אשר יעשה כמוה להריח בה
 2 א ונכרת מעמיו: ס וידבר יהוה אל משה לאמר: ראה
 3 קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: ואמלא
 4 אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה וברעת ובכל מלאכה: לחשב
 ה מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאכת
 6 ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה: ואני הנה נתתי אתו את
 אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה
 7 ועשו את כל אשר צויתך: את אהל מועד ואת הארן לעדות
 8 ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל: ואת השלחן ואת
 כליו ואת המנרה הטהורה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת:
 9 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: ואת בגדי
 10 השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ואת
 שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשו:
 פ
 12 ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואתה דבר אל בני ישראל לאמר

לא
 C A P.
 XXXI.

ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: וידעו כי אני מה 46
יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם
אני יהוה אלהיהם: פ

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: אמר ארכו א 2
ואמר רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו: וצפית אתו 3
זהב טהור את גנו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר
זהב סביב: ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי 4
צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו
בהמה: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב: ונתתה ה 6
אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדות לפני הכפרת אשר על
העדות אשר אועד לך שמרה: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים 7
בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את 8
הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם:
לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: 9
וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת י
בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה:

פ פ פ פ כ א 21

וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל 12 11
לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם
נגף בפקד אתם: זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל 13
בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה:
כל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה יתן תרומת 14
יהוה: העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת טו
את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם: ולקחת את כסף הכפרים 16
מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני
ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: פ
וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית כיור נחשת וכנו נחשת 18 17
לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים:
ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל כ 19
מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר
אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק 21
עולם לו ולזרעו לדרתם: פ

ל
CAP. XXX.

22 בניו אתו: ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה
את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
23 עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא: וכבר לחם אחת
וחלת לחם שמן אחת ורקיב אחד מסל המצות אשר לפני יהוה:
24 ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני
כה יהוה: ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח
26 ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה: ולקחת את החזה מאיל
המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך
27 למנח: וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף
28 ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: והיה
לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה
29 יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה: ובגדי
הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם
ל את ידם: שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל
31 אהל מועד לשרת בקדש: ואת איל המלאים תקח ובשלת את
32 בשרו במקם קדש: ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם
33 אשר בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא
34 את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם: ואם יותר
מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש
ל לא יאכל כי קדש הוא: ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר
36 צויתי אתכם שבעת ימים תמלא ידם: ופר חטאת תעשה ליום
על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו:
37 שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש
38 קדשים כל הנגע במזבח יקדש: וזה אשר תעשה על
39 המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: את הכבש האחד
מ תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשרון
סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעת ההין יין לכבש
41 האחד: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
42 וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה: עלת תמיד לדרתיכם
פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך
43 שם: ונעדרתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי: וקדשתי את
44 אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי:

- ועשה להם מכנסי בר לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים
 יהיו: והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם
 אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו
 ולזרעו אחריו: וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש א
 אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימים: ולחם 2
 מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקימי מצות משחים בשמן סלת
 חטים תעשה אתם: ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם 3
 בסל ואת הפר ואת שני האילם: ואת אהרן ואת בניו תקריב 4
 אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: ולקחת את הבגדים ה
 והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפר ואת האפר
 ואת החשן ואפרת לו בחשב האפר: ושמת המצנפת על ראשו 6
 ונתת את נזר הקדש על המצנפת: ולקחת את שמן המשחה 7
 ויצקת על ראשו ומשחת אתו: ואת בניו תקריב והלבשתם 8
 כתנת: וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת 9
 והיתרה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו:
 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם
 על ראש הפר: ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: 11
 ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל 12
 הדם תשפך אל יסוד המזבח: ולקחת את כל החלב המכסה 13
 את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב
 אשר עליהן והקטרת המזבחה: ואת בשר הפר ואת ערו ואת 14
 פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: ואת האיל האחד 15
 תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: ושחטת את 16
 האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב: ואת האיל 17
 תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו:
 והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה 18
 ליהוה הוא: ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם 19
 על ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על כ
 תנוך און אהרן ועל תנוך און בניו הימנית ועל בהן ירם הימנית
 ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב: ולקחת 21
 מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל
 בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי

כט

CAP. XXIX.

כ 19 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש ושהם
 21 וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: והאבנים תהיין על שמת
 בני ישראל שתים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על שמו
 22 תהיין לשני עשר שבט: ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה
 23 עבת זהב טהור: ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את
 24 שתי הטבעות על שני קצות החשן: ונתתה את שתי עבתת
 כה הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן: ואת שתי קצות שתי
 העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפר אל
 26 מול פניו: ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות
 27 החשן על שפתו אשר אל עבר האפוד ביתרה: ועשית שתי
 טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול
 28 פניו לעמדת מחברתו ממעל לחשב האפוד: וירכסו את החשן
 מטבעתו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד
 29 ולא יזה החשן מעל האפוד: ונשא אהרן את שמות בני ישראל
 בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד:
 ל ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב
 אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על
 31 לבו לפני יהוה תמיד: ם ועשית את מעיל האפוד כליל
 32 תכלת: והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג
 33 כפי תחרה יהיה לו לא יקרע: ועשית על שוליו רמני תכלת
 וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב:
 לה 34 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב: והיה
 על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו
 36 ולא ימות: ם ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי
 37 חתם קדש ליהוה: ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על
 38 המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: והיה על מצח אהרן ונשא
 אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת
 39 קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: ושבצת
 הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם:
 מ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה
 41 להם לכבוד ולתפארת: והלבשת אתם את אהרן אחיק ואת
 בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי:

שמות

תצוה כז כח

- 17 כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת :
 18 ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות
 19 שש משור ואדניהם נחשת : לכל כלי המשכן בכל עבודתו וכל
 יתרתיו וכל יתדת החצר נחשת : **ס ס ס כ** 20
 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית כ
 למאור להעלת נר תמיד : באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על
 21 העדרת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת
 עולם לדרתם מאת בני ישראל : **ס** ואתה הקרב אליך א
 את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן
 נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : ועשית בגדי קדש
 2 לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת : ואתה תדבר אל כל חכמי לב
 אשר מלאותיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי :
 3 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת
 4 ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי : והם יקחו ה
 את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת
 השש : **פ**
 ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה
 6 חשב : שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר : וחשב
 7 אפרתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת
 שני ושש משור : ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם
 9 שמות בני ישראל : ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות
 הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם : מעשה חרש אבן
 11 פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבת
 משבצות זהב תעשה אתם : ושמת את שתי האבנים על כתפת
 12 האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה
 על שתי כתפיו לזכרון : **ס** ועשית משבצת זהב : ושתי
 13 שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את
 שרשרת העבת על המשבצת : **ס** ועשית חשן משפט טו
 מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת
 16 שני ושש משור תעשה אתו : רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת
 רחבו : ומלאות בו מלאות אבן ארבעה טורים אבן טור אדם
 17 פטרה וברקת הטור האחד : והטור השני נפך ספיר ויהלם :
 18

כח
C A P.
XXVIII.

ל הבריהם זהב : והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר :
 31 ם ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור
 32 מעשה חשב יעשה אתה כרבים : ונתתה אתה על ארבעה
 עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף :
 33 ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת
 את ארון העדות והבדילתה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש
 34 הקדשים : ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים :
 לה ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכת השלחן על
 36 צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון : ועשית מסך
 לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם :
 37 ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב
 א ויצקת להם חמשה אדני נחשת : ם ועשית את המזבח
 עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח
 2 ושלש אמות קמתו : ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין
 3 קרנתיו וצפית אתו נחשת : ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו
 4 ומולגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת : ועשית לו מכבר
 מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על
 ה ארבע קצותיו : ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה
 6 הרשת עד חצי המזבח : ועשית ברים למזבח בדי עצי שטים
 7 וצפית אתם נחשת : והובא את בדיו בטבעת והיו הברים על
 8 שתי צלעות המזבח בשאת אתו : נבוב לחת תעשה אתו כאשר
 9 הראה אתך בהר כן יעשו : ם ועשית את חצר המשכן
 לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משור מאה באמה ארך
 י לפאה האחת : ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים
 11 וחשקיהם כסף : וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו
 12 עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף : ורחב
 החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם
 13 עשרה : ורחב החצר לפאת קרמה מזרחה חמשים אמה : וחמש
 עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה :
 14 ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם
 16 שלשה : ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת
 שני ושש משור מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה :

כז

CAP.
XXVII.

ועמדיו ק

שְׁמוֹרָה

תרומה כו

- במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה: ועשית 6
חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים
והיה המשכן אחד: ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי 7
עשרה יריעת תעשה אתם: ארך היריעה האחת שלשים באמה 8
ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדרה אחת לעשתי עשרה
יריעת: וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד 9
וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: ועשית חמשים 10
ללאת על שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים ללאת
על שפת היריעה החברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים 11
והבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד:
וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי 12
המשכן: והאמרה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל 13
יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: ועשית מכסה 14
לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: פ
ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות ארך 16 טו
הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש 17
האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן:
ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: 18
וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת 19
הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו: ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים כ 21
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: ושני 22
קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים: ויהיו תאמם מלמטה 24
ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם
לשני המקצעת יהיו: והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה כה
עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
הקרש האחד: ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע 26
המשכן האחד: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית 27
וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: והבריה 28
התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה: ואת הקרשים 29
תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את

22 ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים
אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל:

פ

23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי
24 כה קמתו: וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ועשית
26 לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: ועשית
לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר
27 לארבע רגליו: לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים
28 לשאת את השלחן: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם
29 זהב ונשא בם את השלחן: ועשית קערותיו וכפתיו וקשותיו
ל ומנקיותיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: ונתת על
השלחן לחם פנים לפני תמיד:

פ

31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תיעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה
32 כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: וששה קנים יצאים מצדיה שלשה
33 קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: שלשה
גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים
בקנה האחר כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה:
34 לה ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת
36 שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה: כפתריהם
37 וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ועשית את
38 נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: ומלקחיה
39 ומחתתיה זהב טהור: ככר זהב טהור יעשה אתה את כל
מ הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר:

כו

CAP. XXVI.

א ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משור ותכלת
2 וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: ארך
היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה
3 האחת מדה אחת לכל היריעת: חמש היריעת תהיין חברת
4 אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה: ועשית
ללא תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה
ה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: חמשים ללא תעשה
ביריעה האחת וחמשים ללא תעשה בקצה היריעה אשר

שמות

תרומה כד כה

13 את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם
14 משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ואל הזקנים
אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
מי בעל דברים יגש אלהם: ויעל משה אל ההר ויכס הענן את
16 ההר: וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים
ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד יהוה
17 כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה בתוך
18 הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

פ פ פ יט 19

כה
CAP. XXV.
2 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי
תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: וזאת
התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים: וערת אילם מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים: שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים:
6 אבני שהם ואבני מלאים לאפר ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי
7 בתוכם: ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת
9 תבנית כל כליו וכן תעשו: וועשו ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: וצפית
11 אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב:
ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושת
12 טבעת על צלעו האחת ושת טבעת על צלעו השנית: ועשית
13 בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת את הבדים בטבעת
14 על צלעת הארן לשאת את הארן בהם: בטבעת הארן יהיו
16 הבדים לא יסרו ממנו: ונתת אל הארן את הערת אשר אתן
אליך: ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
17 רחבה: ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות
18 הכפרת: ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה
19 מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו: והיו הכרבים כ
פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש
אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את הכפרת על
21 הארן מלמעלה ואל הארן תתן את הערת אשר אתן אליך:

22 לפשעכם כי שמי בקרבו : כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל
23 אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך : כי ילך מלאכי
לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החתי והיבוס
24 והכחדתיו : לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה
כה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם : ועברתם
את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרת מחלה
26 מקרבך : ס לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר
27 ימך אמלא : את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר
28 תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף : ושלחתי את הצרעה
29 לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך : לא
אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך
ל חית השדה : מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת
את הארץ : ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים ומדבר
31 עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו מפניך : לא
32 תכרת להם ולאליהם ברית : לא ישבו בארצך פן יחטאו אתך
33 לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש : פ

כד
CAP. XXIV.

א ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
2 מזקני ישראל והשתחויתם מרחק : ונגש משה לבדו אל יהוה
3 והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו : ויבא משה ויספר לעם את
כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו
4 כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה : ויכתב משה את כל דברי
יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה
ה לשנים עשר שבטי ישראל : וישלח את נערי בני ישראל ויעלו
6 עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים : ויקח משה חצי הדם
7 וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח : ויקח ספר הברית
ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע :
8 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר
9 כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה : ויעל משה ואהרן נדב
י ואביהוא ושבעים מזקני ישראל : ויראו את אלהי ישראל ותחת
11 רגליו כמעשה לבנות הספיר וכעצם השמים לטהר : ואל אצילי
בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו : ס
12 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך

שְׁמוֹרָה

משפטים כב כג

- 24 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא
תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש כה
כסותו ק' תשיבנו לו: כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה
26 ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: ם אלהים
לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: מלאתך ודמעך לא תאחר
28 בכור בניך תתן לי: כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה
29 עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר ל
בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: ם לא א
תשא שמע שוא אל תשת ירך עם רשע להיות עד חמס: לא
תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים
להטת: ודל לא תהדר בריבו: ם כי תפגע שור איבך
4 3 או חמרו תעה השב תשיבנו לו: ם כי תראה חמור ה
שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: ם
לא תטה משפט אבינך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי
7 6 וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד
יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם
את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע
את ארצך ואספת את תבואתה: והשביעת תשמטנה ונטשתה
11 ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך
לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען
12 ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי
13 אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך:
שלוש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים
14 10 תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת
ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר
16 תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באסף את מעשיך מן
השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון
17 יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר:
18 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי
19 בחלב אמו: פ
הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום כ
אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא
21

כג

C A P.
XXIII.

- שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את
 36 המרת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא
 ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: ס
 37 כי יגנב איש שור או שה וטבחיו או מכרו חמשה בקר ישלם
 א תחת השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב
 2 והכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם
 3 ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו הגנבה
 4 מישור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: ס כי יבער
 איש שדה או כרם ושלח את בעירו ובער בשדה אחר מיטב
 ה שדהו ומיטב כרמו ישלם: ס כי תצא אש ומצאה קצים
 ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה:
 6 ס כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית
 7 האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב
 8 בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על
 כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה
 אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען
 9 אלהים ישלם שנים לרעהו: ס כי יתן איש אל רעהו
 חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה
 י אין ראיה: שבעת יהודה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו
 11 במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו
 12 ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם:
 פ
 13 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם
 14 ישלם: אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו:
 טו ס וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה
 16 מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף
 17 18 ישקל כמהר הבתולת: ס מכשפה לא תחיה: כל שכב
 19 עם בהמה מות יומת: ס זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה
 כ לבדו: וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים:
 21 22 כל אלמנה ויתום לא תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק
 23 יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב
 והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים:
 פ
 M

שמות

משפטים כא

- או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: ס
- וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: 7
- לו ק אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל 8
- למכרה בבגדו בה: ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה 9
- לה: אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: ואם י 11
- שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: ס מכה 12
- איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי 13
- לך מקום אשר ינום שמרה: ס וכי יזד איש על רעהו 14
- להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ס ומכה אביו טו
- ואמו מות יומת: ס וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות 16
- יומת: ס ומקלל אביו ואמו מות יומת: ס וכי 18 17
- יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות
- ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה 19
- רק שבתו יתן ורפא ירפא: ס וכי יכה איש את עבדו או כ
- את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: אך אם יום או 21
- יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: ס וכי ינצו אנשים 22
- ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר
- ישירת עליו בעל האשה ונתן בפללים: ואם אסון יהיה ונתתה 23
- נפש תחת נפש: עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל 24
- תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת כה
- חבורה: ס וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו 26
- ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו 27
- יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: פ
- וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא 28
- יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמל 29
- שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור
- יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל ל
- אשר יושת עליו: או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה 31
- לו: אם עבר יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו 32
- והשור יסקל: ס וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר 33
- ולא יכסנו ונפל שמרה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף 34
- ישיב לבעליו והמת יהיה לו: ס וכי יגח שור איש את לה

8 9 זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל
 י מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
 מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
 11 בשעריך: כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את
 הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את
 12 יום השבת ויקדשהו: ס כבר את אביך ואת אמך למען
 יארכון ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ס
 13 14 טו לא תרצח: ס לא תנאף: ס לא תגנב: ס
 16 17 לא תענה ברעך עד שקר: ס לא תחמד בית רעך
 ס לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל
 אשר לרעך:

פ

18 וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השפר ואת
 19 ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר
 כ אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר
 משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים
 21 ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם
 מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: ס
 22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם
 23 כי מן השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי
 24 זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את
 עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר
 כה את שמי אבוא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא
 26 תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה
 במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו:

פ פ פ יח 18

2 א ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש
 3 שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא
 4 אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה
 וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא
 ה בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת
 6 בני לא אצא חפשי: והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת

כא

CAP. XXI.

שמות

יתרו יט כ

- 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע
העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם
אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום
11 ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי
12 ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב
לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות
13 יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה ירה אם בהמה
אם איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר: וירד משה מן
ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם: ויאמר אל העם טו
16 היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי
בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק
17 מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת
18 האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו
מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד
19 כל ההר מאד: ויהי קול השפר הולך וחזק מאד-משה ידבר
והאלהים יעננו בקול: וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר כ
ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר יהוה אל
21 משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב:
22 וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה:
23 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה
24 העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה
לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת
אל יהוה פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר אלהים: ס כה
וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: ס אנכי א
2 יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא
3 יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת
לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך ה
אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי:
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: ס לא תשא
7 6 את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את
שמו לשוא:
פ

כ

CAP. XX.

את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר טו עד ערב : ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים :
 16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתני
 17 את חקי האלהים ואת תורתיו : ויאמר חתן משה אליו לא טוב
 18 הדבר אשר אתה עשה : נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבר ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך : עתה שמע בקלי איעצך והי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת כ אתה את הדברים אל האלהים : והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון : ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת : ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הנדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך :
 23 אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמך וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום : וישמע משה לקול חתנו ויעש כל כה אשר אמר : ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת : ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם : וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו :

פ

א בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו יט
 2 מדבר סיני : ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן
 3 שם ישראל נגד ההר : ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה
 4 מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל : אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא ה אתכם אלי : ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי ויהייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ : ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל : ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה : ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה :

CAP. XIX.

שמות

יתרו יז יח

9 8 ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם: ויאמר משה אל יהושע
בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש
הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה
11 להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: והיה כאשר
12 ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי
משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור
תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש:
13 ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: פ
14 דיאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע
כי מחה אמה את זכר עמלק מתחת השמים: ויבן משה מזבח
ט ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהודה
16 בעמלק מדר דר:

17 פ פ פ יז

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה
א ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: ויקח יתרו
2 חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה: ואת שני בניה
3 אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ושם
4 האחר אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: ויבא
ה יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא
חנה שם הר האלהים: ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בן
6 אליך ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנו וישתחו
7 וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה: ויספר משה
8 לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל
9 את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: ויחר יתרו על
כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים:
ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה
י אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: עתה ידעתי כי גרול
11 יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו חתן
12 משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם
עם חתן משה לפני האלהים: והי ממחרת וישב משה לשפט את
13 העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה
14

יח
C A P.
XVIII.

ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחר ויבאו כל נשיאי
 העדה ויגידו למשה: ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון
 שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו
 בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר: ויניחו
 אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה
 כה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא
 תמצאהו בשדה: ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא
 יהיה בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו:
 ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי
 ותורתי: ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם
 ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו
 ביום השביעי: וישבתו העם ביום השביעי: ויקראו בית ישראל
 את שמו מן והוא כזרע גר לבן וטעמו כצפחת בדבש: ויאמר
 משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת
 לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר
 בהוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת
 אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת
 לדרתיכם: כאשר צוה יהוה אל משה ויניח אהרן לפני העדת
 לה למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם
 אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען:
 והעמר עשרית האיפה הוא:

א ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה
 ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם: וירב העם עם משה
 ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי
 מה תנסון את יהוה: ויצמא שם העם למים וילן העם על משה
 ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני
 בצמא: ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד
 ה מעט וסקלני: ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך
 מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת:
 הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים
 ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: ויקרא שם המקום
 מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש
 יהוה בקרבנו אם אין:

- ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין א
 אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ
 מצרים: וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: 2
 ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים 3
 בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו
 אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: 4
 ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא
 העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא: 5
 והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ה
 ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב 6
 וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם את 7
 כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלוננו
 עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם 8
 בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו
 ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: ויאמר משה אל 9
 אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את
 תלנתיכם: ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל 10
 המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: 11
 וידבר יהוה אל משה לאמר: שמעתי את תלונת בני ישראל 12
 דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם
 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל השליו ותכס 13
 את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ותעל 14
 שכבת הטל והנדה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על
 הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא 15
 ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם
 לאכלה: זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו 16
 עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: ויעשו 17
 כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: וימדו בעמר ולא העדיף 18
 המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר משה 19
 אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו כ
 אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה:
 וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס: ויהי 22 21

9 נזלים קפאו תהמת בלב ים : אמר
 אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
 י נפשי אריק חרבי תורישמו ידי : נשפת
 ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים
 11 אדירים : מי כמכה באלם יהוה מי
 כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
 12 13 פלא : נטית ימינך תבלעמו ארץ : נחית
 בחסדך עם זו גאלת נהלת בעוז אל נור
 14 קדשך : שמעו עמים ירגזון חיל
 15 אחז ישבי פלשת : אז נבהלו אלופי
 אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו
 16 כל ישבי כנען : תפל עליהם אימתה
 ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד
 יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו
 17 קניית : תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
 לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
 18 19 ידיך : יהוה ימלך לעלם ועד : כי
 בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי
 הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :

פ

כ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל
 21 הנשים אחריה בתפים ובמחלות : ותען להם מרים שירו ליהוה
 22 כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים : ויסע משה את
 ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר
 23 ולא מצאו מים : ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי
 24 מרים הם על כן קרא שמה מרה : וילנו העם על משה לאמר
 כה מה נשתה : ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים
 26 וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו : ויאמר אם
 שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
 למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתני במצרים לא
 27 אשים עליך כי אני יהוה רפאך : ויבאו אילמה ושם
 שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים :

L

שמורת

בשלח יד טו

מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים כ
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב
זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה
את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה
ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם
תומה מימינם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס
פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף
יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים:
ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה כה
מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: פ
ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך על הים וישבו המים על
מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את ידו על הים וישב
הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את
מצרים בתוך הים: וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים
לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד:
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם
ומשמאלם: וישע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ל
ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את הים
הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו
ביהוה ובמשה עבדו: פ

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו א
לאמר לשירה ליהוה כי נאה גאה סוס
ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה
שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו ה
אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס
קמך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח
אפיך נערמו מים נצבו כמו נר

טו

CAP. XV.

19 וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד כ אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסכת 21 ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהיה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם 22 ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם:

פ

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על 3 הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם 4 המדבר: וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו 6 מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסר את רכבו 7 ואת עמו לקח עמו: ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים 8 ושלשם על כלו: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף 9 אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו 10 וחילו על פי החירת לפני בעל צפון: ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו 11 בני ישראל אל יהוה: ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: 12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: 13 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו 14 לראתם עוד עד עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון: פ 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: 16 ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני הנני מחזק את לב מצרים 17 ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: 18 19 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע

יד
CAP. XIV.

שמות

בא יב יג

יעשו אתו: וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהודה המול לו כל
זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל
בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: ויעשו כל
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו:
ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ

פ

מצרים על צבאתם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם
בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם
זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק
יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים
בחדש האביב: והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי ה
והאמרי והחוי והיבوسی אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ זבת
חלב ודבש ועברת את העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים
תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת
הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך:
והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי
ממצרים: והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה
תורת יהוה בפין כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים: ושמרת
את החקה הזאת למועדה מימים ימימה:

פ

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתך
ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפרה בשה ואם
לא תפרה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפרה: והיה כי
ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים מבית עבדים: והי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג
יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן
אני זבת ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפרה:
והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים:

16

י

ס

ס

ס

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה
ושבו מצרימה: ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף

יג

CAP. XIII.

ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף :
 כה 24 ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם : והיה כי
 תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את
 העבדה הזאת : והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת
 26 לכם : ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני
 27 ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם
 28 וישתחוו : וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה
 29 ואהרן כן עשו : ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל
 בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי
 ל אשר בבית הבור וכל בכור בהמה : ויקם פרעה לילה הוא וכל
 עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר
 31 אין שם מת : ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך
 32 עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם : גם
 צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי :
 ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו
 34 מתים : וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת
 לה בשמלתם על שכמם : ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו
 36 ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת : ויהוה נתן את חן העם
 בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים : פ
 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים
 38 לבר מטף : וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד
 39 מאד : ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא
 חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו
 מ להם : ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה
 41 וארבע מאות שנה : ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה
 42 ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים : ליל
 שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה
 שמרים לכל בני ישראל לדרתם : פ
 43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא
 44 יאכל בו : וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו :
 46 מה תושב ושכיר לא יאכל בו : בבית אחד יאכל לא תוציא מן
 47 הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו : כל עדרת ישראל

שמות

בא יב

ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת
נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה: שה תמים זכר בן שנה ה
יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת 6
עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת
ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל 7
המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ואכלו את הבשר 8
בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלו: אל תאכלו 9
ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל
קרבו: ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש י
תשרפו: וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם 11
ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה: ועברתי 12
בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם
ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: והיה 13
הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם
ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים:
והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם 14
חקת עולם תחגו: שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון טו
תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש החיה
מישראל מיום הראשון עד יום השביעי: וביום הראשון מקרא קדש 16
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם
אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם את 17
המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים
ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: בראשון בארבעה 18
עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחר ועשרים לחדש
בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת 19
ונכרתה הנפש החיה מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: כל כ
מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: פ
ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן 21
למשפחתיכם ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם 22
אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר
בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה 23
לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות

21 ויאמר יהוה אל משה נטה ירך על השמים ויהי חשך על ארץ
 22 מצרים וימש חשך: ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך
 23 אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: לא ראו איש את אחיו
 ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור
 24 במושבתם: ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה
 כה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: ויאמר משה גם
 26 אתה תתן בידנו זבחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו: וגם מקננו
 ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו
 27 ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה: ויחזק יהוה
 28 את לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר לו פרעה לך מעלי
 29 השמר לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: ויאמר
 משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך: פ

א ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים
 אחריו כן ישלח אתכם מזה כשלתו כלה גרש יגרש אתכם מזה:
 CAP. XI. 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה
 3 כלי כסף וכלי זהב: ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם
 האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני
 4 העם: ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני
 ה יוצא בתוך מצרים: ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה
 הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור
 6 בהמה: והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא
 7 נהיתה וכמהו לא תסף: ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו
 למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין
 8 ישראל: וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחו לי לאמר צא אתה
 וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי
 9 אף: ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה
 י למען רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה ואהרן עשו את כל
 המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח
 א את בני ישראל מארצו: ויאמר יהוה אל משה ואל
 2 אהרן בארץ מצרים לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון
 3 הוא לכם לחדשי השנה: דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר
 4 לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: ואם

שמות

בא י

באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר
 שמתי בם וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל פרעה 3
 ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות
 מפני שלח עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני 4
 מביא מחר ארבה בגבלך: וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות ה
 את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל
 את כל העץ הצמח לכם מן השדה: ומלאו בתיך ובתי כל 6
 עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום
 היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: ויאמרו 7
 עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים
 ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אברה מצרים: ויושב 8
 את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה
 אלהיכם מי ומי ההלכים: ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו 9
 ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו: ויאמר אלהם י
 יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה
 נגד פניכם: לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה 11
 אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: ויאמר 12
 יהוה אל משה נטה ירך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ
 מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד:
 ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ 13
 כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את
 הארבה: ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול 14
 מצרים כבר מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא היה
 כן: ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב 15
 הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק
 בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: וימהר פרעה לקרא למשה 16
 ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולבם: ועתה שאל נא 17
 חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את
 המות הזה: ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויהפך יהוה 18
 רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר
 ארבה אחד בכל גבול מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא כ
 שלח את בני ישראל: פ

17 בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ : עודך
 18 מסתולל בעמי לבלתי שלחם : הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד
 מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה :
 19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם
 והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עלהם הברד
 כ ומתו : הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הנס את עבדיו ואת
 21 מקנהו אל הבתים : ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את
 עבדיו ואת מקנהו בשדה : פ
 22 ויאמר יהוה אל משה נסה את ידך על השמים ויהי ברד בכל
 ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ
 23 מצרים : ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד
 24 ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים : ויהי ברד
 ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל
 כה ארץ מצרים מאז היתה לגוי : ויך הברד בכל ארץ מצרים את
 כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה
 26 הברד ואת כל עץ השדה שבר : רק בארץ גשן אשר שם בני
 27 ישראל לא היה ברד : וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר
 28 אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים : העתירו
 אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון
 29 לעמד : ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל
 יהוה הקלור ויחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה
 ל הארץ : ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים :
 31 והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל :
 32 33 והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה : ויצא משה מעם פרעה
 את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלור והברד ומטר לא
 34 נתך ארצה : וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלור ויסף
 לה לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו : ויחזק לב פרעה ולא שלח את
 בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה :

פ פ פ טו 15

א ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו
 2 ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו : ולמען תספר

CAP. X.

K

שמות

וארא ח ט

ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו :
 23 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר
 24 אלינו : ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם
 במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי : ויאמר משה כה
 הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתיו אל יהוה וסר הערב מפרעה
 מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם
 לזבח ליהוה : ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה : ויעש
 27 26 יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר
 28 אחד : ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את
 העם :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פְּרֹעֶה ודברת אליו כה אמר יהוה א
 אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי : כִּי אִם מֵאֵן אַתָּה לִשְׁלַח
 2 וְעוֹדֵךְ מַחְזִיק בָּם : הִנֵּה יָד יְהוָה הוּיָהּ בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשֹׂרָה בְּסוֹסִים
 3 בַּחֲמֹרִים בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבְצֹאֵן דָּבָר כְּבֹד מֵאֵד : וְהִפְלָה יְהוָה בֵּין
 4 מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר :
 5 וַיִּשָּׁם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מִחֹר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ : ה
 6 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה מִמַּחֲרַת וַיָּמָת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה
 7 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא מָת אֶחָד : וַיִּשְׁלַח פְּרֹעֶה וְהִנֵּה לֹא מָת מִמִּקְנֵה
 8 יִשְׂרָאֵל עַד אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב פְּרֹעֶה וְלֹא שְׁלַח אֶת הָעָם : פ
 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן קָחוּ לָכֶם מֵלֶא חֲפִנִיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן
 10 וְזָרְקוּ מִשֶּׁה הַשְּׁמִימָה לַעֲיִנִי פְרֹעֶה : וְהָיָה לְאַבְקָה עַל כָּל אֶרֶץ
 11 מִצְרַיִם וְהָיָה עַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה לְשַׁחֵן פָּרַח אֲבַעֲבַעַת בְּכָל
 12 אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקְחוּ אֶת פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי פְרֹעֶה וַיִּזְרֹק
 13 אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשְּׁמִימָה וַיְהִי שַׁחֵן אֲבַעֲבַעַת פָּרַח בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה :
 14 וְלֹא יָכְלוּ הַחֲרָטְמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשַּׁחֵן כִּי הָיָה הַשַּׁחֵן
 15 בַּחֲרָטְמָם וּבְכָל מִצְרַיִם : וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת לֵב פְּרֹעֶה וְלֹא שָׁמַע
 16 אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה : ס
 17 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
 18 מִשֶּׁה הַשְּׁכֶם בְּבָקָר וְהִתִּיצַב לִפְנֵי פְרֹעֶה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר
 19 יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי : כִּי בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי
 20 שְׁלַח אֶת כָּל מִגְּפָתִי אֶל לְבָךְ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָךְ בַּעֲבוּר תִּדְעֶה כִּי
 21 אֲנִי כֹמֵנִי בְּכָל הָאָרֶץ : כִּי עַתָּה שְׁלַחְתִּי אֶת יָדִי וְאֶךְ אוֹתְךָ וְאֶת
 22 עַמְּךָ בַּדָּבָר וְתִכָּחַד מִן הָאָרֶץ : וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֹדֶתִיךָ

ט

CAP. IX.

ח
CAP. VIII.

א ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ירך במטך על
הנהרת על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ
מצרים: ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס
את ארץ מצרים: ויעשו כן החרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים
על ארץ מצרים: ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל
יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו
ליהוה: ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך
ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך ומעמך רק ביאר תשארנה:
ויהוה: ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו:
וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה:
ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר
הצפרדעים אשר שם לפרעה: ויעש יהוה כדבר משה וימתו
הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדרת: ויצברו אתם
חמרם חמרם ותבאש הארץ: וירא פרעה כי היתה הרוחה
והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ס
12 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את
13 עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן ויט אהרן
את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנס באדם ובבהמה
14 כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים: ויעשו כן החרטמים
בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנס באדם ובבהמה:
טו ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה
16 ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ס ויאמר יהוה אל
משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת
17 אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: כי אם אינך משלח את
עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו
18 בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה: והפליתי
ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם
19 ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: ושמתי פדת בין עמי
כ ובין עמך למחר יהיה האת הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד
ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני
21 הערב: ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם
22 בארץ: ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח

שְׁמוֹרָה

וּאֵרָא ז'

9 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֹהֶרֶן לֵאמֹר: כִּי יִדְבַר אֲלֵכֶם פֶּרַעַה
לֵאמֹר תִּנּוּ לָכֶם מוֹפֶת וְאָמַרְתִּי אֶל אֹהֶרֶן קַח אֶת מִטְךָ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי
פֶּרַעַה יְהִי לְתַנִּין: וַיָּבֹא מֹשֶ׈ה וְאֹהֶרֶן אֶל פֶּרַעַה וַיַּעֲשׂוּ כֵן כְּאֲשֶׁר י'
צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אֹהֶרֶן אֶת מִטְּחוֹ לִפְנֵי פֶּרַעַה וּלְפָנָיו עֲבָדָיו וַיְהִי
לְתַנִּין: וַיִּקְרָא נָם פֶּרַעַה לְחַכְמָיִם וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חֲרָטְמֵי
11 מִצְרַיִם בַּלְהֻטִּיהֶם כֵּן: וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטְּחוֹ וַיְהִיו לְתַנִּינִם וַיִּבְלַע
12 מִטֵּה אֹהֶרֶן אֶת מִטְּתָם: וַיַּחְזֹק לֵב פֶּרַעַה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר
13 דִּבֶּר יְהוָה: ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פֶּרַעַה
14 מֵאֵן לִשְׁלַח הָעָם: לָךְ אֵל פֶּרַעַה בְּבֹקֶר הַנֶּה יֵצֵא הַמִּימָה וְנִצְבֹת טו
לִקְרֹאתוֹ עַל שַׁפַּת הַיָּאֵר וְהַמַּטֵּה אֲשֶׁר נִהַפֵּךְ לִנְחָשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ:
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּם שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת
16 עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא שָׁמַעְתָּ עֹד כִּי: כֹּה אָמַר יְהוָה
17 בְּזֹאת תִּדְעֶה כִּי אֲנִי יְהוָה הַנֵּה אֲנִכִּי מַכָּה בַּמַּטֵּה אֲשֶׁר בְּיָדִי עַל
18 הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהַפְּכוּ לְדָם: וְהִדְגָּה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר תָּמוּת וּבֹאֵשׁ
19 הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתוֹת מַיִם מִן הַיָּאֵר: ס וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אֹהֶרֶן קַח מִטְךָ וְנִטֵּה יָדְךָ עַל מִימֵי מִצְרַיִם
עַל נְהַרְתָּם עַל יְאֻרֵּיהֶם וְעַל אֲנִמֵּיהֶם וְעַל כָּל מְקוֹה מִימֵיהֶם וַיְהִיו
דָּם וְהָיָה דָּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעֵצִים וּבְאֲבָנִים: וַיַּעֲשׂוּ כֵן מֹשֶׁה כ'
וְאֹהֶרֶן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּרְסוּ בַּמַּטֵּה וַיֵּךְ אֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר
לְעֵינֵי פֶּרַעַה וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיִּהְיוּ כָל הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְדָם:
וְהִדְגָּה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר מִתֵּה וַיָּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר וְלֹא יָכְלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתוֹת
21 מַיִם מִן הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיַּעֲשׂוּ כֵן חֲרָטְמֵי
22 מִצְרַיִם בַּלְהֻטִּיהֶם וַיַּחְזֹק לֵב פֶּרַעַה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה: וַיִּפֹּן פֶּרַעַה וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוֹ וְלֹא שָׁתָּ לְבֹו גַם לְזֹאת: 23
וַיַּחֲפְרוּ כָל מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיָּאֵר מַיִם לִשְׁתוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתוֹת
24 מִמֵּי הַיָּאֵר: וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת יְהוָה אֶת הַיָּאֵר: כֹּה

פ

26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פֶּרַעַה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה
שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: וְאִם מֵאֵן אַתָּה לִשְׁלַח הַנֵּה אֲנִכִּי נִגְף
27 אֶת כָּל גְּבוּלְךָ בַּצִּפְרָדְעִים: וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר צִפְרָדְעִים וְעָלוּ וּבָאוּ
28 בְּבֵיתְךָ וּבַחֲדָר מִשְׁכְּבְךָ וְעַל מִטְּתְךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְחֲנוּתֶיךָ
וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ: וּבִכְרָה וּבְעַמֵּךְ וּבְכָל עֲבָדֶיךָ יָעָלוּ הַצִּפְרָדְעִים: 29

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה
 מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: ס
 14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרן
 15 וכרמי אלה משפחת ראובן: ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכין
 16 וזחר ושאול בן הכנענית אלה משפחת שמעון: ואלה שמות בני
 לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלישים ומאת
 17 שנה: בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר
 18 וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלישים ומאת שנה: ובני
 19 מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: ויקה עמרם את
 יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי
 21 עמרם שבע ושלישים ומאת שנה: ובני יצהר קרח ונפג וזכרי:
 22 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ויקה אהרן את אלישבע בת
 23 עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא
 24 את אלעזר ואת איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה
 כה משפחת הקרחי: ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו
 לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם:
 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל
 27 מארץ מצרים על צבאתם: הם המדברים אל פרעה מלך מצרים
 28 להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: ויהי ביום
 29 דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: ס וידבר יהוה אל
 משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר
 ל אני דבר אליך: ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך
 ישמע אלי פרעה: פ

א ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך
 2 יהיה נביאך: אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר
 3 אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: ואני אקשה את לב
 4 פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים: ולא ישמע
 אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי
 ה בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: וידעו מצרים כי אני
 יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם:
 6 7 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן
 שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה: פ

שמות

וארא ה ו

14 ביוםו כאשר בהיות התבן : ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו
עלהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול
שלשם גם תמול גם היום : ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל
פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך : תבן אין נתן לעבדיך
16 ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך : ויאמר
גרפים אתם גרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה :
ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו : ויראו
19 18 שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום
ביום : ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם כ
מאת פרעה : ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר
21 הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם
להרגנו : וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם
22 הזה למה זה שלחתני : ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע
23 לעם הזה והצל לא הצלת את עמך : ויאמר יהוה אל משה א
עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד
חזקה יגרשם מארצו :

ו
CAP. VI.

14 יד ס ס ס
3 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה : וארא אל
אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי
להם : וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען
4 את ארץ מגריהם אשר גרו בה : וגם אני שמעתי את נאקת בני
ה ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי : לכן אמר
6 לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם ממצרים סבלת מצרים
והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים
גדלים : ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם
7 כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים :
והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה
8 לאברהם ליצחק וליעקב ונתת אתה לכם מורשה אני יהוה :
9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח
ומעבדה קשה :
פ
11 וידבר יהוה אל משה לאמר : בא דבר אל פרעה מלך מצרים
וישלח את בני ישראל מארצו : וידבר משה לפני יהוה לאמר הן
12 בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים :

וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה
 האלהים בידו: ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה
 ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני
 אחזק את לבו ולא ישלח את העם: ואמרת אל פרעה כה אמר
 יהוה בני בכרי ישראל: ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן
 לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך: ויהי בדרך במלון ויפגשוהו
 כה יהוה ויבקש המיתו: ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה
 ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי: וירף ממנו אז אמרה
 חתן דמים למולת: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרֹאת מֹשֶׁה הַמְדַּבֵּר ויִלֶּךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ
 בַּהָר הָאֱלֹהִים וַיִּשָּׁק לוֹ: וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל דְּבָרֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר שָׁלְחוֹ וְאֵת כָּל הָאֲתָת אֲשֶׁר צִוְּהוּ: וַיִּלֶּךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֵּאֲסֹפוּ
 לְאֵת כָּל זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֲתָת לְעֵינֵי הָעָם: וַיֵּאֱמֹן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ
 כִּי פֶקֶד יְהוָה אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֵת עֲנִים וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ:

ה
 CAP. V.

וְאַחֲרַי בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרֹעֶה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּחֲגּוּ לִי בַּמִּדְבָּר: וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה מִי יְהוָה
 אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקִלּוֹ לְשַׁלַּח אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֵת יְהוָה וְגַם אֵת
 יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עֲלֵינוּ נִלְכָּה נֹא
 דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחַה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן יַפְגִּיעֵנוּ בַּדְּבַר
 אוּ בַחֲרֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמֹה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרִיעוּ
 הָאֵת הָעָם מִמַּעֲשֵׂיו לְכוּ לִסְבֹּלְתֵיכֶם: וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה הֵן רַבִּים עִתָּה
 עִם הָאָרֶץ וְהַשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסְבֹּלְתָם: וַיֵּצֵא פְרֹעֶה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת
 הַנִּגְשִׁים בַּעַם וְאֵת שֹׁטְרֵיו לֵאמֹר: לֹא תֵאֲסָפוּן לָתֵת תְּבוֹן לָעָם
 לְלַבֵּן הַלְּבָנִים כִּתְמוֹל שֹׁלֶשׁ הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבוֹן: וְאֵת
 מִתְכַּנַּת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שֹׁלֶשׁ חֲשִׁימוֹ עֲלֵיהֶם לֹא
 תִּגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי נִרְפִּים הֵם עַל כֵּן הֵם צִעְקִים לֵאמֹר נִלְכָּה נִזְבַּחַה
 לַאֱלֹהֵינוּ: תִּכְבֵּד הָעִבְרָה עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בָהּ וְאֵל יַעֲשׂוּ בַּדְּבָרִי
 יִשְׁקֶר: וַיֵּצְאוּ נִגְשֵׁי הָעָם וּשְׁטָרֵיו וַיֹּאמְרוּ אֶל הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
 פְּרֹעֶה אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תְּבוֹן: אֹתָם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תְּבוֹן מֵאֲשֶׁר
 תִּמְצְאוּ כִּי אֵין נִגְרַע מִעֲבַדְתְּכֶם דְּבַר: וַיִּפֹּץ הָעָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם
 לִקְשֹׁשׁ קֶשׁ לְתִבֵּן: וְהַנִּגְשִׁים אֲצִים לֵאמֹר כָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר יוֹם

שמות

ג ד

- ולא ביד חזקה: ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאותי כ
 אשר אעשה בקרבן ואחרי כן ישלח אתכם: ונתתי את חן העם²¹
 הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם: ושאלה אשה²²
 משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמלת על
 בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים: ויען משה ויאמר והן א
 לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: CAP. IV.
 ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה: ויאמר השליכו ארצה³ מה זה ק'
 וישלכו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: ויאמר יהוה אל⁴
 משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו:
 למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי ה
 יצחק ואלהי יעקב: ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא⁶
 ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג: ויאמר השב ידך אל⁷
 חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: והיה⁸
 אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל הארת הראשון והאמינו לקל
 האת האחרון: והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא⁹
 ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר
 תקח מן היאר והיו לדם ביבשת: ויאמר משה אל יהוה בי אדני י
 לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל
 עבדך כי כבר פרה וכבר לשון אנכי: ויאמר יהוה אלין מי שם¹¹
 פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי
 יהוה: ועתה לך ואנכי אהיה עם פך והוריתיך אשר תדבר: י2
 ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח: ויחר אף יהוה במשה י4 י3
 ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה
 הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו: ודברת אליו ושמת את טו
 הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פך ועם פיהו והוריתי אתכם את
 אשר תעשון: ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה י6
 ואתה תהיה לו לאלהים: ואת המטה הזה תקח בידך אשר י7
 תעשה בו את האתות: פ
 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל י8
 אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך
 לשלום: ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל י9
 האנשים המבקשים את נפשך: ויקח משה את אשתו ואת בניו כ

2 אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה : וירא מלאך יהוה
 אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה
 3 איננו אכל : ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל
 4 הזה מדוע לא יבער הסנה : וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו
 ה אלהים מתוך הסנה ויאמר משה ויאמר הנני : ויאמר אל
 תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד
 6 עליו אדמת קדש הוא : ויאמר אנכי אלהי אביך אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל
 7 האלהים : ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים
 8 ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו : וארד
 להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה
 ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי
 9 והפרזי והחוי והיבوسی : ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי
 י וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם : ועתה לכה
 11 ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים : ויאמר
 משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני
 12 ישראל ממצרים : ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי
 שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על
 13 ההר הזה : ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני
 ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה
 14 שמו מה אמר אלהם : ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה
 15 ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם : ויאמר עוד
 אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם
 16 וזה זכרי לדר דר : לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם
 יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר
 17 פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים : ואמר אעלה
 אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי
 18 והיבوسی אל ארץ זבת חלב ודבש : ושמעו לקלך ובאת אתה
 וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים
 נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה
 19 ליהוה אלהינו : ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך

שמות

ב ג

הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את
הילד ותשם בסוף על שפת היאר: ותתצב אחתו מרחק לדעה ⁴
מה יעשה לו: ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת ה
על יד היאר ותרא את התברה בתוך הסוף ותשלח את אמתה
ותקחה: ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ⁶
ותאמר מילדי העברים זה: ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך ⁷
וקראתי לך אישה מינקת מן העברית ותניק לך את הילד: ותאמר ⁸
לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אס הילד: ותאמר ⁹
לה בת פרעה הילכי את הילד הזה והינקו לי ואני אתן את
שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: ויגדל הילד ותבאהו לבת ¹¹
פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים
משיתו: ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא ¹²
בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: ויפן כה וכה ¹³
וירא כי אין איש ויד את המצרי ויטמנהו בחול: ויצא ביום השני
והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך:
ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר ¹⁴
הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: וישמע ¹⁵
פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני
פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר: ולכהן מדין שבע בנות ¹⁶
ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן:
ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם: ותבאנה ¹⁷
אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: ותאמרן איש ¹⁸
מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן:
ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל ¹⁹
לחם: ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו ²⁰
למשה: ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי ²¹
בארץ נכריה: ²²

פ

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן ²³
העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: וישמע ²⁴
אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב: וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: ²⁵
ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן א

ג
CAP. III.

ואלה שמורת EXODUS.

יג י

- א ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו
CAP. I. באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר זבולן ובנימן: דן ונפתלי
ה גד ואשר: ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה
במצרים: וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: פ
8 9 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ויאמר אל
י עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה לו פן
ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם
11 בנו ועלה מן הארץ: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם
12 ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: וכאשר יענו
13 אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ויעבדו מצרים
14 את בני ישראל בפרך: וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר
ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם
15 בפרך: ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת
16 שפרה ושם השנית פועה: ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן
17 על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת הוא וחיה: ותיראן
המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים
18 ותחיין את הילדים: ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע
19 עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים: ותאמרן המילדת אל
פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם תבוא
כ אלהן המילדת וילדו: וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו
21 מאד: ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים:
22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל
הבת תחיון:
פ
2 א וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ותהר האשה ותלד בן
CAP. II. 3 ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ולא יכלה עוד

בראשית

ויהי נ

את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ
מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרים
עזבו בארץ גשן: ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה
כבד מאד: ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספרו שם
מספר גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: וירא
יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבר זה
למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן: ויעשו
בניו לו כן כאשר צום: וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו
במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחוזת קבר
מאת עפרן החתי על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו
וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: ויראו
אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו
את כל הרעה אשר גמלנו אתו: ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה
לפני מותו לאמר: כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך
ויבך יוסף בדברים אליו: וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו
לך לעבדים: ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים
אני: ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כ
כיום הזה להחית עם רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם
ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם: וישב יוסף במצרים
הוא ובית אביו ויהי יוסף מאה ועשר שנים: וירא יוסף לאפרים
בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ויאמר
יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם
מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב:
וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם כה
והעלתם את עצמתי מזה: וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו
אתו ויישם בארון במצרים:

חזק

13 זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנית וירכתו על צידו: פ
 14 טו יששכר חמר גרם רבץ בין המשפטים: וירא מנחה כי טוב ואת
 16 הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד: ס דן
 17 ידן עמו כאחד שבטי ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי
 18 ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יהודה:
 19 כ ס גר גרוד יגודנו והוא יגר עקב: ס מאשר
 21 שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: ס נפתלי אילה שלחה
 22 הנתן אמרי שפר: ס בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות
 23 24 צעדה עלי שור: וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: ותשב
 באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן
 כה ישראל: מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברבת שמים מעל
 26 ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו
 על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד
 נזיר אחיו: פ

27 28 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: כל אלה
 שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך
 29 אותם איש אשר כברכתו ברך אתם: ויצו אותם ויאמר אלהם
 אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה
 ל עפרון החתי: במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא
 בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן החתי
 31 לאחוזת קבר: שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה
 קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה:
 32 33 מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב לצות
 א את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו: ויפל
 2 יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו: ויצו יוסף את עבדיו את
 3 הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל: וימלאו לו
 ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים
 4 יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא
 ה מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: אבי השביעני
 לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה
 6 תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר
 7 פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך: ויעל יוסף לקבר

בראשית

ויחי מח מט

זרעך : ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה : ויקח 12 13
יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה
בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו : וישלח ישראל את ימינו וישת 14
על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל
את ידיו כי מנשה הבכור : ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר 15
התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי
עד היום הזה : המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים 16
ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב
הארץ : וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע 17
בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש
מנשה : ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך 18
על ראשו : וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה 19
לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא
הגוים : ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך כ
אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה : ויאמר 21
ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם
אל ארץ אבותיכם : ואני נתתי לך שכר אחד על אחיך אשר 22
לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי : פ

מט

CAP. XLIX.

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא א
אתכם באחרית הימים : הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל 2
ישראל אביכם : ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת 3
ויתר עז : פחו כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת 4
יצועי עליה : פ

שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם : בסדם אל תבא נפשי ה 6
בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור :
ארוז אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם 7
בישראל : פ

יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ישתחו לך בני אביך : 8
גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי 9
יקימנו : לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא י
שילה ולו יקהת עמים : אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס 11
ביין לבשו וברם ענבים סותה : חכלילי עינים מיין ולבן שנים 12
מחלב : פ

סותו ק'

22 ועד קצו: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה: והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הדרת יהיה לכם לזרע כה חשדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לברם לא היתה לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גושן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: יב 12

28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה: פ

כוח
CAP.
XLVIII.

א ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: ויגר ליעקב ויאמר הנה 2 בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב 3 אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי: ויאמר 4 אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריו אחוזת עולם: ועתה שני בניך הנולדים לך 5 בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן 6 ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפרן מתה עלי רחל בארץ 7 כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך 8 אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה 9 ויאמר קחם נא אלי ואברכם: ועיני ישראל כברו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל 11 אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את

בראשית

ויגש מז

- אבי ואחי וצאנם ובקדם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם
בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ²
ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן ³
עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה לגור בארץ ⁴
באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען
ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר ה ⁵
אביך ואחיו באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוּא במיטב הארץ ⁶
הושב את אביך ואת אחיו ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם
אנשי חיל ושמחת שרי מקנה על אשר לי: ויבא יוסף את יעקב ⁷
אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר פרעה ⁸
אל יעקב כמה ימי שני חיך: ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני ⁹
מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו
את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם: ויברך יעקב את פרעה ¹⁰
ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם ¹¹
אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה
פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו ¹²
לחם לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ¹³
ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: וילקט יוסף את כל הכסף ¹⁴
הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא
יוסף את הכסף ביתה פרעה: ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ ¹⁵
כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות
נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם ¹⁶
אם אפס כסף: ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם ¹⁷
בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל
מקניהם בשנה ההוא: ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה ¹⁸
השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה
הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גוינתו ואדמתנו:
למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו ¹⁹
בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא
נמות והאדמה לא תשם: ויקן יוסף את כל אדמת מצרים ²⁰
לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי
הארץ לפרעה: ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ²¹

7 מצרימה יעקב וכל זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות
 8 בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ם ואלה שמות
 9 בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: ובני
 י ראובן חנוך ופלוז וחצרן וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהר
 11 ויכין וזחר ושאוול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי:
 12 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען
 13 ויהיו בני פרץ חצרן וחמול: ובני יששכר תולע ופוח ויוב ושמרון:
 14 טו ובני זבלון סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב
 בפרץ ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש:
 16 17 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי: ובני אשר
 ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל:
 18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב
 19 כ שש עשרה נפש: בני רחל אשר יעקב יוסף ובנימן: ויולד
 ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן
 21 את מנשה ואת אפרים: ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא
 22 ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד: אלה בני רחל אשר ילד
 23 24 ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ובני דן חשים: ובני נפתלי
 כה יחצאל וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל
 26 בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה
 ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבר נשי בני יעקב כל נפש ששים
 27 ושש: ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית
 28 יעקב הבאה מצרימה שבעים: ם ואת יהודה שלח
 29 לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאמר
 יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על
 ל צואריו ויבך על צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף אמותר
 31 הפעם אחרי ראיתי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחי
 ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי
 32 אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה
 33 היו וצאנם ובקרים וכל אשר להם הביאו: והיה כי יקרא להם
 34 פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך
 מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן
 א כי תועבת מצרים כל רעה צאן: ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר

בראשית

ויגש מה מו

לכל מצרים רדה אלי אל תעמר : וישבת בארץ גשן והיית קרוב
 11 אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך : וכלכלתי
 אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר
 12 לך : והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם :
 13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם
 14 ומהרתם והורדתם את אבי הנדה : ויפל על צוארי בנימן אחיו
 15 ויבך ובנימן בכה על צואריו : וינשק לכל אחיו ויבך עלהם ואחרי
 16 כן דברו אחיו אתו : והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי
 17 יוסף ויִיטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו : ויאמר פרעה אל יוסף
 אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעידכם ולכו באו ארצה כנען :
 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ
 19 מצרים ואכלו את חלב הארץ : ואתה צויתך זאת עשו קחו לכם
 מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם
 ובאתם : ועינכם אל תחם על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים כ
 לכם הוא : ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי
 21 פרעה ויתן להם צדה לדרך : לכלם נתן לאיש חלפות שמלת
 22 ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת : ולאביו שלח
 23 כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר
 ולחם ומזון לאביו לדרך : וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל
 24 תרגזו בדרך : ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם : כה
 25 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג
 26 לבו כי לא האמין להם : וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר
 27 דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי
 28 רוח יעקב אביהם : ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה
 29 ואראנו בטרם אמות : ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארץ א
 30 שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק : ויאמר אלהים לישראל
 31 במראת הלילה ויאמר יעקב ויאמר הנני : ויאמר אנכי האל
 32 אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם :
 33 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על
 34 עיניך : ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ה
 35 ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו :
 36 ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו 6

מו

CAP. XLVI.

18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באוני
 19 אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני שאל את
 כ עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדני יש לנו אב
 זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לברו לאמו ואביו אהבו:
 21 22 ותאמר אל עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר אל
 23 אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר
 אל עבדך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות
 24 פני: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני:
 26 כה ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת
 אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש
 27 ואחינו הקטן איננו אתנו: ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם
 28 כי שנים ילדה לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף
 29 ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון
 ל והורדתם את שיבתי ברעה שאלה: ועתה כבאי אל עבדך אבי
 31 והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: והיה כראותו כי אין
 הנער ומת והורידו עבדך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה:
 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך
 33 וחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד
 34 לאדני והנער יעל עם אחיו: כי איך אעלה אל אבי והנער איננו
 א אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי: ולא יכל יוסף להתאפק
 ל כל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש
 2 אתו בהתודע יוסף אל אחיו: ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים
 3 וישמע בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי
 4 ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל
 אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי
 ה מצרימה: ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי
 6 הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב
 7 בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: וישלחני
 אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
 8 גדלה: ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני
 9 לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: מהרו
 ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון

מה
 CAP. XLV.

בראשית

מקץ מג מד

- וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ עֹדְנֵי חַי וְיִקְרֹוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: וַיֵּשֶׁב עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת בְּנֵימִן אֶחָיו בֶּן 29
אָמֹן וַיֹּאמֶר הִזֵּה אֲחֵיכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יִחְנֹךְ בְּנֵי: וַיִּמָּהֵר יוֹסֵף כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל אֶחָיו וַיִּבְקֹשׁ לִבְכוּת ל
וַיָּבֹא הַחֲדָרָה וַיִּבֶךְ שָׁמָּה: וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁמּוֹ 31
לֶחֶם: וַיִּשִּׁימוּ לוֹ לִבְדֹּ וְלֶחֶם לִבְדֹּ וְלֶחֶם לִבְדֹּ וְלֶחֶם לִבְדֹּ וְלֶחֶם לִבְדֹּ 32
כִּי לֹא יוֹכְלוּן הַמִּצְרִים לֶאֱכֹל אֶת הָעִבְרִים לֶחֶם כִּי תוֹעֵבָה הוּא
לִמִּצְרִים: וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי הַבְּכוֹר כַּבְּכֹרֹתוֹ וְהַצֵּעִיר כַּצֵּעֶרְתּוֹ וַיִּתְמַהּוּ 33
הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ: וַיֵּשֶׁב מִשְׁאֵת מֵאֵת פָּנָיו אֱלֹהִים וְתִרְבַּ 34
מִשְׁאֵת בְּנֵימִן מִמִּשְׁאֵת כָּלִם חֲמֵשׁ יְדוֹת וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ:
וַיֵּצֵא אֶת אֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ לֵאמֹר מִלֵּא אֶת אֲמַתְחַת הָאֲנָשִׁים אֲכָל א
כֹּאֲשֶׁר יוֹכְלוּן שָׂאֵת וְשִׁים כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחַתוֹ: וְאֵת גְּבִיעֵי 2
גְּבִיעֵי הַכֶּסֶף תִּשִּׂים בְּפִי אֲמַתְחַת הַקָּטָן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כַּדְּבַר
יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר: הַבֹּקֶר אֹר וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ הֵמָּה וְחֲמִרְיָהֶם: 3
הֵם יֵצְאוּ אֶת הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיִּסֹּף אָמֹר לֹאֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ קוֹם 4
רֹדֶף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהַשְׁגַּתֶּם וְאָמַרְתֶּם אֱלֹהִים לָמָּה שְׁלַמְתֶּם רֵעָה
תַּחַת טוֹבָה: הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנִי בּוֹ וְהוּא נָחַשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ ה
הִרְעַתֶּם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם: וַיִּשְׁגֹּם וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 6
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לְעַבְדֶּיךָ 7
מַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הַזֶּה: הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מִצְאָנוּ בְּפִי אֲמַתְחַתֵּינוּ הִשְׁיִבְנוּ 8
אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאִיךָ נִגְנֹב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב: אֲשֶׁר 9
יִמְצָא אֶתוֹ מִעַבְדֶּיךָ וּמֵת וּגַם אֲנַחְנוּ נָהִיָּה לְאֲדֹנֵי לְעַבְדִּים: וַיֹּאמֶר י
גַם עַתָּה כַּדְּבָרִיכֶם כֵּן הוּא אֲשֶׁר יִמְצָא אֶתוֹ יִהְיֶה לִי עֶבֶד וְאַתֶּם
תִּהְיוּ נָקִים: וַיִּמָּהֲרוּ וַיֹּרִידוּ אִישׁ אֶת אֲמַתְחַתוֹ אֶרֶצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ 11
אֲמַתְחַתוֹ: וַיַּחֲפֹשׂ בְּגָדוֹל הַחֹל וּבִקְטָן כֹּלָה וַיִּמְצָא הַגְּבִיעַ בְּאֲמַתְחַת 12
בְּנֵימִן: וַיִּקְרְעוּ שְׁמֹלְתָם וַיַּעֲמִם אִישׁ עַל חֲמְרוֹ וַיִּשְׁבּוּ הָעִירָה: 13
וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאֶחָיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עֹדְנֵי שֵׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרֶצָה: 14
וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הֲלוֹא יָדַעְתֶּם כִּי טו
נָחַשׁ יִנְחַשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כִּמְנִי: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה נֹּאמֶר לְאֲדֹנֵי מֶה 16
נִדְּבַר וּמַה נִּצְטָדֵק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת עוֹן עַבְדֶּיךָ הֲנֵנוּ עַבְדִּים לְאֲדֹנֵי
גַם אֲנַחְנוּ גַם אֲשֶׁר נִמְצָא הַגְּבִיעַ בִּידוֹ: וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי מַעֲשׂוֹת 17
זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגְּבִיעַ בִּידוֹ הוּא יִהְיֶה לִי עֶבֶד וְאַתֶּם עֹלּוּ
לְשֹׁלוֹם אֶל אֲבִיכֶם:

ס ס ס יא II

כז
CAP. XLIV.

שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש
 לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר
 8 הורידו את אחיכם: ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער
 אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו:
 9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך
 י וחטאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה
 11 פעמים: ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו
 מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש
 12 נכאת ולט בטנים ושקדים: וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף
 13 המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משנה הוא: ואת
 14 אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש: ואל שרי יתן לכם רחמים
 לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר
 טו שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף
 לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף:
 16 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את
 האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים:
 17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף:
 18 וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב
 באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו
 19 ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: ויגשו אל האיש אשר על
 כ בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ויאמרו בי אדני ירדנו
 21 בתחלה לשבר אכל: והי כי באנו אל המלון ונפתחה את
 אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב
 22 אתו בידנו: וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי
 23 שם כספנו באמתחתינו: ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם
 ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי
 24 ויוצא אלהם את שמעון: ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף
 כה ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: ויכינו את
 המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם:
 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
 27 וישתחו לו ארצה: וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם
 28 הזקן אשר אמרתם העודנו חי: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו

בראשית

מקץ מב מג

צרת גפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה
 הזאת : ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל²²
 תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש : והם לא ידעו²³
 כי שמע יוסף כי המליץ בינתם : ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם²⁴
 וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אותו לעיניהם : ויצו כה
 יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת
 להם צדה לדרך ויעש להם כן : וישאו את שברם על חמריהם²⁶
 וילכו משם : ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון²⁷
 וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו : ויאמר אל אחיו הושב²⁸
 כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר
 מה זאת עשה אלהים לנו : ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען²⁹
 ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר : דבר האיש אדני הארץ ל
 אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ : ונאמר אליו כנים³¹
 אנחנו לא היינו מרגלים : שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו³²
 האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען : ויאמר אלינו³³
 האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו
 אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו : והביאו את אחיכם הקטן אלי³⁴
 ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם
 ואת הארץ תסחרו : ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור לה
 כספו בשקו ויראו את צרורות כספיהם המה ואביהם וייראו :
 ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו³⁶
 ואת בנימן תקחו עלי היו כלנה : ויאמר ראובן אל אביו לאמר³⁷
 את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אותו על ידי ואני
 אשיבנו אליך : ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו³⁸
 נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בזה והורדתם את שיבתי
 ביגון שאולה : והרעב כבר בארץ : ויהי כאשר כלו לאכל את א²
 השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו
 מעט אכל : ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר³
 לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם : אם ישך משלח את אחינו⁴
 אתנו נרדה ונשברה לך אכל : ואם אינך משלח לא נרד כי ה
 האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם : ויאמר⁶
 ישראל למר הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח : ויאמרו⁷

מג

CAP. XLIII.

מב
CAP. XLII.

53 קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי : ותכלינה שבע שני
54 השבע אשר היה בארץ מצרים : ותחלינה שבע שני הרעב לבוא
כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה
נה לחם : ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם
ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו :
56 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם
57 וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים : וכל הארץ באו
א מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ : וירא יעקב
2 כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו : ויאמר הנה
שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וישברו לנו משם ונחיה
ולא נמות : וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר מצרים : ואת
3 4 בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון :
ה ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען :
6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו
7 אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה : וירא יוסף את אחיו ויכרם
ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם
8 ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל : ויכר יוסף את אחיו והם לא
9 הכרהו : ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם
י מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם : ויאמרו אליו לא
11 אדני ועבדיך באו לשבר אכל : כלנו בני איש אחד נחנו כנים
12 אנחנו לא היו עבדיך מרגלים : ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ
13 באתם לראות : ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש
14 אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו : ויאמר
טו אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם : בזאת
תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה :
16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם
17 האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם : ויאסף אתם
18 אל משמר שלשת ימים : ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת
19 עשו וחיו את האלהים אני ירא : אם כנים אתם אחיכם אחד
כ יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם : ואת
אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן :
21 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו

בראשית

מקץ מא

אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפוחת הקדים
 יהיו שבע שני רעב : הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר
 28 האלהים עשה הראה את פרעה : הנה שבע שנים באות שבע
 29 גדול בכל ארץ מצרים : וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל
 30 השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ : ולא יודע השבע
 31 בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד : ועל השנות
 32 החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר
 33 האלהים לעשתו : ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על
 34 ארץ מצרים : יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את
 35 ארץ מצרים בשבע שני השבע : ויקבצו את כל אכל השנים לה
 הטבות הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים
 36 ושמרו : והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין
 37 בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב : וייטב הדבר בעיני פרעה
 38 ובעיני כל עבדיו : ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר
 39 רוח אלהים בו : ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך
 40 את כל זאת אין נבון וחכם כמוך : אתה תהיה על ביתי ועל פיד מ
 41 ישק כל עמי רק הכסף אנדל ממך : ויאמר פרעה אל יוסף ראה
 42 נתתי אתך על כל ארץ מצרים : ויסר פרעה את טבעתו מעל
 ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב
 על צווארו : וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו
 43 אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים : ויאמר פרעה אל יוסף אני
 44 פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים :
 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי מה
 45 פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים : ויוסף בן שלשים
 שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר
 46 בכל ארץ מצרים : ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים :
 47 ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל
 48 בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה : ויצבר יוסף
 49 בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר :
 וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו
 50 אסנת בת פוטי פרע כהן און : ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה
 51 כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי : ואת שם השני
 52

3 באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות
 מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר:
 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות
 ה יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה
 6 שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: והנה שבע שבלים
 7 דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות
 את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום:
 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת
 כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה:
 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום:
 י פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי
 11 ואת שר האפים: ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש
 12 כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים
 13 ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: ויהי כאשר
 14 פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלך: וישלח פרעה
 ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל
 15 פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני
 16 שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: ויען יוסף את
 17 פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: וידבר פרעה
 18 אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר: והנה מן היאר עלת
 19 שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: והנה שבע
 פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר
 כ לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע: ותאכלנה הפרות הרקות
 21 והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות: ותבאנה אל
 קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראהו רע כאשר בתחלה
 22 ואיקץ: וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאות
 23 וטבות: והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות
 24 אחריהם: ותבלען השבלים הדקות את שבע השבלים הטבות
 כה ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה חלום
 26 פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע
 פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים
 27 הנה חלום אחד הוא: ושבע הפרות הרקות והרעות העלת

בראשית

וישב מ מא

המשקים ועל שר האופים : ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים 3
אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם : ויפקד שר הטבחים 4
את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר : ויחלמו חלום ה 5
שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה
אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר : ויבא אליהם יוסף 6
בבקר וירא אתם והנם זעפים : וישאל את סריסי פרעה אשר 7
אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום : ויאמרו 8
אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף הלוא לאלהים
פתרנים ספרו נא לי : ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר 9
לו בחלומי והנה גפן לפני : ובגפן שלשה שריגים והוא כפרחת 10
עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים : וכוס פרעה בירי ואקח 11
את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף 12
פרעה : ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים 13
הם : בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך 14
ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו : כי 15
אם זכרתני אתך כאשר יטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני
אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה : כי גנב גנבתי מארץ העברים 16
וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור : וירא שר האפים 17
כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי 18
חרי על ראשי : ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה 19
והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי : ויען יוסף ויאמר זה פתרנו 20
שלשת הסלים שלשת ימים הם : בעוד שלשת ימים ישא פרעה 21
את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך 22
מעליך : ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה כ 23
לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים
בתוך עבדיו : וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על 24
כף פרעה : ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף : ולא 25
זכר שר המשקים את יוסף וישכחם :

פ פ פ י 10

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר : והנה א 2
מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריא את בשר ותרעננה

מא
CAP. XLI.

3 המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה
 4 מצליח בידו: וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדו על
 ה ביתו וכל יש לו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל
 אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת
 6 יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: ויעזב כל אשר לו ביד
 יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי
 7 יוסף יפה תאר ויפה מראה: ויהי אחר הדברים האלה ותשא
 8 אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: וימאן
 ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר
 9 יש לו נתן בידי: איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני
 מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה
 י הזאת וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה אל יוסף יום ויום ולא שמע
 אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיום הזה ויבא הביתה
 12 לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו
 בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה:
 13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה: ותקרא לאנשי
 14 ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו
 טו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי הרימתי
 16 קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: ותנח בגדו
 17 אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה
 18 לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי
 19 כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: ויהי כשמע
 אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה
 כ עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית
 הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר:
 21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר:
 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר
 23 ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: אין שר בית הסהר
 ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה
 מצליח:

פ

א ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקרה מלך מצרים והאפה
 2 לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר

מ
 CAP. XL.

- אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר
 עשה וימת גם אתו: ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה
 בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו
 ותלך תמר ותשב בית אביה: וירבו הימים ותמת בת שוע אשת
 יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי
 תמנתה: ויגר לתמר לאמר הנה חמך עלה תמנתה לגז צאנו:
 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח
 עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא
 נתנה לו לאשה: ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה:
 ויש אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי
 כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח
 גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה
 הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן
 לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה
 ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו
 העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי
 מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה
 בזה קדשה: וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי
 המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פן
 נהיה לבזז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי
 כמשלש חדשים ויגר ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה
 הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: הוא מוצאת והיא
 שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר
 הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה
 ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד
 לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה
 ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה:
 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ
 ויקרא שמו פרץ: ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו ל
 זרח: ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סרים א
 פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו
 שמה: ויהי יהודה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו 2

19 יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה
 כ בעל החלמות הלזה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד
 הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו:
 21 22 וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם
 ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר
 23 ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: והי
 כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת
 24 הפסים אשר עליו: ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו
 כה מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת
 ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים
 26 להוריד מצרימה: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את
 27 אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו
 28 כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחרים
 וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים
 29 בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור
 ל והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר
 31 הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו
 32 שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים
 ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא
 33 אם לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף
 34 יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים
 לה רבים: ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר
 36 כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: והמדנים מכרו
 אתו אל מצרים לפוטיפר סרים פרעה שר הטבחים: פ
 א ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו
 2 חירה: וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא
 3 4 אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: ותהר עוד ותלד
 ה בן ותקרא את שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו
 6 שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשרה לער בכורו
 7 ושמה תמר: והי ער בכור יהודה רע בעיני יהודה וימתהו יהודה:
 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבס אתה והקם זרע
 9 לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת

לח

CAP.
XXXVIII.

בראשית

וישב לו לו

מרחבות הנהר : וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור :
 38 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פשו ושם
 39 אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב : ואלה שמות אלופי מ
 עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלופ תמנע אלופ עלוה אלופ
 42 יתרת : אלופ אהליבמה אלופ אלה אלופ פינן : אלופ קנו אלופ
 41 תימן אלופ מבצר : אלופ מגדיאל אלופ עירם אלה אלופי ארום
 43 למשבתם בארץ אחוזתם הוא עשו אבי ארום :

פ פ פ ט 9

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען : אלה תלדות יעקב א
 2 יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער
 את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם
 רעה אל אביהם : וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים
 3 הוא לו ועשה לו כתנת פסים : ויראו אחיו כי אהב אביהם
 4 מכל אחיו וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלם : ויחלם יוסף חלום ה
 5 ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אותו : ויאמר אליהם שמעו נא החלום
 6 הזה אשר חלמתי : והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה
 7 והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין
 8 לאלמתי : ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל
 9 בנו ויוספו עוד שנא אותו על חלמתי ועל דבריו : ויחלם עוד
 חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
 השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי : ויספר אל אביו
 1 ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת
 הבוא נבוא אני ואמך ואחייך להשתחות לך ארצה : ויקנאו בו
 11 אחיו ואביו שמר את הדבר : וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם
 12 בשכם : ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחייך רעים בשכם לכה
 13 ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני : ויאמר לו לך נא ראה את שלום
 14 אחייך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא
 שכמה : וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר
 15 מה תבקש : ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם
 16 רעים : ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתירה
 17 וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן : ויראו אותו מרחק ובטרום
 18

לו

C A P.
XXXVII.

- 8 ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם : וישב עשו
 9 בהר שעיר עשו הוא אדום : ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר
 י שעיר : אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל
 11 בן בשמת אשת עשו : ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם
 12 וקנו : ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את
 13 עמלק אלה בני עדה אשת עשו : ואלה בני רעואל נחת וזרח
 14 שמרה ומורה אלה היו בני בשמת אשת עשו : ואלה היו בני
 אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש
 יעוש קרי
 טו ואת יעלם ואת קרח : אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו
 16 אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנו : אלוף קרח אלוף
 געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה :
 17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמרה אלוף
 מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו :
 18 ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח
 19 אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו : אלה בני עשו ואלה
 כ אלופיהם הוא אדום : ס אלה בני שעיר החרי ישבי
 21 הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה : ודשון ואצר ודישן אלה אלופי
 22 החרי בני שעיר בארץ אדום : ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות
 23 לוטן תמנע : ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם :
 24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם
 כה במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו : ואלה בני ענה דשן
 26 ואהליבמה בת ענה : ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן :
 27 28 29 אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן : אלה בני דישן עוז וארן : אלה
 אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה :
 ל אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם
 בארץ שעיר : פ
 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני
 32 33 ישראל : וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה : וימת
 34 בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה : וימת יובב וימלך
 לה תחתיו חשם מארץ התימני : וימת חשם וימלך תחתיו הדר בן
 36 בדר המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית : וימת הדר
 37 וימלך תחתיו שמלה ממשרקה : וימת שמלה וימלך תחתיו שאול

וישלח לה לו

בראשית

9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפרץ ארם ויברך אתו : ויאמר
לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל
11 יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל : ויאמר לו אלהים אני אל
שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצין יצאו :
12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריו
אתן את הארץ : ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו :
13 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה
14 נסך ויצק עליה שמן : ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר
אתו שם אלהים בית אל : ויסעו מבית אל והי עוד כברת
16 הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה : והי בהקשתה
17 בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן : והי
18 בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין :
ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם : ויצב יעקב
19 מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום : ויסע
21 ישראל ויט אהלר מהלאה למגדל עדר : והי בשכן ישראל
22 בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע
ישראל

פ

23 ויהיו בני יעקב שנים עשר : בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון
ולוי ויהודה ויששכר וזבלון : בני רחל יוסף ובנימין : ובני בלהה
24 שפחת רחל דן ונפתלי : ובני זלפה שפחת לאה גר ואשר אלה
26 בני יעקב אשר ילד לו בפרץ ארם : ויבא יעקב אל יצחק אביו
27 ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק :
ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה : ויגוע יצחק וימת ויאסף
28 אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו : פ

29 ואלה תלדות עשו הוא אדום : עשו לקח את נשיו מבנות כנען
את עדרה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענר בת צבעון
החוי : ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות : ותלד ערה לעשו
3 את אליפו ובשמת ילדה את רעואל : ואהליבמה ילדה את יעיש
ה ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען :
ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו
6 ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען
וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו : כי היה רכושם רב משבת יחדו
7

לו

C A P.
XXXVI.

יעוש קרי

18 לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו : ויטבו
 19 דבריהם בעיני חמור ובעיני שכס בן חמור : ולא אחר הנער
 לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו :
 כ ויבא חמור ושכס בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם
 21 לאמר : האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו
 אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים
 22 ואת בנותינו נתן להם : אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת
 אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים :
 23 מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו
 24 אתנו : וישמעו אל חמור ואל שכס בנו כל יצאי שער עירו וימלו
 כה כל זכר כל יצאי שער עירו : ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים
 ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על
 25 העיר בטח ויהרגו כל זכר : ואת חמור ואת שכס בנו הרגו לפי
 27 חרב ויקחו את דינה מבית שכס ויצאו : בני יעקב באו על
 28 החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם : את צאנם ואת בקרם
 29 ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו : ואת כל
 חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית :
 ל ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב
 הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמרתי
 31 אני וביתי : ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו : פ
 א ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם
 2 מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך : ויאמר יעקב
 אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם
 3 והטהרו והחליפו שמלתיכם : ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם
 מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי :
 4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר
 ה באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכס : ויסעו
 ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי
 6 בני יעקב : ויבא יעקב לזוה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא
 7 וכל העם אשר עמו : ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל
 8 כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו : ותמת דברה מינקת
 רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון
 בכות : פ

לה
 CAP.
 XXXV.

וישלח לג לד

בראשית

- 11 ותרצני: קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי
12 יש לי כל ויפצר בו ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך:
13 ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי
14 ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר נא אדני לפני עבדו ואני
אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר
15 אבא אל אדני שעירה: ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם
16 אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: וישב ביום
17 ההוא עשו לדרכו שעירה: ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: ס
18 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפרץ ארם
19 ויחן את פני העיר: ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו
מִיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: ויצב שם מזבח ויקרא כ
לו אל אלהי ישראל: ס ותצא דינה בת לאה אשר א
ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: וירא אתה שכם בן חמור
2 החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענדה: ותדבק נפשו
3 בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער: ויאמר
4 שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה:
ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה ה
והחרש יעקב עד באם: ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר
6 אתו: ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר
להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא
יעשה: וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם
8 חנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת
9 בנתינו תקחו לכם: ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו
10 וסחרוה והאחוזו בה: ויאמר שכם אל אבית ואל אחיה אמצא
11 חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: הרבו עלי מאד מהר ומתן
12 ואתנה כאשר תאמרו אלי וחנו לי את הנער לאשה: ויענו בני
13 יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את
דינה אחתם: ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת
14 את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: אך בזאת
15 נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר: ונתנו את בנתינו
16 לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: ואם
17

לד

C A P.
XXXIV.

הנערה ק'
הנערה ק'

הנערה ק'

הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה
 תלך ולמי אלה לפניך: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה
 לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם את השני גם את
 השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה
 תדברון אל עשו במצאכם אתו: ואמרתם גם הנה עבדך יעקב
 אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה
 פניו אולי ישא פני: ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה
 ההוא במחנה: ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי
 שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ויקחם
 כה ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק
 איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו
 ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר
 ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר
 יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית
 עם אלהים ועם אנשים ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הגידה נא
 שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב
 שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי:
 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: על
 כן לא יאכלו בני ישראל את ניד הנשה אשר על כף הירך עד
 היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בניד הנשה: וישא יעקב עיניו
 וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על
 לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: וישם את השפחות ואת
 ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף
 אחרנים: והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו
 עד אחיו: וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על צווארו וישקו
 ויבכו: וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי
 אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: ותגשן
 השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: ותגש גם לאה וילדיה וישתחו
 ואחר נגש יוסף ורחל וישתחו: ויאמר מי לך כל המחנה הזה
 אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: ויאמר עשו יש לי רב
 אחי יהי לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן
 בעיניך ולקחת מנחתי מיד כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים

לג

CAP.
XXXIII.

צואריו ק'

בראשית וישלח לא לב

מרעהו : אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש נ
 עמנו ראה אלהים עד בני ובינך : ויאמר לבן ליעקב הנה הגל 51
 הזה והנה המצבה אשר יריתי בני ובינך : עד הגל הזה וערה 52
 המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא
 תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה : אלהי 53
 אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד
 אביו יצחק : ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם 54
 ויאכלו לחם וילינו בהר : וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו א
 ויברך אתהם וילך וישב לבן למקמו : ויעקב הלך לדרכו ויפגעו 2
 בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה 3
 ויקרא שם המקום ההוא מחנים :

לב
 C A P.
 XXXII.

פ פ פ ח 8

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום : 4
 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב ה 5
 עם לבן גרתי ואחר עד עתה : והי לי שור וחמור צאן ועבד 6
 ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך : וישבו המלאכים 7
 אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע 8
 מאות איש עמו : וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר 9
 אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות : ויאמר אם 10
 יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה :
 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי 11
 שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך : קטנתי מכל החסדים ומכל 12
 האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה 13
 ועתה הייתי לשני מחנות : הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא 14
 אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בנים : ואתה אמרת היטב 15
 איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב :
 וילך שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו : 16
 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים : 17
 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת 18
 עשרים ועזים עשרה : ויתן ביד עבדיו עדר עדר לברו ויאמר
 אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר : ויצו את

26 הגלעד : ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג
 27 את בנתי כשביות חרב : למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא
 28 הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור : ולא נששתני
 29 לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו : יש לאל ידי לעשות
 עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר
 ל עם יעקב מטוב עד רע : ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה
 31 לבית אביך למה גנבת את אלהי : ויען יעקב ויאמר ללבן כי
 32 יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי : עם אשר תמצא
 את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא
 33 ידע יעקב כי רחל גנבתם : ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה
 ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל
 34 רחל : ורחל לקחה את התרפים ותשמים בכר הגמל ותשב
 לה עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא : ותאמר אל אביה
 אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי
 36 ויחפש ולא מצא את התרפים : ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב
 37 ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי : כי מששת
 את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיד
 38 ויוכיחו בין שנינו : זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועוזיך לא
 39 שכלו ואילי צאנך לא אכלתי : טרפה לא הבאתי אליך אנכי
 מ אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה : הייתי ביום
 41 אכלני חרב וקרה בלילה ותדר שנתי מעיני : זה לי עשרים שנה
 בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך
 42 ותחלף את משכרתי עשרת מנים : לולי אלהי אבי אלהי אברהם
 ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי
 43 ראה אלהים ויוכח אמש : ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי
 והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה
 44 אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו : ועתה לכה נכרתה
 מה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך : ויקח יעקב אבן וירימה
 45 מצבה : ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל
 47 ויאכלו שם על הגל : ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו
 48 גלעד : ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו
 49 גלעד : והמצפה אשר אמר יצף יהודה ביני ובינך כי נסתר איש

בראשית

ויצא ל לא

לא

CAP. XXXI.

האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים
 וחמרים: וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל א
 אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבר הזה: וירא ²
 יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום: ויאמר יהוה ³
 אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: וישלח ⁴
 יעקב ויקרא לרחל וללאה השדרה אל צאנו: ויאמר להן ראה ה ⁵
 אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי היה ⁶
 עמדי: ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן: ואביכן ⁷
 התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע ⁸
 עמדי: אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ⁹
 ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים: ויצל ¹⁰
 אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: ויהי בעת יחם הצאן ואשא ¹¹
 עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים ¹²
 וברדים: ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: ¹³
 ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים ¹⁴
 נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: אנכי האל ¹⁵
 בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה ¹⁶
 קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: ותען רחל ¹⁷
 ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: הלוא ¹⁸
 נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו: כי ¹⁹
 כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל ²⁰
 אשר אמר אלהים אליך עשה: ויקם יעקב וישא את בניו ואת ²¹
 נשיו על הגמלים: וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר ²²
 רכש מקנה קנינו אשר רכש בפרן ארם לבוא אל יצחק אביו ²³
 ארצה כנען: ולבן הלך לגזוז את צאנו ותגנב רחל את התרפים ²⁴
 אשר לאביה: ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כ ²⁵
 כי ברח הוא: ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר ²⁶
 וישם את פניו הר הגלעד: ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח ²⁷
 יעקב: ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק ²⁸
 אתו בהר הגלעד: ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ²⁹
 ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: וישג לבן כח ³⁰
 את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אהלו בהר ³¹

לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו
 כ 19 יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: ותאמר לאה
 זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה
 21 בנים ותקרא את שמו זבלון: ואחר ילדה בת ותקרא את שמה
 22 דינה: ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את
 23 24 רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: ותקרא
 כה את שמו יוסף לאמר יסף יהודה לי בן אחר: והי כאשר ילדה
 רחל את יוסף ואמר יעקב אל לבן שלחני ואלכר אל מקומי
 26 ולארצי: תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכר
 27 כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: ויאמר אליו לבן אם
 28 נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך: ויאמר נקבה
 29 שכרך עלי ואתננה: ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך
 ל ואת אשר היה מקנך אתי: כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ
 לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי:
 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה
 32 לי הדבר הזה אשוברה ארעה צאנך אשמר: אעבר בכל צאנך
 היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חוס בכשבים וטלוא
 33 ונקד בעזים והיה שכרי: וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא
 על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחוס בכשבים
 לה 34 גנוב הוא אתי: ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: ויסר ביום ההוא
 את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות
 36 כל אשר לבן בו וכל חוס בכשבים ויתן ביד בניו: וישם דרך
 שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת:
 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות
 38 לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות: ויצג את המקלות אשר
 פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח
 39 הצאן ויחמנה בבאן לשתות: ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן
 מ הצאן עקדים נקדים וטלאים: והכשבים הפריד יעקב ויתן פני
 הצאן אל עקד וכל חוס בצאן לבן וישת לו עדרים לברו ולא
 41 שתם על צאן לבן: והיה בכל יום הצאן המקשרות ושם יעקב
 42 את המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות: ובהעטיפ
 43 הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב: ויפרץ

בראשית

ויצא כט ל

- יעשה כן במקומו לתת הצעירה לפני הבכירה : מלא שבע זאת 27
ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים
אחרות : ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו 28
לו לאשה : ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה : 29
ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד ל
שבע שנים אחרות : וירא יהוה כי שנאה לאה ויפתח את רחמה 31
ורחל עקרה : ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה 32
כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי : ותהר עוד ותלד בן 33
ותאמר כי שמע יהוה כי שנאה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא
שמו שמעון : ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי 34
אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי : ותהר עוד לה
ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה
ותעמד מלדת : ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל א
באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי :
ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך 2
פרי בטן : ותאמר הנה אמת בלהה בא אליה ותלד על ברכי 3
ואבנה גם אנכי ממנה : ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה 4
ויבא אליה יעקב : ותהר בלהה ותלד ליעקב בן : ותאמר רחל ה 6
דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן :
ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב : ותאמר 8 7
רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו
נפתלי : ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה 9
ותתן אותה ליעקב לאשה : ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן : י
ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד : ותלד זלפה שפחת לאה 12 11
בן שני ליעקב : ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא 13
את שמו אשר : וילד ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים 14
בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי
מדודאי בנך : ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את 15
דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך :
ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי 16
תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמך בלילה הוא :
וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי : ותאמר 18 17

ל
CAP. XXX.

כא גר ק

21 22 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהודה לי לאלהים: והאבן
 הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי
 א 2 עשר אעשרנו לך: וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: וירא
 והנה באר בשדה והנה שם שלשה עררי צאן רבצים עליה כי מן
 3 הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר: ונאספו
 שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את
 4 הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: ויאמר להם
 ה יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ויאמר להם הידעתם
 6 את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: ויאמר להם השלום לו ויאמרו
 7 שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: ויאמר הן עוד היום גדול
 8 לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא נוכל עד
 אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו
 9 הצאן: עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי
 י רעה הוא: והי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו
 ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר
 11 וישק את צאן לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא את קלו
 12 ויבך: ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא
 13 ותרץ ותגד לאביה: והי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו
 וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן
 14 את כל הדברים האלה: ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה
 טו וישב עמו חדש ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועברתני
 16 חנם הגירה לי מה משכרתך: וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה
 17 ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת
 18 מראה: ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבודך שבע שנים ברחל
 19 בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש
 כ אחר שבה עמדי: ויעבר יעקב ברחל שבע שנים והיו בעיניו
 21 כימים אחדים באהבתו אתה: ויאמר יעקב אל לבן הבה את
 22 אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את כל אנשי
 23 המקום ויעש משתה: והי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה
 24 אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו
 כה שפחה: והי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת
 26 עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: ויאמר לבן לא

חמרת אחיך : עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו מה
 ושלחתי ולקחתיו משם למה אשכל גם שניכם יום אחד : ותאמר ⁴⁶
 רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה
 מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים : ויקרא יצחק אל א
 יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען :
 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה ²
 מבנות לבן אחי אמך : ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית ³
 לקהל עמים : ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך ⁴
 לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם : וישלח יצחק ה
 את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה
 אם יעקב ועשו : וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אותו ⁶
 פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אותו ויצו עליו לאמר
 לא תקח אשה מבנות כנען : וישמע יעקב אל אביו ואל אמו ⁷
 וילך פדנה ארם : וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק ⁸
 אביו : וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן ⁹
 אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה : **ס ס ס** ⁷
 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה : ויפגע במקום וילן שם כי ¹¹
 בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום
 ההוא : ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה ¹²
 והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו : והנה יהודה נצב עליו ¹³
 ויאמר אני יהודה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר
 אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך : והיה זרעך כעפר הארץ ¹⁴
 ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בכך כל משפחת האדמה
 ובזרעך : והנה אנכי עמך ושמרתיו בכל אשר תלך והשבתיך ¹⁵
 אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר
 דברתי לך : וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ¹⁶
 ואנכי לא ידעתי : וירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי ¹⁷
 אם בית אלהים וזה שער השמים : וישכם יעקב בבקר ויקח את ¹⁸
 האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה :
 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר ¹⁹
 לראשנה : וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני כ
 בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגר ללבש :

כח

C A P.
XXVIII.

- 21 זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהודה אלהיך לפני : ויאמר
יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא :
22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים
23 ידי עשו : ולא הכירו כי היו ידיו כירי עשו אחיו שערות ויברכהו :
24 כה ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני : ויאמר הגשה לי ואכלה מציד
26 בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת : ויאמר
27 אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני : ויגש וישק לו וירח את
ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדרה אשר ברכו
28 יהודה : ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן
29 ותירש : יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הודה גביר לאחיק
ל וישתחו לך בני אמך ארריך ארור ומברכך ברוך : ויהי כאשר
כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק
אביו ועשו אחיו בא מצידו : ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו
31 ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבר תברכני נפשך :
32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו : ויחרד
33 יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא
34 לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה : כשמע עשו
את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו
לה ברכני גם אני אבי : ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך :
36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח
37 והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלתי לי ברכה : ויען יצחק
ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים
38 ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה בני : ויאמר עשו אל
אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו
39 קלו ויבך : ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה
מ מושבך ומטל השמים מעל : ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבר
41 והיה כאשר תרד ופרקת עלו מעל צוארך : וישטם עשו את יעקב
על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל
42 אבי ואהרנה את יעקב אחי : ויגר לרבקה את דברי עשו בנה
הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו
43 אחיך מתנחם לך להרגך : ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך
44 אל לבן אחי חרנה : וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב

וישתחו

- מאתכם : ויאמרו ראו ראינו כי היה יהודה עמך ונאמר תהי נא 28
אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך : אם תעשה עמנו 29
רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך יהוה : ויעש להם משה ויאכלו וישתו : וישכימו ל 31
בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום : והי 32
ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו
ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר 33
באר שבע עד היום הזה : ם והי עשו בן ארבעים שנה 34
ויקח אשרה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן
החתי : ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה : ם והי כי לה א 35
זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר
אליו בני ויאמר אליו הנני : ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום 2
מותי : ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי 3
צידה : ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה 4
בעבור תברכך נפשי בטרם אמות : ורבקה שמעת בדבר יצחק ה 5
אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא : ורבקה אמרה 6
אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר : הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני 7
יהוה לפני מותי : ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצודה אתך : 8
לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם 9
מטעמים לאביך כאשר אהב : והבאת לאביך ואכל בעבר אשר י 10
יברכך לפני מותו : ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש 11
שער ואנכי איש חלק : אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע 12
והבאתי עלי קללה ולא ברכה : ותאמר לו אמו עלי קללתך בני 13
אך שמע בקלי ולך קח לי : וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו 14
מטעמים כאשר אהב אביו : ותקח רבקה את בגדי עשו בנה 15
הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן :
ואת ערת גדיי העזים הלבשה על ידיו ועל חלקת צואריו : ותתן 16
את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה : ויבא 17
אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני : ויאמר יעקב אל 18
אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה
ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך : ויאמר יצחק אל בנו מה ב 19

כז

C A P.
XXVII.

הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות
 4 האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי
 את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל
 ה והתברכו בזרעך כל גויי הארץ: עקב אשר שמע אברהם בקלי
 6 7 וישמר משמרת מצותי חקותי ותורת: וישב יצחק בגרר: וישאלו
 אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן
 8 יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה הוא: ויהי כי
 ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא
 9 והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר
 אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי
 1 אמרתי פן אמות עליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט
 11 שכב אחר העם את אשתך והבאת עלינו אשם: ויצו אבימלך
 12 את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: ויזרע
 יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו
 13 14 יהוה: ויגדל האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו
 טו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: וכל
 הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
 16 וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת
 17 18 ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: וישב
 יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו
 ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת
 19 אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר
 כ מים חיים: ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא
 21 שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו גם
 22 עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא
 רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו
 23 24 ופרינו בארץ: ויעל משם באר שבע: וירא אליו יהוה בלילה
 ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי
 כה וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: ויבן שם
 מזבח ויקרא בשם יהוה ויש שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק
 26 באר: ואבימלך הלך אליו מגרר ואחות מרעהו ופיכל שר צבאו:
 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני

ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת
 שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם
 בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה
 ומשא: חדר ותימא יטור נפיש וקדמה: אלה הם בני ישמעאל
 ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם:
 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים ויגוע
 וימת ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני
 מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל:

פ פ פ פ פ

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: והי
 יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי
 מפרן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה
 לנכה אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו:
 ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש
 את יהוה: ויאמר יהוה לה שני גי'ם בבטןך ושני לאמים ממעין
 יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבר צעיר: וימלאו ימיה ללדת
 והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער כה
 ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו
 ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: ויגדלו
 הנערים והי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב
 אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את
 יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר
 עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על
 כן קרא שמו ארום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי:
 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר
 יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב
 נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את
 הבכרה:

פ

והי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם א
 וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: וירא אליו יהוה
 ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ

כו

CAP. XXVI.

הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות
 4 האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי
 את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל
 ה והתברכו בזרעך כל גויי הארץ: עקב אשר שמע אברהם בקלי
 6 7 וישמר משמרת מצותי חקותי ותורותי: וישב יצחק בגרר: וישאלו
 אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן
 8 יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה הוא: ויהי כי
 ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא
 9 והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר
 אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי
 10 אמרתי פן אמות עליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט
 11 שכב אחר העם את אשתך והבאת עלינו אשם: ויצו אבימלך
 12 את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: ויזרע
 יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו
 13 14 יהוה: ויגדל האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו
 15 מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: וכל
 הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
 16 וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת
 17 18 ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: וישב
 יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו
 ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת
 19 אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר
 כ מים חיים: ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא
 21 שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו גם
 22 עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא
 רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו
 23 24 ופרינו בארץ: ויעל משם באר שבע: וירא אליו יהוה בלילה
 ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי
 כה וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: ויבן שם
 מזבח ויקרא בשם יהוה וישם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק
 26 באר: ואבימלך הלך אליו מגרר ואחות מרעהו ופיכל שר צבאו:
 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני

בראשית

תולדת כה כו

12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת
13 שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם
14 בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה
15 ומשא: חדר ותימא יטור נפיש וקדמה: אלה הם בני ישמעאל 16 טו
ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם:
17 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע
18 וימת ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני
מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל:

פ פ פ ו 6

19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי כ
יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי
מפרץ ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה
לנכה אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו:
22 ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש
23 את יהוה: ויאמר יהוה לה שני גי'ם בבטןך ושני לאמים ממעיך
24 יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת
והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער כה
ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו
26 ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: ויגדלו
27 הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב
אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את
יעקב: ויזר יעקב נזיר ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר ל
29 עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על
30 בן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי:
31 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר
32 יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב
33 נתן לעשו לחם ונזיר עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את
34 הבכרה:
פ

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם א
וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: וירא אליו יהוה 2
ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ 3

כו

CAP. XXVI.

- 52 דבר יהוה : ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו
53 ארצה ליהוה : ויצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן
54 לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה : ויאכלו וישתו הוא והאנשים
נה אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני : ויאמר אחיה
56 ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך : ויאמר אלהם
57 אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני : ויאמרו
58 נקרא לנער ונשאלה את פיה : ויקראו לרבקה ויאמרו אליה
59 התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך : וישלחו את רבקה אחתם
ס ואת מנקה ואת עבד אברהם ואת אנשיו : ויברכו את רבקה
ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער
61 שנאיו : ותקם רבקה ונערתיה ותרבנה על הגמלים ותלכנה
62 אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך : ויצחק בא מבוא באר
63 לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב : ויצא יצחק לשוח בשדה
64 לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים : ותשא רבקה
סח את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל : ותאמר אל העבד
מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני
66 ותקח הצעיף ותתכס : ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר
67 עשה : ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו
לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו
פ
2 א ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה : ותלד לו את זמרון ואת
3 יקשן ואת מרן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח : ויקשן ילד את
4 שבא ואת רדן ובני רדן היו אשורם ולטושם ולאמים : ובני מדין
ה עיפרי ועפר וחנך ואבירע ואלרעה כל אלה בני קטורה : ויתן
6 אברהם את כל אשר לו ליצחק : ולבני הפילגשים אשר לאברהם
נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל
7 ארץ קדם : ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים
8 שנה וחמש שנים : ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע
9 ויאסף אל עמיו : ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת
המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא :
י השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה
11 אשתו : ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו
וישב יצחק עם באר לחי ראי :
פ

בראשית

חיי שרה כד

- האלה: ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל²⁹
 העין: ויהי כראת את הנזם ואת הצמדים על ידי אחתו ל
 וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא
 אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין: ויאמר בוא ברוך³¹
 יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: ויבא³²
 האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים
 לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: וישם לפניו לאכל ויאמר³³
 לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: ויאמר עבר אברהם³⁴
 אנכי: ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף לה
 וזהב ועבדים ושפחת וגמלים וחמרים: ותלד שרה אשת אדני³⁶
 בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: וישבעני אדני³⁷
 לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו:
 אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני:³⁸
 ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי: ויאמר אלי יהוה³⁹
 אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת
 אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: אז תנקה מאלתי כי תבוא⁴¹
 אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: ואבא היום⁴²
 אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי
 אשר אנכי הלך עליה: הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה⁴³
 היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכרך: ואמרה⁴⁴
 אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח
 יהוה לבן אדני: אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה מה^{מה}
 יצאת וכרה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני
 נא: ותמהר ותורד כרה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה⁴⁶
 ואשת וגם הגמלים השקתה: ואשאל אתה ואמר בת מי את⁴⁷
 ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על
 אפה והצמידים על ידיו: ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את⁴⁸
 יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת
 אחי אדני לבנו: ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני⁴⁹
 הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל: ויען נ
 לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או
 טוב: הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר⁵¹

וישם ק'

- ה תלך ולקחת אשה לבני ליצחק : ויאמר אליו העבד אולי לא
תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את
6 בנך אל הארץ אשר יצאת משם : ויאמר אליו אברהם השמר לך
7 פן תשיב את בני שמה : יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית
אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני
8 משם : ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת
9 רק את בני לא תשב שמה : וישם העבד את ידו תחת ירך
י אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה : ויקח העבד עשרה
גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם
11 נהרים אל עיר נחור : ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים
12 לעת ערב לעת צאת השאבת : ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם
13 הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם : הנה אנכי
14 נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים : והיה
הנער אשר אמר אליה הטי נא כרך ואשתה ואמרה שתה וגם
הנערה ק' גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד
טו עם אדני : ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר
ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על
16 שכמה : והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד
והנערה ק' העינה ותמלא כדה ותעל : וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמליאני
17 נא מעט מים מכרך : ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על
18 ידה ותשקהו : ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם
19 כלו לשתת : ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר
20 לשאב ותשאב לכל גמליו : והאיש משתאה לה מחריש לדעת
21 ההצליח יהוה דרכו אם לא : ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות
22 ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה
23 זהב משקלים : ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך
24 מקום לנו ללין : ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר
כה ילדה לנחור : ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם
26 מקום ללון : ויקד האיש וישתחו ליהוה : ויאמר ברוך יהוה אלהי
27 אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
28 נחני יהוה בית אחי אדני : ותרץ הנער ותגר לבית אמה כדברים
הנערה ק'

פ פ פ ה ז

כג

CAP. XXIII.

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה : א
 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם
 לספר לשרה ולביתה : ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל
 בני חת לאמר : גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחוזת קבר עמכם
 ואקברה מתי מלפני : ויענו בני חת את אברהם לאמר לו : ה
 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את
 מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך : ויקם
 אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת : וידבר אתם לאמר אם
 יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון
 בן צחר : ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו
 בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחוזת קבר : ועפרון ישב בתוך
 בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי
 שער עירו לאמר : לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה
 אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך : וישתחו
 אברהם לפני עם הארץ : וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר
 אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את
 מתי שמה : ויען עפרון את אברהם לאמר לו : אדני שמעני ארץ טו
 ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר :
 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר
 דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר : ויקם
 שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר
 בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב : לאברהם
 למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו : ואחרי כן קבר אברהם
 את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא
 חברון בארץ כנען : ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם כ
 לאחוזת קבר מאת בני חת : ו אברהם זקן בא א
 בימים ויהוה ברך את אברהם בכל : ויאמר אברהם אל עבדו
 זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ירך תחת ירכי : ואשביעך
 ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני
 מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבם : כי אל ארצי ואל מולדתי 4

כד

CAP. XXIV.

אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על
 3 אחר ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את
 חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
 4 ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא
 ה אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל
 נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה
 6 ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק
 בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו:
 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר
 8 הנך האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים
 9 יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום
 אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את
 העצים ויעקר את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים:
 11 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא
 אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני:
 12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה
 ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחיד ממני:
 13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו
 14 וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא
 אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה
 16 טו יראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר
 בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא
 17 חשכת את בנך את יחידך: כי ברך אברכך והרבה ארבה את
 זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את
 18 שער איביו: והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת
 19 בקלי: וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
 וישב אברהם בבאר שבע:
 פ
 כ והי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה
 21 גם הוא בנים לנחור אחיך: את עוץ בכרו ואת בזו אחיו ואת
 22 קמואל אבי ארם: ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף
 23 ואת בתואל: ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה
 24 לנחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את
 טבח ואת נחם ואת תחש ואת מעכה:

בראשית

וירא כא כב

אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
 שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: וגם את בן האמה לגוי¹³
 אשימנו כי זרעך הוא: וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת¹⁴
 מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע
 במדבר באר שבע: ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד¹⁵
 תחת אחד השיחים: ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת¹⁶
 כי אמרה אל אראה במורת הילד ותשב מנגד ותשא את קלה
 ותבך: וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל¹⁷
 הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים
 אל קול הנער באשר הוא שם: קומי שאי את הנער והחזיקי את¹⁸
 ירך בו כי לגוי גדול אשימנו: ויפקח אלהים את עיניה ותרא¹⁹
 באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער: ויהי כ
 אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב²¹
 במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים: פ
 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם²²
 לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: ועתה השבעה לי²³
 באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכרי כחסד אשר עשיתי עמך
 תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה: ויאמר אברהם אנכי²⁴
 אשבע: והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר כה
 נזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את²⁶
 הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי
 היום: ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם²⁷
 ברית: ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדה: ויאמר²⁸
 אבימלך אל אברהם מה הנר שבע כבשת האלה אשר הצבת
 לבדנה: ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי ל
 לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת: על כן קרא למקום ההוא³¹
 באר שבע כי שם נשבעו שניהם: ויכרתו ברית בבאר שבע³²
 ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: וישע³³
 אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם³⁴
 בארץ פלשתים ימים רבים: פ
 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו א
 אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר²

כב

CAP. XXII.

6 לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת: ויאמר אליו האלהים בחלם גם
 אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך
 7 מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה: ועתה השב אשת האיש
 כי נביא הוא ויתפלל בערך וחייה ואם אינך משיב דע כי מות
 8 תמות אתה וכל אשר לך: וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל
 עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים
 9 מאד: ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
 חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר
 י לא יעשו עשית עמדי: ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי
 11 עשית את הדבר הזה: ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת
 12 אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי: וגם אמנה אחתי
 13 בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה: והי כאשר
 התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסרך אשר תעשי
 14 עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא: ויקח
 אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את
 15 שרה אשתו: ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב:
 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות
 17 עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת: ויתפלל אברהם אל
 האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו:
 18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה
 א אשת אברהם: ס ויהוה פקד את שרה כאשר אמר
 2 ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ותהר ותלד שרה לאברהם בן
 3 לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את שם
 4 בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: וימל אברהם את יצחק
 5 בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים: ואברהם בן מאת
 6 שנה בהולד לו את יצחק בנו: ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים
 7 כל השמע יצחק לי: ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה
 8 כי ילדתי בן לזקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול
 9 ביום הגמל את יצחק: ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר
 י ילדה לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת
 11 בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: וירע הדבר
 12 מאד בעיני אברהם על אודת בנו: ויאמר אלהים אל אברהם

כא

CAP. XXI.

בראשית

וירא יט כ

חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל
להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי: הנה נא העיר הזאת כ
קרבה לנוס שמה והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא
ותחי נפשי: ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי
21 הפכי את העיר אשר דברת: מהר המלט שמה כי לא אוכל
22 לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: השמש
23 יצא על הארץ ולוט בא צערה: ויהוה המטיר על סדם ועל
24 עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים: ויהפך את הערים כה
האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים וצמח האדמה: ותבט
26 אשתו מאחריה ותחי נציב מלח: וישכם אברהם בבקר אל המקום
27 אשר עמד שם את פני יהוה: וישקף על פני סדם ועמרה ועל
28 כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן:
29 ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם
וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן
לוט: ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת ל
בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו: ותאמר הבכירה אל
31 הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ:
לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין
32 את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה
ולא ידע בשכבה ובקומה: ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל
34 הצעירה הן שכבתיו אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי
עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין לה
ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה: ותהרין
36 שתי בנות לוט מאביהן: ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב
37 הוא אבי מואב עד היום: והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא
38 שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום: ויסע א
משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר:
2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי היא וישלח אבימלך מלך
גרר ויקח את שרה: ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה
3 ויאמר לו הנך מרת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל:
4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרנ: הלא ה
הוא אמר לי אחתי היא והיא גם היא אמרה אחי הוא בתם

כ

CAP. XX.

31 אם אמצא שם שלשים : ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים :
32 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם
33 עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה : וילך יהודה כאשר
א כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו : ויבאו שני המלאכים
סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם
2 וישתחו אפים ארצה : ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית
עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו
3 לא כי ברחוב נלין : ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו
4 ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו : טרם ישכבו ואנשי העיר
ה אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה : ויקראו
אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם
6 אלינו ונדעה אתם : ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו :
7 8 ויאמר אל נא אחי תרעו : הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו
איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק
9 לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי : ויאמרו
גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך
י מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת : וישלחו
האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת
11 סגרו : ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד
12 גדול וילאו למצא הפתח : ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך
13 פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום : כי
משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה
14 וישלחנו יהוה לשחתה : ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותי
ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר והי
טו כמצחק בעיני חתניו : וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט
לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה
16 בעון העיר : ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד
17 שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר : והי
כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחרריך
18 ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה : ויאמר לוט
19 אלהם אל נא אדני : הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל

יט
CAP. XIX.

- 6 תעשה כאשר דברת: וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר
 7 מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי עגות: ואל הבקר רץ
 אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות
 8 אתו: ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
 9 עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: ויאמרו אליו איה שרה אשתך
 ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנדה בן
 11 לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: ואברהם
 12 ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: ותצחק
 שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן:
 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם
 14 אלד ואני זקנתי: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת
 15 חיה ולשרה בן: ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר
 16 לא כי צחקת: ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם
 17 הלך עמם לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני
 18 עשה: ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי
 19 הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
 ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על
 אברהם את אשר דבר עליו: ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כ
 21 כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: ארדה נא ואראה הכצקתה
 22 הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה: ויפנו משם האנשים
 23 וילכו סדמה ואברהם עודנו עמר לפני יהוה: ויגש אברהם
 24 ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: אולי יש חמשים צדיקים בתוך
 העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר
 בקרבה: חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע כה
 והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט:
 26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי
 27 לכל המקום בעבורם: ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר
 28 אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה
 התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא
 29 שם ארבעים וחמשה: ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון
 שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: ויאמר אל נא ל
 יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה

תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריו המול לכם כל זכר :
 11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם :
 12 ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת
 13 כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא : המול ימול יליד ביתך
 14 ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם : וערל זכר
 אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את
 15 בריתי הפר : ס ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך
 16 לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה : וברכתי אתה וגם
 נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה
 17 יהיו : ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה
 18 יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד : ויאמר אברהם אל
 19 האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך : ויאמר אלהים אבל שרה
 אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי
 כ אתו לברית עולם לזרעו אחריו : ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי
 אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם
 21 יוליד ונתתיו לגוי גדול : ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד
 22 לך שרה למועד הזה בשנה האחרת : ויכל לדבר אתו ויעל
 23 אלהים מעל אברהם : ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל
 ילדי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל
 את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים :
 כה 24 ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו : וישמעאל
 26 בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו : בעצם היום
 27 הזה נמול אברהם וישמעאל בנו : וכל אנשי ביתו יליד בית
 ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו :

פ פ פ ד 4

א וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום :
 2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ
 3 לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה : ויאמר אדני אם נא
 4 מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך : יקח נא מעט מים
 ה ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ : ואקחה פת לחם וסעדו
 לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן
 C

יח
 CAP. XVIII.

- יז ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר: א
 יח ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהודה מלדת בא נא אל 2 CAP. XVI.
 שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי: ותקח שרי 3
 אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת
 אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה: ויבא 4
 אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה: ותאמר ה 5
 שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי
 הרתה ואקל בעיניה ישפט יהודה ביני וביניך: ויאמר אברם אל 6
 שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותעניה שרי ותברח
 מפניה: וימצאה מלאך יהודה על עין המים במדבר על העין 7
 בדרך שור: ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי 8
 ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחתי: ויאמר לה מלאך יהודה 9
 שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה: ויאמר לה מלאך יהודה י
 הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב: ויאמר לה מלאך יהודה 11
 הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך:
 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכון: 12
 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם 13
 ראיתי אחרי ראי: על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין 14
 קדש ובין ברד: ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו טו
 אשר ילדה הגר ישמעאל: ואברם בן שמונים שנה ושש שנים 16
 בלדת הגר את ישמעאל לאברם: ויהי אברם בן א
 תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני
 אל שדי התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ביני ובינך 2
 וארבה אותך במאד מאד: ויפל אברם על פניו וידבר אתו 3
 אלהים לאמר: אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: 4
 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון ה
 גוים נתתיך: והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים 6
 ממך יצאו: והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך 7
 לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך: ונתתי 8
 לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחוזת
 עולם והייתי להם לאלהים: ויאמר אלהים אל אברהם ואתה 9
 את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם: זאת בריתי אשר י

19 והוא כהן לאל עליון : ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
 כ קנה שמים וארץ : וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו
 21 מעשר מכל : ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש
 22 קח לך : ויאמר אברם אל מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל
 23 עליון קנה שמים וארץ : אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח
 24 מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם : בלעדי רק
 אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל

א וממרא הם יקחו חלקם : ס אחר הדברים האלה היה

טו
CAP. XV.

דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן
 2 לך שכרך הרבה מאד : ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי
 3 ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר : ויאמר
 4 אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי : והנה
 דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך
 ה הוא יירשך : ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר
 6 הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך : והאמן
 7 ביהוה ויחשבה לו צדקה : ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
 8 מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה : ויאמר אדני
 9 יהוה במה אדע כי אירשנה : ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת
 י ועז משלשת ואיל משלש ותר וגזל : ויקח לו את כל אלה
 ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא
 בחר : וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם : ויהי השמש 11 12
 לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת
 13 עליו : ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
 14 ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה : וגם את הגוי אשר יעבדו
 טו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול : ואתה תבוא אל אבתיך
 16 בשלום תקבר בשיבה טובה : ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם
 17 עון האמרי עד הנה : ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור
 18 עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה : ביום ההוא כרת
 יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מגד
 19 מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת : את הקני ואת הקנזי ואת
 21 כ הקדמני : ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים : ואת האמרי
 ואת הכנעני ואת הנרגשי ואת היבوسی : ס

בראשית

לך לך יג יד

אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימרה: כי את כל טו הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם: ושמתי את 16 זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה: קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה: 17 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם 18 מזבח ליהוה:

פ

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך א 1 עילם ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת 2 ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צב"ים ומלך בלע היא צער: כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח: 3 שתים עשרה שנה עברו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו: 4 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשורה קריתים: ואת אחרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על 6 המדבר: וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל 7 שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר: ויצא מלך 8 סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צב"ים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: את כדרלעמר מלך עילם 9 ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה: ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו 10 מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשאים הרה נסו: ויקחו את 11 כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו: ויקחו את לוט 12 ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם: ויבא הפליט 13 ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם: וישמע אברם כי נשבה אחיו 14 וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן: ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר טו משמאל לדמשק: וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו 16 השיב וגם את הנשים ואת העם: ויצא מלך סדם לקראתו אחרי 17 שובו מהכור את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שורה הוא עמק המלך: ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין 18

יד

CAP. XIV.

צב"ים ק'

צב"ים ק'

ההרה מקדם לבית אל ויש אהללה בית אל מים והעי מקדם
9 ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ויסע אברם הלך ונסוע
הנגבה:

פ

י ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבר הרעב
11 בארץ: ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו
12 הנרה נא ידעתי כי אשר יפת מראה את: והיה כי יראו אתך
13 המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי נא
14 אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך: והי כבוא
אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד:
טו ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית
16 פרעה: ולאברם היטיב בעבורה והי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים
17 ושפחת ואתנת וגמלים: וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת
18 ביתו על דבר שרי אשת אברם: ויקרא פרעה לאברם ויאמר
19 מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא: למה
אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנרה אשתך קח
כ ולך: ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל
א אשר לו: ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט

יג
CAP. XIII.

2 עמו הנגבה: ואברם כבר מאד במקנה בכסף ובזהב: וילך
3 למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהללה
4 בתחלה בין בית אל ובין העי: אל מקום המזבח אשר עשה
ה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: וגם ללוט ההלך את
6 אברם היה צאן ובקר ואהלים: ולא נשא אתם הארץ לשבת
7 יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: והי ריב בין
רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב
8 בארץ: ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך
9 ובין רעי ובין רעך כי אנשים אחים אנחנו: הלא כל הארץ
לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה:
י וישא לוט את עיניו וירא את כל כנר הירדן כי כלה משקה לפני
שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכזה
11 צער: ויבחר לו לוט את כל כנר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו
12 איש מעל אחיו: אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכנר
13 ויאהל עד סדם: ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: ויהוה

בראשית

לך לך יא יב

ס ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג : ויחי 16 17
 עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד
 בנים ובנות : ס ויחי פלג שלשים שנה ויולד את 18
 רעו : ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה 19
 ויולד בנים ובנות : ס ויחי רעו שתים ושלשים שנה כ
 ויולד את שרוג : ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים 21
 ומאתים שנה ויולד בנים ובנות : ס ויחי שרוג 22
 שלשים שנה ויולד את נחור : ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור 23
 מאתים שנה ויולד בנים ובנות : ס ויחי נחור תשע 24
 ועשרים שנה ויולד את תרח : ויחי נחור אחרי הולידו את תרח כה
 תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות : ס
 ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן : 26
 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן 27
 והרן הוליד את לוט : וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו 28
 באור כשדים : ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם 29
 שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה :
 ותהי שרי עקרה אין לה ולד : ויקח תרח את אברם בנו ואת ל 31
 לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם
 מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם : ויהיו 32
 ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן :

פ פ פ ג 3

ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך א
 אל הארץ אשר אראך : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך 2
 והיה ברכה : ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל 3
 משפחת האדמה : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו 4
 לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן : ויקח ה
 אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר
 רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו
 ארצה כנען : ויעבר אברם בארץ עד מקום שכס עד אלון מורה 6
 והכנעני אז בארץ : וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את 7
 הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו : ויעתק משם 8

יב
 CAP. XII.

19 ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה
 כ ועמרה ואדמה וצבים עד לשע: אלה בני חם למשפחתם
 21 ולשנתם בארצתם בגויהם: ס ולשם ילד גם הוא
 22 אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול: בני שם עילם ואשור
 23 24 וארפכשד וילוד וארם: ובני ארם עוז וחול וגתר ומש: וארפכשד
 כה ילד את שלח ושלח ילד את עבר: ולעבר ילד שני בנים שם
 26 האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: ויקטן ילד
 27 את אלמודר ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: ואת הדורם
 28 ואת אוזל ואת דקלה: ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא:
 ל 29 ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: ויהי
 31 מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: אלה בני שם למשפחתם
 32 ולשנתם בארצתם לגויהם: אלה משפחת בני נח לתולדתם
 בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: פ
 2 א ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ויהי בנסעם מקדם
 3 וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: ויאמרו איש אל רעהו
 הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן
 4 והחמר היה להם לחמר: ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל
 ה וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ: וירד
 6 יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם: ויאמר
 יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה
 7 לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: הבה נרדה ונבלה שם
 8 שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: ויפץ יהוה אתם משם
 9 על פני כל הארץ ויחדלו לבנות העיר: על כן קרא שמה בבל
 כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני
 כל הארץ: פ
 י אלה תולדת שם שם בן מאת שנה וילד את ארפכשד שנתים
 11 אחר המבול: ויהי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות
 12 שנה וילד בנים ובנות: ס וארפכשד חי חמש
 13 ושלשים שנה וילד את שלח: ויהי ארפכשד אחרי הולידו את
 שלח שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות: ס
 טו 14 ושלח חי שלשים שנה וילד את עבר: ויהי שלח אחרי
 הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות:

בראשית

נח ט י

- 16 המים למבול לשחת כל בשר: והיתה הקשת בענן וראיתה
לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר
17 אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר
הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ: פ
- 18 והיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי
כנען: שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ: ויחל כ
19 נח איש האדמה ויטע כרם: וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך
21 אהלה: וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו
22 בחוץ: ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם
23 וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות
אביהם לא ראו: וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו
24 הקטן: ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ויאמר ברוך כה
26 יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: יפת אלהים ליפת וישכן
27 באהלי שם ויהי כנען עבד למו: ויחי נח אחר המבול שלש
28 מאות שנה וחמשים שנה: ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה
29 וחמשים שנה וימת: פ
- ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר א
המבול: בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: ובני
3 2 גמר אשכנז וריפת ותגרמה: ובני יון אלישדה ותרשיש כתים
4 ודרנים: מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם ה
בניהם: ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני כוש סבא
7 6 וחזילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ורדן: וכוש
8 ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: הוא היה גבר ציד
9 לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: ותהי י
ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער: מן הארץ
11 ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח: ואת
12 רסן בין גינורה ובין כלח הוא העיר הגדלה: ומצרים ילד את
13 לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים: ואת פתרסים
14 ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: ס
- וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת: ואת היבוסי ואת טו
16 האמרי ואת הגרגשי: ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: ואת
17 הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני:

CAP. X.

ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ
ויסר נח את מכלה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה :

ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ : ס

טו וידבר אלהים אל נח לאמר : צא מן התבה אתה ואשתך

ובניך ונשי בניך אתך : כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף

ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ

טז ופרו ורבו על הארץ : ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו :

יז כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם

יח כ יצאו מן התבה : ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה

יט הטהרה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח : וירח יהוה את

כ ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה

כא בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות

כב את כל חי כאשר עשיתי : עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר

כג א וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו : ויברך אלהים את נח

כד ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ : ומוראכם

כה וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר

כו תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו : כל רמש אשר הוא

כז חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל : אך

כח בשר בנפשו דמו לא תאכלו : ואך את דמכם לנפשותיכם אדרש

כט מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש

ל אדם : שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים

לא עשה את האדם : ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה :

לז ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר :

לח ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם : ואת

לט כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ

מ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ : והקמתי את בריתי

מא אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול

מב לשחת הארץ : ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן

מג ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם : את

מד קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ : והיה

מה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן : וזכרתי את בריתי

מו אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד

בראשית

נח ז ח

12 השמים נפתחו : ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים
 13 לילה : בעצם היום הזה בא נח ושם וחס ויפת בני נח ואשת נח
 14 ושלשת נשי בניו אתם אל התבה : המה וכל החיה למינה וכל
 הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף
 למינהו כל צפור כל כנף : ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים
 16 מכל הבשר אשר בו רוח חיים : והבאים זכר ונקבה מכל בשר
 17 באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו : ויהי המבול
 ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרים מעל
 הארץ : ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני
 המים : והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים
 הגבהים אשר תחת כל השמים : חמש עשרה אמה מלמעלה כ
 גברו המים ויכסו ההרים : ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף
 22 ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם : כל
 אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו : וימח את
 כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד
 עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה :
 24 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום : ויזכר אלהים את נח
 ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים
 רוח על הארץ וישכו המים : ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים
 ויכלא הגשם מן השמים : וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב
 ויחסרו המים מקצרה חמשים ומאת יום : ותנח התבה בחדש
 השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט : והמים היו ה
 הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי
 ההרים : ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר
 עשה : וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל
 הארץ : וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני
 האדמה : ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל
 התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו
 אל התבה : ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה
 מן התבה : ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף
 בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ : ויחל עוד שבעת ימים
 אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד : ויהי באחת

ח

CAP. VIII.

9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים
 י התהלך נח : ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת :
 11 12 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס : וירא אלהים
 את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על
 13 הארץ : ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי
 14 מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ : עשה לך
 תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
 15 בכפר : וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה
 16 חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה : צהר תעשה לתבה
 ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים
 17 שנים ושלשים תעשה : ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ
 לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ
 18 יגוע : והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך
 19 ואשתך ונשי בניך אתך : ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא
 כ אל התבה לחיות אתך זכר ונקבה יהיו : מהעוף למינהו ומן
 הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך
 21 לחיות : ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך
 22 והיה לך ולחם לאכלה : ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן
 א עשה : ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך
 2 ראיתי צדיק לפני בדור הזה : מכל הבהמה הטהורה תקח לך
 שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים
 3 איש ואשתו : גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות
 4 זרע על פני כל הארץ : כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על
 הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר
 6 ה עשיתי מעל פני האדמה : ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה : ונח
 7 בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ : ויבא נח ובניו
 8 ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול : מן הבהמה
 הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש
 9 על האדמה : שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה
 י כאשר צוה אלהים את נח : ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו
 11 על הארץ : בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה
 עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת

בראשית

ה ו

מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי מהללאל חמש 17
 ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת: ס ויחי ירד שנים 18
 וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך: ויחי ירד אחרי הולידו 19
 את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי ירד כ
 שנים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: ס ויחי חנוך 21
 חמש וששים שנה ויולד את מתושלח: ויתהלך חנוך את האלהים 22
 אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות:
 ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה: ויתהלך 23 24
 חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים: ס ויחי כה
 מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך: ויחי 26
 מתושלח אחרי הולידו את למך שנים ושמנים שנה ושבע מאות
 שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה 27
 ותשע מאות שנה וימת: ס ויחי למך שנים ושמנים שנה 28
 ומאת שנה ויולד בן: ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו 29
 ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהודה: ויחי למך ל
 אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד
 בנים ובנות: ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות 31
 שנה וימת: ס ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את 32
 שם את חם ואת יפת: ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה א
 ובנות ילדו להם: ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת 2
 הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: ויאמר יהודה לא ירון 3
 רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה:
 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני 4
 האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם
 אנשי השם: פ
 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק ה
 רע כל היום: וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל 6
 לבו: ויאמר יהודה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני 7
 האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי
 עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה: 8

CAP. VI.

טו והיה כל מצאי יהרגני : ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים
 16 יקם וישם יהודה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו : ויצא
 17 קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן : וידע קין את אשתו
 ותהר ותלד את חנוך והי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו
 18 חנוך : ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחייאל
 19 ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך : ויקח לו למך שתי
 כ נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה : ותלד עדה את יבל
 21 הוא היה אבי ישב אהל ומקנה : ושם אחיו יובל הוא היה אבי
 22 כל תפש כנור ועוגב : וצלה גם היא ילדה את תובל קין לטש
 23 כל חרש נחשת וברזל ואחור תובל קין נעמה : ויאמר למך
 לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש
 24 הרגתי לפצעי וילד לחברתי : כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים
 כה ושבעה : וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת
 26 כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין : ולשת גם
 הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה :

ה
 CAP. V.

א ס זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם ברמות
 2 אלהים עשה אתו : זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את
 3 שמם אדם ביום הבראם : ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד
 4 בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת : ויהיו ימי אדם אחרי הולידו
 ה את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי אדם
 6 אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת : ס ויחי שת
 7 חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש : ויחי שת אחרי הולידו
 8 את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו
 כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת : ס
 9 ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן : ויחי אנוש אחרי
 הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים
 11 ובנות : ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת :
 12 ס ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל : ויחי קינן
 13 אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד
 14 בנים ובנות : ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה
 טו וימת : ס ויחי מהללאל חמש שנים ושלשים שנה ויולד את
 16 ירד : ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה

בראשית

ג ד

- 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל
הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי
חיך : ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא
15 ישובך ראש ואתה תשופנו עקב : ס אל האשה אמר הרבה
ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא
16 ימשל בך : ס ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל
מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה
17 בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך : וקוץ ודרדר תצמיח לך
ואכלת את עשב השדה : בזעת אפך תאכל לחם עד שובך אל
18 האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב : ויקרא כ
האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי : ויעש יהוה
21 אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם : פ
22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע
ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם :
23 וישלחו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח
משם : ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת
24 להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים : ס
והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי
איש את יהוה : ותסוף ללדת את אחיו את הבל והי הבל רעה
2 צאן וקין היה עבד אדמה : והי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה
3 מנחה ליהוה : והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבתן וישע
4 יהוה אל הבל ואל מנחתו : ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר
ה לקין מאד ויפלו פניו : ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה
6 נפלו פניך : הלוא אם תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת
7 רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו : ויאמר קין אל הבל אחיו
8 והי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו : ויאמר
9 יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי :
10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה : ועתה
11 ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך
מידך : כי תעבד את האדמה לא תסוף תרת כחה לך נע ונד
12 תהיה בארץ : ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא : הן גרשת
13 אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונד בארץ
14

ד

CAP. IV.

14 כל ארץ כוש: ושם הנהר השלישי חדקל הוא החלך קדמת
 15 אשור והנהר הרביעי הוא פרת: ויקח יהוה אלהים את האדם
 16 וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם
 17 לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל
 18 ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ויאמר יהוה אלהים לא
 19 טוב היות האדם לבדו אעשה לו עוזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים
 מן האדמה כל חית השרה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם
 לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא
 כ שמו: ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית
 21 השרה ולאדם לא מצא עוזר כנגדו: ויפל יהוה אלהים תרדמה
 22 על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: ויבן
 יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל
 23 האדם: ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
 24 לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: על כן יעזב איש את
 כה אביו ואת אמו ורבק באשתו והיו לבשר אחד: ויהיו שניהם
 א ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו: והנחש היה ערום מכל חית
 השרה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר
 2 אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ותאמר האשה אל הנחש מפרי
 3 עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא
 4 תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון: ויאמר הנחש אל האשה
 ה לא מות תמתון: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו
 6 עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב העץ
 למאכל וכי תאורה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו
 7 ותאכל ותתן גם לאישה עמה ואכל: ותפקחנה עיני שניהם
 8 וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת: וישמעו
 את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
 9 ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל
 י האדם ויאמר לו איכה: ויאמר את-קלך שמעתי בגן ואירא כי
 11 עירם אנכי ואחבא: ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ
 12 אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה
 13 אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה
 אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל:

ג
 CAP. III.

ומלאו את המים בימים ובעוף ירב בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום 23
חמישי: פ

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו 24
ארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת כה
הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי
טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ויורו בדגת 26
הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש
על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא 27
אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם 28
אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה וורו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה 29
נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת
כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל ל
חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש
חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל 31
אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: פ

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי א 2
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת 3
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: פ
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים 4
ארץ ושמים: וכל שיח חשדה טרם יהיה בארץ וכל עשב חשדה ה
טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד
את האדמה: ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: 6
וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת 7
חיים ויהי האדם לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם 8
וישם שם את האדם אשר יצר: ויצמח יהוה אלהים מן האדמה 9
כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ
הדעת טוב ורע: ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד 10
והיה לארבעה ראשים: שם האחר פישון הוא הסבב את כל 11
ארץ החוילה אשר שם הזהב: וזהב הארץ הוא טוב שם 12
הבדלח ואבן השהם: ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את 13

בראשית

GENESIS.

א
CAP. I.

2 א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה
תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני
3 4 המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא אלהים את האור
ה כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור
יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: פ
6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים:
7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין
8 המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי
ערב ויהי בקר יום שני: פ
9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה
י היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקורה המים קרא
11 ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים תרשא הארץ דשא
עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ
12 ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה
13 פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי
בקר יום שלישי: פ
14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין
טו הלילה והיו לאתרת ולמועדים ולימים ושנים: והיו למאורת ברקיע
16 השמים להאיר על הארץ ויהי כן: ויעש אלהים את שני המארת
הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת
17 הלילה ואת הכוכבים: ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר
18 על הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך
19 וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: פ
כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ
21 על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל
נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף
22 למינהו וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו

שנת ה'תש"ח

למנוחה

פנימית

חמשה חומשי

תורה

PENTATEUCHUS.

D. D. D.

И. А. ТИХОНОВ

HONORATISSIMO VIRO

PHILIPPO BARONI DE *HARDWICKE*

SUMMO MAGNÆ BRITANNIÆ CANCELLARIO

JUSTITIÆ LIBERTATIS SALUTIS PUBLICÆ

PATRONO INTEGERRIMO GRAVISSIMO

SACROSANCTUM HUNC LEGUM DIVINARUM CODICEM

UNDE HUMANA ÆQUI BONIQUE INSTITUTA

VIM LUCEM DIGNITATEM MUTUANTUR

PLURIMA GRATI ANIMI OBSERVANTIA

D. D. D.

NATHANAEL FORSTER.

Imprimatur,

J. PURNELL,

Vice-Can. Oxon.

Feb. 7. 1749.

תורה נביאים וכתובים

BIBLIA

HEBRAICA

SINE PUNCTIS.

ACCURANTE NATH. FORSTER S.T.B.
C.C.C. Socio.

O X O N I I,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO,
TYPIS ET SUMTIBUS ACADEMICIS,
MDCCL.

R Bible - O.T.

תורה נביאים וכתובים

BIBLIA

HEBRAICA

SINE PUNCTIS.

ACCURANTE NATH. FORSTER S.T.B.
C.C.C. Socio.

O X O N I I,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO,
TYPIS ET SUMTIBUS ACADEMICIS,
MDCCL.

R Bible - O.T.

